ב״ה. עש״ק פ׳ שלח, כ״ב סיון ה׳תש״ע | גיליון 743 | באה״ק: 15 ש״ח. בחו״ל: 5 דולר

בית משיח

שבועון עולמי להפצת בשורת הגאולה

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

הוד קדומים

הרב דור פישמן לא חשב להיות שליח, אבל הפעילות הרצופה שערך ביישוב הפכה אותו לשליח מן המניין

איש הדממה

מר לובה אליאב שנפטר השבוע, פעל רבות למען יהדות הדממה וחסידי חב״ד ברוסיה, וזכה ליחידות ארוכה עם הרבי

ניהול מוסד - שליחות!

הרב יוסף יצחק ווילשאנסקי מסביר במאמר מיוחד את הקשר בין ניהול מוסדות לשליחות, והכנת העולם למשיח

ב"ה

ההרשמה מתקדמת, הדירות נחטפות

אם אתם חושבים להצטרף לפרוייקט, זה הזמן להחליט ולהירשם!

פרוייקט "חב"ד ברמה" ברמת בית-שמש מתקדם בקצב מהיר.
בשבועות האחרונים הצטרפו לפרויקט עשרות משפחות חדשות ומדי יום ביומו נרשמות עוד ועוד משפחות. כל מי שעיניו בראשו מבין שיש כאן הזדמנות פז.
לא בכל יום מוקמת שכונה חב"דית חדשה, במיקום מעולה. חייבים לקפוץ על המציאה.
רק זכרו, לא עומד לרשותנו זמן בלתי-מוגבל. הבנייה אמורה להתחיל בקרוב.
אין עוד זמן לדחות ולחכות. אם אתם רוצים להצטרף - בואו והירשמו.
התקשרו מייד וקבעו מועד לפגישה.

כל הקודם זוכה!

(הדמיה של השכונה ותוכניות דירות ניתן לראות באתר chabadbarama.com)

פרטים והרשמה:

שיווק: יוסי ליפש נכסים, טל' **052-5682726, 052-3960551, 02-9994466**
בארה"ב: **718-6891145** | פקס **050-8973918** | אימייל: yossi.lipsh@gmail.com

עולים ברמה לחב"ד ברמה

הפרוייקט באישור אגודת חסידי חב"ד ובהכוונתה

חב' הניהול ההנדסי תדהר בונים אמינות

דיור ברמה בע"מ

התמונה להמחשה בלבד

תוכן העניינים

כתבות

16 | **היחידות הראשונה**
מדורו המרתק של הרב יעקב שמולביץ - על הוראות שקיבלו שלוחי הרבי ביחידות

22 | **משנה מקום משנה מזל - לזרע של קיימא**
בדידי הווה עובדא

26 | **הוד קדומים**
הרב דוד פישמן, שליח הרבי בקדומים, בכלל לא חשב להיות שליח, אבל הפעילות קבעה עובדות

32 | **ניהול מוסד - שליחות של 'משיח'**
הרב יוסף יצחק ווילשאנסקי מאיר זווית מיוחדת בעבודת השליחות של מנהלי המוסדות

36 | **אשרי המאמין**
מאמר מרגש מאת הרב זלמן ליברוב, שליח הרבי בפלטבוש

40 | **תפקידם המיוחד של מנהלי מוסדות**
ראיון מיוחד עם הרב ראובן קופצ'יק, מהנהלת כנס המנהלים השנתי של מוסדות חב"ד בארץ הקודש

48 | **איש הדממה**
מר לובה אליאב פעל למען יהדות הדממה, וזכה ל'יחידות' שנמשכה שבע שעות ארוכות

54 | **איך להפעיל נכון את כוח הזיכרון?**
במבט מיוחד ומרתק לפרשת השבוע, לפי מדרשי חז"ל, הקבלה והחסידות לאור תורת חב"ד

62 | **יחד עם החרדים**
מאמר מאת שלום בער קרומבי

מדורים

5 | **דבר מלכות**
8 | **לוח שבועי**
9 | **דבר המערכת**
10 | **הפרשה החסידית**
11 | **מאוצר המלך**
12 | **התוועדות חסידותית**
52 | **דרך ארוכה וקצרה / סיפור**
58 | **יומנו של תמים ב-770**
66 | **מהנעשה והנשמע**
70 | **חסידים . . איין משפחה**

שבועון עולמי להפצת בשורת הגאולה

בית משיח

משרד ראשי
744 Eastern Parkway
Brooklyn, NY 11213-3409
טלפון: 8000-778 (718)
מזכיר: שלוחה 240
מנהל: שלוחה 244
עורך: שלוחה 222
מנויים: שלוחה 242
מודעות: שלוחה 241
חסידים . . איין משפחה: שלוחה 204
פקס: 0800-778 (718)
דואר אלקטרוני: EditorH@BeisMoshiach.org

ארץ הקודש
ת.ד. 201 כפר חב"ד 60840
טלפון: 600-9602 (03)
מנויים: שלוחה 2
מודעות: שלוחה 3
עריכה וחדשות: שלוחה 4
פקס: 289-9607 (03)
חדשות: kyr770@gmail.com
מנויים: bm_mazk@netvision.net.il
מודעות: bmmb770@gmail.com
מנוי דרך האינטרנט: www.shop.chabad.info

מוציא לאור
מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח

משתתפים בעריכה
מנחם מענדל הכהן הנדל
שלום יעקב חזן

עורך המהדורה האנגלית
ברוך מרקר

צלם מערכת
שניאור חבכו

אין המערכת אחראית לתוכן המודעות

כל הזכויות שמורות

©

Copyright 2010 by Beis Moshiach Inc

החשיבות בהכרזת הקודש
יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

1. לקבל את המלכות על ידי הכרזה

בשיחת יום ב' דר"ה תשל"ז, קובע הרבי, כי קבלת המלכות נעשית בעיקר באמצעות הכרזה בדיבור.

וזה לשונו הקדוש (בתרגום ללה"ק): "תקיעת שופר הוא הרי ענין המעשה, ומלכיות הוא ענין הדיבור, כיון שבנוגע להכתרה לא נוגע הרי המחשבה, אלא העיקר הוא ענין הביטול, **שזה מתבטא בענין הדיבור דוקא, שאומרים יחי המלך וכיו"ב,** וזכרונות הוא ענין המחשבה".

2. להוסיף חיים במלך

בשיחת ב' ניסן תשמ"ח אומר הרבי: "בהכתרת המלך - שהעם מכריזים "יחי המלך" . . שבזה מודגש גם שפעולת העם היא בחיי המלך, חיים של מלך . . גם אנשי הדור פועלים הוספה בענין החיים אצל נשיא הדור, כאמור לעיל בענין ההכרזה "יחי המלך"".

"צריכה להיות הוספה עיקרית בענין החיים (גם) על ידי פעולת העם שמכריזים "יחי המלך", שתוכנה של הכרזה זו - שכבר הגיע הזמן דהקיצו ורננו שוכני עפר - כ"ק פו"ח אדמו"ר נשיא דורנו ועד דהקיצו ורננו דוד מלכא משיחא!"

חורף תשנ"ב: תשובות חיוביות ומעודדות

במהלך חורף תשנ"ב, השיב הרבי שליט"א עשרות תשובות חיוביות במענה להודעת שלוחים ופעילים על פעילות להפצת האמונה בביאת המשיח, כולל פרסום זהותו של הרבי מלך המשיח.

במוצאי שבת פרשת תצוה תשנ"ב ערכו נשי חב"ד ערב מיוחד של שירה "בתופים ובמחולות" על בוא הגאולה. כשהודיעו על כך לרבי השיב: "ויהא בהצלחה רבה אזכיר על הציון". למחרת, בחלוקת הדולרים, מסרה גברת ח. כהן לרבי תוף עם הכיתוב "יחי אדוננו מורנו ורבנו מלך המשיח לעולם ועד" ואמרה: זה עבור הרבי שליט"א. עם תוף זה רקדו הנשים אתמול בשמחה שפורצת כל הגדרים, בבטחון להתגלות הרבי שליט"א מלך המשיח מיד ממש לגאולה שלימה.

על דבריה השיב הרבי כשחיוך נסוך על פניו הקדושים: "את זה מסתמא תשאירו אצלי. (הרבי הגיש לה דולר נוסף ואמר:) זה עבור ה"צלצלי תרועה" כפי שזה נקרא בתהילים. שיהיה בשעה טובה".

מעשה רב: עידוד לעיני מליונים

החל משמחת-תורה תשנ"ג עודד הרבי מלך המשיח במשך יותר משנה את הכרזת הקודש "יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד"; כאשר פעמים רבות שודר עידוד ה'יחי' - באישור הרבי - לערוצי טלויזיה גדולים, המשדרים למליוני בתי-אב בעולם כולו.

3. לגלות את מציאות המלך המשיח

בשיחת שבת קודש פרשת תולדות תשנ"ב, מסביר הרבי כי "לאחרי התגלות מציאותו (אויר שבאין ערוך מאורו של משיח), מתחילה ההתגלות לעיני כל על ידי פעולותיו (אור של משיח)".

וממשיך הרבי בשיחה: "ההפטרה דשבוע שעבר מסתיימת בהכרזה "יחי אדוני המלך דוד לעולם" . . שתוכנה של הכרזה זו הוא התגלות מציאותו דמלך המשיח. ועי"ז ולאח"ז באה התגלותו לעין כל ע"י פעולותיו כו'".

לע"נ הרב רחמים ב"ר יואב אנטיאן ע"ה

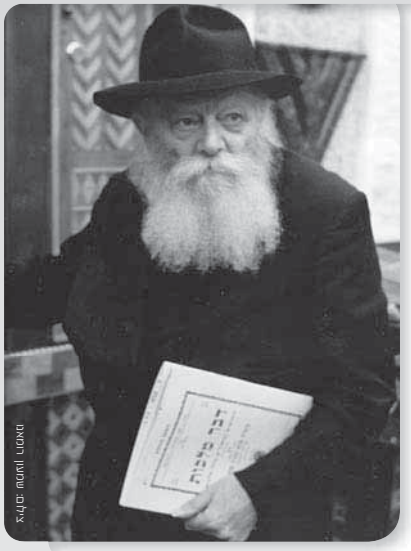

לא להיות "בן יחיד ומפונק"

א. ... בנוגע לדיבורו של הקב"ה למשה "שלח לך אנשים" אמרו חז"ל: "שלח לך – לדעתך", אבל "אני איני מצוה אותך", "לפי שראו ישראל ואמרו נשלחה אנשים לפנינו כו', ומשה נמלך בשכינה, אמר אני אמרתי להם שהיא טובה כו'".

ונשאלת השאלה: מכיון שהקב"ה הבטיח לבני ישראל שיביא אותם ל"ארץ טובה ורחבה" – למה סבר משה שהי' צורך בשליחת המרגלים, ועד ש"וייטב בעיני הדבר" – וכי לא סמך משה, ח"ו, לגמרי על הבטחתו של הקב"ה?!

ומבארים המפרשים, שהכוונה בשילוח המרגלים היתה (לא בכדי לברר האם לילך לכבוש את ארץ ישראל, כי על זה הי' ציווי מפורש והבטחה מהקב"ה, אלא) בכדי לדעת באיזה **דרך ואופן** יותר קל לכבוש את ארץ ישראל. וכמפורש בכתוב "נשלחה אנשים לפנינו גו' וישיבו אותנו דבר את הדרך אשר נעלה בה ואת הערים אשר נבוא אליהן".

וכפי שהוא הסדר במלחמה וכיבוש ארצות, שלפני-זה שולחים מרגלים "לדעת הדרכים ומבוא הערים" בכדי לדעת עם אלו עיירות ילחמו קודם ומאיזו דרך נוח יותר לכבוש את הארץ וכו'.

ומכיון ש(על-פי תורה) אין סומכין על הנס וצריך להתכונן למלחמה בדרך הטבע ("כי הכתוב לא יסמוך בכל מעשיו על הנס אבל יצוה בנחלמים להחלץ ולהשמר ולהארב כו'") – לכן סבר משה ("וייטב בעיני הדבר") לשלוח מרגלים (אבל מכל-מקום, לא רצה לסמוך על דעת עצמו, ו"נמלך בשכינה").

ועל פי זה מתרצים המפרשים עוד קושיא:

בנוגע למרגלים ששלח משה "לרגל את יעזר", לא נאמר אפילו ש"נמלך בשכינה", ועשה זה (לגמרי) לדעתו. ועל דרך זה גם המרגלים ששלח יהושע. ולכאורה תמוה: היתכן שמשה ויהושע שלחו מרגלים מדעת עצמם, ובפרט לאחרי שראו התוצאות משילוח המרגלים דפרשתנו?!

ועל-פי הנ"ל מובן: ענין שילוח מרגלים בכדי לדעת "את הדרך אשר נעלה בה", לא רק שאין בזה חסרון אלא אדרבה, זהו הדרך (על-פי תורה) לקיים ציווי הקב"ה לכבוש את ארץ כנען. ומה שמהמרגלים דפרשתנו היו תוצאות בלתי רצויות, הי' מצד זה שהם **שינו** (תיכף בהליכתן) משליחות משה [והלכו לראות (לא "את הדרך אשר נעלה בה", אלא) האם כדאי לכבוש את הארץ]. ולכן לא נמנעו משה ויהושע אחר כך מלשלוח מרגלים, בחשבם (וכך הי' בפועל) שמרגלים **אלו** יקיימו את השליחות.

ב. על פי זה נשאלת השאלה לאידך גיסא: מכיון שלכיבוש הארץ צריך מרגלים, למה לא ציווה הקב"ה על זה, והשאיר לדעתו של משה?

והביאור בזה, שאדרבה, היא הנותנת: מכיון שלכיבוש הארץ צריך (על-פי טבע) לשילוח מרגלים – הרי לאחרי ציווי הקב"ה לכבוש את ארץ כנען, כבר **מובן מעצמו** שבכדי לקיים ציווי זה צריך לשלוח מרגלים, ואין צורך בציווי פרטי על פרט זה.

דוגמא לדבר:

כאשר ציווה הקב"ה לאברהם אבינו "קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את יהודי הוא אמנם "בן יחיד" של הקב"ה - אבל ביחד עם זה לא צריך "להתפנק"; כאשר מצווים אותו לעשות משהו, אינו צריך לחכות עד שיפרטו לו ובפרטיות • עצם השליחות והענינים שמצד עצמו לא יכול לדעת - אומרים לו; אבל הענינים שיכול וצריך להבין מעצמו - לא צריכים להגיד לו • משיחת ש"פ שלח, מברכים החודש תמוז, ה'תשמ"ח - תרגום מאידית

יצחק ולך לך אל ארץ המוריי והעלהו שם לעולה" – לא הי' צריך לצוותו גם לחבוש את החמור ולקחת עצי עולה ומאכלת ואש (ואברהם עשה זה מעצמו), כי לאחרי שיש ציווי ה' לאברהם "והעלהו שם לעולה" – וקיום ציווי ה' צריך להיות על-ידי השתדלות אברהם – מובן מעצמו, שלזה צריך אברהם להכין ושיהי' לו עצים, אש ומאכלת, ולפני זה – חבישת חמור שעם כל זה ילכו לארץ המוריי!

ועל דרך זה הוא בנוגע לכל מצוות התורה, שעל "מכשירי מצוה" אין ציווי. ולדוגמא, מצות מילה, שאין ציווי להכין איזמל וכו'.

[ועל פי זה אפשר לבאר זה שמן התורה אין מצוה מפורשת ובפני עצמה לחנך בניו ובנותיו. ובכלל יש בענין החינוך שקלא וטריא בגדרי חיובו וכמה דעות בזה.

ולכאורה תמוה: מובן בפשטות שהנהגת האדם בגדלותו (תיכף לכשיגדל) תלוי' בידיעותיו על דבר זה, ובחינוך שקיבל בקטנותו. ואם כן היתכן שאין ציווי (מן התורה) לחנך?

וביותר תמוה: רואים בפועל שעיקר החינוך תלוי באם [בפרט אצל קטן, הצריך לאמו]. ואף על פי כן, מצוות החינוך (אפילו) מדברי סופרים היא על האב ולא על האם?!

ויש לומר אחד הביאורים בזה, שאדרבה: מכיון שחינוך [ובפרט חינוך על-ידי האם] הוא דבר המוכרח על-פי טבע **האדם**, הרי פשוט שיתעסקו בזה בכדי שכשיגדיל לתורה ומצוות יקיימם].

ויש לומר הטעם על זה בפנימיות הענינים: זה שאין ציווי להכין הענינים שהם לצורך קיום המצוה, הרי זה בכדי לתת הזדמנות ליהודי שיחשוב ויתייגע בשכלו הוא איך לקיים את המצוה.

ועל פי זה יש לומר הפירוש בזה שהקב"ה אמר למשה רבינו "שלח לך לדעתך אני איני מצוה לך" – כי הדרך איך לקיים הציווי דכיבוש הארץ, לא אומרים על זה ציווי, וצריך להיות "לדעתך" – שצריך להתייגע על זה בדעתו הוא.

ג. ויש להוסיף, שב' ענינים הנ"ל (בנוגע לאופן קיום הציווי דכיבוש הארץ – (א) שהכיבוש צריך להיות לא על-פי נס אלא על-פי טבע (שילוח המרגלים) ו(ב) שאופן קיום הציווי צריך להיות "לדעתך" של האדם המקיים את המצוה) – שייכים במיוחד לכיבוש הארץ:

מבואר בלקו"ת פרשתנו ("הפרשה החסידית") שזה שהמרגלים לא רצו ליכנס לארץ ישראל הי' מצד זה שלא רצו "לירד" מדרגתם הנעלית מצב של התבוננות במדבר, שלמעלה מעניינים ארציים, ודאגות הפרנסה (כי במדבר נתן להם הקב"ה הכל מן המוכן – לחם מן השמים, מים מבארה של מרים וענני הכבוד שהנהיגו אותם והגינו בעדם וכו'), ויכלו ללמוד תורה ולעבוד השי"ת במנוחה שלימה, בשלימות הלימוד והעשי'.

כ"ק מו"ח אדמו"ר אמר פעם על איזה משולח שהטיל עליו שליחות מסויימת, והתחיל לשאול אודות פרטים ופרטי פרטים איך לקיים השליחות - ולאחרי שיצא מה"יחידות" אמר כ"ק מו"ח אדמו"ר, שהלה מתנהג כמו "בן יחיד מפונק"

אמנם שיטה זו (של המרגלים) היתה "טעות גדולה", כי תכלית הכוונה היא לעשות לו יתברך דירה בתחתונים, שמגשמיות העולם יעשה רוחניות ואלקות. ולכן הי' צורך לצאת מן המדבר וליכנס לארץ ישראל, ארץ נושבת, ששם צריך לעסוק בענינים גשמיים (חרישה, זריעה וכו'), בכדי לעשות מהגשמיות דירה לו יתברך.

ומכיון שהכוונה בכיבוש הארץ והתיישבות בארץ היא בכדי לעשות ה"תחתונים" דירה לו יתברך – לכן גם אופן הכיבוש והתיישבות צריך להיות קשור בגדרי ה"תחתון": (א) שהכיבוש יהי' לו אחיזה על כל פנים בדרך הטבע, ו(ב) שהדרך לכיבוש יהי' (לא על-פי ציווי מלמעלה, אלא) "לדעתך" של ה"תחתון", האדם המקיים את הכיבוש.

ד. ... על פי זה תובן ההוראה – "והחי יתן אל לבו" – שלומדים משבת מברכים חודש תמוז בפרשת שלח:

כמו כל הענינים בתורה הנצחית, גם הציווי לכיבוש הארץ הוא נצחי בכל זמן ובכל מקום – לכל יהודי ישנו הציווי "לכבוש" את גופו ונפשו הבהמית וחלקו בעולם, "מלאו את הארץ **וכבשוה**", לעשותם כלי לאלקות (ארץ ישראל – שהיא מקודשת מכל הארצות), כפתגם הידוע של הצמח צדק – "עשה **כאן** ארץ ישראל".

... ובעבודה זו יש להוראה מפרשת שלח – הוראה כפולה:

לכל לראש בנוגע לעצם העבודה: יהודי יכול לחשוב שעדיף להשאר ב"הר סיני" וללמוד תורה, מלירד ולהתעסק בעבודת המצוות, עבודה בגשמיות העולם, ולמה צריך ליכנס לנסיונות וספיקות שיכולים להיות בעבודתו בעניני חול, מצד שזה ש"עז העם היושב בארץ", ו"לא נוכל לעלות גו' כי חזק הוא ממנו", ועד ש"ארץ אוכלת יושביי", מוטב שישאר לישב בד' כותלי בית המדרש ובית הכנסת.

על זה בא הלימוד מטעות המרגלים – שהקב"ה ציווה שתכלית הכוונה דירידת הנשמה בגוף היא דווקא ליכנס ולכבוש את ארץ כנען ולעשותה ארץ ישראל. ואדרבה – "טובה הארץ מאד מאד", דוקא על-ידי העבודה בארץ הגשמית מתגלה תכלית השלימות דטוב (למעלה מכפי שזה במקום רוחני), ועד לאופן ד"מאד מאד", כי נתאוה הקב"ה להיות לו יתברך דדירה בתחתונים דוקא.

ועד שזה פועל תכלית השלימות גם ביהודי, שלא רק שהעולם אינו מפריע לו, אלא **אדרבה** – "לחמנו **הם**", שזה נעשה הלחם המחי' אותו ופועל אצלו עלי' באין ערוך.

ונוסף לזה יש גם ההוראה דכיבוש הארץ בנוגע **לאופן** העבודה, שצריך להיות "לדעתך": לחשוב ולהתייגע בשכלו ודעתו ולחפש ולמצוא כל הדרכים (בהתאם לטבע העולם) איך לכבוש גשמיות העולם ולעשות ממנו "ארץ ישראל".

ה. ובפרטיות יותר – יש בזה לימוד במיוחד לדורנו זה:

משה רבינו שבדורנו – כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו – נתן לכל אחד ואחד מהדור, דור האחרון של הגלות, השליחות לגמור השיריים האחרונים דהעבודה ב"מדבר העמים" דהגלות, ולהכין את הדרך לכניסה וכיבוש השלימות דארץ ישראל, ודכל העולם (שעתידה ארץ ישראל שתתפשט על העולם כולו).

נשיא דורנו שלח את כל היהודים –

"שלח" – שיהיו שלוחים "ויתורו את ארץ כנען", לראות ולמצוא הדרך הכי טובה לכבוש את העולם על-ידי הפצת התורה והיהדות, ובמיוחד – הפצת המעיינות חוצה.

וזאת היא השליחות של דורנו – ולכן אף אחד אינו יכול להשתחרר מחובתו ולהשתמט מן האחריות ולעמוד מן הצד או על כל פנים באופן ש"נגרר" אחרי כולם, אלא אדרבה – כל אחד צריך להשתדל ללכת קדימה – "חלוצים תעברו לפני אחיכם בני ישראל כל בני חיל", וישנה ההבטחה "ונכבשה הארץ לפניכם".

ו. ישנם כאלו שכאשר מקבלים הוראה לעסוק בהפצת היהדות והפצת המעיינות חוצה – מתבלבלים מיד ובאים עם כל מיני שאלות: איפה ה"חוצה"; איזה ספר בנגלה, או קונטרס חסידות וכיו"ב צריך להפיץ; מה צריך להגיד לשני; איזה הכנות צריך לזה, וכו' וכו'.

על זה באה ההוראה הנ"ל, שלאחרי שישנו הציווי דנשיא דורנו לעסוק בשליחות מסויימת בהפצת היהדות והפצת המעיינות חוצה – צריך שהשליח, בהיותו בר דעת, ישתמש בשכלו הוא ולחפש ולמצוא את הדרכים הכי טובות ומתאימות איך לקיים את השליחות – לא מבעי בנוגע להדברים המוכרחים שצריך כדי לקיים את שליחותו, אלא גם להעריך את המצב הפרטי, ולמצוא האותיות המתאימות איך לדבר עם השני, ואיזה ספר, קונטרס להפיץ וכיו"ב.

לא צריכים להיות כמו "בן יחיד ומפונק", שצריך לתת לו מן המוכן כל פרט הכי קטן. וכפי שכ"ק מו"ח אדמו"ר אמר פעם על איזה משולח שהטיל עליו שליחות מסויימת, והתחיל לשאול אודות פרטים ופרטי פרטים איך לקיים השליחות – ולאחרי שיצא מה"יחידות" אמר כ"ק מו"ח אדמו"ר, שהלה מתנהג כמו "בן יחיד מפונק" ואומר "שאוני והטילוני אל הים"!

יהודי הוא אמנם "בן יחיד" של הקב"ה, וכמו בן יחיד שנולד להורים לעת זקנותם, ועוד יותר יקר מזה (כתורת

ולהוסיף דבר המובן מעצמו, שגם פרטי אופני קיום השליחות - צריכים להיות מיסודים על הכללים דתורה והציווי מיוחד דהמשלח. וכאשר הכל בנוי על יסוד זה - כל הפרטים מתאימים לרצון המשלח

הבעש"ט) – אבל ביחד עם זה לא צריך "להתפנק"; כאשר מצווים אותו לעשות משהו, אינו צריך לחכות עד שיפרטו לו ובפרטיות: שמתכוונים **אליו ממש**, ולא רק כשומע, אלא המעשה **שלו** בפועל, "ואפילו" בימי המעשה בעניני חול של חבריו שמנהל אתם עסקים, ומתייעץ איפה לקנות אכילה ושתיה, וכיו"ב.

עצם השליחות והענינים שמצד עצמו לא יכול לדעת – אומרים לו; אבל הענינים שיכול וצריך להבין מעצמו – לא צריכים להגיד לו, כי זה מובן ומוכרח מעצמו, כמו שלא היו צריכים להגיד לאברהם שצריך לקחת חמור ומאכלת ואש ועצי עולה וכו', לקחת את השליחות **בכח עצמו**.

ונוסף לזה:

מובן ופשוט, שהמשלח נותן לו כל הכחות להצליח בשליחותו, וגם לכווין בנוגע להענינים שצריך להבחין בעצמו. ומיד כאשר הוא (השליח) משים את האצבע **שלו** הקטנה, הוא מצליח ועד – למעלה מן המשוער.

כמו שהי' אצל אברהם אבינו, שלאחרי שלקח את החמור וכל הצרכים שיוכל לקיים ציווי ה', ויצא לדרך, ועד שלא התפעל מהנסיונות שבדרך – עזר לו הקב"ה והצליחו, וכמסופר במדרש, שהשטן "הלך ונעשה לפניהם (אברהם ויצחק) נהר גדול, מיד ירד אברהם לתוך המים . . כיון שהגיע עד חצי הנהר הגיעו המים עד צווארו . . מיד נער הקב"ה את המעין ויבש הנהר ועמדו ביבשה".

ז. לאידך גיסא מובן מסיפור המרגלים, שמה שנתון לשכלו של השליח ("לדעתך") – הוא רק בנוגע **לאופן** קיום השליחות. מה שאין כן בנוגע לעצם השליחות (האם יקיימה כו') – בזה אין לו דעה:

מכיון שהמשלח – משה רבינו שבדורנו – אמר לו שזאת היא שליחותו, צריך לקיימה, ואסור לו לערב בזה את שכלו, שאולי זה קשה מדי, "עז העם" וכיו"ב;

ולהוסיף דבר המובן מעצמו, שגם פרטי אופני קיום השליחות (שצריך להבחין מעצמו) – צריכים להיות מיוסדים על הכללים דתורה והציווי מיוחד דהמשלח. וכאשר הכל בנוי על יסוד זה – כל הפרטים מתאימים לרצון המשלח.

ובודאי שציווי המשלח הוא באופן **ברור**, כך שכל אחד ואחד יכול לדעת מעצמו ולהבין כל הפרטים באופן שיתאימו לרצון המשלח. מכיון שישנו הכלל שאיני מבקש כו' אלא לפי כחן.

ח. ויהי רצון שכל בני ישראל, "בנערינו ובזקנינו גו' בבנינו ובבנותינו", ילכו בקרוב ממש לכבוש את ארץ ישראל, ובקרוב ממש בשלימות, גם קיני קניזי וקדמוני, ועל ידי זה – להוסיף יותר בקדושת ארץ ישראל (נוסף על הקדושה שיש בארץ ישראל בכל זמן).

ובארץ ישראל גופא (שהיא "מקודשת מכל הארצות") – יתעלו בכל ה"עשר קדושות הן בארץ ישראל", ועד בירושלים ובבית המקדש השלישי, ויקיימו מצות יראת המקדש, "ולא מן המקדש אתה ירא אלא ממי שצוה על יראתו", ועד לשלימות היראה.

בגאולה האמיתית והשלימה על-ידי משיח צדקנו, תיכף ומיד ממש, כן יהי רצון אמן.

לוח שבועי

שבוע פרשת שלח - קרח

פרקי אבות פרק ג

	זריחה		סוף זמן קריאת שמע		חצות היום והלילה		שקיעה	
	תל אביב	ניו יורק	תל אביב	ניו יורק	תל אביב	ניו יורק	תל אביב	ניו יורק
יום שישי, כ"ב סיון	5:34	5:25	9:06	9:09	12:39	12:54	7:43	8:23
שבת קודש, כ"ג סיון	5:34	5:25	9:06	9:09	12:39	12:54	7:44	8:23
יום ראשון, כ"ד סיון	5:34	5:25	9:06	9:09	12:39	12:54	7:44	8:24
יום שני, כ"ה סיון	5:34	5:24	9:07	9:09	12:39	12:54	7:45	8:24
יום שלישי, כ"ו סיון	5:34	5:24	9:07	9:09	12:39	12:55	7:45	8:25
יום רביעי, כ"ז סיון	5:34	5:24	9:07	9:09	12:40	12:55	7:46	8:26
יום חמישי, כ"ח סיון	5:34	5:24	9:07	9:09	12:40	12:55	7:46	8:26

זמני השבת		
	כניסה	יציאה
ירושלים	7:01	8:23
תל אביב	7:22	8:26
חיפה	7:14	8:27
ניו יורק	8:05	9:13
פריז	9:30	10:52
לונדון	8:52	10:23
מוסקווה	9:47	23:41

הזמנים מתייחסים למרכז הארץ. באזורי ההרים והעמקים עשויים להיות שינויים עד מספר דקות.

כל הזמנים לפי שעון קייץ.

מולד חודש תמוז

ליל שבת, 5:23 ו 16 חלקים

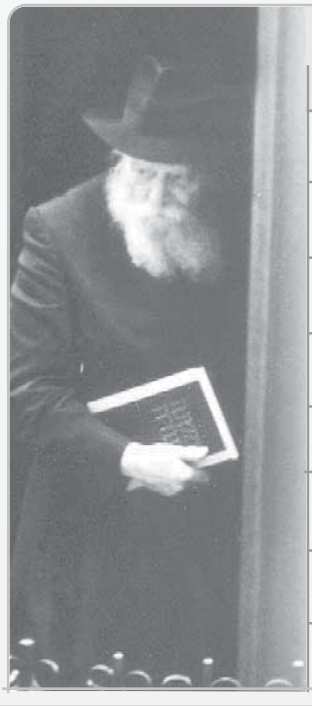

מורה שיעור ללימוד הרמב"ם היומי

יום	ג' פרקים	פרק א'	ספר המצוות
שישי כ"ב סיון	הל' שבת פרק טו-יז.	הל' תרומות פרק ו.	מל"ת שכב.
שבת קודש כ"ג סיון	פרק יח-כ.	פרק ז.	מל"ת שכא.
ראשון כ"ד סיון	פרק כא-כג.	פרק ח.	מל"ת שכא.
שני כ"ה סיון	פרק כד-כו.	פרק ט.	מ"ע קנה.
שלישי כ"ו סיון	פרק כז-כט.	פרק י.	מ"ע קנה.
רביעי כ"ז סיון	פרק ל. הלכות עירובין.. בפרקים אלו. פרק א-ב.	פרק יא.	מ"ע קנה.
חמישי כ"ח סיון	פרק ג-ה.	פרק יב.	מל"ת שכ.
שישי כ"ט סיון	פרק ו-ח.	פרק יג.	מל"ת שכא.

לעשות מה שצריך!

פעולת חיל הים שהסתבכה וסיכנה חיי חיילים, נובעת מהטיפול הכושל במצב הביטחון בכלל, וברצועת עזה בפרט. כאשר עושים מה שצריך חוסכים עניינים לא רצויים, ולכן עלינו לעסוק באופן חיובי בהכנת עצמנו והעולם להתגלות מלך המשיח.

האורע הנמצא בראש מהדורות החדשות בימים אלו הוא השתלטות חיל הים של צה"ל על הספינות שרצו להגיע לרצועת עזה במסווה של "פעילות הומניטארית". כמובן שעצם הפעולה, וההחלטה למנוע את הגעת הספינות ליעדן, היא חיובית, כמו גם הנכונות לבצע צעדים חיוניים גם כאשר ישנו מחיר בתקשורת ודעת הקהל.

אולם, דווקא פעולה כזו, מוכיחה שוב את האיוולת שבמדיניות הממשלה בישראל, כפי שהיא נחשפת פעם אחר פעם. איוולת עליה מתריע כבר שנות דור כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א.

לפני כעשרים וחמש שנה, הפציץ חיל האוויר של צה"ל את מפקדות אש"ף בתוניס. פעולה זו נחשבת כאחת הפעולות הנועזות והמוצלחות של צה"ל. אולם בשיחה עמד הרבי מה"מ על העובדה, כי התועלת שבפעולה הייתה מזערית, ביחס לסיכון, וכי הטעם העיקרי לביצועה, היה על מנת ליצור רושם ולטשטש את ראיית המציאות, של המחדל הביטחוני ביהודה ושומרון, לבנון וכו'.

אם נבחן את המציאות היום נראה כי לאחר שממשלת ישראל הפקירה רח"ל את חבל עזה למרצחים, תוך גירוש היהודים שגרו בה, לא השיגה בכך כלום. המרצחים ממשיכים בפעילותם ביתר שאת, מבריחים טילים ויורים אותם, והתגובה הצבאית מוגבלת ביותר, ולכן גם כושלת. לשיא הגיעו הדברים במבצע "עופרת יצוקה", כאשר במקום לחסל את הטרוריסטים כפי שהיה ניתן, הפסיקו אותו מוקדם מידי.

כדי לכפר על כך, ועל העובדה המבישה כי לא הצליחו להביא לשחרורו של חייל אחד, אפילו תמורת מאות מרצחים, בא לעולם ה"מצור" המדומה, אשר כולם יודעים, כי הדבר היחיד שהוא אינו מונע מלהעביר אלו כלי הנשק, בהם ממשיכים המרצחים להצטייד.

גם כאשר נוצר הצורך לעצור את מסע הראווה והתמיכה באויב, בחר שר הביטחון בפעולה שאמורה הייתה להיות מרשימה, ובסופו של דבר הביא לסיכון חייהם של חיילי צה"ל. במקום לנקוט בדרך הנורמלית בה הייתה נוהגת כל מדינה – לחסום את דרכן של הספינות ולהודיע באופן חד משמעי כי כל התקדמות תגרור תגובה באש, ובמקרה הצורך אף לבצע את האיום, וכך לעצור אותן. כאשר לא עושים מה שצריך, נזקקים למופעי ראווה למיניהם, מסתכנים ואף מסתבכים ומשיגים את התוצאה ההפוכה.

מכל דבר עלינו ללמוד הוראה בעבודת ה', ועלינו לחיות את הזמן. את ההוראה כי כאשר לא עושים מה שצריך מסתבכים, אנו יכולים ללמוד מחטא המרגלים. על המרגלים היה להתרכז במה שעליהם לעשות, בשליחות המוטלת עליהם, ואז לא היו מסתבכים ומסבכים את עם ישראל כולו בעניינים שליליים, אשר גררו תוצאות איומות, מהן אנו סובלים עד היום.

זהו גם תפקידנו כיום. כאשר אנו מתעסקים אך ורק במה שעלינו לעשות, בשליחות המוטלת עלינו, בהכנת עצמנו והעולם לקבלת פני משיח צדקנו, כפי שמורה לנו כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א - אין זמן ואין אפשרות להסתבך בעניינים אחרים.

כל פעם שנראה כי עלינו לעסוק בנושאים אחרים, גם אם זה כורח המציאות, עלינו לזכור כי הדבר בא לעורר אותנו ולהמריץ אותנו, לעשות מה שצריך בכוון החיובי. כך לא ניאלץ לעסוק בשום עניין לא רצוי, אלא רק בקיום הייעוד ש"לא יהיה עסק כל העולם אלא לדעת את ה' בלבד" וכהכנה לכך נפעל כי כולם יקבלו את מלכותו של מלך המשיח מתוך הכרזה:

יחי אדוננו מורנו ורבנו מלך המשיח לעולם ועד!

כ"ק אדמו"ר הזקן

וישלח יהושע כו' שנים אנשים מרגלים חרש (הפטרת שלח)

פירוש "חרש" – לשון מחשבה, כמו "אל תחרוש על רעך". והיינו כי צריך להיות ממארי דחושבנא ולחשוב מחשבות להזהר בלבושי הנפש מחשבה ודיבור ומעשה שתהיינה בבחינת ריח ניחוח [="יריחו"] לה' כנ"ל.

('תורה אור' פרשתנו, נב,ב)

כ"ק אדמו"ר האמצעי

וראיתם אותו וזכרתם .. ולא תתורו אחרי לבבכם (טו, לט)

"וראיתם אותו וזכרתם" קאי על מוח החכמה שנקרא בשם ראיה. וזהו "וזכרתם", כי מוח הזכרון הוא מבחינת חכמה, וזהו וראיתם אותו וזכרתם, שמצד בחינת מוח חכמה שיש בכל נשמה לא שיך בחינת שכחה כלל, כמ"ש "ולא תתורו אחרי לבבכם" שלא תוכלו לסור כלל. ובזה יובן המעשה דר' חיים ויטאל ביקש מה[א] ר"י ז"ל סגולה לזכרון ונתן לו מים מבארה של מרים, כי בארה של מרים הוא בחינת מלכות שרש נשמות ישראל, ויש בהם כח החכמה אשר אין בו בחינת שכחה כלל .. דכל אחד מישראל יש בו בחינת חכמה.

('מאמרי אדה"א' תקע"ז ע' רמ)

כ"ק אדמו"ר הצמח צדק

וזהו ענין מרגלים שלא רצו ליכנס לארץ ישראל, שהוא ענין השפלה למטה במצות מעשיות שהם ענינים גשמיים, ואמרו "ארץ אוכלת יושביה", שע"י דברים גשמיים שבמצות רק "רגליה יורדות" וזהו ענין שנקראו "מרגלים" על שם רגליה יורדות. אבל באמת טעו בזה כי היא "ארץ כנען" שהוא לשון הכנעה ושפלות, וע"י הכנעה ושפלות כשמקיים המצוה בהכנעה ושפלות אי-אפשר ליפול למטה בתאות גשמיים.

('סה"מ תרט"ו' ע' רעז)

כ"ק אדמו"ר מהר"ש

דור המדבר .. להיותם דור דיעה לא רצו להשפיל את-עצמם בעבודה דמצות מעשיות הגשמיים כמו תרומות ומעשרות וכל המצות שבצמח האדמה והעץ, וכדומה בכל פרטי המצות שכולם הם בגשמיות דוקא, כי-אם רצו ענין העבודה ברוחניות בקישור ודיבוק מחשבתם באלקות בדביקה וחשיקה וחפיצה בטעמי המצות וענינים הרמוזים בהם כמו: שבת – מוחין דאבא, ומצה – קטנות אבא וכדומה, ובאמת צריך-להיות קיום המצות בפועל ממש דוקא, שאם יחשוב כל הכוונות ולא יאכל בפועל-ממש לא עשה ולא כלום, ולכן נענשו במדה כנגד מדה ונשארו במדבר מ' שנה בחינת בינה "עד תום כל הדור" כו'.

('ספר המאמרים' תרל"ב ח"ב ע' שעא)

כ"ק אדמו"ר מהורש"ב

ועתה יגדל נא כח אדנ-י כאשר דברת לאמר (יד, יז)

וזהו "ועתה יגדל נא", כי היה צריך כאן לתקן בחינת המלכות, דהמרגלים פגמו בבחינת מלכות שלא רצו מצות מעשיות, וזהו שלא רצו לכנוס לארץ כי חשבו שיכולים לצאת בקיום המצות במחשבה ובכוונה, ולא רצו בעשיה בפועל-ממש .. ובכדי לתקן בחינת המלכות הוא ע"י ההמשכה מבחינת עצמות אור אין-סוף במלכות כו'. וזהו "ועתה יגדל נא" – שיהיה הגדלה בהשתלשלות בכלל ובבחינת מלכות בפרט, והוא מ"כח אדנ-י" – בחינת מלכות דאין-סוף שלפני הצמצום כו', וההמשכה הוא ע"י התורה, וזהו "כאשר דברת לאמר" – שכל אחד ואחד בכחו ויכולתו להמשיך אור-אין-סוף ע"י התורה כו' .. וזהו כאשר דברת, שהוא הדבור על ההגדלה. והיינו כאשר דברת במתן-תורה, וכן בכל פרשה של תורה שנשמות ישראל ימשיכו בחינת עצמות אור אין-סוף בהדיבור דתורה כו'.

('סה"מ תרע"ח' ע' שנא)

כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ

והיה לכם לציצית (טו, לט)

הקשרים שבציצית הם כפולים להיות דאופני ההתקשרות הם בדרך מלמטה למעלה ובדרך מלמעלה למטה, והקשר הכפול הוא דנשמות ישראל ותורה שניהם מתקשראין בהעצמות ברוך-הוא.

('סה"מ תש"ב' ע' 132)

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

ויהי-רצון שע"י קיום השליחות דמשה שבכל-אחד-ואחד בהענין ד"העמידו תלמידים הרבה" נזכה תיכף ומיד ממש להשליחות ד"**שלח נא ביד תשלח**", "גואלם לעתיד", משיח צדקנו – דיש לומר, שבקשתו של משה רבינו ("שלח נא ביד תשלח") נתקיימה ע"י"ז שמשיח מדבר מתוך גרונו (על-דרך ש"שכינה מדברת מתוך גרונו")...

...ויש להוסיף בהשייכות ד"שלח לך" למשיח – ש"שליח" בתוספת יו"ד בגימטריא "משיח", שבזה מרומז שע"י עבודת השליחות בכל **עשר** כחות נפשו, ובפרט ע"י השליחות דהפצת התורה באופן ד"**עשרה** שיושבין ועוסקין בתורה", מתגלה ה"משיח" שבכל-אחד-ואחד מישראל, בחינת היחידה, שהיא ניצוץ מנשמתו של משיח צדקנו, בחינת יחידה הכללית, ועד לביאת משיח צדקנו בפועל ממש.

('ש"פ שלח תש"נ)

פתגם השבוע

בענייני גאולה ומשיח

...וכן תהי' לנו – שתיכף ומיד ממש, ביום זה, יום השבת-קודש פרשת שלח, מתקיימת **בפועל ממש** הבשורה שבפרשת השבוע: "בישר להם שיכנסו לארץ", וכסיום וחותם ההפטורה: "**נתן ה' בידינו את כל הארץ וגם נמוגו כל יושבי הארץ מפנינו**",

– כולל ובמיוחד (ע"י"ז) שגם ברגעי הגלות האחרונים עומדים בתוקף על שלימות הארץ בנוגע לחלקי הארץ שכבר ניתנו ע"י הקב"ה לבעלותם של בנ"י **שלא להחזיר ח"ו אף שעל משטחי ארץ ישראל לאומות העולם** –

וכל בנ"י באים לארץ ישראל בשלימותה, שלימות בשלימות...

(משיחות ש"פ שלח ה'תנש"א)

מהו נעלה וקדוש וזכות יותר מזה?!

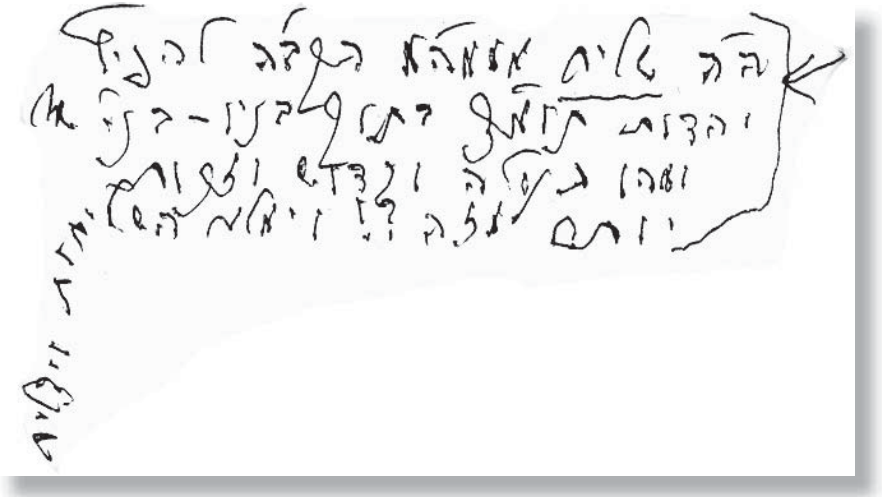

בקשר עם פרשת 'שלח' מובא בזה מענה כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א אודות מעלת עבודת השליחות:

ה"ה שליח מממה"מ הקב"ה להפיץ יהדות תומ"צ בתוך בניו - בנ"י שי' ומהו נעלה וקדוש וזכות יותר מזה?! וימלא השליחות ויצליח

לכל ילד וילדה · אות בספר התורה · של ילדי ישראל

הנשק הסודי של עם ישראל

ספר התורה של ילדי ישראל | ת.ד. 8 כפר חב"ד 60840 | 03-9607358 | www.kidstorah.org

התבוננות לקראת ג' בתמוז

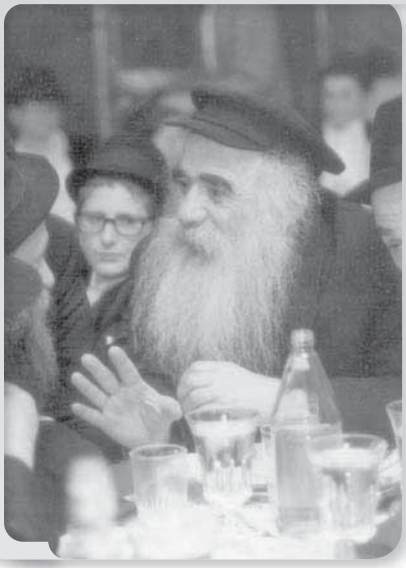

מאת הרב חיים לוי-יצחק גינזבורג
משפיע בישיבת תומכי תמימים ראשון לציון

הויכוח אינו אלא איך להתייחס בדיוק למה שקרה - אם זו מציאות אמיתית (ח"ו) או לא. אם מותר וצריך לכתוב "שליט"א" או לנהוג במנהגי הילולא למרות הכל או לא. אבל לכולם ברור שנשיא הדור הוא אחד ואין שני לו. כולם יודעים שהמצב העכשווי הוא רק מצב ביניים לרגע קטן. וכולם מחכים ומייחלים לרגע שהרבי יתנשא כארי לעיני כל ויביא את הגאולה לכולם

מספר המשפיע הרה"ח ר' מענדל פוטרפס: הרבנית רבקה, אשתו של הרבי מהר"ש ואמו של הרבי הרש"ב נ"ע (על שמה נקראו מוסדות בית רבקה לבנות בכל רחבי תבל), הייתה מיוחדת מאד. מידותיה הנאצלות היו לשם דבר בין החסידים, שלקחו ממנה דוגמה ומופת מה פירושה של מסירות והתמסרות ומה נקרא להרגיש את הזולת. תמיד הייתה עסוקה בעזרה ובסיוע לנזקקים.

כשהיה בעלה, הרבי מהר"ש, חוזר מנסיעותיו לחוץ לארץ, הן בגלל הבריאות והן בשביל עסקנות הכלל, ידע תמיד שעליו להביא עמו סכום כסף גדול, שכן יהיה עליו עתה לפדות את תכשיטיה של הרבנית, שנתנה אותן בעבוט עבור מישהו נזקק. במיוחד הייתה הרבנית מתמסרת לארגון שמחות בבתי עניים.

כשהוקמה ישיבת 'תומכי תמימים', קיבלה הרבנית רבקה על עצמה לדאוג לכלכלת הישיבה. בעצמה הייתה משגיחה על הכנת הארוחות לתלמידים, וכשהיו באים לאכול הייתה מתעניינת בשלומו של כל בחור, האם יש לו מספיק מה לאכול והיכן לישון, כיצד הוא מתקדם בלימודים וכו'.

מילדותו, לפי הדרכת אביו הרבי הרש"ב נ"ע, היה הרבי הריי"ץ הולך לבקרה בכל יום, והיה מבקש ממנה שתספר לו סיפור. כך שמע ממנה סיפורים רבים, שאת חלקם גילה בשיחות הקודש ובספר הזכרונות וכו' בדיבור ובכתב.

פעם שמעה הרבנית רבקה כי אחד מבניה החל לעסוק במסחר, בניגוד לצוואת אביו שכל בניו יהיו יושבי אוהל ולא יעסקו בענייני העולם. מהרגע ששמעה זאת הרבנית החלה לבכות ללא הרף, דמעות זלגו מעיניה במשך ימים שלמים, מאין הפוגות, ובשום אופן לא ניתן היה להרגיעה.

משחלפו כמה ימים והרבנית אינה יכולה להרגע, פנה מישהו ושאל אותה: מה קורה כאן, להיכן נעלמו ה"מוחין" שלך. והרי כשקרה דבר הרבה יותר חמור, כשנסתלק בעלך, הרבי מהר"ש, בגיל צעיר, והשאיר אותך ואת החסידים כיתומים בלב ים, לא בכית כל כך הרבה, ומדוע כאן אין את יכולה להרגע במשך ימים שלמים?

ענתה הרבנית: איזו מין השוואה היא זו?! כשנסתלק בעלי, הרי היה זה רצונו של הקב"ה שבאותו זמן תהיה ההסתלקות, גם אם היה זה בגיל צעיר, ולכן בכיתי רק עד כמה שהתורה אומרת שצריך להתאבל. ואולם כאן, כאשר בני עוסק במה שאינו צריך לעסוק, הרי זה בניגוד לרצון ה' ובניגוד לרצון הרבי בעלי, ועל כך אכן אינני יכולה להרגע.

מהו ג' תמוז לגבינו?

"הסתלקות" ופטירה של צדיקים הוא מושג ידוע ומפורסם בתורה ובספרי גדולי ישראל. עם כל הצער והכאב בסילוקן של צדיקים, שהוא קשה יותר מחורבן בית

המקדש, הרי ברור שזהו רצון ה׳.

לא רק בפנימיות, שסוף סוף הכל מתנהל כרצון ה׳, וגם הדברים שהם היפך רצון ה׳ בתורתו, גם הם לא באו אלא כ״נורא עלילה על בני אדם״ כדי להגיע מהם לעלייה גדולה יותר, אבל בשעת מעשה אלו הם דברים שבניגוד לרצון ה׳ הגלוי, אלא גם בפשטות ובגלוי –

ענין זה ש״דודי ירד לגנו ללקוט שושנים״, ללקט את הצדיקים שנמשלו לשושנים, הוא בהחלט על פי רצון ה׳ הגלוי. כך עלה ברצונו יתברך שבהגיע הזמן תעזוב הנשמה את הגוף (אם כי נשאר לה עדיין קצת קשר עמו, ולכן יש ענין להשתטח על קברו) ומכאן ואילך מתחיל אצל הצדיק סדר חדש של עליית הנשמה מחיל אל חיל.

למרות שיש כאן חסרון בנוגע לרצון ה׳, שהרי מכאן ואילך יחסר בעולם הצדיק ועבודתו עם הגוף והעולם (ולכן כל כך קשה סילוקן של צדיקים), אך אי אפשר לעצור את המסע. הגיע הזמן לשלב נוסף בדרך לגאולה, הגיע הזמן לגילויו ועבודתו של צדיק אחר, ואין מלכות נוגעת בחברתה. וגם בנוגע לצדיק זה אין פירושו של דבר שהוא איננו ח״ו, שהרי כל מה שנעשה בעולם עתה הוא בכוחו ובשליחותו ובהמשך לעבודתו. ואדרבה, דווקא אחרי פטירתו הוא פועל בעולם ״יתיר מבחיוהי״ כמבואר בארוכה באגרת הקודש לרבינו הזקן סימן ז״ך וכ״ח ועוד.

ולכן העוסקים בפנימיות התורה אין מתאבלים יתר על המידה על צדיקא דאתפטר, כי יודעים הם שאין זה דבר שלילי בהחלט, אלא אדרבה, יום בו הגיע הצדיק לסך הכל ולשלימות העבודה שלו בעולם הזה. ועל כך נאמר ״טוב .. ויום המוות מיום היוולדו״. שכן אז, כאשר הצדיק סיים את עבודתו בעולם הזה והגיע אל השלימות ואל סך הכל, אזי מתקבצים ומתאספים יחד כל מעשיו ותורתו ועבודתו אשר עבד כל ימי חייו. וכשהם מאירים כולם יחד ישנו גם האור העולה על כולנה והדבר פועל ישועות בקרב הארץ.

כשמדובר אודות ג׳ תמוז, ישנה הרגשה משותפת לכולנו, גם אלו שטוענים טענות שונות ומשונות ועד אפילו אלו שהחליטו לקחת לעצמם את ה״זכות״ להיות מ״חרפו עקבות משיחך״ – כולנו מרגישים, אבסורדית, ש״משהו כאן לא בסדר״. אף אחד מאתנו אינו יכול בשום אופן להסכים לכך שקרה כאן דבר טבעי, כיוון שהגיע הזמן לכך. גם אלו שרוצים רחמנא ליצלן לערוך ״הילולא״, אינם

השאלה אם מותר וצריך לכתוב "שליט"א" וכיו"ב אחרי ג' תמוז תשנ"ד, אינה רק שאלה טקטית מה כדאי יותר לכתוב כדי שהדברים יובנו ויתקבלו. יש כאן שאלה הרבה יותר מהותית: קודם כל כיצד מסתכלים אנו עצמנו על כל הענין של רבי בכלל והרבי מלך המשיח שליט"א במיוחד. וכתוצאה מזה מהו אכן המסר אותו אנו מעוניינים להעביר לעולם

רוצים ואינם יכולים לומר שנגמרה (ח״ו) עבודתו של הרבי כנשיא הדור (והמסקנה המתבקשת מאליה מיחס כזה – כאילו ח״ו עתה זקוקים לצדיק אחר). לכולם ברור שעבודתו של הרבי ״נשיא דורנו״ לא נגמרה ולא תושלם עד שהוא יפעל את מה שהוא קבע כיעד היחיד של העבודה – הגאולה האמיתית והשלימה בפשטות, לעיני כל בשר. וללא זה הכל ״להבל ולריק״. וכולם מחכים ומייחלים לרגע שנתראה עם הרבי בפשטות בעיני בשר.

הויכוח אינו אלא איך להתייחס בדיוק למה שקרה – אם זו מציאות אמיתית (ח״ו) או לא. אם מותר וצריך לכתוב ״שליט״א״ או לנהוג במנהגי הילולא למרות הכל או לא. אבל לכולם ברור שנשיא הדור הוא אחד ואין שני לו. כולם יודעים שהמצב העכשווי הוא רק מצב ביניים לרגע קטן. וכולם מחכים ומייחלים לרגע שהרבי יתנשא כארי לעיני כל ויביא את הגאולה לכולם.

מי שחושב קצת, יכול להבין בנקל שהמושגים ״הסתלקות״ ו״הילולא״ כפי שהם ידועים בתורה, בהם מדברים על גודל מעלת שלימות עבודתו של הצדיק בעבר, מאחר שהוא הגיע לסך הכל ולשלימות עבודתו, אינם שייכים כלל בנדון דידן. משיח לא סיים את עבודתו ולא הגיע לסך הכל ולשלימות עד שתבוא בפועל ממש הגאולה השלימה לעיני כל בשר!

מהותו של נשיא הדור

כבר נכתב לא אחת כי ה״שאלה״ אם מותר וצריך לכתוב ״שליט״א״ וכיוצא בזה אחרי ג׳ תמוז תשנ״ד אינה רק שאלה טקטית מה כדאי יותר לכתוב כדי שהדברים יובנו ויתקבלו. השאלה אינה מתחילה ואינה נגמרת בצורת הכתיבה והביטוי כלפי חוץ, וכיצד יתקבלו הדברים בעולם וכו׳. יש כאן שאלה הרבה יותר מהותית: קודם כל כיצד מסתכלים אנו עצמנו על כל הענין של רבי בכלל והרבי מלך המשיח שליט״א במיוחד. וכתוצאה מזה מהו אכן המסר אותו אנו מעוניינים להעביר לעולם, למה אנו רוצים ומצפים להגיע לאמיתו של דבר ובסופו של דבר שה״חוצה״ יקלוט ויקבל. רק לאחר מכן באה השאלה הטקטית כיצד עושים זאת ובאיזה אופן כדי שהלה אכן יבין ויקלוט ויקבל.

כשרואים אנו מישהו חולה, למשל, מייחסים אנו זאת, מטבע הדברים, לטבעו ומנהגו של עולם. אנו שואלים מה קרה, ממה זה נובע, מה אומר הרופא וכו׳. וזאת, למרות שיודעים אנו ומאמינים באמונה שלימה שאין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם אם כן מכריזים על כך למעלה. וכל דבר שקורה הוא בהשגחה פרטית מדוקדקת עד לפרט והאופן היותר קטן. וכל מה שקורה למטה הוא בעצם השתקפות של מה שקורה למעלה. ולכן מכל דבר יש לקחת הוראה בעבודת ה׳, וצריך לתקן את הענין ברוחניות שעל ידי זה יתוקן גם בגשמיות וכו׳ וכו׳ – ולמרות כל זה, התגובה הטבעית והפשוטה שלנו, התגובה הנכונה גם על פי התורה, הוא ללכת ולבדוק את הסיבות הפשוטות הטבעיות שגרמו לענין זה, ולעשות כל מה שניתן בדרך הטבע לתקן זאת.

כלומר, אנו מתייחסים לכל מה שקורה עמנו כאל דבר שקורה בעולם מצד טבע העולם. אלא, כפי שמחנך ומדריך ומחדיר בנו הרבי ללא הרף (כחלק מעניינו להחדיר את האלוקות בעולם גם ברבדים הפשוטים והנמוכים ביותר), יודעים אנו שיש בעל הבית לבירה זו ו״העולם אינו ג׳ונגל״ ח״ו, ולכן כאשר נתקן את הדברים ברובד העליון נביא גם לתיקונם ברובד התחתון. ולכן, כשקורה משהו בגשמיות עלינו לעשות פעולות רוחניות הקשורות בענין זה, כמו

לבדוק את התפילין והמזוזות, לדייק במצוות מסוימות וכו'. אבל ההתייחסות שלנו למאורע עצמו היא כמאורע פשוט שארע בדרך הטבע ולכן צריך לעשות הכל בדרך הטבע לתקנו.

לעומת זאת, כאשר משה רבינו הוא "כבד פה וכבד לשון", אין אנו מתייחסים לזה כמאורע טבעי. לאמר, פשוט, כפי המסופר במדרש, בילדותו הוא לקח מן הגחלים שהיו לפני פרעה ונתן לתוך פיו, וממילא נכווה ונעשה "כבד פה וכבד לשון" – יודעים אנו שמשה רבינו הוא בעצם למעלה מן הטבע, ולכן כל מה שקורה עמו, גם בהיותו בתוך מסגרת הטבע והעולם (משום שכך עלה ברצונו), הוא למעלה מהטבע. אי אפשר להתייחס למה שקורה עמו כמו לכל מאורע שקורה ליהודי פשוט.

וכפי שמבאר הרבי באותה שיחה מפורסמת מש"פ בא תשנ"ב על פי ביאור רבינו הזקן בתורה אור שהענין של "כבד פה וכבד לשון" שהיה במשה רבינו, אכן לא היה ענין פשוט וטבעי. אלא מכיוון שהאור האלוקי שישנו במשה רבינו הוא גבוה כל כך, למעלה מכדי להיכנס בעולם, כי עדיין "לא נשלם הבירור", לכן "הדיבור הוא בגלות", ומשה רבינו אינו יכול להביא את הדברים בדיבור רגיל ומסודר. ולכן אומר לו הקב"ה "ו**אנכי** אהיה עם פיך", כי רק בכוחו של "אנכי", עצמותו יתברך, להביא זאת לעולם באופן שהדיבור יובן ויתקבל בעולם.

ממשיך הרבי ומבאר, שה"אנכי אהיה עם פיך", הסיוע המיוחד מה' למשה רבינו, לא היה אלא עזרה וסיוע לפי שעה ולא בשלימות, מכיון שהעולם עדיין לא היה מוכן לכך (ורצון ה' הוא להמתין לכך שהעולם יהיה מוכן לכך, כדי שזה יהיה מצד התחתון עצמו). רק במתן תורה, כאשר אכן היה הגילוי של "אנכי" בעולם, אזי נתרפא משה רבינו, משום שאז, בגלל הגילוי האלוקי הנפלא שהיה במתן תורה, הזדכך העולם והיה כבר יכול לקבל את הגילוי.

ומכיוון שגם במתן תורה היה רק הגילוי מלמעלה ונתינת הכח לבירור העולם, אך עדיין לא שלימות בירור העולם מצד עצמו (אלא רק מצד הגילוי האלוקי), כי העולם מצד עצמו נשאר במצבו התחתון, כשהוא ממתין ומצפה לישראל שיעשו את עבודתם בעולם ויפעלו בו את הבירור והזיכוך (שלכן הגילוי האלוקי לא חדר אז בפנימיות העולם, בהר סיני לא נשארה הקדושה וכו') – לכן היו גם אצל "משה רבינו" שבמשך

כולנו יודעים שמילה של הרבי היא מילה, הבטחה היא הבטחה, ובוודאי שנבואה היא נבואה וקביעת עובדה היא עובדה ממשית פשוטה וגשמית בעולם הזה הגשמי. מעולם לא נפלה ארצה אף שערה מדבריו, ודברו לא ישוב ריקם. והרי "בשם קדשך נשבעת לו שלא יכבה נרו לעולם ועד"!

הדורות עניינים של חולי ומאסר וכו', ועד הדור הקודם, הדור השמיני מהבעל שם טוב, אצל כ"ק מו"ח אדמו"ר, היה מצב של "כבד פה וכבד לשון" (שלא למעליותא) בדוגמת משה רבינו, מפני שעדיין "לא נשלם הבירור".

מה שאין כן, אומר הרבי שליט"א, בדורנו זה, הדור התשיעי מהבעל שם טוב, הדור האחרון לגלות שהוא הדור הראשון לגאולה, אצלנו כבר נשלם הבירור, כי כבר נסתיימו כל מעשינו ועבודתנו של כל עם ישראל בכל הדורות, ואפילו הכפתורים האחרונים כבר מצוחצחים, וכבר עומדים מוכנים לקבל פני משיח צדקנו. ולכן, אומר הרבי, לא יכול להיות כאן שום ענין של "כבד פה וכבד לשון" ומוכרח המעבר ללא הפסק כלל לחיים הנצחיים שיהיו בזמן הגאולה.

ומכיון שעכשיו, בדורנו זה ובזמננו זה – אומר הרבי – כבר נגמרה עבודת הבירורים והכל מושלם ומתוקן, אם כן שוב לא ייתכן מצב של הפסק בחיים. ולכן ברור שהגאולה עומדת לבוא בכל רגע ועוברים לחיים הנצחיים של הגאולה ללא הפסק בינתיים. עד כאן תוכן דברי הרבי.

בשבילנו!

כשאנו רואים את הרבי "חולה", אזי, למרות שגם אז מלמד אותנו הרבי שחייבים לקרוא לרופאים ולפעול גם בדרך הטבע, משום שישנה כוונה אלוקית להכניס את הכל אל תוכו של הטבע ומציאות העולם, לעשות לו יתברך דירה בתחתונים – אך לאמיתו של דבר יודעים אנו שאין זה ענין גשמי, אלא ענין רוחני. אם שהרבי לקח זאת על עצמו לתיקון ענין מסוים בעולם או משהו דומה, אבל בוודאי לא סתם מחלה וסתם מאסר וכדומה.

כאשר נכנס אברך אל הרבי האמצעי (כמסופר בד"ה 'באתי לגני' תשי"א) מגלה לו הרבי את זרועו ואומר לו: הלא תראה ש"צפד עורי על עצמי" – וכל זה הוא מה"חטאות נעורים" שלך! הייסורים שלי הם בגלל העבירות שלך!

וכמפורש בקרא (ישעיה נג) בנוגע למשיח: "אכן חליינו הוא נשא ומכאובנו סבלם, והוא מחולל מפשעינו מדוכא מעוונותינו". ועד, כהמשך הכתוב כאשר נדמה לנו "כי נגזר מארץ חיים", "ויתן את רשעים קברו" – אין זה אלא החולי שלנו והמכאובים שלנו, אשר הוא נושא על עצמו עבורנו. אבל הוא מצד עצמו "ירום ונישא וגבה מאד" ואינו שייך לשום חסרון, "עשיר בעצם". וגם אחרי שהכניס את עצמו לתוך החסרונות והגבלות הטבע, כדי לעשות לו יתברך דירה בתחתונים, גם אז אין הוא מוגבל בהם כלל וכלל. אין זאת אלא "הגבלה רצונית" ויותר מזה "הגבלה עצמית". שדווקא בגלל היותו בלתי מוגבל כלל וכלל, לא מוגבל בגבול ולא מוגבל גם בבלי גבול, לכן ביכולתו להיות עם כל העוצמה הבלתי מוגבלת בתכלית – בתוך כל החסרונות וההגבלות של העולם, ולהישאר בכל תוקף עצמותו, ללא כל הגבלה וחסרון. וכפי שמסיים הכתוב שם: "יראה זרע ('זרעו בחיים') יאריך ימים ("שליט"א")"!

וזהו גם הפירוש הפשוט באותו קטע מפורסם (משי"פ שופטים תנש"א) שהרבי נמצא בכל דור ללא שום שינוי, גם ללא השינוי דגניזה – הרבי אף פעם לא גנוז ולא מכוסה. הוא תמיד נמצא היכן שהוא רוצה ועושה מה שהוא רוצה, וגם כשהוא כאילו נכנס להגבלות כלשהן בשביל כוונה אלוקית פנימית, אין זאת אלא "הגבלה רצונית" ויותר מזה "הגבלה עצמית".

פירושו של דבר שגם העובדה שנגמרה עבודת הבירורים וסיימו לצחצח את הכפתורים ודורנו זה הוא הדור האחרון לגלות והראשון לגאולה גם הם אינם אלא (ח"ו) משאלה ובקשה. ועל פי גישה זו, כשהורה הרבי במלחמת המפרץ ובמלחמת ששת הימים לא לפחד ולא להפחיד וכו' – לא הייתה ח"ו שום וודאות שהדברים אכן

יתקיימו, ומי שעיניו בראשו היה צריך אז לברוח ח״ו – רחמנא ליצלן מהאי (חוסר) דעתא!

כולנו יודעים שמילה של הרבי היא מילה, הבטחה היא הבטחה, ובוודאי שנבואה היא נבואה וקביעת עובדה היא עובדה ממשית פשוטה וגשמית בעולם הזה הגשמי. מעולם לא נפלה ארצה אף שערה מדבריו, ודברו לא ישוב ריקם. והרי ״בשם קדשך נשבעת לו שלא יכבה נרו לעולם ועד״!

ולכן בטוחים אנו כי הרבי חי וקיים גם עתה. הוא מצפה מאתנו שנעמוד בנסיון ונדע שאין זו מציאות אמיתית כלל וכלל, ובזה עצמו נבטל מלכתחילה את הניסיון ונראה כיצד ברגע זה ממש הרבי שליט״א בא וגואל את כולנו בגאולה האמיתית והשלימה לעיני כל בשר.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

היחידות הראשונה

ב"היום יום" לכ' בסיון, מביא כ"ק הרבי הריי"צ מפתגמי כ"ק הרבי הרש"ב, שכאשר חסיד נכנס ל'יחידות' הראשונה בחייו אצל הרבי, הרבי מתאים לו - לפי אופן מהות עצמו - את אופי וסדר עבודת ה' שלו לכל ימי חייו, ולפי אותה ה'יחידות' הראשונה, כך בונה החסיד את המוחין והמידות שלו • רבים מהשלוחים בימינו לא זכו כבר להיכנס ל'יחידות', אך השלוחים הוותיקים יותר זכו גם זכו להיות ביחידות אצל הרבי, והואילו לספר אלו הוראות והדרכות הם קיבלו מהרבי, הוראות שמלוות ומדריכות אותם בשליחות, לאורך כל ימי חייהם

לא בקלות, הסכימו השלוחים הוותיקים לשוחח אתי בעניין. הם לא ממש התלהבו לספר ולפרסם פרטים והוראות אישיות שקיבלו מהרבי ביחידות. מדובר בקודש הקודשים של כל חסיד שזכה לדבר עם הרבי על הדברים הכי חשובים ואישיים שלו. מדובר בזכרונות ובמסרים מהרבי שמלווים את החסיד בצורה הכי עמוקה בנפש; זכרונות שניצבים חיים במרכז חייהם במשך עשרות שנים.

לכן צריך להודות, להלל, לשבח ולברך את אותם שלוחים יקרים, טובי עין ורחבי לב, שהואילו לגלות מעט מזכרונותיהם הכמוסים ולזכות בהם את הקוראים. השורות הבאות הינם פירורים משולחן גבוה, אוצרות של ממש.

מטבע מהרבי, עם סגולה לבריאות

הרב **חיים שלום סגל** נמצא בשליחות הרבי (בתענך ו)בעפולה, קרוב ל-40 שנה. בנימה אישית אני יכול לציין, שאת תחילת דרכי בשליחות (סטאז' בלע"ז) עשיתי בעפולה, ובמובן מסויים אני מרגיש כתלמיד וכסניף של בית חב"ד עפולה. בית חב"ד בעפולה מהווה בשבילי מודל של מסירות לשליחות, קהילה חסידית צומחת, בית כנסת חב"ד שהפך למעצמה ללא הפסקה, ועוד.

הרב חיים שלום סגל זכה להיות כמה פעמים ביחידות אצל הרבי, הן כ'תמים' לפני החתונה, והן כשליח אחרי החתונה, וזכה לעידודים, הוראות וברכות מהרבי לאורך כל הדרך.

לפני שהגיע בסיפורו ל"יחידות הראשונה", בחר הרב סגל להקדים ולספר לי על אפיזודה מעניינת ומרגשת שקשורה ליחידות לה זכה בתשרי תשל"ה.

בשנת תשל"ה, וליתר דיוק, בסוף אלול תשל"ד, הכריז הרבי על מבצע נש"ק (נרות שבת קודש). הרבי דיבר על המבצע בשלוש התוועדויות רצופות. כאשר הרב סגל נכנס ליחידות עם זוגתו שתחי' ובתו הגדולה שהיתה אז בת שנה וחצי, הרבי הקדיש כמה דקות ארוכות לנושא נש"ק. הרבי כאילו דחה לסוף היחידות את נושא המגורים, השליחות בתענך וכו'. דבר ראשון הוא שאל את הגב' סגל בת כמה הילדה. כשהשיבה שהיא בת שנה וחצי, מיד קבע הרבי שבעוד חצי שנה היא תוכל להדליק בברכה, דבר שהפך אחר כך לשיחת היום ולדיון כלל-חסידי, באיזה גיל מתחילים לחנך את הילדות בהדלקה בברכה.

בהמשך פרצה הילדה בבכי, כנראה משום שהיא ביקשה להתקרב לטלפונים המעניינים על שולחן הרבי, והאמא סימנה לה שאסור... כשהרבי ראה שהיא בוכה, הוציא מהמגירה מטבע של חצי דולר כסף, הקיש/נקש בו על השולחן, ומיד הילדה הפסיקה לבכות. הרבי נתן לה את המטבע, הילדה אמרה 'תודה' והרבי אמר לה "צו גענזונט" (= לבריאות!) המשפחה לקחה איחול זה כסגולה שהרבי נתן במטבע, ובמשך 30 שנה, השתמשו בעפולה במטבע הרבי כסגולה מועילה לכל המחלות, לידות וכל הבעיות. "צו גענזונט!"

כמובן שהיו באותה יחידות גם ברכות והוראות נוספות בעניין השליחות בתענך.

מאת: הרב יעקב שמולביץ

מנהל בית חב"ד בית שאן

חסידים מחכים לכניסה ליחידות, במכחולו של הצייר החסידי ר' זלמן קליינמן

אפילו גילוי מופת היה שם, כאשר הרבי הודיע להם (בניגוד לכל התכנונים) שהם יגיעו לארץ ישראל בראש חודש – דבר שאכן התקיים במפתיע, בגלל עיכובים לא צפויים. התינוקת הנ"ל גם צמאה לחלב בטיסה המתארכת, ולפתע הודיע קברניט המטוס הצרפתי, שהמשפחה היהודיה מתבקשת לגשת לאחד מאנשי הצוות, כי "במאמץ מיוחד, השגנו להם ...חלב ישראל". אבל זה לא העיקר, אנחנו הרי מתעניינים ביחידות הראשונה.

אם תחליט - תצליח

ממשיך ומספר הרב חיים שלום סגל:

"'נקודה' אחת מהיחידות הראשונה בחיי, מלווה אותי, מתווה לי דרך, ונותנת לי כוחות להתגבר על כל הקשיים בשליחות עד עצם היום הזה. היה זה ביום ההולדת שלי, ה' בטבת, בפעם הראשונה שהייתי אצל הרבי ב"קבוצה" תש"ל.

"באותן שנים היתה הנהלת הישיבה (ב-770) רושמת דו"ח מדוייק ממצבו של כל תלמיד בישיבה, ופעם בחודש נכנסו ראשי הישיבה לחדר הרבי ועדכנו אותו בפרוטרוט על מצבו של כל תלמיד, בשמירת הסדרים, בתפילות, בהתנהגות וכו'.

"הדיווחים עלי היו בסדר גמור. בתור 'תמים' מן המניין, הקפדתי שלא להפסיד אף תפילה עם הרבי, לא איחרתי ולא החסרתי מזמני הלימוד, וכמעט לא יצאתי מבית רבנו שבבבל. הרבי ו-770 היו כל עולמי, ולא היה צריך "לשכנע" אותי לשמור על הסדרים. אך דא עקא – "מתוודה" הרב סגל – לא הייתי מגדולי הלמדנים או המעמיקים במפרשי התלמוד. ישבתי והשתדלתי ללמוד לפי יכולתי.

"כשהגיע יום ההולדת והתכוננתי לרגע הכניסה ל'יחידות', עשיתי חשבון צדק עם נפשי, וכתבתי לרבי שכנראה אני לא שייך ללימוד. הרבי (כביכול) "לקח את זה מאוד קשה" וגם נתן לי להבין שזה לא יכול בשום אופן להימשך כך. מצד אחד הרבי מקבל עלי דיווחים טובים מההנהלה, שהכל בסדר, ומצד שני אני כותב לרבי שאני לא שייך ללימוד. הרבי "רמז" לי בביטויים חריפים במיוחד, שבעצם הכל תלוי במה שאני מחליט. "אם החלטת שאתה לא שייך ללימוד, אזי אין לך היתר להיות בחוץ לארץ. ואם תחליט שאתה כן שייך ללימוד, אתה אכן תצליח ואתה יכול להישאר כאן".

"הדיבורים של הרבי היו נחרצים ומרגשים ביותר, ואחרי כמה שעות של מחשבה מעמיקה, כתבתי לרבי פתק חד משמעי שאני מקבל על עצמי להתמסר ללימוד כמו שצריך. הרבי העיר שההחלטה צריכה להיות ללא שום תנאים וכו', אך כמובן שלבסוף הרבי אישר שההחלטה תקפה, ואני מצידי השתדלתי להוכיח שאני ראוי לאמון של הרבי, ויותר לא היו בעיות.

"במבט מעמיק יותר, למדתי מאותה 'יחידות', שבכל ענייני השליחות הכל תלוי בהחלטה של השליח. כלומר, הכוחות נתונים, הדרך ברורה, ה' עוזר, וכל מה שצריך זה פשוט להחליט שמתמסרים לשליחות, ומבצעים!

"מאז עברו 40 שנה, ה' זימן לי פה ושם התמודדויות לא מעטות ולא קלות, אבל תמיד עמדה לנגד עיני היחידות ההיא, "הראשונה", והמסר הברור, "אם תחליט

– תצליח״. ואכן, במבט לאחור אפשר לציין בסיפוק – שזכינו לפעול בשליחות כמה דברים יפים שבזמנו אפילו לא חלמנו שהם אפשריים״.

כפי שנכתב קודם, אפשר אכן לציין בהתפעלות את מפעל בית כנסת חב״ד בעפולה, כסיפור הצלחה. בית כנסת שהיה בעבר בתהליך של הזדקנות והתמעטות, ובזכות שלוחי הרבי הפך למקום שוקק חיים במשך כל שעות היממה, ומפורסם בעיר כולה. מניינים של תפילות ללא הפסקה, שיעורי תורה, התוועדויות גדולות וכו׳.

כמו כן הקהילה כולה, עשרות אברכים חסידיים, זה לא דבר קל שצומח על העצים, אבל כשמחליטים – מצליחים.

'יחידות' ראשונה עם שלוש הוראות לחיים

מספר הרב **יגאל פיזם**, שליח הרבי ורב קהילת חב״ד בקרית שמואל:

״היחידות הראשונה הוא דבר בלתי נשכח, יש לה השפעה על כל החיים. אני קיבלתי ב׳יחידות׳ הראשונה שלי (לפני 37 שנה) שלוש הוראות אישיות שמלוות אותי יום יום, ומשפיעות על הפעילות שלי וההשפעה על הקהילה, במהלך כל השנים.

כידוע, לא גדלתי בבית חב״ד׳י, וכאשר הגיע הזמן להיכנס ל׳יחידות׳ קיבלתי הדרכה צמודה מכל הידידים הטובים שהיו אז ב-770. כך יצא שנכנסתי לרבי עם פתק ארוך בן כמה עמודים, כאשר העמודים הראשונים מסודרים בסדר ברור, קורות חיים ברור ומפורט, כל הפרטים של המצב בהווה, ורשימה של שאלות והתלבטויות. מטבע הדברים ותודות לכל המדריכים, כתבתי גם כמה דברים לא משמחים מהעבר ומההווה, והיתה בכתיבה נימה של מרה שחורה. בעמודים הבאים כתבתי עוד כמה עניינים, בצורה פחות מסודרת, לפי מה שנזכרתי ברגעי הכתיבה.

הרבי כמובן קרא בעיון את כל הפתק. כשסיים אמר לי מיד את שלוש ההוראות החשובות הבאות: א. עצבות, הרי זה איסור מהתורה. ב. לשון הרע, אסור לומר גם על עצמך. ג. זה ששאלת מה עדיף ללמד ל׳מקורבים׳, נגלה או חסידות, אין זו שאלה, כי צריך ללמוד גם נגלה וגם חסידות.

בהמשך הרבי ענה על כמה עניינים

״מאז עברו 40 שנה, ה׳ זימן לי פה ושם התמודדויות לא מעטות ולא קלות, אבל תמיד עמדה לנגד עיני היחידות ההיא, ״הראשונה״, והמסר הברור, ״אם תחליט - תצליח״. ואכן, במבט לאחור אפשר לציין בסיפוק - שזכינו לפעול בשליחות כמה דברים יפים שבזמנו אפילו לא חלמנו שהם אפשריים״.

פרטיים, וכשהגיע לסוף הפתק, אמר הרבי, ״במענה לשאלות והעניינים הבלתי מסודרים שבסוף מכתבו...״ והרבי ענה גם עליהם.

כמובן ששיננתי לעצמי היטב את הוראות הרבי, ואני משתדל ליישם אותם בכל תחום. בכל שיעור שאני מוסר, אני משאיר זמן קצוב, הן לנגלה והן לחסידות. גם למדתי שהעניינים צריכים להיות מסודרים. לא בלתי מסודרים.

•

בשולי הדברים, מספר הרב פיזם:

את ההדרכה הכי משמעותית לקראת ה״יחידות׳, קיבלתי מר׳ מענדל פוטרפס ששהה באותם ימים ב-770. הרב פוטרפס הזהיר אותי, שמיד אחרי היחידות אתרכז עם עצמי ואכתוב על דף כל מה שהרבי אמר. רק אחרי זה אפשר לשתף חברים נוספים ב״חדשות״ מחדר הרבי.

כשיצאתי מהיחידות, אכן רשמתי לעצמי כל מה ששמעתי (עד היום הדף הזה שמור עמי) ואז ניגשתי אל ר׳ מענדל. ר׳ מענדל אמר לי משפט חזק מאוד, באידיש זה אפילו יוצא בחרוזים. אחרי היחידות צריך לצאת בריקוד ובשיר, ״מ׳דארף גיין מיט א ניגון״, אבל שהניגון יהיה ״על אמת״ לא שיקרי ״אבער ניט מיט א ליגן״. במילים פשוטות, להפנים את המסרים מהרבי בשמחה, אבל בתוקף פנימי שיישאר לעד ולעולמי עולמים.

זהו אם כן, מסר נוסף שנשאר אצלי בעקבות אותה יחידות ראשונה.

הוראה לחיים - להידחף בין חסידים

הרב **יוסף יצחק חיטריק**, שליח הרבי לארץ הקודש ומנהל סמינר חב״ד בצפת, מעשיר אותנו בסיפור מיוחד, מהמפגש הראשון שלו עם הרבי.

הרב חיטריק זכה במתנה מיוחדת, בגיל צעיר מאוד. הרבי היה הסנדק בברית המילה שלו. זמן קצר אחרי הברית, יצאה משפחת חיטריק בשליחות הרבי לברזיל. הפעם הבאה שהרב חיטריק ראה את הרבי, היתה כעבור 9 שנים, בערב יום כיפור תשכ״א.

הרב חיטריק מספר, שהוא ומשפחתו חזרו לגור בניו יורק, ובערב יום כיפור אבא שלו לקח אותו לקבל ׳לעקאח׳ מידו הקדושה של הרבי, כנהוג. בכניסה ל-770 היה דוחק עצום שהלך והתחזק ככל שהתקרבו לפתח הבניין. האבא התקדם והבן נמשך ונדחק אחריו, אך בשלב מסויים פרץ הילד בבכי חסר מעצורים.

כשהרב חיטריק הגיע עם אביו אל מול פני הרבי בכניסה לגן עדן העליון, הרבי מיד הבחין שהילד בכה. הרבי שאל את הילד, האם זו הפעם הראשונה שאתה נדחף בין חסידים? הילד הנהן בחיוב. הרבי דווקא היה מרוצה, ואמר, ״נו, שיהיה בשעה טובה ומוצלחת״.

כששאלתי השבוע את הרב חיטריק האם יש בזכרונו מסר מה״יחידות הראשונה״, הוא אמר לי שמהסיפור הראשוני הזה הוא למד – לכל החיים – שיש מעלה וזכות גדולה ב...להידחק בין חסידים.

הצעת שליחות ב'יחידות'

באחת ההתוועדויות שהתקיימו ב-770 סיפר הרב שמעון לזרוב, שליחו של הרבי בטקסס:

״בשנת תשל״ב הייתי ביחידות אצל הרבי. חיפשתי מקום חדש לצאת אליו בשליחות הרבי. הצעתי עיר מסוימת – שכפי שידעתי היה דרוש שם שליח – ושאלתי את דעתו של הרבי. הרבי עיין בפתק שהגשתי, ואחר כך אמר: ׳בעיר זו כבר יש רב הרבה שנים. ממה נפשך – אם הוא אוהד חב״ד הרי הוא בעצם עושה פעולות של שליח; ואם איננו אוהד – הרי יפריע לך ולמה לך מלחמות אתו? עדיף שתיסע לטקסס, כי שם אין רב שנחשב ׳בעל בית׳ על המקום

ותוכל לפעול באין מפריע. היכנס לרב חודקוב וסכם את הפרטים׳.

״יצאתי מהיחידות קורן מאושר מכך שהרבי בכבודו ובעצמו בחר לי מקום לשליחות. מיהרתי לגשת אל הרב חודקוב. להפתעתי הוא בכלל לא התרגש. הוא הקשיב לדבריי ובמעין אדישות הגיב ואמר: ׳בסדר, אני שומע. היכנס מחר ונדבר׳.

״כשנכנסתי למחרת, הייתי דרוך ומוכן. עוד מימי בחרותי ידעתי שפעמים רבות הרבי מבצע דברים רבים באמצעות הרב חודקוב בצורה לא רשמית, וצריך להיזהר לנהוג בתבונה שלא להחמיץ הזדמנות.

״משהתיישבתי מולו, התחיל לומר לי שלמעשה, יש לו שלוש הצעות לשליחות, ומלבד טקסס הוא מנה שתי מדינות נוספות. הוא הסביר באריכות ובטוב טעם את המעלות של כל אחת מהן. פתאום עמדתי בפני דילמה: מצד אחד – הרבי אמר במפורש טקסס, מבלי שאני אפילו אחשוב בכיוון זה. מצד אחר – מציעים לי פתאום עוד שני מקומות, ובוודאי הרב חודקוב לא עשה זאת על דעת עצמו. מה עושים?!

״התבוננתי רגע, ותודה לה׳ שהבנתי שאני עומד במבחן; רוצים לבחון אותי האם אני בעצמי באמת מקבל ברצון לנסוע לטקסס או שכל הרצון והנכונות שלי הם רק מפני שהרבי הזכיר את שם המקום המסוים. עניתי אפוא: ״הרבי אמר לי טקסס ולשם אני מעוניין לנסוע! וחוץ מזה, מבין כל המקומות אני אכן נוטה לטקסס. אלא שרעייתי אינה יודעת שיש הצעות נוספות ואשאל אותה במה היא בוחרת״. אמרתי זאת כי ידעתי שהרבי מבקש תמיד לשאול ולהתייעץ בדעתה של האישה.

״הרב חודקוב נתן לי שהות לשאול אותה. מיהרתי לעשות זאת ומיהרתי לחזור עם התשובה, שגם היא מעדיפה את טקסס על פני כל מקום אחר. משמע זאת, נענה הרב חודקוב שה׳מרכז׳ ממנה אותי להיות שליח בטקסס.

״מעולם לא שאלתי אותו לפשר העניין, מדוע הוא הציע לי פתאום עוד שני מקומות, אבל אין לי ספק שזה היה לפי הוראה של הרבי כדי שהנסיעה שלי לא תהיה בדרך גזירה מלמעלה אלא בהסכמה ובבחירה עצמית גמורה. אין צריך להאריך בדברים כדי להסביר אילו תכונות נדרשות מאדם כדי להיות ׳האיש של הרבי׳ למשימות מעין אלו...״

פי אלף!

סיפר לי אחד השלוחים, פעיל נמרץ ומרצה תורני מצליח, שכבר בילדותו גדל בסמוך ל-770, ונכנס ליחידות עוד בהיותו ילד, נער ובחור, וכנראה כבר אז ייעד לו הרבי את השליחות בהפצת חסידות, במסירת שיעורי תורה פרטיים וכלליים.

באחת היחידויות – מספר השליח – הייתי בחור צעיר מאוד, וביקשתי את ברכת הרבי להצלחה בהבנת לימוד החסידות. הרבי ענה לי שאדמו״ר הזקן כותב ב״תורה אור״ שכאשר עוזרים ליהודי אחר, אזי ״נעשים מוחו ולבו זכים אלף פעמים ככה״. הרבי הוסיף שהרבי ה׳צמח צדק׳ כותב שאלף פעמים אין זו לשון גוזמא.

אם כן, הורה הרבי לשליח שהיה עדיין נער צעיר, גם אתה תשתדל להסביר לאחרים רעיונות מהחסידות, וזה יעזור לך להבין, פי אלף, בלימוד החסידות.

•

שליח נוסף שנכנס ליחידות עם זוגתו תחי׳, כאשר עברו כמה שנים בשליחות ועדיין לא נולדו להם ילדים. הם בקשו מהרבי ברכה לזרע חיא וקיימא, וגם ביקשו בפתק של היחידות, שהרבי יורה להם אם הם צריכים לתקן משהו, להדר, לשנות וכו׳. הרבי קרא בעיון את הפתק, ובירכם בהצלחה בהמשך השליחות, אך לא התייחס לנושא התיקון. הרבי אמר להם שצריך להיות בשמחה ובביטחון, והכל יהיה בסדר.

עם הזמן נולדו להם ילדים ונכדים עד מאה ועשרים.

ב"ה

לאירוע מהודר בטעם נפלא ובכשרות מהודרת...

טעמים

קייטרינג ואוכל מוכן

חוגגים שמחה?
מחפשים קייטרינג איכותי?

'טעמים'. קייטרינג חדש ואיכותי
המתאים לכל אירוע

ברמה גבוהה ובכשרות מהודרת
בלתי מתפשרת

של הרב ברוך בועז יורקוביץ שליט"א

כל המוצרים בהכשר העדה החרדית והרב לנדא, בשרים שחיטת ליובאוויטש

והמחיר... ללא תחרות!

מבצע מיוחד

מנה מלאה ב- **30** ש"ח בלבד
כולל מע"מ ומשלוח

סלטים, מנה עיקרית + תוספות

טלפון להזמנות: 050-4770031

מס' 9

באיזה טעם האירוע שלכם?

דאגתם להכל, למוזמנים, לאולם, לחליפה... עכשיו נותר רק להכניס טעם לאירוע.
קייטרינג זה השולחן מגיש לכם מגוון טעמים, בהגשה מעודנת ומסוגננת בטעם ביתי ואיכותי. אתם מוזמנים ליהנות מקייטרינג שמהדר במטעמים ובסגנון, לפחות כמו בכשרות.

זה השולחן
מוסיפים טעם לאירוע

תפריטים עשירים ומגוונים ● כשרות חב"ד מהודרת
שירות מהאירוע הכי קטן ועד הכי גדול ● טרי ואיכותי
מחירים נוחים

טלפון: 08-9934844 / 052-5253415 / 054-2629435
פקס: 08-9934845
דוא"ל: zehashulhan@gmail.com

שירות בכל חלקי הארץ!

ב"ה

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

לרגל יום הגאולה ג' תמוז ה-5770

יתקיים כנס נשים ל:

קבלת המלכות

של הרבי מלך המשיח שליט"א

ברוב פאר והדר

בתכנית:

- הרב ש. וייצהנדלר – מינוי מלך
- גב' ר. שאבי – נשים ומבט לגאולה
- קבלת המלכות בוידאו (קטעים נבחרים)
- סעודה כיד המלך!
- "אז ימלא שחוק פינו" – גב' מ. לויטין בקטעי הומור ושירה.
- ברוב שירה וזמרה תבוא הגאולה. (הרקדה)

הכנס יתקיים אי"ה ביום רביעי ד' תמוז
בשעה: 19:30 בבית הכנסת הגדול בירושלים
רח' המלך ג'ורג' 56, ירושלים עיה"ק ת"ו בב"א.
לפרטים: 052-5298770 (אסנת)

מחיר כניסה 109 ₪

בחסות:

מספרת בצלאל
Hair Styling
סידור פאות
רח' בן זכאי 7. ירושלים | טל. 02-6790737 | פקס. 02-6788530

"המינוי דדוד מלכא משיחא הרי כבר היה... צריכה כבר להיות קבלת מלכותו על ידי העם... בשלימות הגילוי"
(ש"פ משפטים תנש"א)

קולמון 050-3087701

משנה מקום משנה מזל

לזרע של קיימא

עמדתי בתור זמן נוסף בשמש הקופחת, וכשהגעתי בשנית לפני הרבי, ביקשתי דולרים עבור הוריי שנמצאים בארץ הקודש. בינתיים עברו לפני הרבי מאות רבות, כל אחד הספיק לעמוד רגעים ספורים ואולי אפילו פחות מכך, והנה כשאני מרצה את הבקשה לפני הרבי, אמר לי הרבי: "הרי כבר היית כאן", ונתן לי מיד שני דולרים נוספים. בהלה גדולה אחזה בי. לשוני נאלמה דום.

מאת נתן אברהם

את הבחור **גבריאל רוטשילד דניאל** תוכלו, אם תבקשו, לפגוש מדי יום בנקודת המכירה של חברת אורנג' בקניון אילון. גבי, כפי שהוא קרוי בפי חבריו ובני משפחתו, הוא נער צעיר בתחילת שנות העשרים של חייו, חינני ומלא מרץ נעורים. את מרבית שנותיו העביר עם הוריו בעיר קרית-ספר, הנושאת צביון ליטאי מובהק, אך למרות כל זאת שמורה בלבו ובלב הוריו פינה חמה לרבי ולתורת החסידות. "נולדתי בזכות ברכה של הרבי" הוא מסכם בפשטות.

ביקשנו לשמוע את הסיפור ופרטיו מפי אימו, הגב' חנה דניאל, ושמענו סיפור נוסף, אחד מתוך אלפים ועשרות אלפים על ילדים שנולדו בזכות ברכתו של הרבי.

התרגשות עזה לפתה אותה שעה שהיא גוללה את הסיפור בפעם המי-יודע-כמה, אך בפעם הראשונה לפרסום. הבן שכל העת היה ליד אימו, התרגש לציין בסיום הראיון, שהיו כמה פרטים שהוא עצמו לא ידע ונחשף אליהם כעת בפעם הראשונה.

"ההיכרות הראשונה שלי עם חב"ד ועם הרבי מליובאוויטש החלה קודם שעלינו ארצה מטשקנט, שם פעלה חב"ד גדולות ונצורות".

ביותה בגיל צעיר, כשנה לפני שפרצה מלחמת יום הכיפורים, עלתה חנה עם הוריה לארץ ישראל, והמשפחה עברה להתגורר באשדוד. באופן לא מובן, המשטר הקומוניסטי החל לתת אישורים רבים ליהודים שביקשו לעלות ארצה, ורבים ניצלו את האפשרות לעזוב את המדינה. "בתחילת שנת תשל"ג נחתנו בארץ והשמחה הייתה גדולה. שנים ארוכות של חלומות ושאיפות התגשמו. בני משפחה רבים הגיעו לקבל את פנינו, בהם גם חברים וידידים וכן משפחת לדיוב שהכירה את משפחתנו עוד כאשר התגוררו בטשקנט.

"אחד הבנים של משפחת לדיוב שכנע את הוריי לשלוח אותנו ללמוד בכפר חב"ד, שם, הבטיחו, נזכה לקבל תנאים גשמיים ורוחניים טובים. לא בלב קל נפרדנו מהורינו; הן רק עכשיו יצאנו מאפילה לאורה, והכי מתבקש היה להעביר את הימים והחודשים הראשונים יחד, מה גם ששפת העברית הייתה קשה לנו. אולם מסכת שכנועיו של החסיד הנלהב, דחפו אותם לקבל את ההחלטה שהתקבלה על רקע העובדה שלהורים עדיין לא הייתה עבודה, והם התקשו להסתדר כלכלית. אני זוכרת היטב את היום הראשון בפנימיית 'בית רבקה' איפה שממוקם כיום ה'תלמוד תורה'.

"אחי הצעיר נכנס ללמוד במוסדות 'אור שמחה' שפתחו שעריהם באותם הימים. חודשים ארוכים שהינו במוסדות אלו מבלי לראות את ההורים. אפשרויות הקשר לא היו כפי שזה היום, אך המדריכות וצוות המורות עשו הכול בכדי שנרגיש בבית. מסירותם אלינו הייתה רבה. בפנימייה היו בנות נוספות שעברו מסלול חיים כמונו, מה שהקל עוד יותר את הגעגוע לבית.

"שמונה חודשים היינו בכפר חב"ד, חודשים בהם למדנו עברית, הרבה מאוד יהדות, הלכה ומשניות, וגם שמענו ולמדנו על הרבי ועל תורת החסידות.

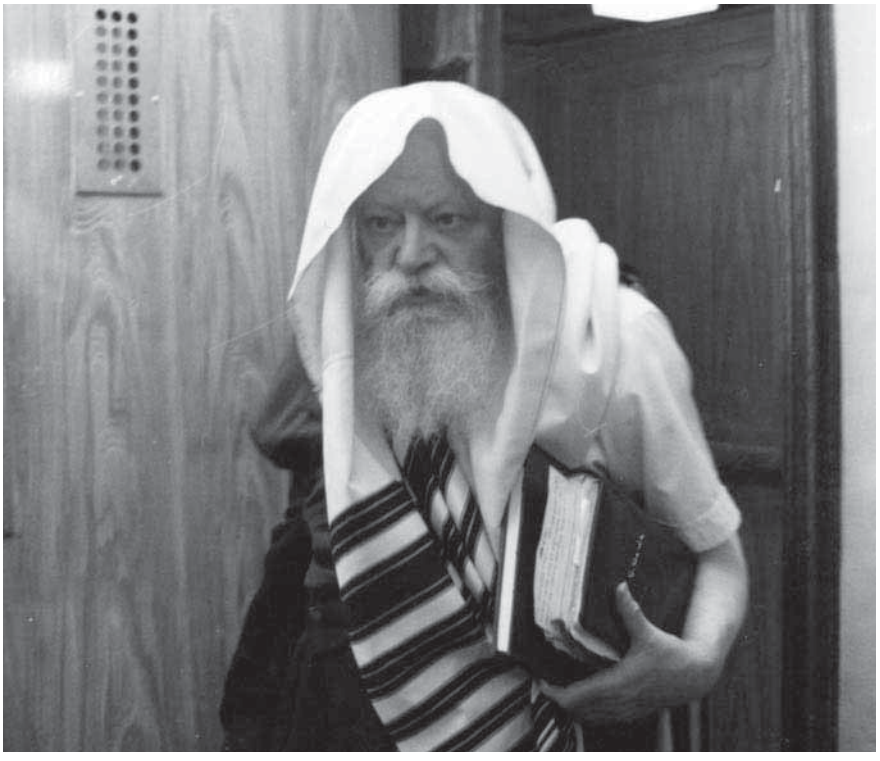

"אחרי שמונה חודשים פרצה מלחמת יום הכיפורים. מלחמת ההפתעה הזו הטילה מורא ופחד רב על תושבי ארץ ישראל, ובמיוחד על העולים החדשים שלא היו רגילים במלחמות. הוריי יצרו קשר עם הנהלת המוסדות וביקשו שאני ואחי נחזור לבית באשדוד.

"בתום המלחמה לא חזרנו עוד לכפר חב"ד, והמשכנו את חוק לימודינו קרוב לבית. ההורים אף הם התחילו להתרגל לחיים בארץ ישראל. לאחר כמה שנים נישאתי לבעלי והקמנו את ביתנו באחת משכונותיה של תל אביב, והתחברנו לקהילתו של ר' אברהם חפותה.

"שנות הנישואין הראשונות היו וורודות, נולדו לנו שני ילדים בלידות קלות, השמחה הייתה גדולה, והרגשנו שכל התוכניות מגשימות את עצמן.

"ואז – ללא כל הכנה מוקדמת, החלו הבעיות. רצינו ילד נוסף, אך בכל פעם, זמן קצר לאחר תחילת ההריון, הוא נעצר באופן מפתיע. כך זה חזר על עצמו שוב ושוב מבלי סימנים מוקדמים, דבר שהגביר אצלנו את החשש והפחד. לא ידענו אנה לפנות. הרופאים אצלם ביקרנו, לא ידעו לתת דיאגנוזה לבעיה.

"עובדה זו הגבירה את מפלס החשש והדאגה. הם לא ידעו לומר לי מה לעשות כדי שהדבר לא יחזור על עצמו בפעם הבאה,

אחרי שראיתי בעיניי הגשמיות את צדקותו של הרבי, החלטתי שאני מבקשת מהרבי ברכה עבור ילד נוסף. כתבתי לרבי בפירוט את שעבר עלי בשנים האחרונות, על ההפלות, על התקוות והאכזבות, על הכאב שלא נגמר, ובסיום המכתב כתבתי שאני רוצה לעבור להתגורר בכפר חב"ד.

מה שאכן קרה שוב ושוב. עוגמת הנפש והחשש הלך והתעצם ככל שהימים נקפו. רק אישה שעברה את כל זה תוכל להבין את הקושי הנפשי שמתלווה לחוויה שכזו. עז היה רצוני בילד נוסף, והיו שכבר רמזו שאולי אוותר על החלום הזה, אך לא רציתי לשמוע על כך. על אף האכזבות המשכתי להאמין.

בהלך שנת תשמ"ו, טסנו לביקור משפחתי בניו-יורק. במהלך אותו ביקור חווינו חוויות רבות, אבל כל אלה התגמדו שעה שבני משפחה הציעו לנו להתלוות אליהם לביקור ב-770, שם מחלק הרבי מליובאוויטש מדי יום ראשון דולרים לברכה ולצדקה ליהודים שמגיעים לפגוש אותו אישית ולהתברך מפיו. שמחתי על ההצעה. שמו של הרבי כמחולל מופתים הגיע לאוזני עוד כאשר הייתי נערה צעירה בטשקנט. כך מצאנו את עצמנו ממתינים בתור המשתרך בואכה 770.

יהודים מכל הסוגים והעדות עמדו שם בתור; דתיים וכאלה שאינם שומרי תורה ומצוות, ואפילו גויים. כולם ביקשו לזכות לעמוד מול הרבי.

אחרי שעות המתנה זכיתי להגיע לרבי, וההתרגשות שמלאה אותי באותם רגעים מלווה אותי עד עצם היום הזה. איבדתי את זיכרוני, ומה שהצלחתי לבקש זה דולרים עבור שני בניי, הבן והבת. הרבי העניק לי דולר נוסף ובירך בברכה והצלחה. בלהט ההתרגשות החלטתי לעבור פעם נוספת לפני הרבי בכדי לבקש דולרים לברכה גם עבור הוריי שבוודאי תהיה זאת המתנה הגדולה ביותר עבורם כאשר אחזור ארצה.

כך עמדתי בתור זמן נוסף בשמש הקופחת, וכשהגעתי בשנית לפני הרבי, ביקשתי דולרים עבור הוריי שנמצאים בארץ הקודש. בינתיים עברו לפני הרבי מאות רבות, כל אחד הספיק לעמוד רגעים ספורים ואולי אפילו פחות מכך, והנה כשאני מרצה את הבקשה לפני הרבי, אמר לי הרבי: "הרי כבר היית כאן", ונתן לי מיד שני דולרים נוספים. בהלה גדולה אחזה בי. לשוני נאלמה דום. לקחתי את שני הדולרים שהרבי העניק לי, והלכתי הלאה.

קולו של הרבי לא עזב אותי עוד ימים ארוכים. חששתי מאוד מקפידה שתהיה עלי מצד הרבי, וכשהגעתי חזרה לארץ ישראל החלטתי לעשות מעשה.

ניסחתי מכתב ארוך בו כתבתי לרבי שאני מבקשת להחזיר את שני הדולרים שלקחתי עבור הוריי, והאמת כדבריו, כבר עברתי פעם אחת.

אחרי שראיתי בעיניי הגשמיות את צדקותו של הרבי, החלטתי שאני מבקשת מהרבי ברכה עבור ילד נוסף. כתבתי לרבי בפירוט את שעבר עלי בשנים האחרונות, על ההפלות, על התקוות והאכזבות, על הכאב שלא נגמר, ובסיום המכתב כתבתי שאני רוצה לעבור להתגורר בכפר חב"ד. הזכרונות מהחודשים בהם למדתי בכפר

היו טובים, וחשבתי לעצמי את דברי חז"ל 'משנה מקום משנה מזל', שמא זה יביא את הברכה.

בחלוף כמה שבועות, זכינו לקבל מכתב תשובה מהרבי. במכתב מברך אותנו הרבי בהיריון תקין ובריא, ומצדד בבקשתנו לעבור להתגורר בכפר חב"ד.

התרגשנו מאוד לקרוא את המכתב. לא איבדנו זמן יקר וחיפשנו דירה להשכרה, ומצאנו את הדירה של משפחת נחימובסקי, סמוך לביתו של המרא דאתרא. התגוררנו בכפר חב"ד במשך כשנה. זמן קצר לאחר שעברנו לגור שם, נכנסתי שוב להיריון, היו דאגות, פעימות הלב לא תמיד היו סדירות, אך בשורה התחתונה ההריון נמשך עד הסוף, בלי בעיות, וזכינו לחבוק בסוף שנה בן נוסף".

•

כשחנה מדברת על בנה זה, היא מתמלאת בגאווה. שני שמות הוא קיבל, גבריאל על שם הסבא-רבה מצד האם, ורוטשילד על שם סבו מצד האבא.

כך או כך, כיום מתגוררת משפחת דניאל בקרית ספר, עיר חרדית שחב"ד לא זוכה שם לאהדה גדולה מדי. "המניין היחיד של חב"ד בשבתות", מספר גבי, "מתקיים בעזרת נשים של בית-הכנסת בו שימש אבי כגבאי. ניתן לומר, שיש בזה מעט מזעיר של הכרת טובה לרבי שבזכות ברכתו נולדתי".

קדמי ביטוחים

בהנהלת ר' צחי קדמי מאנ"ש הסוכן האישי

ר' קדמי מכין את הרכב לתהלוכה

כל ענפי הביטוח:

רכב • דירה • עסק • חיים • משכנתא

ועכשיו 25 דגמי רכב, בהוזלה של 30% בביטוח מקיף

כל אנ"ש מתקשרים ומרויחים 03-501770 ט"ל רב קווי

מוסד בארה"ב מחפש

מנהל לכתות ג-ה

המועמד חייב להיות אברך חסידי
בר נסיון בניהול,
מומחה בתוכנית לימודים
ובגישות שונות לחינוך

להתקשר ל-
e-mail: oholeitorah1@aol.com

יש לך כבר מקום בכנס הארצי?

מוקד המכירה ייפתח השבוע, החל מיום ראשון כ"ד בסיוון

03-5223304

הכנס יתקיים אי"ה ביום שני, ט"ו במנחם-אב ה'תש"ע (26 ליולי 2010)
בבנייני האומה בירושלים

הרבי רוצה שתהיי כאן!

50% הנחה לחברות מועדון 'נשי'. ■ ניתן לרכוש בכספי מעשר

שימי לב, הזמנות אישיות נשלחות בימים אלו, לעדכון פרטייך במאגר נשי ובנות חב"ד חייגי 03-9606142 או שלחי מייל: Neshehbd@netvision.net.il

ב"ה

קיץ חסידי לכל המשפחה

2 תקופות:

תקופה ראשונה: י"ד-י"ח אב

תקופה שניה: כ'-כ"ה אב

פנסיון מלא - 3 ארוחות (אוכל ברמה ובשפע) 1999 ₪ לזוג

ילדים בן 3-12 ₪599

ילדים -13 ומעלה ₪770

קייטנה לילדים בין השעות 9:00-13:00

ביקור אחד במפעל הדבש "מאחורי הדבש" מתנה לכל ילד !

שיעורים להורים מ-10:00 עד 13:00

כל ערב הופעה לכל המשפחה

הסעות לים ולכל האתרים באזור המרכז.

בית רבקה כפר חב"ד ב'

האירוח תחת כשרותו המהודרת של רבה של כפר חב"ד הרב מרדכי שמואל אשכנזי שליט"א

חופשה חסידית שהילדים שלכם לא ישכחו לעולם!

סוף סוף, כל המשפחה יכולה לצאת לחופשה חסידית בלי לקחת משכנתא!!!

למידע ולהזמנות: 08-9600000

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

התודה והברכה

שלוחה בזאת לשלוחי הרבי בארצנו הקדושה, רודפי צדקה וחסד, העוסקים בצרכי ציבור באמונה

הרב יעקב הלפרין

נציג חב"ד וחבר הנהלת עיריית ירושלים

הרב דוד נחשון

יו"ר תנועת הנוער צבאות ה' בארה"ק

הרב לוי יצחק נחשון

מנהל תנועת הנוער צבאות ה' בארה"ק

הרב ניסן לוי

מנהל בית העירייה במעלה אדומים

על העזרה הרבה בהפקת הפנינג ענק לחיילי/ות צבאות ה' בגן סאקר בירושלים עיה"ק
לע"נ הרה"ח **חיים** ב"ר **משה אשכנזי** ע"ה

יתן ה' ובזכות תרומתכם הנדיבה תזכו לשפע של ברכה והצלחה בכל מילי' דסיטב בגשמיות וברוחניות בכפל כפליים, שתזכו להיות תמיד בצד הנותנים והתורמים ביד נדיבה ובנפש חפצה.

התודה והברכה שלוחה **לרכזת סניפי תנועת הנוער צ"ה הארצית** על העזרה הרבה בכל המצטרך,
וכן **למפקדות וצוות מחוז ירושלים** שעשו מאמץ ראוי לכל שבח ועבדו במסירות אין קץ ביום ההפנינג.
יהי רצון שבזכות פעולות כאלה ואחרות נזכה להתגלות מלכנו משיחנו תיכף ומיד ממש.

רכזות תנועת הנוער צבאות ה' בירושלים

הוד קדומים

הרב דור פישמן, משמש כשליח הרבי מה"מ ביישוב קדומים שבשומרון, שם הוא פועל במרץ רב. הוא עצמו עשה מסלול אישי ארוך ומרתק עד שהפך לחסיד חב"ד מן המניין. הוא בכלל לא חשב להיות שליח, אבל הפעילות הרצופה שערך ביישוב, עשתה אותו לשליח מן המניין. במהלך ביקור שערכנו בקדומים, התרחב הלב לראות את האהדה לה הוא זוכה ביישוב מכל התושבים.

מאת נתן אברהם

י' שבט תשס"ה. התוועדות ראשונה בקדומים, עם הרב קיזנר

ש שנים משמש הרב **דור פישמן** בשליחות הרבי מלך המשיח ביישוב 'קדומים' שבמרכז השומרון. שש שנים של עשייה רצופה, שיעורי תורה לכל הגילאים, פעילויות עם חיילים ונוער, והתוועדויות רבות משתתפים. בנועם הליכותיו, רגישותו ורצינותו, הצליח להתחבב על כל האוכלוסיות המרכיבות את אחד הישובים הגדולים ביהודה ושומרון. המועצה המקומית שהתלהבה אף היא מפעילותו, ביקשה להעניק לו מבנה מרכזי באחד השכונות, מבנה שהפך עד מהרה למוקד חב"די תוסס בכל ימות השנה, מבנה בו נערכות מרבית הפעילויות והשיעורים.

אם תשאלו אותו, הוא עוד בתחילת הדרך. לקדומים הגיע בכלל מסיבות אידיאולוגיות. על-אף התקרבותו לרבי ולחסידות במהלך לימודיו בישיבת 'כרם ביבנה', לא שיער בנפשו שעתידו טמון בשליחות. הרצון העליון היה בכיוון הזה, ובמקום שאין איש, הפך להיות איש.

קדם לו הרב אוריאל גרופינקל שעבד ביישוב שנים ארוכות והשאיר אחריו קרקע פורייה לפעילות והרבה אהדה.

השבוע יצאנו לקדומים, אחד הישובים היותר וותיקים ביהודה ושומרון, לפגוש בשליח צעיר, דינאמי ונמרץ, שכבר בשנה הראשונה בשליחות יסד באופן של 'לכתחילה אריבער' מעון ברוח חב"ד. הרב פישמן הוא שליח הממזג תוקף חב"די, התבוננות, עומק ורציניות חסידית לצד קלילות ושנינות שהופכים אותו להיות מרצה מבוקש בבתי הכנסת ביישוב. מצאנו שם שליח שזוכה להערכה רבה בקרב רבני הישוב, שליח שאינו שוקט על שמריו ובחיתומה של כל פעילות, הוא כבר מתכנן את הפעילות הבאה.

ל פני שאנו צוללים לעשייה החב"דית בקדומים, אנו מבקשים להציץ במסכת חייו של השליח שעשה את הדרך הארוכה מלב הציונות הדתית ועד ללב ההוויה החב"דית. "נולדתי במשפחה ישראלית לא דתית והתגוררנו ביישוב מעלה שומרון, במרחק עשרים דקות מכפר סבא. עוד קודם לידתי החל אבא להכות שורשים; היה זה בעת שירותו הצבאי כשנתקל בדוכן חב"ד שם הציעו לו להפשיל שרוולים. הוא התרגש מהקרבה והמסירות של החסידים וביקש להתקרב לתורת החסידות. כשעברנו להתגורר בראשון לציון התחבר לשליח במקום הרב גרוזמן.

"אימי התנגדה לתהליך ההתחרדות שעבר על אבי, וכך גדלתי בבית שהסטאטוס הוא אב חסיד ברמ"ח איבריו, ואם המתעקשת לא לנהל אורח חיים של שמירת תורה ומצוות. בגיל גן נשלחתי לגן ממלכתי, מאוחר יותר, בעקבות פטירת סבי שהתגורר בכפר סבא, עברה המשפחה לגור על יד הסבתא, שם כבר הוחלט שאני אכנס ללמוד במוסדות דתיים, אך לא חרדים, זו הייתה הפשרה. בגיל המתאים נכנסתי ללמוד בישיבה תיכונית בקרני שומרון, ומאוחר יותר עברתי ללמוד בישיבה התיכונית ברעננה. כפי שאפשר להבין, התחנכתי על ברכי הציונות הדתית.

"בכל אותן שנים היה לי קשר עם חסידי חב"ד, אך לא ירדתי אף פעם לעומקם. אבי מתפלל בבית הכנסת של השלוחים הרב יוסי ליפקין והרב אהרן קנייבסקי בעיר, ומדי פעם בפעם הייתי מתפלל איתו. בעקבות אבי גם אני הנחתי תפילין ר"ת והתפללתי בסידור על-פי נוסח האר"י-ז"ל, מה ששאר חברי לא עשו. מי שהכין אותי לבר מצווה, היה הרב ליפקין. תמיד התפעלתי מהחסידים, ידעתי שטמון שם עומק, אך לא ראיתי צורך לבדוק את זה. אהבתי את ההתוועדויות, ובייחוד את שמחת -תורה, שמחה אמיתית, בלי מחיצות, שמחה שהיא פורצת גדר".

כשסיים את לימודיו בישיבה התיכונית, נכנס ללמוד באחת הישיבות הטובות של הציונות הדתית – 'ישיבת כרם ביבנה'. "הקשר עם הרב ליפקין נמשך בכל כשהגעתי לשהות בשבת בבית הוריי. כששמע שבת אחת איפה אני לומד, שאל מדוע שלא אייסד שם שיעור תניא? כשנעתרתי בשמחה לבקשה, חיבר אותי עם הת' יואב אקריש. אני ארגנתי את הלוגיסטיקה של השיעור, הכיבוד והמודעות, והוא היה מגיע מהישיבה בקרית גת ומוסר אותו. התוצאה המיידית הייתה שאני התחלתי ללמוד חסידות.

"עד אז מאוד התחברתי לחיצוניות של חב"ד, אהבת הזולת, השמחה, האכפתיות, ראיתי ואהבתי, אך לא ראיתי כל צורך לערוך אצלי שינוי בכדי להיות חסיד. כשהתחלתי ללמוד את התניא, הבנתי שיש כאן עומק רציני. צריך להבין שישנה רתיעה ללמוד חסידות, פעמים רבות שמעתי סביבי שזה קבלה, ואם לא 'מלאים' בנגלה שבתורה, אסור לגעת בזה; לכן היה לי חשש סמוי לנסות ללמוד חסידות, אבל משהתחלתי, לא יכולתי להפסיק. מדי יום למדתי פרק שלם בתניא, הרגשתי שזה ממלא אותי. אחרי כל פרק, חשתי איך אני מתקרב עוד לחסידות.

"ארבע פעמים סיימתי את ספר התניא במהלך שהותי בישיבה. לא ייפלא אפוא, שבחלוף תקופה התחלתי לארגן בחורים שיצאו ל'מבצעים' לכל דבר ועניין. קניתי דוכנים, ובחורים מהישיבה היו יוצאים למבצע תפילין באשדוד הסמוכה. הפכתי מהר מאוד להיות מעין 'שליח' לא רשמי בישיבה. חסיד הרי צריך לטבול במקווה מדי בוקר, ובכדי שזה יהיה אפשרי, קיבלתי על עצמי להיות אחראי על המקווה

לשבור מחיצות

דמותו החסידית של הרב פישמן, התעצבה לא מעט לאחר נסיעתו הראשונה ל-770. "עמדתי בימים שלפני החתונה, מגויס במסגרת ההסדר, והשליח שקירבני רבות, הרב אהרון קנייבסקי מכפר סבא, הפעיל עלי מכבש לחצים ושכנועים לטוס לחצרות קודשינו. הוא הסביר לי את המעלה והחשיבות שבעניין, ולבסוף נעתרתי בשמחה להפצרותיו – וכיום אני מודה לו על כך. קשה לתאר את התחושות, רק אוכל לומר שכשחזרתי לארץ ישראל שבוע לפני החתונה, הייתי אדם אחר לגמרי. שהותי ב-770 הפכה אותי להתנהג כחסיד גם בלבוש החיצוני.

"לפני 'כינוס השלוחים', כבר הייתי חייל מגוייס, אך עז היה רצוני להגיע שוב ל-770, לראות ולהתראות יחד עם צבא השלוחים. הגשתי בקשה לצבא וקניתי כרטיס. לתומי, לא חשבתי שתהיה בעיה, אך הצבא החליט שמכיוון שכבר טסתי פעם אחת, הם לא מאשרים את הבקשה. באותם ימים התייעצתי רבות עם הרב אבינועם אהרוני מעמנואל, ושאלתי אותו מה עלי לעשות. הוא הציע שאכתוב לרבי. ניגשתי מיד לכתוב, כך או כך, מדובר היה אז בימים ספורים בלבד עד מועד הטיסה.

"תשובת הרבי הייתה ברורה: הרבי כתב שבזמן שהותו בחוץ לארץ, ובפרט בארצות-הברית, ובפרט בעיר ניו-יורק, שאשתדל להפיץ את המעיינות ברוח ישראל סבא. הקראתי את המענה הזה לרב אהרוני, והוא אמר לי 'לך לצבא ותסביר להם שעם תשובה כזו אתה נוסע ויהי מה!' זה מה שעשיתי. הגעתי וסיפרתי לפקידה על תשובת הרבי, והוספתי שאם אצטרך לשחות בים כדי להגיע לארה"ב, אעשה זאת, העיקר להגיע לרבי. היא רגזה ורטנה, אך הייתי נחוש ובמועד התייצבתי לטיסה. להפתעתי איש לא עצר אותי לא ביציאה ולא בכניסה – זו כוחה של ברכת הרבי"...

בישיבה. ביומא דפגרא חסידיים הייתי מארגן התוועדויות, בתחילה במחתרת, ומאוחר יותר באופן גלוי.

"תלמידים החלו להבין שאני הנציג של חב"ד בישיבה, עדיין לבוש כמותם, כיפה סרוגה לראשי, חולצה וציציות בחוץ, אבל בפנימיות כבר בוערת בי אש של חסידות. בשנה השנייה ללימודי בישיבה הקפדתי להשתתף בשיעורי תניא שמסר המקובל הרב יורם אברג'ל. הוא תיבל את דבריו בהרבה מאוד אהבה לרבי ולחסידות, וזה עוד יותר קירבני. לאחר שקיבלתי את ברכתו החמה של ראש הישיבה, הייתי מביא מדי פעם בפעם משפיעים ורבנים שהיו מוסרים שיעורים בישיבה ומתוועדים. התפקיד שנטלתי על עצמי קירב אותי מאוד לרבי; בחורים מהישיבה בקרית גת היו באים פעמים רבות כדי לעודד ולהפיח רוח חיים.

"לימוד תורת החסידות וההתקשרות לרבי נסכו בי חיים חדשים, זה גרם לי לרוממות הרוח. אחרי כמה שנים של לימוד אינטנסיבי במסגרות שונות הרגשתי שהחסידות זה הדבר הכי נפלא, כמו מזון לנפש. במהלך אותה שליחות שקיבלתי על עצמי, היו כמה וכמה אירועים של השגחה פרטית שנתנו עוד ועוד דחיפה להתקרבות לחב"ד; הראשונה שבהם הייתה כאשר

"מפקדיי בקורס היו מרוצים ממני, ויעדו לי תפקיד של קצין דת. שקלתי ברצינות את הנושא; מחד - יש לי את השליחות, ותפקיד כזה יגזול לי את כל הזמן. מאידך - חישבתי בעצמי שמא הרבי מזמן לי שליחות אחרת. מה שקרה בסיום הקורס, טרף את האותן מחשבות.

עשיתי מנוי לוידיאו של הרבי אותו ביקשתי להביא לתלמידים מהישיבה מידי מוצאי שבת, כפי שנהוג בכל בית כנסת חב"ד.

"פרסמנו על הוידיאו בקרב התלמידים, והקרנו את זה בחדר האוכל במהלך סעודת 'מלווה מלכה'. רבים מהתלמידים נשארו מתוך סקרנות. כבר בפעם הראשונה הוכנו כולנו בתדהמה. בתכנית הראשונה ראינו לפתע את מייסד הישיבה וראשה לשעבר הרב חיים יעקב גולדווייכט בפגישה אצל הרבי. זו הייתה השגחה פרטית נפלאה. מכל האנשים בעולם בחרו המפיקים להכניס דווקא את הרב גולדווייכט באותו שבוע... התלמידים התרגשו מאוד, גם לראות אותו כך באמצע התוועדות עולה לבמה שואל את הרבי שאלה ומקבל תשובה קולעת וגם ברכה לישיבה.

"זכרוני שמדי שבת היו תלמידים מהישיבה הולכים לבסיס פלמ"חים כדי לחזק את החיילים. לפני חג שבועות חיפשו מי ילך לשם, אך אף אחד לא הסכים, שכן בישיבה חג השבועות היה מלא בחוויות, ואף תלמיד לא רצה להפסיד. כשביקשו ממני, הסכמתי בשמחה שכן ראיתי בזה שליחות. כשחזרתי אחרי החג, ניגש אלי אחד התלמידים הטובים בישיבה ושאל 'איך הסכמתי?' כמובן שעניתי לו שיש שם יהודים שחייבים לזכות אותם בעשרת הדברות. הוא הביט בי המום ואמר 'אתם החב"דניקים קיבלתם מהרבי כוחות מיוחדים'..."

בחתונתו שהתקיימה בז' במר-חשוון קיבל הרב פישמן החלטה יחד עם הרעייה להפוך להיות חסידים לכל דבר ועניין. רעייתו אף היא עברה תהליך דומה; היא התקרבה ליהדות על-ידי חוגי ה'מזרחי', התחנכה במוסדות של בני-עקיבא, במכללת 'אורות', ובמדרשת 'טל-אורות' ואז בחופשת הקיץ הגיעה לביקור במדרשת 'פנימיות' ברמת אביב, הוקסמה והחלה להתקרב לתורת החסידות. תחת החופה כבר חבש הרב פישמן מגבעת חב"דית ולבש סירטוק. "בתחילת דרכינו המשכתי את לימודיי בישיבה והתגוררנו בגבעת וושינגטון בסמוך לישיבה.

"בחלוף מספר חודשים, הבנו שבפורמט החדש שלנו כמשפחה חסידית, אנחנו מתקשים להשתלב בקרב קהילת הישיבה, וחיפשנו את דרכנו הלאה. גם לי וגם לאשתי ישנה משיכה עזה לשומרון; אני נולדתי באזור זה ותמיד אהבתי את השומרון, את האנשים ואת האווירה. חיפשנו אפוא להתגורר באחד מיישובי השומרון, וכך הגענו לקדומים. שכרנו דירה ביישוב כשאני ממשיך את לימודיי במסגרת ה'הסדר' בישיבת ההסדר הקיימת בישוב.

"בישיבה הנוכחית הבנתי שכבר נטשתי את העולם של הציונות הדתית. לא שחיתי עוד עם הזרם בישיבה. התחלתי לייסד שיעורים בחסידות, למדתי הרבה חסידות, שיחות ומאמרים של הרבי והרביים

הקודמים. ביישוב באותם ימים לא כיהן שליח. אמנם שלוש שנים קודם הגעתי, שימש במקום בשליחות הרב אוריאל גרופינקל שהצליח מאוד בפעילותו, אבל מתוך תחושת שליחות עזה עבר להתגורר בישוב שא-נור שבצפון השומרון, וכשזה פונה, עבר להתגורר ביישוב אבני חפץ וייסד שם פעילות חב"דית.

"אבי עודד אותי לקחת את המושכות לידיים. הוא תרם לנו כסף עבור מסיבות שבת, פעולה שקרובה מאוד לליבו כשהוא עצמו עושה אותה בכפר סבא בשיא השטורעם עם הגרלות על פרסים. החלטתי בברכת הרבי לקחת את זה על עצמי, כשעדיין לא חשבתי להפוך להיות 'שליח'. זה היה נראה לי גדול עלי בכמה מידות.

"כמה ימים קודם יו"ד שבט, חשבנו מה עושים?! בישיבה הייתי מארגן התוועדות, אבל מה אעשה ביישוב?! זה עולם אחר.

"ואז קיבלתי טלפון מיהודי יקר בשם מאיר בושרין, שהיה מסייע רבות לרב גרופינקל בפעילותיו ביישוב. הוא ידע שאני חסיד חב"ד וביקש להזמין אותי להתוועדות שהרב גרופינקל יארגן ביישוב. שמחתי מאוד והגעתי בידיים מלאות, 'פארבייסען' לרוב, ועוד. לא ידעתי מי ישתתף, הייתי יחסית חדש ביישוב ולא ידעתי מי מקורב לחב"ד, בהתוועדות שהייתה מדהימה וסוחפת השתתף הרב חיים קיזנר, שהיה אז דיין בעמנואל וכיום משמש כרב הקהילה. ההשתתפות הייתה מרשימה וההתוועדות נמשכה עמוק אל תוך הלילה.

"ההתוועדות הזאת עוררה אצלי חשק גדול לפעול. ראיתי שיש היענות גדולה, יש אנשים שצמאים לחסידות ומוכרחים להגביר הילוך. כמובן ביקשתי את אישורו של הרב גרופינקל, ולאחר שקיבלתי, ארגנתי מסיבת פורים חב"דית לילדי היישוב. שלחתי הודעה בביפרים של התושבים, תליתי מודעות וקבעתי את זה בבית הכנסת התימני. לא היה לי מושג כמה ישתתפו. בזמן הכינוס, לא ידעתי את נפשי מהשתאות – לא פחות ממאתיים חמישים ילד נדחסו באולם בית הכנסת! זה מה שנתן לי את הדחיפה הגדולה לעשות פעילויות נוספות, אם כי עדיין לא בתואר 'שליח'".

מכאן זה החל להתגלגל הלאה. ערכנו 'מלווה מלכה' ואחריו שיעור קבוע בליקוטי שיחות, ועוד שיעור בתניא אותו מסר הרב אבינועם אהרוני מעמנואל. תלמידי ישיבה רבים מגבעת רש"י היו משתתפים בקביעות באותו השיעור. בפסח קיימנו אפיית

התוועדות חנוכת הבית, י"ט כסלו תשס"ו.
בתמונה מימין לשמאל: הרב ליפקין, רב הישוב הרב פרבשטיין, הרב מנחם ברוד ושליח הרבי הרב דור פישמן

מצות עם ילדי היישוב, ערכנו התוועדויות, כינוסים, ובחג השבועות ארבע מאות ילדים הגיעו לבית הכנסת לשמוע את עשרת הדברות.

"פעילות רדפה פעילות, והבנתי שאנחנו ברצוננו או שלא ברצוננו הופכים להיות נציגי חב"ד, וההשתתפות הן בפעילויות והן בשיעורים היא גדולה ומרשימה. בג' תמוז עשינו התוועדות גדולה עם בני הנוער, ובחופש קיימנו קייטנה לשבועיים עם מדריכות שהגיעו מנחלת הר חב"ד. הקייטנה היא זו שהביאה אותנו להכרה שאנחנו פועלים בצורת ארגון, ומפסיקים לערוך פעילויות ספוראדיות. זה הצריך הרבה ארגון והכנה, ועם המון סייעתא דשמיא".

הרב פישמן מקבל מתנה ייחודית לחנוכת הבית, ממיכאל אוסניס - תושב השכונה העוסק בבנין דגמי בית המקדש

הגובות היו טובות. התושבים הגישו בקשה לראש המועצה, הגברת דניאלה וויס, וזו ניאותה להעניק לחב"ד מבנה קבע לפעילות. "הדרישה הגיעה מצד התושבים שראו בעין יפה את פעילותינו, והמבנה שקיבלנו היה מקלט עילי, מבנה גדול וראוי הממוקם בשכונת כרמי קדום, בצד המערבי של הישוב, בי"ט כסלו ארגנו חנוכת הבית מפוארת בהשתתפות רבנים ושלוחים מהאזור. בין הנואמים היו גם רבנים ודמויות מתוך היישוב שדיברו בשבח הפעילות. כך הפעילות הפכה לממוסדת.

"העבודה היא מסביב לחודשי השנה, ועם כל הפסיפס האנושי הרחב שמרכיב את התושבים בישוב. ילדים כמבוגרים, נשים וגברים".

סביב קהילת חב"ד בקדומים קיימת קהילת אוהדים של ממש, אחד מהם הוא הרב **מרדכי ברלין**, אישיות רבנית מכובדת ביישוב, שכיהן בראשות כמה ישיבות של 'בני עקיבא' ובימים אלה מכהן כרב קהילת ברויאר. "אני בא ממשפחה חסידית, כך שמאז ומעולם היה לי קשר נפשי לחסידות", מספר לנו השבוע הרב ברלין. "שורשי משפחתי נעוצים עמוק בחסידות לעלוב ואשרוב, ובילדותי בשכונת שפירא בתל-אביב זכיתי לפגוש בדמויות הוד, כמו רבי אהרן מבעלז ואחרים. הקשר שלי עם חב"ד נבט כבר בהיותי עלם צעיר.

"חונכתי על ברכי דרכה של הציונות הדתית וחיפשתי עומק, ואת זה מצאתי בשיחותיו של הרבי, ובתורת חסידות חב"ד. עוד בהיותי אברך צעיר נשלחתי על ידי הרבנים נריה וצוקרמן לשמש כרב ישיבת בני עקיבא באשדוד. התפעלותי מחב"ד ומהרבי מליובאוויטש הביא אותי לקשור קשרים טובים עם כמה מהחסידים

התוועדויות למבוגרים ופעילות אטרקטיבית לילדים

שהתגוררו בנחלת הר חב״ד, כמו הרב ליפא קורצוויל ואחרים. עוד בטרם הכניס הרב נריה את י״ט כסלו לישיבות התיכוניות, ייסדתי שיעור בתניא בישיבה אצלי, אותו היה בא למסור מדי שבוע הרב גוטליב מכפר חב״ד. באותם ימים היה זה מעשה חדשני ונועז. גם הרב נריה וגם הרב צוקרמן – שלימים הסכימו עם זה – תקפו אותי על כך בהתחלה, אך אני ראיתי שרק תועלת תצא מכך לתלמידים.

״פעם אחת בחיי זכיתי לראות את הרבי. היה זה כשדודי, יהודי עירירי, אוד מוצל מהשואה האיומה, נפטר בביתו בלוס אנג׳לס. קיבלתי על עצמי את כל העיסוק בקבורה, ועשיתי את דרכי לראשונה בחיי מחוץ לגבולות הארץ. מי שסייעו לי בקליפורניה הזרה והרחוקה, היו שלוחי הרבי. הם היו היחידים שליוו אותי בכל צעד ושעל. בסיום הקבורה, עז היה רצוני לעבור דרך ניו-יורק בכדי לראות את הרבי. הגעתי ל-770 בי״ז בתמוז, ונודע לי שהרבי יאמר שיחה. תפסתי אפוא מקום בספסל שממול הבימה. ראיתי מלאך ה׳ צבאות. אני אומר את זה עד היום לכל הצעירים שאני מדבר איתם. הרבי דיבר באידיש, ואף מילה לא הבנתי, אך לא יכולתי לזוז ממקומי.

״הקשר אל חסידות חב״ד קיבל משנה תוקף אחרי אותו ביקור אצל הרבי. כשחזרתי לארץ ישראל, מוניתי לראש ישיבת בני עקיבא בקרית הרצוג בבני-ברק. נלחמתי אז להכניס שיעורי חסידות. בישיבה היו לא מעט מוסרי שיעורים ורבנים שנמנו על הזרם הליטאי והם ניסו להצר את צעדיי, אך לא ויתרתי. עד היום אני מוסר שיעור בתניא שבועי ביישוב, וכבר זכינו כמה פעמים לעבור על כל הספר״.

כשהרב ברלין מדבר על הרב פישמן, פיו מלא שירות ותשבחות. ״אני מברך את פעילותו ועוזר לו בכל כוחי. הוא עובד הרבה עם הצעירים, ומדהים איך הוא מצליח להתחבב על כל שכבות הציבור ביישוב. בפסח האחרון סעדנו יחד סעודת משיח, ורבים נטלו בה חלק״.

הפעם הראשונה בה פגש הרב פישמן את הרב ברלין הייתה בהתוועדות ראש חודש ניסן, בה נכנס וביקש לחזק את ידיו. ״הוא נכנס ואמר זכינו שיש כאן שליח וחייבים לסייע לו בגוף, בנפש ובממון. לעיתים, בערבי שבתות, מבקש הרב ברלין שאמסור שיעור בבית כנסת שלו בתור נציג חב״ד״.

אחד גדול נוסף של הפעילות הוא ר׳ **שמחה ווקר**, רואה חשבון המתגורר בישוב. הוא נולד ברובע ברוקלין – ניו-יורק לא הרחק משכונת המלך. ״הקשר עם חסידות חב״ד החל עוד עם אבי״, מסביר ר׳ שמחה, ״הוא זכה לשבת בהתוועדות עם הרבי הריי״צ, וקיבל ממנו לשתות ׳לחיים׳. אבי שלח אותי למחנות קיץ של תנועת חב״ד. אני זוכר ששהיתי בקייטנה באוהלי תורה, וב׳מלחמת הצבעים׳ היינו צריכים ללמוד חמש משניות בעל-פה, כשהמדריך מדרבן אותנו באמרו שהרבי יראה את שמותינו ואת ההישגים שלנו. זהו מה שעודד וחיזק אותנו להצליח״.

למרות ששמחה לא מגדיר את עצמו כחסיד חב״ד, בנפשו פנימה בוערת אש חסידית והתקשרות לרבי. ״כמה פעמים השתתפתי בתהלוכות ל״ג בעומר ועברנו לפני הרבי. השפה הייתה אידיש ומכיוון שלא הבנתי אידיש, לא הבנתי על מה הרבי מדבר. כיום אני צופה בבית חב״ד בוידיאו של הרבי לצד תרגום, ואני מרגיש חיבור הרבה יותר חזק. לפני זמן מה נטלתי על עצמי להפיץ את חוברות ה׳דבר מלכות׳ בעותקים רבים. ״אני רואה יותר ויותר יהודים משתמשים בחוברות הללו, לומדים את שיחותיו של הרבי על פרשת השבוע, לומדים חת״ת, וזהו דבר נפלא שרק הולך ומתעצם״, מסביר שמחה בהתרגשות.

כשאני שואל אותו מה הטריגר שגרם לו להתקרב כל-כך לחב״ד, הוא עונה בחיוך: ״אולי מכיוון שנולדתי בי״ט כסלו״, אבל מוסיף מיד, כי מאז שהיה נער צעיר ראה את פעילות חב״ד, אם בתור ילד ואם באוניברסיטה, וכיום הוא רואה את הפעילות הזאת ממשיכה בישוב בו הוא מתגורר, בפעילות של השליח שמוסר את עצמו את זמנו ואת הונו בשביל לפעול במקום.

בתקופות ההכנות לגירוש מגוש קטיף וצפון השומרון, עלה שמו של השליח הרב דוד פישמן בעיתונות הכללית כמי שהעז לצאת כנגד סמכותו של הרב הצבאי הראשי דאז שנתן ידו לתוכנית. ״כשנכנסתי לצבא, הייתה לי אפשרות טובה לקבל תפקיד טוב ולטפס בסולם הדרגות. הסיבה היחידה שביכרתי לעשות את השירות במסגרת הרבנות, הייתה מפני שרציתי בד בבד להישאר סמוך לישוב ולהמשיך את הפעילות שכבר התחלתי בה. הטירונות הייתה קשה, אני כבר חסיד חב״ד וזקוק לנהוג כפי כל החומרות באוכל, מקווה וכו׳.

״מהרגע שנכנסתי לבסיס המיון, הייתה לי תחושה חזקה שאני נמצא בצבא בשביל להיות שליח. חסיד היכן שהוא נמצא, הרי

פעילות עם הילדים מסביב לחגי השנה

"ההתוועדות הזאת עוררה אצלי חשק גדול לפעול. ראיתי שיש היענות גדולה, יש אנשים שצמאים לחסידות ומוכרחים להגביר הילוך. ארגנתי מסיבת פורים חב"דית לילדי היישוב. שלחתי הודעה בביפרים של התושבים, תליתי מודעות וקבעתי את זה בבית הכנסת התימני. לא היה לי מושג כמה ישתתפו. בזמן הכינוס, לא ידעתי את נפשי מהשתאות - לא פחות ממאתיים חמישים ילד נדחסו באולם בית הכנסת!

הוא שליח. על פי הפרמטר הזה כלכלתי את צעדיי. למדתי עם החיילים תניא, חזרתי על שיחותיו של הרבי בכל הזדמנות, ודאגתי שלא יהיה חייל שלא ייחשף לדמותו של הרבי. הקשיים לא היו פשוטים, אך למרות זאת הפכתי כל קושי לאתגר.

"השתתפתי בקורס רבנים במסגרת הרבנות הצבאית הראשית. הקורס החל ימים ספורים לפני ל"ג בעומר, וכל מה שהעסיק אותי באותם ימים היה איך לארגן את התהלוכה... בסייעתא דשמיא קיבלתי אישור חריג ממפקדי הקורס, ויכולתי לארגן ולהוציא לפועל תהלוכה יפה.

"מפקדיי בקורס היו מרוצים ממני, ויעדו לי תפקיד של קצין דת. שקלתי ברצינות את הנושא; מחד – יש לי את השליחות, ותפקיד כזה יגזול לי את כל הזמן. מאידך – חישבתי בעצמי שמא הרבי מזמן לי שליחות אחרת. מה שקרה בסיום הקורס, טרף את כל המחשבות. הרבי ביקש להשאיר אותי במקומי. יומיים לפני סיום הקורס הגיע אלינו הרב הצבאי הראשי דאז, הרב ישראל ווייס. הוא היה אמור לדבר על חג השבועות הקרב, אך בפועל הוא ייחד את דבריו בקשר לחשיבותה של ארץ ישראל. הקשבתי לדבריו ורתחתי מזעם. הוא מדבר מחד על חומרת העונש שקיבלו אלה שהרימו יד כנגד ארץ ישראל, בעוד שהוא ואנשיו עושים בדיוק הפוך בימים אלו.

"קמתי בהפגנתיות, עברתי לספסל האחורי והורדתי את הראש. עוד עשרות חיילים נהגו כך. הוא סיים את נאומו ורתח מזעם. המפקד קרא לי אליו וביקש לשמוע למה נהגתי כפי שנהגתי. הסברתי לו שאני נמנה על חסידות חב"ד, על העוול שבגירוש, על סיכון העם היהודי, על ההלכה בשולחן ערוך שהרבי מרבה לצטטה, ועניתי לו שהרבי חינך אותנו כשכואב צועקים, בטח אם מדובר בעניינים של תורה ומצוות, ואני רק הורדתי את הראש.

"בהמשך הוא אמר שמכיון שאני לא מקבל את מרות הרב הצבאי הראשי, לא אוכל לשרת ברבנות הצבאית. הוא החזיר אותי לבסיס המיון. בפועל, הסיפור התפרסם בעיתונות, ולבסוף הוחזרתי לרבנות הצבאית, ובמשך שנה וחצי הוצבתי בבסיס הצמוד לקדומים, וכך כל פעילות בית חב"ד נמשכה כסדרה. בבוקר הייתי בבסיס, ובצהריים ובערב חזרתי ליישוב והפעלתי את בית חב"ד".

• מה קורה אצלכם עם גזירת ההקפאה?

"המאבק על הבנייה לא החל לפני עשרה חודשים", מבקש הרב פישמן להבהיר. "מהיום הראשון בו יצאנו לשליחות, אנחנו שומעים על גזירות כנגד הבנייה וההתרחבות, ולעיתים מדברים גם על גירוש ועקירה. אנחנו כל הזמן מזכירים את דעתו של הרבי על הסכנה הגדולה שבעצם הדיבור על מסירת שטחים, ופועלים רבות עם הנוער שמוביל את המאבק. בעיקר אנו פועלים, עם מאחז 'שבות עמי' הסמוך. אנחנו מוסרים שם שיעורים ומקיימים התוועדויות בימים מיוחדים. בשנה שעברה ביום הכיפורים ביקשו הנערים שאצטרף אליהם, ובמשך כל אותו היום שהיתי במחיצתם כחזן, וחיזקתי את רוחם. בערבו של יום, כשהחשיך, ירדנו אל הכביש בכדי לסיים את התפילה, ופגשנו במקום חיילים שהתכוונו לעלות ולפנות את המאחז. בידינו היו ספרי תורה. החיילים התרגשו מהמעמד, חבשו כיפות והצטרפו".

כשאנחנו שואלים לסיום על הנקודה של משיח, בוחר הרב פישמן לענות בצורה כוללת: "ככל שהימים חולפים, העולם מוכן יותר ויותר לגאולה. יש כיום הרבה יותר יהודים שלומדים חסידות, שנחשפו לדמותו של הרבי; יותר ילדים ששמעו על שנים עשר הפסוקים. כמו כן אנו דואגים שרבנים ביישוב יקבלו ספרי חסידות וילמדו בהם. הציבור היום יודע שדרכה של החסידות, ובייחוד דרכה של חב"ד, אינה מה שחשבו בעבר. כשכל התפיסה על החסידות משתנית, קל יותר לפרסם את בשורת הגאולה ולדבר על הנקודה העיקרית – ביאת משיח.

"יחד אם זאת מוכרחים לדבר בצורה זהירה, אם אתה לא רוצה להצטייר כלא-רציני ושאנשים יקבלו ממך. אתה מוכרח לעגן את דבריך במקורות ולא להסתפק רק בהפרחת סיסמאות והכרזות שיגרמו לאנשים להירתע. הדבר נכון בייחוד בקרב הציבור הדתי לאומי. מוכרחים לחדד את הנקודה של חכמה בינה ודעת; לדבר אל השכל והלב, להסביר בצורה כזו שתתקבל אצל השומע בצורה כזו שיפנים את הנושא, וירצה להתחבר אליו.

"בכל שיעור והתוועדות אנו מדברים על משיח, כך שיבינו שמשיח זאת פסגת היהדות, ואיננה המצאה חב"דית".

ניהול המוסד - שליחות של 'משיח'!

יש מי שחושב שהמינוי שלו מוגבל לענייני המוסדות בלבד, ואילו העניין של 'לקבל פני משיח' זה ענין של השליח, מנהל בית חב"ד, מנהל פעילות המבצעים, הוא האחראי על התחום הזה. האמת היא, שמכיוון שהנהלת המוסדות היא בשליחות הרבי - לכן, הוראתו של הרבי בכינוס השלוחים תשנ"ב, שהשליחות צריכה להיות חדורה בנקודה של 'קבלת פני משיח', תקפה גם בניהול המוסדות. גם ניהול המוסדות צריכה להיות חדור בנקודה זו • דברים שנאמרו לפני כשנה, במושב הראשון של כנס מנהלי מוסדות חב"ד בארגון אגודת חסידי חב"ד באה"ק

מאת: הרב יוסף יצחק וילשאנסקי,
שליח הרבי מה"מ, ראש ישיבות חב"ד צפת וחיפה וחבר הנהלת אגו"ח באה"ק

"כינוס מנהלי מוסדות חב"ד", בו אנו נמצאים כעת, נערך בזמן של ימות המשיח, בזמן ש'הנה זה משיח בא', ברגעי השיא של זמן הגאולה, על סף הגאולה ממש. אין ספק שכינוס כזה, בימים אלה – יש לו משמעות מיוחדת.

בדקות הספורות שעומדות בפנינו, לא נספיק להתייחס לנושא בעומק הראוי, אבל בוודאי שנוכל ביחד להתעורר.

אני חוזר כעת מביקור אצל הרבי מלך המשיח, במהלכו נפגשתי גם עם ידידים שלוחים, מנהלים, חברים. הנסיעה הייתה לרגל אירוע משפחתי, וכאשר ישבנו בשבע ברכות, שמעתי מהמחותן של אחי ממה שקורה בשליחות שלו, ורציתי לשתף אתכם עם כמה סיפורים שיש להם משמעות עבורנו.

אחד הסיפורים על הרה"ח ר' מרדכי (מוטל) קנלסקי, שליח הרבי בניו ג'רסי, הפועל בקרב קהילה גדולה של עולים מרוסיה ומקומיים, והתפרסם מאוד במוסד ברית אברהם, שאלפים נכנסו בבריתו של אברהם אבינו על ידו.

יום אחד הגיע אליו אחד ממקורביו, שבמשך שנים היה מהבולטים בין הבעלי-בתים התומכים במוסד שלו, ואמר: אני שומע אותך הרבה מדבר על משיח, ועל הרבי מלך המשיח, ואני גם שומע שיש שאומרים אחרת. התבוננתי בעניין ונראה לי שאתה מפריז, והכיוון שלך לא מתאים בפרט לאחר ג' תמוז. תוך שיחה קצרה הבין ר' מוטל שהלה ציפה שדבריו יתקבלו, ואין לו כל כוונה לשמוע דברים אחרים...

אמר לו ר' מוטל: זו הדעה שלנו, זו האמונה שלנו, זה הרבי שלנו וכך הוא מלמד אותנו, וזו העבודה שלנו עכשיו וכל מה שעושים צריך להיות חדור בנקודה הזאת: איך לקבל פני משיח! אמר לו אותו בעל-בית: אם כך, תוציא אותי מהרשימה שלך אני סיימתי את הקשר. וכך עשה.

הרי הרבה טוענים שענייני משיח מפריעים לכסף...

אחרי שנתיים צלצל אותו מקורב לר' מוטל, ושאל האם יהיה מוכן לבוא לבקר אצלו. הוא התנצל על שעזב בטריקת דלת וביקש שיבוא אליו לביתו.

לאחר שר' מוטל השיב בחיוב, שאל הלה האם יוכל גם להביא איתו תניא בתרגום לאנגלית. כמובן שר' מוטל השיב בחיוב, ונסע לביתו של המקורב, שהתגורר בקומה העשירית של בניין רב קומות ברחוב סואן סמוך לג'ורג' וושינגטון ברידג'.

וכך סיפר אותו מקורב: בזמן האחרון היו לו קשיים גם בעניינים אישיים, ובעיקר

בעסקים. הוא נסע לרבי והכניס פתק, בו כתב את כל המצב, ולפני הכול את ההתנצלות של עזיבת הקשר עם השליח באליזבט, ואחר-כך גם בקשת הדרכה מה לעשות.

לאחר מכן חזר הביתה עם הרגשה טובה וישב ליד הילד הקטן ששיחק בלגו להנאתו. תוך כדי המשחק, לקח הילד קוביית לגו והשליך אותה החוצה דרך החלון, ומייד החל לבכות וליילל: "הלגו שלי! אני מוכרח אותו! בוא נרד למטה למצוא אותו!"

כזכור, מדובר באזור סואן מאוד ומה שנזרק החוצה – אבוד. אולם עם הילד אין מה לדבר, הוא סחב אותו למטה. הסיכוי שהקובייה תימצא במקום כזה היא אפסית, אבל הילד החליט. יורדים.

הם מגיעים למטה, ולהפתעתם הקובייה נגלית לעיניהם, וכמה מוזר שמתחת לקובייה נגלה לעיניו של האבא דף שער של התניא בתרגום לאנגלית, עם פתח-דבר של הרבי באנגלית. כאן הוא הבין שהרבי נותן לו תשובה ברורה, שעליו ללמוד תניא וזו תהיה ההדרכה שלו.

הדברים לא נעצרו, וכבר במשך הבוקר הסתדרה לו עסקה שתיווך על כמה מיליונים וכבר שלשל לכיסו סכום מאוד מכובד.

בעקבות שרשרת האיתותים הברורים שקיבל, החליט שהוא חייב לחזור! הוא ביקש להירשם שוב כחבר, ולכן ביקש שהשליח יביא את ספר התניא, כדי להחליט על שיעור קבוע בתניא. וכן, גם הוא התחיל להתכונן לקראת בואו של הרבי מלך המשיח!

דומני שהסיפור הזה מדבר ואומר הרבה. אך לפני שאתעכב על הפרטים, אספר עוד סיפור ששמעתי שם מר' דני כהנא, אחד התומכים המרכזיים של הרב קנלסקי:

לאחר כמה שנות פעילות, הגיע הזמן להתרחב. בדיוק באותם ימים נודע להם, שבית כנסת 'שומרי תורה' של קהילה שאינה שומרת תומ"צ, עומד למכירה. נשיא הקהילה היה אדם מוכר, והם נפגשו איתו במטרה לרכוש את המבנה. ההוא ביקש מחיר שהיה נשמע די גדול, והם הסתפקו אם העסקה כדאית.

באותו זמן היתה יחידות של הרבי לחברי 'מחנה ישראל', ור' מוטל עם דני כהנא נפגשים אצל הרבי. לאחרי השיחה, עברו הגבירים בזה אחר זה לפני הרבי. כאשר הגיע תורם, סיפרו לרבי שיש את הבנין הזה למכירה, ואלה הם הפרטים,

מכיוון שהנהלת המוסדות היא בשליחות הרבי - לכן, הוראתו של הרבי בכינוס השלוחים תשנ"ב, שהשליחות צריכה להיות חדורה בנקודה של 'קבלת פני משיח', תקפה גם בניהול המוסדות. גם ניהול המוסדות צריך להיות חדור בנקודה זו.

אבל מתלבטים על המחיר. הרבי ענה (באנגלית): "דו איט טודיי, דו נאט דילייר" [= עשה זאת היום ואל תדחה]!

אחרי היחידות עוד היתה תכנית שלימה סעודה וערב חגיגי מיוחד, אבל ר' דני כהנא החליט שלאחר כזאת הוראה לא כדאי להתעכב אפילו רגע אחד. הוא אמר לרב קנלסקי: "תישאר כאן להמשך התכנית, אני עושה את זה עכשיו".

לאחר נסיעה של 45 דקות מקראון הייטס, הוא הרים טלפון לנשיא הקהילה לתאם פגישה דחופה, והגיע אליו. בפגישתם אמר לפרזידנט כי החליטו לרכוש את הבניין, גם במחיר שאמר. הוא הניח על השולחן צ'ק פתוח, ואמר: "נחתום על המכירה ואחר כך תמלא את השיק וכל הפרטים". וכך עשו.

לא חלפו שעתיים, ואל נשיא הקהילה מגיע אחד הרבנים החשובים באיזור, וביקש לרכוש את הבניין... כאשר נשיא הקהילה התנצל ואמר שכבר סיכם עם חב"ד, שאל אותו הרב: "כמה הם הסכימו לשלם? אני מוכן לשלם יותר!". נשיא הקהילה חייך ואמר: יש לי צ'ק פתוח של דני כהנא, כך שכמה שתוסיף – הוא יכול להוסיף יותר...

כאשר שמע זאת, הרים הרב את ידיו, ואמר: אם יש לך צ'ק של דני, אני מבין שזה באמת סגור. הבניין של חב"ד!

ההוראה שאנחנו צריכים להפיק מסיפור זה, ברורה: כאשר הרבי אומר "תעשה זאת היום!", אסור להתמהמה אפילו רגע אחד. ואכן, הם זכו לראות את רוח הקודש של הרבי, שחזה בעיני קודשו שהנה יש מישהו שעומד לקחת, וצריך למהר.

מנהלי מוסדות - שלוחים של הרבי!

בכינוס השלוחים תשנ"ב אמר הרבי שהעבודה היחידה שנותרה בשליחות היא קבלת פני משיח בפועל ממש. הוראה זו של הרבי נוגעת במיוחד אלינו, מנהלי מוסדות חב"ד, מכיוון שכל מנהל מוסד הוא שליח של הרבי בניהול המוסד. תפקידנו הוא לבצע את השליחות של הרבי במסגרת המוסדות שהופקדנו עליהם.

יש הטוענים שהתואר 'שליח' מגיע רק למי שיוצא ממולדתו ומבית אביו, ונוסע למקום אחר, מרוחק, ושם פועל בשליחות הרבי. לעומת זאת, מי שקיבל במקום מגוריו תפקיד של ניהול מוסד וכדומה – אין זו שליחות לדעתם.

אין ספק שיש מעלה מיוחדת לאותם השלוחים שזכו לנסוע למקומות רחוקים, בגשמיות וברוחניות, ולהביא שם את דבריו של הרבי. אבל המהות הבסיסית של השליחות, היא העיסוק בהעברת המסר של הרבי. ומכיוון שבמוסדות חב"ד עוסקים בהעברת המסרים של הרבי, ובחינוך הילדים/הילדות להתקשרות לרבי ומילוי הוראותיו – אין ספק שהעוסקים בכך, עוסקים בשליחותו של הרבי.

חשוב להדגיש זאת, בפרט בעת כזאת, כאשר מצד אחד מתקרבים לימות המשיח, ומצד שני מצויים בהעלם והסתר נורא ולא רואים את הרבי בהתגלות. זהו הזמן לחזק את נקודת ההתקשרות לרבי, ולהדגיש שכל אחד מאיתנו הוא שליח של הרבי, עם כל הזכויות והחובות שלו בתפקיד קדוש זה.

אין ספק שכל שנתחזק בעבודת השליחות של הרבי, ובהתמסרות להוראותיו של הרבי בעניין השליחות – נראה הצלחה גדולה וניסית, כפי שרואים כבר היום, ותלך ותגבר מיום ליום.

קבלת פני משיח - גם במוסדות

אחד השלוחים שהרבי שלח אותו באופן מיוחד לצפת, להקים מוסדות ולהחזיר עטרה ליושנה, הרב לייב קפלן ע"ה – סיפר לי בהזדמנות שפעם אמר לו הרבי ביחידות: השליחות שלך זה לא ענין הפעולות מה שקוראים מבצעים. השליחות שלך היא להקים את היישוב, את המוסדות. זהו התוכן אולי המילים לא מדוייקות.

היו כאלה שהבינו את כוונת הרבי, כאילו שהוא לא צריך להתעסק במבצעים. מבצעים זה לא העניין שלו. אולם האמת היא, שלא כך היא ההבנה של הדברים: כשם שלא יעלה על הדעת שמנהל מוסדות פטור מתפילה והנחת תפילין לעצמו – כך ברור שמבצעי הקודש של הרבי, נדרשים מכל יהודי ומכל חסיד, גם אם הוא מנהל מוסד.

דבריו של הרבי אל הרב קפלן התייחסו רק **להנהלת** העניינים – שהוא צריך **לנהל** את המוסדות, ולא **לנהל** את המבצעים.

כלפי מה הדברים אמורים?

יש מי שחושב שהמינוי שלו מוגבל לענייני המוסדות בלבד, ואילו הענין של 'לקבל פני משיח' זה ענין של השליח, מנהל בית חב"ד, מנהל פעילות המבצעים, הוא האחראי על התחום הזה.

האמת היא, שמכיוון שהנהלת המוסדות היא בשליחות הרבי,

[וכפי שיודע כל אחד מאיתנו, אם לא בשליחות הרבי – לא היינו מצליחים להקים את המוסדות שאנחנו מנהלים היום, ולא היינו כלל קיימים על המפה!]

– לכן, הוראתו של הרבי בכינוס השלוחים תשנ"ב, שהשליחות צריכה להיות חדורה בנקודה של 'קבלת פני משיח', תקפה גם בניהול המוסדות. גם ניהול המוסדות צריך להיות חדור בנקודה זו.

איך משלבים את עבודת ניהול המוסדות, שבעיקרה היא עבודה טכנית בעניינים גשמיים, עם קבלת פני משיח?

ראשית, צריכים להיות חדורים בתחושה האמתית, שכל המוסדות שאנו בונים, כל צוות המורים/מורות, התלמידים/תלמידות, הבניינים, הריהוט ואפילו התומכים – הכול נועד כדי להכין את העולם לקבלת פני משיח צדקנו!

כאשר חיים בתחושה כזאת, ויודעים שנמצאים בתקופה ש'הנה זה משיח בא', הרי בשורת הגאולה הופכת להיות חלק ממציאותנו, וגם כאשר אנו נפגשים עם פקידי ממשלה או עם גבירים לצורך גיוס כספים – אנו מעבירים את המסר של הגאולה. וזה עצמו מביא לנו את ההצלחה של המוסדות!

גם אם לפעמים נראה לרגע שהחיות בענייני גאולה ומשיח מפריעה לפעילות ולפעמים אפילו נראה שמאבדים תומכים של המוסדות – הרי קודם כל אנחנו יהודים מאמינים, וברור לנו שלא ייתכן שמוסדותיו של הרבי יפסידו כתוצאה מהצמדות להוראותיו. ומי שקצת מתקשה להאמין בכך – יבוא הסיפור בו פתחתי את דרשתי, ואשר שמעתי אותו בהשגחה פרטית לפני זמן קצר, וילמד על הכלל, שהרבי דואג בעצמו להחזיר את כל התקציבים שלכאורה אבדו בגלל הפצת מסר הגאולה של הרבי.

גם את הסיפור השני שסיפרתי צריכים לקשר לזמן הגאולה: כאשר חדורים בידיעה ואמונה שנמצאים בזמן השיא של ביאת המשיח, ואָט אָט הרבי מתגלה ומגיע לראות מה עשינו – הרי זה מעורר אותנו למהר בביסוס והרחבת המוסדות. באוזנינו צריכים להדהד תמיד דבריו של הרבי: "דו איט טודיי, דו נאַט דילייי" [= עשה זאת היום אל תאחר]! כל רגע קודם בעשייה, נראה את הרבי בהתגלותו!

כאשר הרבי דיבר על כך שעבודת השליחות צריכה להיות חדורה בענייני משיח, התבטא הרבי שזהו ה'שער' דרכו עוברים כל ענייני השליחות. כאשר הרבי קובע שעניין מסויים הוא 'שער', אין הכוונה רק לעבודה הרוחנית, אלא גם להצלחה הגשמית והרוחנית – שכאשר עוברים דרך אותו 'שער' רואים הצלחה מופלגה. ואכן אנו רואים במוחש, שכאשר הנהלת המוסדות חדורה ב'קבלת פני משיח', זה מביא הצלחה בכל התחומים – מגיוס כספים ועד לניהול פנים, כולל הצלחה חינוכית כאשר מדובר בניהול חינוכי. וכפי שהרבי מדגיש תמיד באגרותיו, אשר הרוחניות והגשמיות יחדיו יהלכו, וכאשר מוסיפים ברוחניות – נוסף גם בגשמיות!

כאשר חדורים בידיעה ואמונה שנמצאים בזמן השיא של ביאת המשיח, ואט אט הרבי מתגלה ומגיע לראות מה עשינו - הרי זה מעורר אותנו למהר בביסוס והרחבת המוסדות. באוזנינו צריכים להדהד תמיד דבריו של הרבי: "דו איט טודיי, דו נאט דיליי" [= עשה זאת היום אל תאחר]! כל רגע קודם בעשייה, נראה את הרבי בהתגלותו!

לשלב תקיפות וגמישות, ולפעול במהירות

לסיום – נעמוד בקצרה על כמה נקודות מפרשת השבוע, שניתן להפיק מהן הוראות מיוחדות למנהלי המוסדות:

הכינוס מתקיים בפרשת 'מטות',

ובשיחותיו על הפרשה מתעכב הרבי על שני הכינויים של השבטים: 'שבט' ענף גמיש, ו'מטה' – כמו מקל רדייה תקיף. והרבי אומר שבעבודת ה' צריכים לשלב את שתי הגישות: גם גמישות וגם תקיפות.

ולמשל בעניין הנדרים (המופיע בפרשה) מצד אחד, יש ליהודי כוח לנדור נדר, ובכך לחייב שדברים מסויים ייעשו באופן מסויים. אבל מצד שני אומר הקב"ה, שכאשר יש צורך בכך – אפשר להתיר את הנדר.

הנדרים מסמלים דבר נוסף: הם מאפשרים לרוחניות לחדור בגשמיות ומסמלים את חשיבות המילה של יהודי.

ושני עניינים אלה צריכים המנהלים לזכור בעבודתם: צריכים לדעת את חשיבות המילה הנאמרת, ולזכור שגם כאשר עוסקים עם דברים גשמיים – זה קשור, משפיע ומושפע מעניינים רוחניים. יחד עם זאת צריכים לזכור שצריך לשלב את התקיפות עם הגמישות.

השילוב הזה של תקיפות וגמישות צריך להוביל אותנו גם בעבודה מול צוות המוסדות. כמו בכל חברה, גם בכל מוסד

כאשר יודעים ומרגישים שבכל רגע הרבי מגיע ומביט עלינו - בוודאי שאחד הדברים החשובים ביותר, שתהיה אווירה נעימה בין חברי צוות המוסד, שכולם ירגישו שהם עובדים יחד, לאותה מטרה - קבלת פני משיח.

יש דיעות שונות בין עובדי המוסד. תפקידם של המנהלים הוא לגשר בין הקצוות, ולגרום לכלל העובדים לעבור בהרמוניה מלאה ושיתוף פעולה.

אווירה נעימה מושגת כאשר המנהל מגלה מצד אחד תקיפות, שהרי אם לא מרגישים את המנהל הדברים לא מתנהלים בסדר הנכון, אבל יחד עם זאת צריך המנהל לגלות גמישות מספקת, ולהשתדל להתנהל בדרכי נועם.

בפרט כאשר אנו יודעים ומרגישים שבכל רגע הרבי מגיע ומביט עלינו – בוודאי שאחד הדברים החשובים ביותר, שתהיה אווירה נעימה בין חברי צוות המוסד, שכולם ירגישו שהם עובדים יחד, לאותה מטרה – קבלת פני משיח. באווירה כזאת אפשר לקבל האחד את דעותיו של השני, וכאשר יש לנו עניין טוב ומשמח – אנו משתפים בו את שאר העובדים. זה המרשם הטוב ביותר להדברות ועשייה פורייה של אנשי הצוות, בבחינת "איש את רעהו יעזורו".

עלינו לשנן לעצמנו שוב ושוב, שמכיוון שמתקרבים למשיח, וכל פעולה שאנו עושים מזרזת את התגלות הרבי – הרי מובן עד כמה צריכה להיות הזריזות בכל הפעילות.

וזוהי גם הפנייה שלנו אל הרבי מלך המשיח, שיזרז את ההתגלות, ויתגלה תיכף ומיד!

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

טנא מלא ברכות

ברגשי גיל וששון, בלב שמח ואוהב, משגרים אנו שפע ברכות ואיחולים לבביים
לילדינו ואחינו היקרים

הרה"ת **גד שלמה** שיחי'
וזוגתו מרת **חנה פנינה** תחי'
קולטון
לרגל הולדת בתם **חוה לאה** תחי'

יה"ר שיזכו לגדלה לתורה לחופה ולמעשים טובים, וירוו ממנה ומכל יוצא"ח רוב נחת חסידי אמיתי מתוך בריאות איתנה, שמחה, שפע בגשמיות וברוחניות, לנח"ר כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ובמהרה נזכה להתגלותו.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מאחלים בכל לב
הוריהם

הרב רון ויואלה קולטון
וכל בני המשפחה
ירושלים

הרב גרשון ומזל פריד
וכל בני המשפחה
צפת

אשרי המאמין

לפני חודשים אחדים ארעה תאונת דרכים קשה בדרך בין פנסילבניה לניו יורק, בה נהרגה מרת פשעא אזולאי ע"ה, וכן הילד אברהם דוד ליברוב ע"ה. אביו, הרב שניאור זלמן ליברוב, נפצע קשה בתאונה, אך בחסדי שמים מרובים שב לאיתנו • בכינוס שנערך לאחרונה ב-770, הוא נשא לראשונה דברים אישיים ונרגשים אודות התאונה והאסון, כמו גם על ההזדמנות לנצל את השעה כדי לדרוש את הגאולה תיכף ומיד ממש

מאת הרב שניאור זלמן ליברוב
שליח הרבי מה"מ בפלטבוש, ניו יורק
תרגום: צ. יעקבסון

כאמר בפרקי אבות שחכם "אינו מדבר לפני מי שגדול ממנו". אנו נמצאים במעמד קדוש, הכינוס השנתי של נשי חב"ד, שבמשך השנים זכינו לשמוע את הרבי נושא שיחת קודש במהלך הכינוס. זה היום והזמן – זמן קדוש – שאנו ממתינים לשיחה מהרבי, ועדיין ממתינים, ואיך ייתכן שמעיזים לבוא ולדבר באירוע זה?!

אולם, במקרה דידן, הכל הפוך – כל אשר חפץ ה' עשה. הקב"ה נותן לנו על ידי הרבי הוראה לדבר. אנחנו מחויבים. הרעיון של "אינו מדבר לפני מי שגדול ממנו" לא תקף כאשר הרבי אומר לנו לדבר ולחלוק את מה שיש לנו עם הזולת. ולכן, אין זה רק ענין של בחירה, אלא זכות וחובה.

באירועים כגון אלו, המסורת היא לפתוח בפרק תהילים של הרבי, ואומר רק פסוק אחד מהפרק של הרבי: "אודה ה' מאוד בפי ובתוך רבים אהללנו". הרבי מדבר רבות על החשיבות לחלוק עם אחרים את ההודאה, ולפרסם ניסים שהקב"ה עושה עמנו. במקרה האישי שלי, את הנס הפרטי שאני מחויב – למרות ההיבטים ההלכתיים – לברך את ברכת הגומל "בתוך רבים". במקרה הנוכחי, ישנם כאן "עשיריות מישראל" כפי שהרבי אומר תמיד, שהתאספו כאן, אז יש לזה בהחלט את הכלל "בתוך רבים".

אודה ה' מאוד בפי, ובתוך רבים אהללנו.

באותו פה שאנו משתמשים להודות לה', אנו גם אומרים "עד מתי?" בכל כוחנו ועם כל האמת.

היות והתאספו כאן עשיריות מישראל – כולן מכירות בוודאי את זעקת הרבי ושאלתו, שכאשר עשרה מתאספים יחד, איך ייתכן שלא מעוררים 'שטורעם'? הרבי לא התלונן שחס ושלום יהודים לא רוצים משיח, כי אין כזה דבר שיהודי לא רוצה משיח. אין כזה דבר שיהודי לא מאמין במשיח. הרי בגמרא כתוב שיהודים הם מאמינים בני מאמינים במשיח. מה שכן יכול להיות, זה שהאמונה של יהודי היא לא פנימית מספיק, לא נקלטה מספיק, ועל זה הרבי עמל קשה במשך כל השנים, שהאמונה שלנו בה' בכלל, ובענין של "אני מאמין בביאת המשיח" בפרט, תופנם ותהיה מציאותית.

לפני יומיים או שלושה שמעתי שיחה בין שני אנשים שלא הכרתי, לא יכולתי להתאפק ונכנסתי לתוך שיחתם. האחד שאל את השני, מה נשמע אצלך? והוא ענה "ברוך השם". הראשון שאל אותו בחזרה: אתה מתכוון לזה באמת? כאן פרצתי לשיחה ואמרתי שכשיהודי אומר "ברוך השם" הוא מתכוון לזה באמת – כל יהודי מתכוון ל"ברוך השם" באמת. השאלה הנוקבת היא: האם מתכוונים באמת כשאומרים "אני מאמין באמונה שלמה בביאת המשיח". זה הנושא הנדרש כעת.

הבעל שם טוב והחסידות השיגו שהענין של "ברוך ה'" נקלט בתור אמונה באופן פנימי. מה נשאר? הפנמת "אני מאמין בביאת המשיח". כעת זה הקושי. הרמב"ם אומר שה"אני מאמין" צריך להיות באופן של **"אחכה"**. הרבי מתמצת את זה במשפט אחד: כאשר האמונה אמיתית היא בפנימיות, אזי התוצאה הטבעית היא "אחכה לו".

לכן כותב הרמב"ם שכל מי שאינו מאמין בו או אינו מחכה לביאתו – כי זה בעצם דבר אחד. אם האמונה היא אמיתית ופנימית, אז יש לו את ה"מחכה", ואם אין "מחכה" אזי אין לו אמונה מספקת.

זו הנקודה של השיחה (בכ"ח ניסן תנש"א) של הרבי שעדיין מהדהדת

באוזנינו, למרות שמאז השיחה הזו שמענו הרבה בשורות טובות לגבי היכן שאנו עומדים ומה מצבנו – ש"כבר בא", ועוד הרבה ביטויים וסגנונות מדהימים. אולם בשיחה ההיא הרבי משתמש בביטוי "בפועל ממש", כאשר הכוונה במילה "ממש" היא משהו כל כך אמיתי עד שנדמה שאפשר למשש, לגעת, משהו שכל אחד, כל העולם כולו, יכיר; לא רק אלו שהתאספו כאן היום. ה"פועל ממש" הזה עדיין תלוי ועומד לנגד עינינו, ואנו חייבים להביא את עצמנו. ואם הרבי דורש, אזי סימן שיש לנו את הכוח לזה – למדרגה של "שלא יעבור יום ועוד יום (ס'זאל נישט דורך גיין א טאג און נאך א טאג אן משיח) בלי משיח", כדברי הרבי.

וכך, עם אותו פה שאנחנו מודים לה' על כל נשימה ונשימה ולכל נס שקורה עמנו, אנחנו חייבים לדרוש עם כל התוקף את הגאולה האמיתית והשלימה.

באחת מהשיחות האחרונות שזכינו לשמוע מהרבי, מתחילת חודש אדר תשנ"ב, הרבי "הרחיק לכת" בלשונות ובביטויים שהורגלנו לשמוע ממנו בענין של "עד מתי". הרבי פנה להקב"ה בצורה שונה מהרגיל, עד כדי כך שהרבי התבטא בעצמו שהמילים שהוא אומר מסוכנות כביכול – אבל הרבי משליך חייו מנגד.

באותה שיחה הרבי 'התלונן' כלפי הקב"ה, לאחר המקרה המזעזע של רצח מרת פעשא לאה לאפיין, הי"ד, על קידוש השם.

כשמדברים על נשים צדקניות, יש אישה אחת שהרבי העיד עליה ברבים שהיא אישה צדקנית – וזאת מרת פעשא לאה לאפיין הי"ד. הרבי אמר את זה בציבור, בפארברייענגען, וזה אומר שהוא רוצה שכולנו נלמד מזה, נדבר, וניתן לדיבור גיבוי באופן כזה שנדרוש מהקב"ה את הגאולה בתוקף המקסימאלי. הרבי אף השתמש במה שכתוב בסוף מסכת סוטה, שאחד הסימנים שרואים לפני ביאת המשיח הוא "חוצפא יסגי", וכדרכו בקודש של הרבי לפרש כל מילה בתורה בצורה חיובית, הרבי אמר שהפירוש של "חוצפא יסגי" הוא שצריך להיות לנו "חוצפא" לדרוש שהקב"ה יביא את הגאולה.

אם מתכוונים באמת או לא מתכוונים באמת, כבר עברנו די, מספיק! זו השגחה פרטית מדהימה, ואני בטוח שהרבה אנשים שמו לב לזה, שלאישה שר"ל נפטרה בתאונה בה נפצעתי קשה, קראו פעשא לאה לאפיין ע"ה (אזולאי), כשמה של פעשא לאה לאפיין

ולכן, באותו פה שאנו מודים לה', אנו מחויבים גם לדרוש ולתבוע בחוזק וב'שטורעם' "עד מתי?!" עם כל האמת. אנחנו לא יכולים לסבול עוד. חשבתי שהטרגדיה שלנו תהיה האחרונה, אולם ר"ל, מאז היו עוד רבים. שומה עלינו לדאוג שהטרגדיות תיפסקנה, ולטכס עצות כדי להשיג זאת, וישנן דרכים!

הי"ד שנרצחה על קידוש השם בתשנ"ב. בוודאי רבים קראו את השיר שהיא כתבה, שיר שביטא את תוכן השיחה של הרבי הנ"ל בכותרת "האין הכוס מלאה?!"

אנחנו חייבים להמשיך לתבוע את הגאולה. זה הענין של מרים הנביאה, שכולנו ממשיכי דרכה של מרים, כפי שהרבי אומר, שמצד אחד היא הכינה תופים להודות ולהלל על נס הגאולה, ובו זמנית היא היתה מרים – מרירה – בגלל הגלות. דווקא מישהו שנמצא ברמת אמונה כה חזקה עד שהתוף שלה כבר מוכן, ומאמין שהגאולה מגיעה כעת ממש, דווקא יהודי כזה דורש "עד מתי" ביתר תקיפות.

מיזוג זה אנחנו רואים גם אצל הרבי: עם כל הביטחון שהגאולה ממש קרובה – ואצל הרבי זה לא רק ביטחון אלא ראיה – דוקא הרבי כל כך מר בקשר לגלות. למה? כי אצל הרבי הגאולה היא דבר הכי ממשי. כאשר מישהו מאבד כרטיסי פיס, הוא לא כל כך כאוב כמו מי שמאבד חמשה דולר. והסיבה לכך היא, ששטר של חמשה דולר הוא ממשי בעוד שכרטיסי הפיס הם רק רכוש פוטנציאלי. אם אנחנו מאמינים בגאולה רק באופן מקיף, אז אנחנו מסוגלים לחכות בשלווה, רח"ל, עד שסוף סוף הגאולה תגיע.

אולם, מי שמאמין ויודע שהגאולה ממש בידנו ובקצה אצבעותינו, זה מוציא מאיתנו מרירות. זה מסביר מדוע דווקא מרים היתה מרירה, דווקא היא הכינה את התופים. את הכח לשאת שני הפכים נותן לנו הקב"ה.

באחת משיחות קודשו שואל הרבי למה ניתנה התורה על הר סיני, הרי אם הקב"ה רצה את השפלות והענווה, יכול היה לתת את התורה בעמק או בבקעה, ומדוע על הר, קטן ככל שיהיה? מסביר הרבי, שמצד אחד צריך שתהיה ענווה ושפלות עצמית כתנאי לקבלת התורה, ומצד שני, זה עדיין צריך להיות בבחינת 'הר', המבטא תוקף, גאווה (של קדושה), כוח – לצד הענווה. זה הרעיון של מיזוג שני הפכים בו זמנית.

בדורנו נדרש מאתנו את שני ההפכים. להיות חזקים מחד גיסא, ולהיות ענווים – מאידך גיסא.

במדרש "פרקי היכלות" נכתב שמשיח יופיע בדרגת התגלות מסוימת, ואז תהיה הפסקה (הרמב"ן אף הוא כותב דברים דומים) וההפסק יהיה כואב מאוד. המדרש הזה משתמש בביטוי שאנשים יתאכזבו ויגידו "אוי לנו שטעינו אחריו". ואלו שימשיכו להאמין בו, "אוכלים ראשי רתמים" – יאכלו גחלים רוחשות; כלומר, הם יסבלו הרבה בגין האמונה הזו שעה שכולם מאוכזבים ומצטערים על שהאמינו בו. וממשיך המדרש ומצטט את הפסוק מסוף ספר דניאל "ועליהם נאמר אשרי המאמין".

מצד אחד אומרים: אשרי המאמין. ומצד שני – הם ינחלו הרבה צער.

לא קל להוסיף ולהאמין אחרי כל כך הרבה שנים – שנות הגלות הרבות – לאחר שקיבלנו הבטחה ברורה מהרבי אודות הגאולה, והרבי אף הורה לנו לצאת ולבשר

את זה לעולם. אין זה ענין של מה בכך. זה עסק רציני. מצד אחד זה נותן לנו את האומץ לדעת שזה בטוח, כי אם זה לא היה בטוח הרבי לא היה אומר לנו לצאת ולבשר לכל העולם. ומצד שני, קשה מאוד להמשיך להעביר את המסר לכל העולם עם אותה חיות כפי שהיה בעבר.

אכן, זו עבודה אישית קשה מאוד, מה גם שבנוסף לכל זה, יש אנשים שלועגים לנו וצוחקים עלינו. אבל עליהם נאמר "אשרי המאמין". כאן המקום שהקב"ה גאה בנו – באלה שעדיין מחזיקים חזק ולהמשיך להאמין, ולהתחזק עוד יותר.

כדי לעמוד בזה, נדרש מאתנו את שני האפיונים ההפכיים האמורים.

בתחילת המאמר הראשון ששמענו מהרבי, מסביר הרבי את פירוש "שכינה בתחתונים היתה", שהשכינה היתה כאן למטה ולעתיד לבוא תחזור כאן למטה במדרגה נעלית יותר מכפי שהייתה קודם. במראה מקומות מביא הרבי מכ"ק אדמו"ר הזקן שמסביר מה זה 'שכינה', ומבאר שהמילה 'שכינה' מתייחסת להתגלות הראשונה של אור אין סוף, ושם מציין לתניא פרק מ"א ופרק מ"ב. אנו יודעים כיום שהשכינה עומדת להתגלות למטה בארץ, והרבי כבר הוריד את השכינה למטה בארץ, אולם בשלב זה **אנחנו** צריכים **לגלות** את זה.

ובהקשר לכך, ראוי להביא ביאור נוסף של הרבי, על חוויה המסופרת בפרשת שמיני. כאשר המשכן כבר היה בנוי ועומד, אך התגלות השכינה לא אירעה. משה רבנו עמל במשך שבעה ימים – שבעת ימי המילואים – אולם לא היתה התגלות. בנקודה זו, בראש חודש ניסן, אמר משה רבנו ליהודים: "אהרן אחי כדאי וחשוב יותר ממני". נשאלת השאלה: הרי ידוע שאהרן היה מבוגר יותר, אולם חשוב יותר ממשה? וכידוע, משה רבנו לא דיבר במליצות ומשחקי מילים. עם כל הענווה והשפלות שלו, הוא לא אמר דברים בלתי נכונים.

הרבי מסביר שבמקרה הזה, אהרן הינו יותר כדאי וחשוב. למה? כי אהרן מסמל את ה'מטה' ומשה מסמל את ה'מעלה'. דווקא עבודת המטה – אהרן – הוא זה שיביא את גילוי השכינה. משה רבנו מילא את תפקידו למשך שבעה ימים, ובעצם ממתן תורה והלאה. משה הוריד את השכינה למטה בארץ. הגאולה נמצאת. אם אפשר להשתמש במשל של מטוס: המטוס נחת. המטוס שניסה לנחות במשך אלפי

אנחנו צריכים לפרש את הפסוק: "לראות" - לראות כמו שהרבי רוצה שנראה, לפקוח את העיניים; למרות שהמצב הוא "כבלע את הקודש" - שיש העלם והארון מתכסה, ואבן השתיה נעלם מאתנו, למרות כל זאת אנו מחויבים להאמין במה שהרבי אמר לנו.

שנה – נחת כבר. אבל הטייס לא פותח את הדלתות... ובמקרה דידן, אנחנו הנוסעים חייבים לפתוח את הדלתות, וכלשון הרבי "לפקוח את העיניים".

עבודה זו, קטנה מאוד בכמות – האחוז הקטנטן והאחרון – אולם באיכות היא ממלאת את תאוות הקב"ה לדירה בתחתונים, ואת זה **עלינו** לעשות. זה בא בקושי רב, כי השטן עדיין אוחז בקצה הכי קטן ואחרון. אך על ימינו נאמר "אשרי המאמין" – להמשיך לאחוז כה חזק, לדחוף כדי לפתוח את הדלתות אל הגאולה האמיתית והשלמה.

פרשת במדבר מסתיימת שלא כרגיל במילה שלילית: "ולא יבואו לראות כבלע את הקודש ומתו". במקרים מעין אלו, הרבי שואל מדוע הפרשה מסתיימת במילה שלילית והרי ידוע הכלל "מסיימין בטוב"?

בפסוקים האחרונים שלפני כן מדובר על נשיאת המשכן, ומסבירה התורה את סדר העניינים, כיצד כיסו כל כלי של המשכן, והתורה מזהירה שכשניגשים לכסות את הארון, "לא יבואו לראות כבלע את הקודש ומתו". ועלה ברעיוני להסביר: יש מצבים שהם בבחינת "לא יבואו לראות כבלע את הקודש" – שהקודש נמצא בהעלם, מכוסה. כאשר ישנו מצב של העלם, אדם לא צריך להסתכל ולראות את ההעלם. מדוע? כי התוצאה של ראיית ההעלם ולחיות עמו, היא ניתוק מהמקור, ובסופו של דבר הרי זה כמו עץ ללא שורשים מתאימים. זה יכול להחזיק מעמד שנה, שנתיים שלוש, אך בסופו של דבר הוא יתייבש ויתמוטט, ובפרט בזמנים שבהן נושבות רוחות חזקות, כפי שכתוב בפרקי אבות. אז מי שרואה כ"בלע את הקודש" – את ההעלם של הארון, הסוף איננו טוב. אם כן, מדוע הפסוק מדבר בסגנון שלילי? כי לפעמים, כדי לחדד את המסר מביאים את הדברים בהיפוך, וזה מתקבל עוד יותר חזק.

אולם אנחנו צריכים לפרש את הפסוק: "לראות" – לראות כמו שהרבי רוצה שנראה, לפקוח את העיניים; למרות שהמצב הוא "כבלע את הקודש" – שיש העלם והארון מתכסה, ואבן השתיה נעלם מאתנו, למרות כל זאת אנו מחויבים להאמין במה שהרבי אמר לנו.

אצלנו חסידים המקושרים לרבי, אלוקות הוא בפשיטות ועולמות בהתחדשות. זה כלל חשוב מאוד בחסידות. הגישה הרגילה של יהודי היא שעולמות בפשיטות – מה שרואים בעיניים זה מה שקיים באופן ברור, ואלוקות בהתחדשות – זה כבר בגדר 'חידוש'. ממילא, כשמתעוררת שאלה, השאלה היא לא על מה שרואים בעיניים, אלא על התורה. אולם אצלנו החסידים, אלוקות היא בפשיטות: אלוקות ברורה, והעולמות הם בגדר חידוש.

ולכן, למרות שאנו לא רואים את הקודש, רואים רק את הכסא ולא את פני מלך, אין זה גורע מאתנו, ואנחנו לא "ומתו", חס ושלום. אנו חיים, יודעים ומאמינים, שזה העלם שמניב מתוכנו ופנימיותנו את המיטב, "ואשרי המאמין".

ולכן, באותו פה שאנו מודים לה', אנו מחויבים גם לדרוש ולתבוע בחוזק וב'שטורעם' "עד מתי?!" עם כל האמת. אנחנו לא יכולים לסבול עוד. חשבתי שהטרגדיה שלנו תהיה האחרונה, אולם ר"ל, מאז היו עוד רבים. שומה עלינו לדאוג שהטרגדיות תיפסקנה, ולטכס עצות כדי להשיג זאת, **וישנן דרכים!**

עלינו להוסיף באהבת ישראל, למרות שהרבי אמר שזה לא מעכב את הגאולה, אבל זה חלק מקבלת פני משיח צדקנו, וחייבים למצוא דרכים.

העיקר הוא להחזיק חזק ולהאמין שהגאולה האמתית והשלימה מגיעה מיד ממש, ומגיעה מהר יותר מלפני 19 שנה כאשר הרבי אמר את זה, כי הרי כבר עברו 19 שנה, ולכן זה כל כך הרבה יותר קרוב.

ויהי רצון שהכינוס הזה יהיה המניע לפתיחת מבצע קבלת פני משיח בעולם כולו, וכולם יחד יזכו לשמוע את קול השופר תיכף ומיד ממש, נאו!

(מתוך דברים שנשא בכינוס נשי ובנות חב"ד השנתי שהתקיים ב-770)

הודעה על פרוייקט מיוחד ללימוד

שו"ע יורה דעה

- סמיכה לרבנות -

לשנת הלימודים תשע"א

בית המדרש תו"ת ליובאוויטש - חובבי תורה
במסגרת הישיבה המרכזית תומכי תמימים - 770
מסלול בשו"ע יו"ד - לימודי סמיכה לרבנות

הננו מודיעים בזאת כי ניתנת הזדמנות ללימודי סמיכה לרבנות בהיכל בית המדרש תומכי תמימים ליובאוויטש - חובבי תורה, במסגרת הישיבה המרכזית 770, לפי התנאים וההטבות דלהלן:

- הלימודים יתקיימו בבית המדרש תומכי תמימים - חובבי תורה, באווירה ישיבתית
- תכנית מסודרת וקבועה לסיום הלימודים והמבחנים במשך שנת הלימודים
- שיעורים קבועים והדרכה מלאה ע"י משיב שיכהן במשרה מלאה, בעל נסיון רב, הרב יוסף יצחק שיחי' בארבער
- השתתפות בשיעוריו של ראש הישיבה המרכזית הגאון הרב שניאור זלמן הלוי לאבקאווסקי שליט"א
- הבחינות ייערכו ע"י ראש הישיבה שליט"א, וכן תינתן למסיימים תעודת סמיכה מהישיבה המרכזית 770
- מיקום הלימודים במרחק הליכה של כשלש דקות מ-770 עם אפשרות ללימוד סדר חסידות ב-770
- אפשרות לאש"ל מלא

הנהלת הישיבה מאפשרת את הלימודים במסגרת זו למספר מצומצם של תלמידים איכותיים המצוינים להתמסר לתכניות בהתמדה ובהצלחה בע"ה

לפרטים נוספים ולקבלת טופס רישום, נא להתקשר להרב יוסף יצחק בארבער
בטלפון מספר: 917-975-4111 שעות הערב | באימייל: Rabbibarber@yahoo.com

מה הרבי רוצה ממנהל מוסד חב"די?

לראשונה מאז החלה אגודת חסידי חב"ד בארץ הקודש בעריכת כנסי המנהלים שקנו לעצמם מוניטין רב, מספר הרב ראובן קופצ'יק - מהנהלת הכנס - הצצה נדירה אל מאחורי הקלעים של עריכת הכנסים ומספר על התוכניות, מלאכת המחשבת שנעשית מאחורי תכנון הכנסים ומדוע חשוב לכל מנהל מוסד לשמוע את הנושאים שידונו בכנס הקרוב. ראיון

מראיין: שלום בער קרומבי

מזכיר אגו"ח, הרב ראובן קופצ'יק, בעמדת ההרשמה בכינוס המנהלים הקודם

ביום רביעי הבא, כ"ז סיון, יתקיים כנס המנהלים השנתי, המאגד את מנהלי כל מוסדות חב"ד בארץ הקודש לקורת-גג אחת, לדיונים בניהול המוסדות והנושאים העומדים על הפרק ולמבחר הרצאות מפי אנשי ארגון, יועצים בכירים, מומחי כלכלה ובכירים במשק הישראלי, שמיטיבים להעניק למנהלים כלים מעשיים ורחבים כדי להעשיר את ניהול המוסדות. בסופו של היום אף ייערך מעמד ה'באנקעט' המפואר כמיטב המסורת, בהשתתפות רבנים, אישי ציבור, פוליטיקאים ואנשי השפעה.

לקראת הכנס – שמתקיים על-ידי אגודת חסידי חב"ד בארץ הקודש והינו המשך ישיר לכנסים שיזם יו"ר אגו"ח בארה"ק הרב **שלמה מיידנצ'יק** ע"ה – ישבנו לראיון עם מזכיר אגו"ח בארה"ק הרב **ראובן קופצ'יק** שסיפר על ההכנות לכנס, ההפתעות המעניינות שצפויות השנה ומדוע חשוב לכל מנהל מוסד להשתתף באירוע המיוחד.

הפירסום לכנס החל כבר לפני למעלה משלושה חודשים, כשהשנה אף הושק אתר אינטרנט מרהיב באמצעותו התאפשר למאות המנהלים להירשם בצורה קלה ופשוטה. פתיחת ההרשמה גררה תגובות רבות מקרב מנהלי המוסדות שהודו להנהלת הכנס על האפשרות ליטול חלק ביום המיוחד ועל

ההערכות המוקדמת מראש, שמסייעת למנהלי המוסדות. מועד הכנס פורסם כבר ביום הבהיר י״א בשבט.

ראשית נשמח לשמוע על ההיסטוריה של הכנסים למנהלי המוסדות ומתי החלו להתקיים אירועים אלו?

הכנס הראשון, שנערך בשנת ה׳תשנ״ז, התקיים ביום י״ג כסלו תשנ״ז בבית אגודת חסידי חב״ד – 770 בכפר חב״ד, בהשתתפות עשרות מנהלי מוסדות חב״ד, מכל רחבי הארץ. קדם לו יום עיון למנהלי מוסדות ובתי חב״ד שערכה אגו״ח ביום י״ז סיון ה׳תנש״א – שעליו אף נשלח דו״ח מסודר לרבי. בין הנואמים בכינוס הראשון היו יו״ר אגו״ח הרב מיידנצ׳יק ע״ה, המרא דאתרא של כפר-חב״ד הרב **מרדכי שמואל אשכנזי**, מנכ״ל המשרד לענייני דת מר **אבי בלושטיין**, ומנכ״ל משרד החינוך עו״ד **בן-ציון דל**. הכינוס השני התקיים בפורים-קטן ה׳תשס״ד. בהמשך לכינוס זה נערכו מספר ימי-עיון וכנסים למנהלים ואף התקיים כנס נוסף ביי״ד תמוז ה׳תשס״ה בישיבה קטנה בבני-ברק, בהשתתפות הרב **שלום יעקובסאון** מניו-יורק, הרב **יוסף הכט** – רבה של אילת והרבנים **שלמה רסקין** **וזושא פויזנר** – חברי אגו״ח בארה״ק.

עם התרבות והתרחבות המוסדות והארגונים החב״דיים בשנים האחרונות, הוחלט באגו״ח לקיים את הכנסים במתכונת שנתית, בין היתר כדי לקיים ביתר דיוק את הוראת כ״ק אד״ש מה״מ באגרות הקודש (כ״א סיון תשי״ד) ״שאגו״ח תשמור על הנקודה הכללית וחוט השני דפעולות חב״ד, שלא יסורו מן המסלה אותה סללו רבוה״ק נשיאינו, ועאכו״כ שלא יעשו ענינים הפכים מזה.

ואכן החל משנת ה׳תשס״ח מתקיימים הכנסים במתכונת שנתית כשמשנה לשנה מתרחבים הכנסים באופן משמעותי. בשנה האחרונה למשל נערך הכינוס במרכז הקונגרסים ׳בית ציוני אמריקה׳ בתל-אביב, בו השתתפו בין השאר הרב הראשי לישראל הרב **יונה מצגר**, נשיא לשכת המסחר ישראל-אמריקה מר **זלמן שובל**, מר **שלמה בילבסקי** – סגן רשם העמותות וראש חטיבת ניהול תקין, עו״ד **איתן צחור** – ראש וועדת העמותות בלשכת עורכי הדין, מר **יורם אזולאי** – מנהל מחוז ירושלים במשרד הרווחה, ומר **דב גולדנפריינד** – מנכ״ל בנק פאג״י חברי כנסת ואישי-ציבור.

תוכל לספר לנו מה מצפה למנהלים בכנס השנה?

במכתבים רבים ביקש הרבי ועודד את מנהלי המוסדות ליטול חלק בכל הנושא של השתלמויות ניהוליות, כדי שבצורה הפשוטה ביותר, יהיה ניהול תיקון ויעיל למוסדות חב״ד. רואים כיצד מבקש הרבי דו״חות ופרוטוקלים מהישיבות

הכינוס מחולק לשני חלקים, שונים כל אחד באופיו ולכל אחד מטרה משלו: החלק הראשון הינו יום העיון המרתק והאיכותי שמתקיים החל משעות הבוקר בהשתתפות המנהלים, במסגרתו מתאפשר למנהלים לשמוע הרצאות מפי טובי המומחים בתחום הניהול והמתלווה לו. בפני המנהלים ירצו, כמידי שנה, טובי יועצי הארגון, חברים בוועדות ממשלתיות ומספר יועצים מקצועיים לגיוס משאבים. בין השאר יטלו חלק בתוכנית ד״ר עודד קרבצ׳יק – יו״ר הקמפוס הבינלאומי לניהול, רו״ח רן ארצי – ממומחי המס הגדולים בישראל, מר סטפן רוטשילד – מומחה בעל-שם עולמי לגיוס כספים, יועצים לגיוסי כספים לעמותות וקרנות ומנהלי מוסדות חב״דיים וותיקים שינחו מושבים וישתפו את הקהל מניסיונם האישי. בחלק זה אף ייערכו מספר סימפוזיונים בהשתתפות מנהלי המוסדות. מפאת הבקשות הרבות ממנהלים הוחלט השנה לפצל את המערכת המקצועית לפרטים רבים לדוגמא: למנהלי רכש יתקיים מושב מיוחד שבו יוצעו פתרונות יצירתיים ומידיים.

בשעות הערב יחל החלק הרשמי של האירוע, ב׳באנקעט׳ המפואר. השנה יוקדש חלק מרכזי מערב זה להוקרה לתומכים והתורמים במוסדות. הושקעו מאמצים גדולים להכין תוכנית מרגשת ומיוחדת, כך שכל תורם שישתתף בערב ירגיש שהוא חלק מהאימפריה האדירה של מוסדות הרבי מלך המשיח בארה״ק וכי הוא נוטל חלק במהפכה של הרבי ב-60 שנות נשיאות. במהלך הערב יוקרן סרט תיעודי ראשון מסוגו של מוסדות חב״ד בארה״ק, שיביא לקהל התומכים והמנהלים את ההתפתחות האדירה של המוסדות בארץ ישראל.

בשנה האחרונה הותיר הערב המיוחד חותם עז על כל מי שהשתתף בו וקיבלנו תגובות חמות ונלהבות של מנהלי המוסדות. רבים מהם סיפרו כי עבורם היה זה ערב של חיזוק אמיתי בשליחות של הרבי שמוטלת על כתפיהם במשך השנה כולה ובערב זה חשו את ההוקרה הגדולה של הרבי לפועלם – דבר שאיפשר להם להמשיך את עבודתם הקדושה ביתר שאת ובכוחות מחודשים. בין השאר ישנו חידוש נוסף השנה, בכך שיותאמו מקומות מיוחדים לנשים – כך שגם מנהלות מוסדות הבטיחו את השתתפותם בערב המרגש.

ה׳באנקעט׳ השנה יכלול אף תוכנית מוזיקלית אומנותית וכמידי שנה יוענקו תעודות הוקרה למנהלי המוסדות, כך שללא ספק ערב זה צפוי להיות עוצמתי ומרגש עבור כל מנהל מוסד.

מה החשיבות של ההשתתפות בכנסים אלו?

החשיבות הראשונה במעלה, היא מצד הכוונותיו הקדושות של הרבי בנוגע כל אופן הניהול של המוסדות בארה״ק. במכתבים רבים ביקש הרבי ועודד את מנהלי המוסדות ליטול חלק בכל הנושא של השתלמויות ניהוליות, כדי שבצורה הפשוטה ביותר, יהיה ניהול תיקון ויעיל למוסדות חב״ד. הרבי הוקיר מאוד את כל הנושא של עבודה מסודרת ורואים במכתבים באגרות-קודש כיצד מבקש הרבי דו״חות מסודרים, פרוטוקלים מהישיבות וכל השנים דיבר הרבי על החשיבות של פעילות מסוג זה למנהלי המוסדות החב״דיים.

פעם אמר הרבי למזכיר הרב בנימין קליין, אודות הדו״חות ששולח הרב שמואל גרייזמן על פעילות ה׳יועד לכתיבת ספר תורה לילדי ישראל׳, שדו״חות אלו מגיעים בצורה מדוייקת מאד וכל מספר נכתב בדיוק, בלי לעגל פינות (למשל כשהיו 498 ילדים, הופיע המספר כך ולא נכתב באופן כללי 500). דוגמא זו לבדה מעידה על האופן שבו דורש הרבי שיתנהלו המוסדות – בסדר ודיוק.

שנית, כיום ישנה תועלת גדולה מאד למנהלים מההשתתפות בכנס. מספיק אם נביא את הדוגמא של עמותות, כדי להבין כמה חשוב לדעת כיום את כל החוקים, הנהלים והאפשרויות. בשנים האחרונות חיזקו הממשלות באופן משמעותי את היקפי הבדיקה סביב ניהול העמותות והתחדשו חוקים רבים. מנהלי רבים שלא בקיאים בחוקים ובפרטים, יכולים להפסיד את האפשרות לנהל עמותה, רק בגלל חוסר

זהירות ודיוק בפרטים מסוימים שהפכו למשמעותיים בשנים האחרונות. לכן אנחנו מביאים בפני ציבור המנהלים מומחים מקצועיים שמעבירים סדנאות והרצאות כיצד יש לנהל את העמותות, להגיש דו״חות בצורה יעילה ובכלל על אופן ההתייעלות בכל הקשור לניהול הפיננסי והבירוקרטי מול גופי המדינה, כדי שכל מנהל מוסד יוכל לעבוד בצורה נכונה.

רשנו נושא חשוב נוסף עבור מנהלי המוסדות והוא האפשרות לקבל תקציבים ממשלתיים ומענקים מקרנות צדקה או קופות ממשלתיות. לצערנו מנהלי מוסדות רבים כלל לא יודעים כיצד להגיש בקשות, או שאינם מודעים לעובדה שניתן להשיג תקציבים ומענקים בצורה זו.

על כך מספר לנו הרב קופצ׳יק: הניסיון הוכיח שרק מי שיש לו ניהול תקין ומסודר ועובד בצורה המקצועית על-פי הכוונה של הגורמים המעורים בנושאים אלו, יכול להצליח בתחומים אלו. לפעמים גם אחרי שהמנהל מגיש בקשה, הוא צריך להכין מספר דו״חות או מאזנים כדי שהמלגה תגיע אליו ואם הניירת שלו לא מסודרת כפי שצריך הבקשה תידחה. רק לאחרונה הפסידו מוסדות רווחה רבים תקציב ממשלתי גדול שיועד לעמותות חסד, אולם דווקא מספר מוסדות רווחה חרדיים שפועלים רבות בנושאים אלו, הפסידו את המענקים רק בגלל חוסר ניהול תקין.

במהלך הכנס ילמדו המנהלים על אפשרויות רבות שקיימות לפניהם, להשגת תקציבים וליצירת קשר עם קרנות. מדובר בסכומים נכבדים מאד שיכולים להגיע בקלות למוסדות שלנו וכל שעלינו לדעת הוא רק כיצד להשיג אותם.

פן נוסף וייחודי שמתרחש במהלך הכנס הוא עצם המפגש יוצא הדופן בין כל מנהלי המוסדות בארה״ק. זו הפעם היחידה בשנה שכל המנהלים יושבים יחד תחת אותה קורת-גג ובין המושבים מתאפשר למנהלים לפגוש איש את רעהו. אך מלבד הפן הלבבי-חסידי של הישיבה יחדיו בצוותא, ישנו גם חלק מעשי למפגש.

בשנה שעברה שמענו לאחר הכינוס סיפורים רבים על שיתופי-פעולה פוריים שנרקמו בין המנהלים בתחומים השונים, שאף הולידו עבודה משותפת ותפוקות חסרות תקדים. לפעמים העבודה המשותפת חסכה המון שעות ואנרגיה שהוצאו קודם לכן בנפרד על-ידי כל מנהל מוסד וכעת, עם שיתוף הפעולה, נעשתה העבודה עבור שני מוסדות או יותר ונחסכה עבודה מיותרת. אחת הדוגמאות שקיבלנו אירעה דווקא עם מנהל גנים באחת הערים בארה״ק שבשיחה במהלך הכנס עם ידידו – מנהל מוסדת לבנות בוגרות – הוחלט על פרוייקט משותף בו שולבו שני המוסדות, כאשר הבנות מסייעות להתפתחות הגנים, ותוך כדי כך משתלמות בלימודיהן.

ספר לנו מעט על מה שמתבצע מאחורי הקלעים של קיום הכנס העוצמתי?

לאחר שהודענו לפני יותר מארבעה חודשים על מועד הכנס המנהלים החמישי, נתקבלו פניות רבות ומגוונות במשרדי אגו״ח ממנהלים מכל רחבי הארץ בבירורים, הצעות ובקשות לקראת הכנס הקרוב. וועדת הכנס בראשות הרב **חיים יוסף גינזבורג** – יו״ר מוסדות חב״ד ברמת-אביב, ובהשתתפות יו״ר הנהלת הכנס הרב **זושא פויזנר** התכנסה מספר פעמים ודנה בכובד ראש ברעיונות וקבעה את סדר היום.

השנה הוחלט להקדיש את הכנס לזכרו של רב קהילת חב״ד תל אביב הרב **חיים אשכנזי** ע״ה, וכהוראות הרבי להנהלות מוסדות חב״ד ״ותשועה ברוב יועץ״, גם השנה ההחלטות הנוגעות לכנס המנהלים מתגבשות על ידי מנהלי מוסדות במגוון תחומים, זאת על מנת לגבש את התוכנית שתותאם לפסיפס המגוון של צרכי מנהלי המוסדות.

גם בסדנאות יש הפתעות, כמו למשל סדנא מיוחדת על התייעלות למנהלי הרכש, במסגרתה תוצג תוכנית חיסכון אטרקטיבית למוסדות, איסוף עודפי מזון ממפעלים ומזון מבושל עבור בתי התמחוי, מתן שירותי ייעוץ ולוגיסטיקה לעמותות ולמוסדות ותוכנית ייעול כללית.

בנושא גיוס כספים לדוגמא הזמנו השנה את מר סטפן רוטשילד שעזר לעמותות בשנים האחרונות לגייס מקרנות צדקה מיליוני שקלים, אין סיבה שגם עמותות ומוסדות חב״ד שפועלות רבות ונצורות בתחומי הרווחה והעזרה לזולת לא יכנסו לעולם הקרנות. היות ומפאת קוצר הזמן לא יוכלו להתמקד בכל הנושא הרחב של גיוס משאבים בחרה וועדת הכנס נושאים ראשיים שבהם יתמקד מר רוטשילד על מנת לתת למנהלים אפשרות לאמץ גישות חדשות, ולהעניק כלים מעשיים בתחום גיוס הכספים והמשאבים.

גם בנושא החינוך עבור מנהלי מוסדות החינוך צפויים מושבים מרתקים. כידוע, התחום הבולט של מוסדות חב״ד באה״ק הינו תחום החינוך, ההצלחה האדירה של מוסדות חב״ד והשם הטוב של המוסדות גורמים לקידוש שם שמים כל יום כל השנה, אחד מהאתגרים הניצבים מול קהל המנהלים, הוא ההתמודדות מול הוראות משרד החינוך והתאמתם לכללי החינוך החבד״י, לשם כך על פי בקשת מארגני הכנס מטעם הנהלת אגו״ח, נציגות בכירה ממשרד החינוך תבוא על מנת לדון ביחסים בין מוסדות חב״ד לממסד. במושב המיוחד שבו ישתתפו ראשי אגפים ובכירים במשרד החינוך יעלו נושאים כמו דרכי התמודדות עם מצוקת כוח אדם בהוראה במוסדות חב״ד, עמדה מול דרישות תוכנית לימודי ליבה (בממ״ד), פיתוח תוכנית לימודי חסידות בתלמודי-תורה וביסודי בכלל וחידושים ויוזמות טכנולוגיות עבור בתי הספר.

לסיום?

אין ספק שהכנס השנה יותיר רושם מיוחד על כל מי שישתתף בו. המאמצים הכבירים של הנהלת הכנס, לצד טובי המרצים שעשויים ליטול בו חלק, צפויים ליצור אירוע יוצא-דופן מסוגו עבור כל מנהל מוסד בארה״ק. המטרה של קיום הכנס השנה נועדה כדי שהדברים יביאו לפריצת דרך בתחום הניהול והמוסדות בארץ. השנה צפויה גם להיערך תוכנית המשך לכנס, עבור המנהלים, כך שבמהלך השנה כולה יוכלו צוות המוסדות להיעזר בליווי המקצועי של הצוותים שירצו בכנס. בין השאר צפויות להתקיים סדנאות, ימי-עיון בקבוצות קטנות ומפגשים בנושאים שידונו, כדי להמשיך את ההצלחה של הכנס על-פני השנה כולה.

כמו כן המלצנו בחום למנהלים להביא לערב ההצדעה המושקע את מעגל התומכים הבכיר ואת ראשי העיר התומכים במוסדות שבכל עיר, וזאת על מנת לחזק את הקשר בין המנהלים והתומכים, במקביל גם הנהלת הכנס הזמינה בכירי הממשלה והמשק שיכבדו את הכנס בנוכחותם.

אנו תקווה שעוד את הכנס הקרוב נערוך בגאולה אמיתית והשלימה, בהתגלות הרבי מלך המשיח ואז לא נזדקק לכל העניינים הבירוקרטים וכדו׳, אלא נוכל לעשות את עבודתנו נאמנה בגילוי אור ה׳ בעולם, תיכף ומיד ממש.

ועד להפצת שיחות

להסיר מכשול

מכיוון שבימים אלה נודע לנו שבחנויות מסויימות נמצאים ספרי הוועד להפצת שיחות,
אשר נדפסו בגניבה וללא שום רשות מצידנו, לאחר שהוציאו מהפתח-דבר
שהוגה על ידי הרבי, את השם של המו"ל, "וועד להפצת שיחות",
והכל לשם מחלוקת והשגת גבול,

כגון הסטים לקוטי שיחות (39 כרכים), ספר השיחות תשמ"ז-
תשנ"ב (12 כרכים), ספר המאמרים מלוקט, ביאורים לפרקי
אבות, ביאורים לפרש"י עה"ת, הגדה של פסח ועוד

הננו בזה להזהיר את ציבור אנ"ש, וכל אשר יראת ה' בלבבו:
שעל-פי הוראת הבד"צ דשכונת המלך - "כאן צוה ה' את הברכה",
רבני חב"ד ברחבי תבל, ובית הדין שתחת הרבנות הראשית בארץ הקודש

- הרי על פי דין תורה

זהו גזל גמור, ואסור לקנות או להכניס לבית ספרים אלו
שנדפסו בגניבה, ולא לתת יד לעוברי עבירה!

בברכה, חברי הוועד

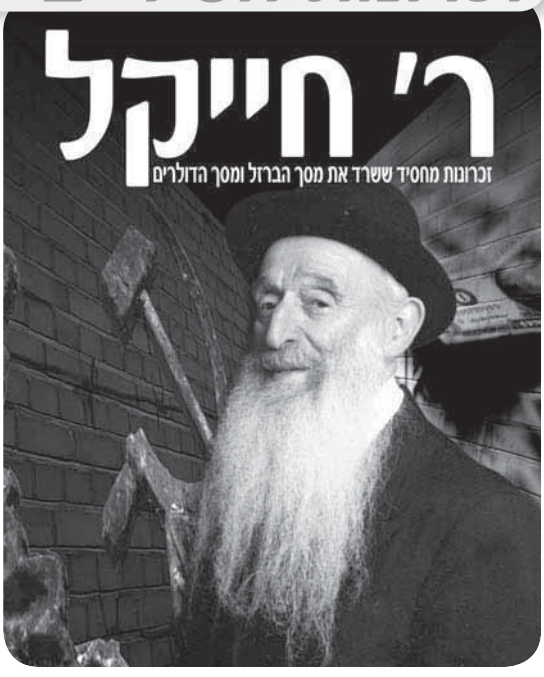

כמה עולה שיחת טלפון לרמ"ש?

בארכיונו של הרב דזייקאבסאן נותרו מסמכים רבים המעידים על פעולותיו ברחבי אירופה במסעו שנערך בשליחות הרבי הריי"צ • בפרק שלפנינו, פיענוח חלק מהם

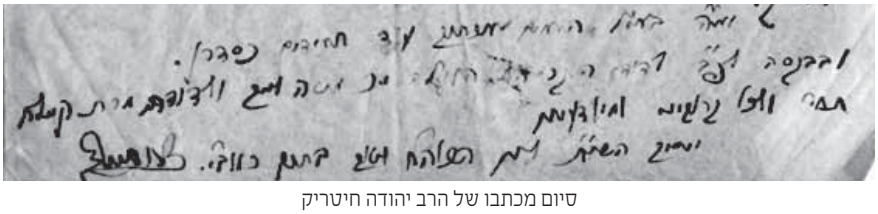

סיום מכתבו של הרב יהודה חיטריק

בראשית הכתבה עלי להודות להרה"ח הרה"ת הר"ר שלום בער חייקין שהעיר את תשומת ליבי, ובצדק תיקן את מה שכתבתי בגיליון מספר 735. החתימה הלא ברורה במכתב היא שהטעתה אותי וחשבתי שהמכתב נכתב בידי אביו הרב חיים חייקין.

המכתב, שצילומו מובא פה בהגדלה, הוא כתב ידו של הרב יהודה חיטריק ולא של הרב חייקין, כפי שכתבתי. ואם כך, גם סיום המכתב מתאים יותר למציאות "ובבקשה לפ"ש [לפרוש בשלום] לדודי היקר והנעלה מוה' משה לייב [רוטשטיין] ולדודתינו מרת קיילא תחי' ולכל קרובינו ומיודעינו". כי הרב משה לייב רוטשטיין היה דודו של הרב יהודה חיטריק.

תודתי נתונה לרה"ח ש"ב חייקין ועם קוראי בית משיח הסליחה.

טעות נוספת חלה בגיליון הקודם כשכתבתי לגבי האפשרויות השונות שעמדו בפני אנ"ש הפליטים מרוסיה להתישבות לטווח ארוך. הרב דזייקאבסאן כותב את דעתו של כ"ק אדמו"ר הריי"צ :

"**קרירות ע"ד מאנטשעסטער**", שפירושו, שהרבי **לא** עודד להתיישב במנטשסטר. המילה "לא" נשמטה משום מה, כך שהמשפט קיבל, לצערי, משמעות הפוכה.

ואם בתיקונים אמרינן, הרי הרשימה המובאת בטבלה דלהלן הוקטנה מדי בכתבה הקודמת מסיבה טכנית, ולא נראה לי שמישהו יכול היה לקרוא בה. הרשימה היא מאד מעניינת בעיקר הכותרות שכתובות בעפרון עופרת.

לפי הרשימה נראה עד כמה רצה הרבי לדעת הכל אודות כל חסיד שיצא מרוסיה הסובייטית. בפשיטות, כדי לסדר עבור כל אחד ואחד את הניירות המתאימות לו.

אך ביתר עמקות, הרבי, שהחסידים האלו היו יקרים לו ביותר, ייחל להתראות עמם פנים בפנים בקרוב, אך עד שהדבר יבוא אל הפועל, הוא ביקש לפחות לקבל דרישת שלום אישית, מדויקת ומפורטת מכל חסיד וחסיד.

עובדה היא שחודשים מועטים אחרי כן, ביקש כ"ק אדמו"ר הריי"צ מכל אחד מהתמימים עם בני ביתם שיצטלמו , ישלחו לו את תמונתם ויכתבו את כל השמות בצדה השני של התמונה. הרבי הסביר את רצונו זה במכתב לאחד מאנ"ש וכתב "ולהשביע חפצי, מעט עכ"פ, לראות תמונתם ותמונת בני ביתם יחיו, עד אשר יזכנו לראות פנים בפנים בשמחה ובטוב לבב בגשמיות וברוחניות"

הרשימה דלהלן נרשמה ע"י הרה"ח הרה"ג הר"ר שניאור גרליק, לימים, רבה של כפר חב"ד ונשלחה לרב ישראל דזייקאבסאן.

שמו ושם משפחתו	שנת הולדתם	מקום הולדתם	במה עסקו במקומותיהם	במה עוסקים בהווה	אופן החינוך בניהם בעבר	חינוך בניהם בהווה	אם למדו איזה אומנות מכבר	אם התמחו באיזה שפה מכבר ואיזה	אם לומדים איזה שפה בהווה ואיזה	היש להם קרובים או מכירים בארצות הברית, בקאדאדע, אוסטראליע או שאר מדינות מחוץ לאיראפה	מי הם	אדרסותיהם
הארעליק שניאור בר' יהושע סיון	תרמ"ד כ"ה	ראגאטשאו	רב	רב	דתי	דתי	בישיבת תו"ת רבנות	עברית		באמריקא	אחות	
בנו אברהם שמואל בר' שניאור	תרס"ז ט"ז סיון	בערעזנע	מלאכת אריגה	-	דתי	דתי	בישיבת ת"ת	עברית		"	"	
זוג' פעסיא בת ר' אלעזר	תרס"ו ב' שבט	ליובעטאו	בוכהאלטער	-	"			רוסיש שפת פוילן		באמריקא	ש"ב	בברוקלין הכתובת אינה ידועה רק שם משפחתם שערמאן מלכה
בנו אלעזר בן א"ש	תרצ"ד ג' ניסן	ליענינגראד	בישיבת תו"ת	-	-			עברית	עברית			
בתו לאה בת א"ש	תרצ"ט ה' תשרי	ליענינגראד		-	-				עברית			
חתן שניאור הנ"ל טרעבניק נחום בן אלעזר	תרס"ד ה' אלול	ליובעטאו	ר"מ דישיבת תו"ת קטנה	-	דתי	דתי	בישיבת ח"ח (חפץ חיים) זצ"ל	עברית רוסיש		באמריקא	"	בברוקלין
זוגתו רבקה בת שניאור טרעבניק	תרס"ו ט"ו אייר	בערעזנע	מלאכת בית	-	"	"		רוסיש		"	"	
בתו לובע בת נחום הנ"ל	תרצ"ח י"ג תמוז	ליענינגראד		-	-							
אחות נחום הנ"ל מלכה בת אלעזר טרעבניק	תרס"א ג' חשון	ליובעטאו	מלאכת בית	-			מלאכת בית	"		"	"	בברוקלין
אחותו עלקה בת אלעזר טרעבניק	תרס"ג ב' טבת		מלאכת תפירה	-			מלאכת תפירה	"		"	"	

מה שמעניין ברשימה זו הוא, שלגברים יש מקצועות של "כלי קודש": רב ור"מ (מלבד אחד שהיה אורג) והנשים הן עקרות בית או תופרות ואורגות. מה שמזכיר את מסירות הנפש של אותם יהודים ברוסיה, שקבלו הם ונשותיהם לעסוק במלאכות מעין אילו בביתם כדי שיוכלו לכסות את המיכסה השבועית בימי השבוע ולא יצטרכו ח"ו לחלל את השבת.

שתי עובדות נוספות עוררו את תשומת ליבי: האחת שרק שני נכדיו של הרב גרליק למדו עברית בהיותם באירופה והשניה שלרוב האנשים ברשימה יש שארי בשר (ש"ב – קרובים) בארה"ב למרות שהרב גרליק לא כותב את כתובתם (אדרסותיהם) ושלמרות זאת, בסופו של דבר, התישבו הרב גרליק וכל קרוביו בארץ הקודש.

בשולי הגיליון כותב הרב גרליק: "מקום ההולדת של כולנו מ"פ ???? מה שנודע לנו עתה צריך להיות נכתב מיר וולאדימירוכץ פלך ואלין ולא כמו שנכתב פה וד"ל

ידידו אוהבו מצפה לתשובתו

שניאור"

כנראה של"שניאור דער רב", כפי שהיה נקרא אז, וחבורתו ניתנו תעודות זמניות בתוך מחנה העקורים שבהן נכתב שכולם נולדו ב"מיר וולאדימירוכץ פלך ואלין".

לרב גרליק אין בקשות, אין עדיפויות, אין רצונות מיוחדות. הוא כותב דו"ח יבש כי בוטח ברבו, כ"ק אדמו"ר הריי"צ, שינחה אותו בדרך הנכונה וידאג להוציאו ביחד עם בני ביתו ממחנה העקורים לאן-שהו. אך המילים שהוסיף בסיום מכתבו, המכוונות לרב דזייקאבסאן, "ידידו אוהבו" ו"מצפה לתשובתו" מגלים במעט את רחשי ליבו.

נחזור לענייננו. בהמשך להוראות של כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ:

צלמתי פתק נוסף שמצאתי בארכיון אך גזרתי אותו, מקוצר המקום והבאתי רק את מקום הכתב.

בפתק כמה נקודות שהרב דזייקאבסאן צריך לטפל בהן ואינן קשורות אחת עם השניה.

לאדז – ענינים שצריך לסדר שם

אברמציק – לא מצאתי מישהו בשם

זה. אשמח אם מישהו מהקוראים ששמע עליו ושיודע אודותיו יאיר את תשומת ליבי. אולי הכוונה להגר"י אברמסקי, שהיה אב בית הדין והרב של קהילת מחזיקי הדת בלונדון וידוע שהרב ישראל דזייקאבסאן נפגש עמו כשביקר בלונדון באותו מסע.

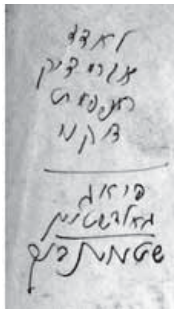

ראפפורט – עליו כותב הרב דזייקאבסאן לכ"ק אדמו"ר מוהריי"צ ביום א' ער"ח מנ"א תש"ו "באתי לעיר פראג בעש"ק העבר בשעה 6 אחר חצות היום סרתי לשבות אצל הרב יצחק מאיר הכהן ראפאפארט יחי' מגזע ר' חיים הכהן בעל תורה ובעל מדות טובות"

צוקער? – שמו כבר הופיע באחד הרשימות ועדיין לא הצלחתי להוודע מיהו.

פראג וכל מה שצריכים לפעול במקום.

גאלדשטיין – כנראה מדובר על הרב התמים הר"ר יוסף גולדשטיין הנזכר בכתבה הקודמת שהרב דזייקאבסאן הביא לביתו של הרב שניאורסאהן. לפי המכתבים נתן לו הרבי מנה גדושה של דאגה ותשומת לב.

שטערנבוך – מרת רחה שטערנבוך ובעלה, זוג יהודים מצירך, עושי חסד, שנודעו בעזרתם ליהודי אירופה בזמן המלחמה ואחריה. אך לפי המכתבים של רב דזייקאבסאן העזרה שנתנו לפליטי אנ"ש היתה מועטת או אפסית.

ע"ד הקומיטע מיהודי אונגארן – מיד עם אחרי המלחמה התאספו כמה וכמה מחסידי חב"ד ויסדו אגודת חסידי חב"ד בהונגריה שבראשה עמד הרה"ח מאיר משה שפיטצער. מהו הקשר שהיה לרב דזייקאבסאן אתם איני יודע, אך במילים שכותב "ע"ד הקומיטע מיהודי אונגארן" אולי מתכוון לאגו"ח. הרבי כתב אליהם מכתב בט' אלול תש"ו, בזמן שהרב דזייקאבסאו היה בשליחותו באירופה. וזו לשונו הקדושה:

אל אגודת חסידי חב"ד בהונגרי', והיו"ר ... מוהר"ר מאיר משה שפיטצער.

במענה על מכתבם מיום ח' לחודש תמוז העבר, נהנתי לשמוע מהתיסדות אגודתם בכוונה טובה למען חיזוק התורה והיהדות בכלל, וחיזוק החינוך הכשר וקביעות שיעורי לימוד דא"ח בפרט. והשי"ת

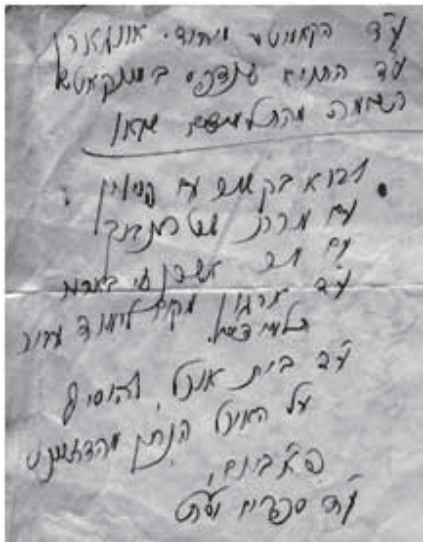

יעזרם ויצליחם בעבודתם הקדושה. צויתי למוסדותי "מחנה ישראל" וה"מרכז לעיני חינוך" להשתדל במדה האפשרית, למלאות בקשתם בדבר משלוח תפילין וספרי קודש, וכפי שהודיעוני כבר שלחו להם איזה חבילות מהם.

ועל אודות תכנית עבודתם הכללית, הנה ראש וראשונה צריכים הנם להתמסר לההצלה הרוחנית של ילדי ישראל, הבנים והבנות, הקרובים והרחוקים, ולהשתדל בכל האמצעים הדרושים להכניסם בסביבה טובה, ולמוסדות החינוך המתנהלים על טהרת הקודש, ומזמן לזמן עליהם לסדר מסיבות, להתדבר על אודות חזוק עבודתם הק' והתקשרות החברים מתוך אהבת ישראל אמיתית וזכוך המדות עפ"י תורת החסידות.

ובדבר הדפסת מאמרי דא"ח במקומם, אין כדאי להוציא כסף ע"ז, מאחר שאפשר לקנות בפה – ובמדה מצומצמת גם לקבלם חנם – ע"י מוסדותי "מחנה ישראל" וה"מרכז לעניני חינוך". בטח כבר שלחו לכם את מכתבי הכללי מאשתקד לאחבנ"י שבאירופא*.

אתענין לשמוע מזמן לזמן מעבודתם בחזוק התורה והיהדות ומהקביעות שיעורי לימוד ברבים בנגלה ובדא"ח. ....."

המכתב הכללי לאחב"י שבאירופא מודפס באגרות קודש חלק ט ע' טו. מכתב כללי נוסף ליהודי אירופה שלח הרבי בערב ח"י אלול תש"ו (עמ' קנז)

ע"ד התניא שנדפס במונקאטש – לפי רשימת דפוסי התניא, ההוצאה המ"ד (44) של התניא היתה בהונגריה בעיר מונקאטש, בשנת תש"ג. לתניא נספחו תולדות האדמו"ר הזקן שלוקט בידי צבי אלימלך קאליש והסכמה מאת הרבנים בד"צ דמונקאטש. בהסכמת שנדפסה שם נכתב אודות הרה"ג קאליש: "טוב עשה בעמיו ידידינו הרב הג' בתורה חו"ב יו"ש מוהר"ר צבי אלימלך קאליש".

מונקאטש היא עיר השוכנת על גדות הלאטארצא במערב המדינה, קרוב לגבול עם סלובקיה, היא שייכת כיום לאוקראינה. אך בזמן מלחמת העולם השניה היתה תחת שלטון ההונגרי. ב-1944 גורשו יהודי העיר למחנות ריכוז, בסוף 1944 נכבש השטח כולו על ידי הצבא הרוסי והעיר הועברה לשלטון צ'כסלובקיה. ב-1945 סופחה העיר מונקאטש לאוקראינה ונותרה תחת שלטון ברית המועצות.

העיר מונקאטש ידועה בהסטוריה של חסידי חב"ד מימי ר' ברוך, אביו של האדמו"ר הזקן ששימש בה כמלמד דרדקי.

הרב דזייקאבסאן לא מזכיר איזו משימה נתן לו הרבי בקשר לתניא, אך מאד יתכן שהרבי רצה לקבל עותקים מספרי התניא שנדפסו שם בימי הזעם.

רשימה מהתלמידים שבאו – שוב בקשה נפשית מהרבי לדעת מי ומי מבין תלמידי התמימים הגיעו.

לבוא בקשר עם פולין – עם מרת שטערנבוך,

ספר

לקוטי אמרים

חלק ראשון

הנקרא בשם

ספר של בינונים

מלוקט מפי פפרים ומפי סופרים קדושי עליון נ"ע מיומר על פסוק כי קרוב אליך הדבר מאיר בפיך ובלבבך לעשותו. לבאר היטב איך הוא קרוב מאיר בדרך אריכה וקצרה בעזה"י.

ונתיסף בו אגרת התשובה מארמי"ר נ"ע בדרך אריכה וקצרה כולל כל עניני התשובה גם אגרת הקודש אשר כתב בכתב ידו הק' ולשונו הטהור.

הוא ניהו כ"ק אדמו"ר הגדול הנאון האלקי אור עולם מופת הדור נזר ישראל ותפארתו קדוש ה' מבובר מרנא ורבנא שניאור זלמן נבנים.

ספר הק' כלו נדפס פעם ראשונה בפלאזיטא בחיי רבינו המחבר, (בשנת תקנ"ז) ובצורו נכפי' המו"ל בלעיתו הקינים בדתים יקרים. ונדפס שנית בזאלקוואל בשנת תקנ"ט. ומאז לגדול תפיצת יקרת מרכז וקנולתו נדפס פעמים אין מספר. ועתה לאשר שזה כתב שנים נחשר מפסיק תזה מפוק הספרים. ורבים וכן שלמים למאים לדפיס. נתעורר הרבני המו"ל וכו' מו"ה צבי אלימלך קאליש מפסיק מונקאטש בשמחת הגיד"ל לחו"ל מחדש. עם כל ההשלמות וביותי הדפיס.

וראה זה חדש שנכ"ף הק' מופת הרו"ל הגיל קינשרק מיוחד מלוקט מפי פפרים וקופרים. תולדות ופרטים שונים מחיי רבינו המחבר ובנוגע לספר הק' והגילה הלז למען יהי' מוכן מצע להתלמידים החדשים. אודות רבינו הקדוש והסכור כמלאך האלקים.

מונקאטש

בדפוס המשובח והמפואר של הרבני הגביר מ"ר אליעזר יחיאל קאליש נ"י

F. k. Kallus M. „GRAFIA" könyvnyomda, Munkács.

עם מר אשכנזי – בארער

ע"ד ארגון מקום לימוד עם התלמידים

שוב הרבי דואג להקמת ישיבות

וחדרים

ע״ד בית אוכל, להוסיף על האוכל הניתן מהדזאינט פ״א ביום

אין לבטל את העזרה שהג׳וינט נתן לפליטים אך למרות הכל האוכל שניתן להם היה בצימצום והרבי מבקש להוסיף אוכל לפחות פעם אחת ביום. בפשטות נראה שהרבי לקח על עצמו לממן את הארוחה.

ע״ד ספרים וסת״ם.

כשהצורר הנאצי החריב קהילות שלמות באירופה הוא דאג גם להעלות באש ולהשמיד את כל מה שהיה קדוש לעם ישראל ועל כן המחסור בספרי קודש ובתשמישי קדושה אחרי המלחמה היה ידוע.

לפי״ד מר אדלר (אולי מדובר בעו״ד שנזכר בגיליון הקודם).

1. יכולים להעתיק מאמעריקאנער זאן רק אלו שנמצאים שם מתחילת 1945

2. יכולים לנסוע מהאזאן האנגלית להאמעריקאית

3. יכולים לשלוח מכתבים לבערגן-בעלזן

חשבון המעות שלקחתי מאנשים בדרך

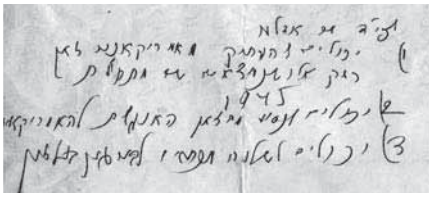

מהבחור חיים אשר כהנוב 600 דולרים

(על פי עדותו של הר״ר חיים אשר הכהן שיחי׳ כהנוב, הוא קבל ממזכירות כ״ק אדמו״ר מהוריי״צ את הסכום הנזכר לעיל עפ״י הוראת הרבי בבואו לארצות הברית)

האשה לאזאראוו ליפסקאר 200

צמח גורעוויטש (בנו של הר״י מתמיד הי״ד)

500 קארן ספאלטער הוא הוא הרב דסאניק.

גמ״ח בית רבקה 500

שווארץ נעטר בפאריז 200

לקחתי עמי בדרך 245

הבאתי חזרה 137

מעות שקבלתי באירופה 897

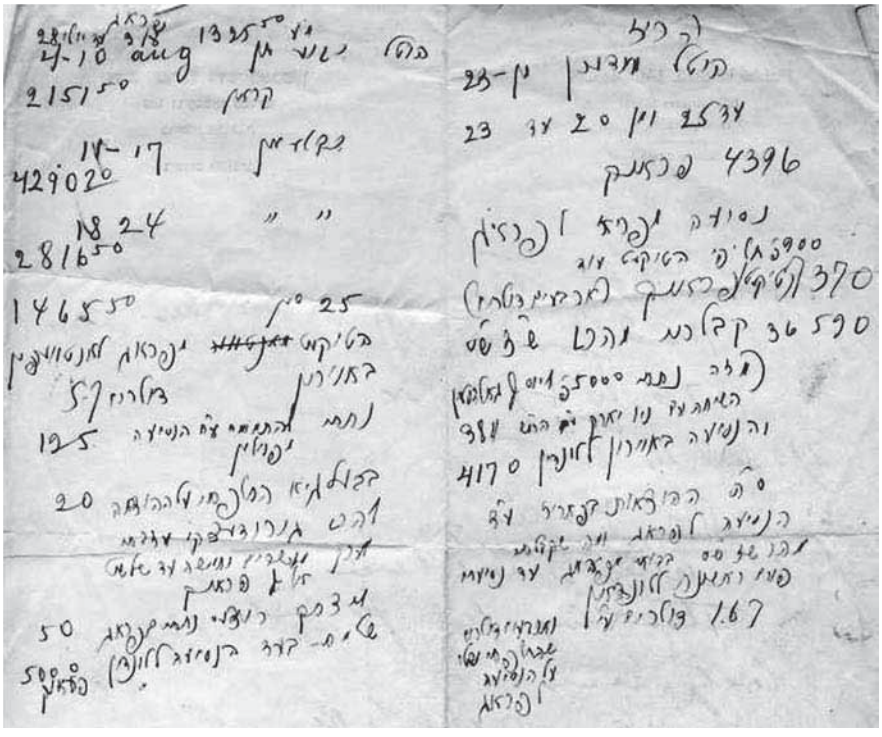

טיקעט באוירון 806.25

בפראג 62

בפאריז 57

חליפין 20

באזשקע 20

יצחק רייצעס 50

האטאל מאדערן מ20 לחודש עד 25 לחודש 4396 פראנק

נסיעה מפאריז לפראג 900 פראנק

חילוף הטיקעט עוד 370 פראנק (שזה ארבעים דולאר)

590 קבלתי מהרב ש״ז ש״ס

36590 ״ ״ מזה נתתי 5000 ליוסף גאלדשטיין.

השיחה עם נ.י. עם הרמ״ש 384 (הוד כ״ק אדמו״ר מה״מ)

שימו לב! עדין לא נזכר שמו של הרמ״ש עד עתה אבל לפי הרשימה הזו היה הרבי מה״מ די מעורב בתהליך ההצלה של אנ״ש מרוסיה, אם הסכום מגיע ל-384$ הרי השיחה הטרנס אטלנטית הזו הייתה די ארוכה.

והנסיעה באוירון ללונדון 4170, ס״ה ההוצאות בפאריז ע״ד הנסיעה לפראג ומה שקיבלתי מהרש״ז ש״ס (הרב שניאור זלמן שניאורסאהן) **בבואי מפראג עד נסיעתי פעם ראשונה ללונדון 1.67 דולארים ע״י, וארבעים דולאר שהחלפתי משלי על הנסיעה לפראג.**

הטיקעט מפראג לאנטווערפן האוירון 57 דולארים.

נתתי להתמימים ע״ח הנסיעה מפולין 125 דול׳

הכוונה לתמימים: ר׳ חיים אשר והבחור נחמן קראנענבערג שנסעו בשליחות הרב דזייקאבסאן מפראג חזרה לפולין להתראות עם אנ״ש, למסור להם את הוראות הרבי לעזוב את פולין מיד, הם גם העבירו לשם ניירות וכסף כפי שסיפרתי..

בבעלגיע החלפתי על ההודאה 20 דול׳

להרב גורודעצקי עזבתי לערך עשרים וחמשה עד שלושים אלף פראנק

ליצחק רייצעס נתתי בפראג 50

שלמתי בעד הנסיעה ללונדון 5000 פראנק

המסמכים חושפים רבד נוסף באישיותו של הרב דזייקאבסאן. ראשית שהיה אדם מסודר ורשם לעצמו את כל ההוצאות וההכנסות (של גמ״חים) שהיו לו כדי לדווח לרבי [לפי הוראת כ״ק אדמו״ר הריי״צ כנדפס]. ושנית משום מה אין הרב דזייקאבסאן מדווח על הוצאות פרטיות כמו אש״ל עובדה שהיא די מהמהמת אם משווים את השליחות שלו לשליחים אחרים באופן כללי. הרב דזיקאבסאן הקפיד על כספי ציבור יותר משהקפיד על כספו הפרטי.

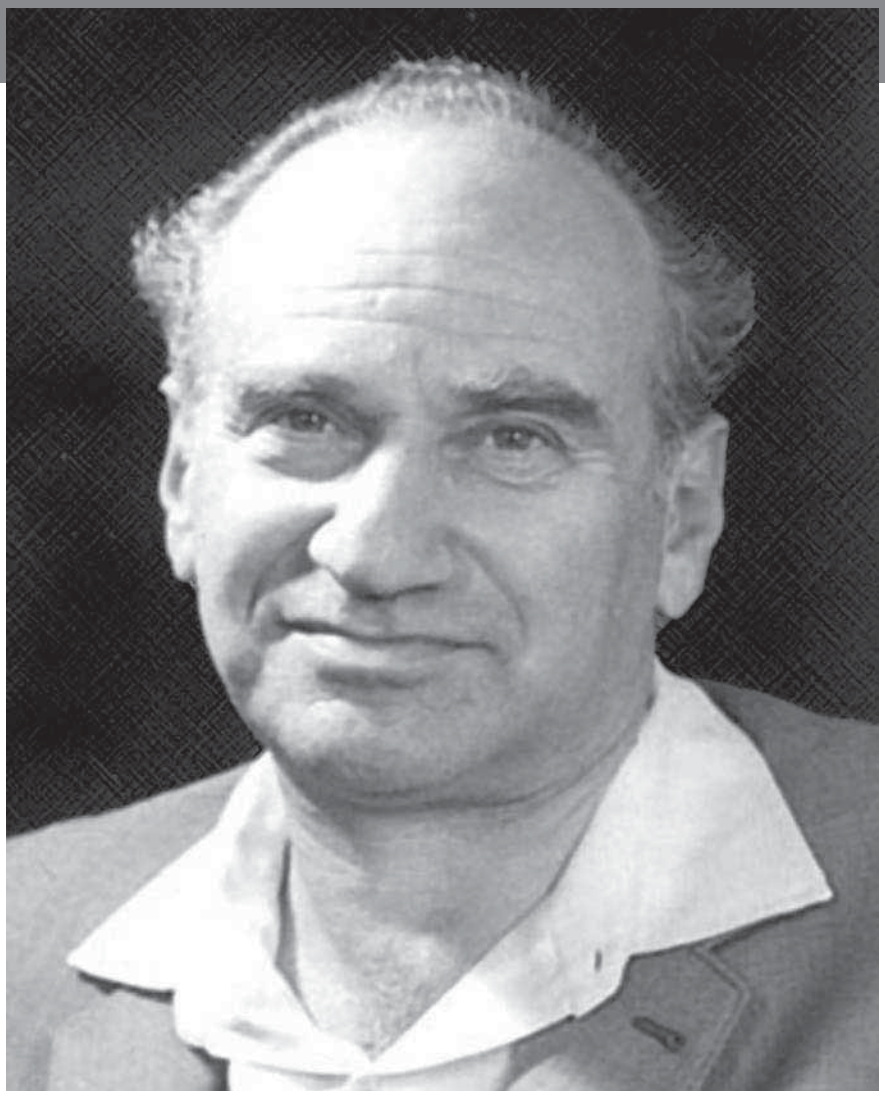

איש הדממה

מר לובה אליאב שנפטר בתחילת השבוע פעל במשך שנים ספורות למען יהדות הדממה מאחורי מסך הברזל, ובפרט למען חסידי חב"ד, זאת חרף הסיכון הגדול. בשל כך, זכה ל'יחידות' שנמשכה שבע שעות ארוכות, במהלכה גולל בפני הרבי את מסכת הקשרים והפעילות שלו ברחבי יהדות ברית המועצות

מאת שניאור זלמן ברגר

אריה לובה אליאב, מבכירי תנועת ומפלגת העבודה בעבר, הלך לעולמו ביום ראשון השבוע בגיל 89.

לובה נולד במוסקבה. הוא עלה לארץ הקודש בהיותו בגיל שלוש, וכבר בגיל 15 החל לשרת בשורות ה'הגנה'. בשנים הבאות עסק בהבאת מעפילים, ולאחר מכן שירת בצה"ל כקצין בחיל הים.

ערש הולדתו, ותפקידיו הבטחוניים לימדוהו לשתוק בכל הקשור לפעילות חשאית. בשנים הבאות, התפרסם בזכות עזרתו הרבה להתיישבות בארץ ישראל. הוא היה מבוני העיר ערד, וישובים נוספים בנגב. בשנת תשכ"ה נבחר לחבר כנסת מטעם מפא"י, ובשנים הבאות כיהן כחבר כנסת כמה תקופות מטעם מפא"י ומפלגת 'העבודה'. תקופה מסויימת כיהן כסגן שר.

מר אליאב, למרות שנמנה על חוגי השמאל, סייע רבות ליהודי ברית המועצות בכלל ולחסידי חב"ד בברית המועצות בפרט. היה זה בעת שכיהן כמזכיר הראשון של שגרירות ישראל במוסקבה, בשנים תשי"ח עד תש"כ. במהלך תקופה זו הקים רשת חשאית שהופעלה מתוככי השגרירות, ופעלה יד ביד עם חסידי חב"ד, להפצת סידורים, חומשים ושאר ספרי קודש ותשמישי קדושה ברחבי ברית המועצות, והכל מתוך סיכון אישי רב, שמא יתפסו על ידי השלטונות הקומוניסטיים שאסרו כל

פעילות דתית, והענישו על כך בכל חומרת הדין.

בקיץ תשי"ט ביקר עם משפחתו בבאברויסק שם עלה על קברי אבותיו, צאצאיו של הרב ברוך מרדכי. גם במהלך ביקור זה, פעל למען יהודי המקום ואף העניק זוג תפילין ליהודי תושב המקום.

בספרו אודות הפעילות של חב"ד במוסקבה לה היה שותף כתב: "הפחד באותם ימים היה כל כך גדול ועצום – שאי אפשר כלל לשער – שרק אנשי מסירות נפש כמו אנשי חב"ד עבדו ופעלו בכל תחומי היהדות. אנחנו אנשי השגרירות, היינו היחידים שיכולנו לעזור להם כי היינו יותר מחוסנים בגלל הדרכון הדיפלומטי".

'יחידות' ברחבי רוסיה

לאחר שובו ארצה, פרסם בעילום שם את הספר "בין הפטיש והמגל" ובו סקר את פעילותו החשאית ברוסיה.

כחמש שנים לאחר ששב ממוסקבה, במהלך ביקור בניו יורק, נכנס ל'יחידות' אל הרבי מלך המשיח, 'יחידות' שהתארכה על פני שבע שעות. במהלך ה'יחידות' סקר בפני הרבי את מצב היהדות בברית המועצות כפי שהכיר מקרוב. הוא נכנס לרבי בשעה 11 בלילה ויצא רק בשעה שש בבוקר!...

על ה'יחידות' המיוחדת הזו סיפר מספר פעמים, כשבתוך התיאורים שזר דברי הערכה כנים לרבי ופועלו במיוחד מאחורי מסך הברזל. בכדי לשמר את אוטנטיות הדברים, נביא את תיאוריו בגוף ראשון:

"נוכחתי, שהרבי יודע עלי ועל הפעילות שלי שם הרבה יותר ממה שחשבתי. הוא ידע על כל הפגישות שלי בשגרירות עם חסידי חב"ד. בהקשר זה צריך לומר, שהשגרירות במוסקבה היתה שונה משגרירויות אחרות, זו לא היתה שגרירות של מסיבות קוקטייל אלא פשוט שגרירות של עבודה אינטנסיבית. מדובר בפגישות חשאיות עם יהודים, פגישות מחתרתיות כדי לבחון את מצבם ולעזור לכל צרכיהם.

"חסידי חב"ד 'ניצלו' אותנו הרבה פעמים, כדי להעביר מכתבים והודעות דרך הדואר הדיפלומטי שהיה פחות מסוכן.

סגן שר הקליטה לובה אליאב מתאר בספרו „בין הפטיש והמגל" איך סוגרים השלטונות את בתי־הכנסת. הם עושים זאת בשלושה שלבים. הראשון הוא שלב ה„ריכוך". העתונות המקומית מספרת לקהל הקוראים על בית־הכנסת המשמש מרכז לפולחנים הפרימיטיביים של היהודים, לעסקי שוק שחור. במסווה של תפילות ואמונה זכה — מספר העתון — שותים היהודים לשכרה. בניצוחו של הרב היהודי, ועוסקים בתעמולה ציונית ואימפריאליסטית.

אחרי הריכוך בא שלב גיוס דעת־הקהל. בעתונות מופיעים מכתבי קוראים נדהמים. בין המגיבים גם יהודים, המודים לעתונאי החרוץ על שהסיר את המסווה מעל בית־הכנסת.

השלישי הוא שלב הביצוע. כדי לחסל מוקד פורענות כזה סוגרים השלטונות את בית־הכנסת. על פי הנוסחה הזאת החוזרת ונשנית נסגרו עשרות בתי־כנסת.

אך לא רק לסיים את הדרך כיהודי קשה. המילה אינה אסורה, לפי החוק הרוסי, אולם השלטון „לחם נגדה כמו נגד כל מצווה יהודית ומנהג יהודי. עבודתם של המוהלים אסורה. מוהלים הנתפסים במילת תינוקות נענשים בענשים חמורים. ידועה פרשת המוהל שכטר. שהרוסים עשו ממנה עלילת־דם מודרנית. שכטר היה אחד המוהלים הפועלים בסתר בקהילת צ'רנוביץ. נהג אמבולנס. שהסיע תינוק שנימול ושפצעו לא הגליד. מסר את שכטר בידי השלטונות. שכטר נעצר. נכלא ועונה כמה חדשים. אחר־כך ארגנה העירייה „ערב תרבות יהודית" שהופיעו בו כל הדמויות בפרשה: המוהל. הרופא היהודי שטיפל בתינוק בבית־החולים והודי התינוק. והיבו על חטא המילה.

באזורים נרחבים, במרכז ובמזרח ברית־המועצות אין מוהלים כלל.

אך לא רק להוולד כיהודי קשה, אלא גם לסיים את הדרך כיהודי.

רשמים מרוסיה הסובייטית.
עיתון 'דבר' י"ח כסלו תש"ל

הפחד באותם ימים היה כל כך גדול ועצום שאי אפשר כלל לשער, שרק אנשי מסירות נפש כמו אנשי חב"ד עבדו ופעלו בכל תחומי היהדות. ואילו אנחנו אנשי השגרירות, היינו היחידים שיכולנו לעזור להם כי היינו יותר מחוסנים בגלל הדרכון הדיפלומטי שלנו.

"בתחום הזה של שיתוף הפעולה בין השגרירות לחב"ד, נאמרו הרבה דברים ב"יחידות" אבל איני יכול להרחיב על כך. מה שאני כן יכול לומר, שהרבי שאל אותי על בתי כנסת שונים ועל הפעילות בהם הסתובבתי, במספר רב של בתי כנסת ודרכם הצלחנו להעביר לאלו ששלחו דרכינו ועל כך דיברנו בהרחבה ב"יחידות". המדובר היה על חומר רב של ספרי קודש והסברה על יהדות שהבאנו בדרך לא דרך מהארץ.

"אני הייתי מזכיר ראשון בשגרירות, ובתוקף תפקידי הייתי אחראי מטעם השגרירות על הנושא של יהדות ברית המועצות. הרבי התעניין בדרכו המיוחדת, באיזו מידה אנחנו ממלאים טוב את התפקיד הזה, היה חשוב לו לדעת כל פרט על מידת שיתוף הפעולה והעזרה שלנו לפעילות של חב"ד הרבי "הוביל" אותי וברגע שהגיע לעיירה או לעיר מסויימת והגיע לגבאי, לבעל קורא או לשמש, הוא רצה לדעת בדיוק מה הקשרים שיש לנו לאנשי השגרירות עם האיש הזה באיזה תכיפות נפגשים עמו, וכיוצא בזה.

"למעשה במהלך ה'יחידות' הארוכה, הרבי פרש לפני את מפת רוסיה לא שהוציא מפה משולחנו. אלא פשוט פרש בעל פה את המפה, אפילו אני שידעתי על מעורבותו ופעילותו הגדולה של הרבי, נדהמתי מהבקיאות העצומה שלו בכל מקום ומקום שבו מתקיימת פעילות יהודית ברוסיה.

"הרבי כאילו ערך לי בעל פה, מסע בעריה ועיירותיה של רוסיה. גם האופן שבו הרבי "תיחקר" אותי, היה מיוחד במינו מצד אחד הוא לא דיבר אפילו ברמז לא שאל, פשוט ציין שם מקום ונתן לי להבין שהוא רוצה לשמוע ממני דברים מסויימים על המקומות הללו. סיפרתי לרבי על הפגישות עם היהודים, בעיקר הפגישות שהתקיימו בבתי הכנסת. אלה לא היו פגישות פשוטות, גם שם אי אפשר היה לגשת ליהודי ולדבר אתו, שהרי הק.ג.ב. עקב אחריך כל הזמן, אפילו בתוך בית הכנסת. על עצמי לא פחדתי, בגלל חסינותי הדיפלומטית אלא על היהודי שמדבר אתי שסוכני הק.ג.ב. יכולים לעצור אותו בכל רגע.

"ראיתי שהרבי מתעניין מאד בפגישות הללו, הסיפורים קלחו הרבי כמעט לא דיבר אלא רק שאל ושאל רוצה לדעת עוד ועוד, ומבקש ממני שאספר לו כמה שיותר. ידעתי ובפגישה נוכחתי בזה במוחש, שהרבי יודע הרבה מאד הרבה.

"הרי הרשת של חב"ד היתה פרושה בכל רחבי בריה"מ, רשת שמסרה את נפשה למען היהדות ועשתה עבודת קודש, אבל הרבי רצה לדעת על הנעשה ברוסיה ממקור ראשון מאדם שזה עתה סיים את שירותו הדיפלומטי שם, וכך סיפרתי לרבי על עבודת הקודש של חסידיו, על מסירות נפשם ליהדות ותיארתי לפניו בהרחבה איך חסידיו מקדישים ימים ולילות למען כלל יהדות בריה"מ. הרבי לא הגיב, אלא הסתפק בהערה פה ושם. בעיקרו של דבר הוא רצה רק לשמוע יותר ויותר עד שהגיע בדרכו המיוחדת לפרטים שבאמת עניינו

אותו.

"סיפרתי לרבי על הרשת החשאית שהקמנו בשגרירות, ועל הסיוע שלנו לפעילות המחתרתית של חב"ד להפצת סידורי התפילה חומשים ושאר ספרי קודש בין היהודים. כל סיוע לפעילות הגדולה הזאת היה בעינינו עבודת קודש, ובעיני השלטונות נחשבה לפעולה אנטי סובייטית הכרוכה במאסר רב שנים. בתקופתי לבד, העברנו אלפי דברי קודש כסידורים תפילין מזוזות וכדו', השלטונות במקרים רבים תפסו את החומר ונזפו בנו אבל החסינות עזרה לנו. למרות זאת היו גם מקרים בהם היו אנשים שלנו שגורשו מבריה"מ, בגלל העבודה הזאת.

"ראיתי מיד שאינני מגלה לרבי 'סודות', הוא ידע הכל על הפעילות שלנו ועיקר ההתעניינות שלו היתה בפרטים, הוא ביקש לדעת במדויק לאיזה מקומות הגענו. אני זוכר רגעים מרגשים אצלי, כשסיפרתי לו על המסירות של חסידיו על הסיכון הגדול שהם עוברים בכל שעה ובכל רגע, ואמרתי לרבי שידענו בשגרירות שהם לא פועלים מתוך פרטיזניות ללא זרוע מכוונת, ידענו היטב שהרבי הוא שנותן את ההוראות לכל הרשת הנפלאה הזאת של חב"ד ברוסיה.

"המשכתי וסיפרתי לרבי על קשרי העבודה הטובים והמשותפים, שנוצרו בינינו אנשי השגרירות ובין אנשי חב"ד ועל הפעילות הרבה שעשינו במשותף. בספר שלי, הקפדתי מאוד שלא לחשוף שמות של אנשי חב"ד ושמות של אנשים אחרים, שהיו מעורבים באותה פעילות, כדי שהשלטונות לא יעצרו אותם או יעקבו אחריהם. אבל לרבי סיפרתי עליהם בגלוי, למרות שהרגשתי היטב ואני בטוח שהרבי ידע על כל הפעילות הזאת, אבל הרבי לא גילה לי שהוא יודע, אדרבה הוא דרבן אותי וביקש ממני להמשיך לדבר ולספר.

"במהלך הלילה המרגש, שאל אותי הרבי שאלות רבות על כל מיני פעילויות מסוימות שגם כיום אני חושב שעדיף שלא לציין שמות הקשורים בהן. מעניין שאף פעם בכל מהלך השעות הארוכות של ה'יחידות', ממש אף לא פעם אחת, הוא לא הזכיר שמות של אנשים ולא פנה אלי בשאלה אישית, האם פגשתי ביהודי בשם כזה וכזה בעיר פלונית; אלא הוא התחיל בשאלה – באידיש, כל השיחה שלנו התנהלה בשפת האידיש – והרבי כיוון אותי למה שהוא רצה באמת לדעת. הרבי נזהר שלא לומר למשל שבטשקנט יש שני בתי כנסת ושם נמצא זה וזה, אחרת היה אולי חושף דברים שאני לא ידעתי. לאחר שהשבתי לו על כל השאלות, הוא הביא אותי עד ל'בעל קורא' של המקום בו התעניין והביא לכך שאני אספר לו מה מצבו איך הוא נראה ואולי היה לו מסר מיוחד וכו' במקום השני הוא הביא אותי ל'שמש' במקום השלישי לסנדלר היהודי שיש לו דוכן בשוק שבעיר פלונית, וכך בכל מקום.

"וכך במשך כל שעות הלילה, הרבי כמו עשה אתי מסע בעל פה בכל רחבי ברית המועצות לאורכה ולרוחבה, ולא החסיר אף מקום אחד. הייתי ממש מוקסם ונדהם מהבקיאות ומהידע הרב שהיו לו בכל הנעשה ביהדות רוסיה, מהשליטה המוחלטת שלו על כל הפעילות הדתית המחתרתית מאחורי מסך הברזל, והוא לא החזיק ביד שום רשימה!

"למשל, במקום אחד הרבי הביא אותי עד אדם מסוים, אבל הוא לא רצה לתאר אותו, ואני אמרתי "ער איז א געלער איד" (הוא ג'ינג'י), "אה" אמר הרבי, "מה עושה האיש?" שאל. וכך המשכנו לדבר. הרבי פשוט ניהל עמי את השיחה במבט שהתפרש על כל האופק.

"בכלל הפגישה היתה מאוד מרשימה, והיא היתה בשבילי חוויה מאד מרגשת, למרות שבכל הפגישה לא עסקו כלל בעניינים של דעות או השקפות וכיוצא בזה. לא יכולתי שלא להתבטא כמה פעמים על ההערכה העצומה שלי לאנשי חב"ד בראשות הרבי; על העבודה העצומה שלהם ברוסיה, שהייתי לכך עד ראייה, על עבודת קודש במסירות נפש בכל צעד ושעל, למרות שבנושא המדיני אני רחוק מאוד מדעתו של הרבי.

"אני אומר זאת כדי להדגיש שההערצה הרבה והעמוקה שיש לי לאנשי חב"ד ולרבי, זו לא 'הערצה עיוורת', אלא כבוד עמוק שנוצר בי אליהם כשראיתי אותם בפעולתם ובמסירות נפש היומיומית שלהם בתוך בריה"מ.

"כשיצאתי מהפגישה, הקיפו אותי חסידים. לא יכולתי כמובן לגלות להם אפילו מילה אחת ממה שדובר, אבל אני זוכר רק שהם אמרו לי: "לשבת שעות כה רבות עם הרבי, זה לא דבר של מה בכך". אני לא קבלתי את זה כעניין של 'גאווה' כאילו בזכות האישיות שלי, הרבי פשוט ידע שהתהלכתי לאורכה ולרוחבה של רוסיה, והוא ידע שיוכל ללמוד מעדותי פרטים רבים על היהודים בכלל ועל החסידים שלו בפרט".

מפעל גדול

בשנים הבאות, הקשר שלו עם חב"ד הלך והתחזק. כשלוש שנים לאחר שהיה ב'יחידות', איתרו חסידי חב"ד בירושלים את קברו ההרוס של זקנו הגדול, הרב ברוך מרדכי. הקבר נמצא בהר הזיתים בירושלים ומצבו היה עגום. צאצאיו שיקמו את המצבה ובסיומו נערך טקס גילוי המצבה. מר אליאב נטל חלק בתפילות שנאמרו ליד המצבה המחודשת, כפי שציין בספרו: "לאחר הטקס השתתפנו כולנו, בני משפחה וחסידים, בחגיגת מצווה ויצאנו בשירה ובמחול".

שנה חלפה, ומר אליאב שאמנם מחזיק בדעות שמאלניות אבל שומר בלבו פינה חמה לחב"ד, מגיע לביקור ראשון בכפר חב"ד. היה זה בחודש כסלו תשכ"ט, ובספר 'ימי תמימים' ישנו דו"ח שנשלח לרבי לאחר הביקור, ולהלן תורפו:

"היום ביקר בכפר חב"ד ובמוסדות, ליובא אליאב סגן שר הקליטה. ברק'ה [ר' ברק'ה וולף], גם השתתף בסיור איתו. ברק'ה מספר שאליאב מאד נהנה מביקורו, והתפעל רבות מכפר חב"ד ואמר שלא תיאר לעצמו, שכפר חב"ד זה מפעל כה גדול וכה רציני.

"הוא הבטיח לעזור בכל מה שיוכל ובקשר לפרוייקטים וכד' הציע ליצור קשר עם מרדכי גזית, שנתמנה למנהל המחלקה לענינים מיוחדים במשרד הקליטה וכן הוא ידבר עם גזית הוא אמר ל[ר' שלמה] מיידנצ'יק, שבקשר לעבודה בבדק המטוסים בקשר לעולי רוסיה, הוא יוכל לסדר. הוא ביקר בבית ספר למלאכה, ובסמינר ובישיבה, שם ערכו סעודת צהרים.

"הוא נהנה בישיבה לראות בחורים מכל קצות עולם, והעיקר שכחתי הניחו אתו תפילין וכן עם העוזר שלו שבא יחד אתו".

• • •

לפני כשנה לקה מר אליאב באירוע מוחי, וביום ראשון האחרון הלך לעולמו. פעילותו החשאית למען יהודי ברית המועצות, אשר נעשתה בדביקות ובמסירות לצד סיכון אישי רב, מהווה סמל ודוגמה לרבים.

מקורות: טבעות שחר, 'דעדושקא', כפר חב"ד, ימי תמימים, אתר הכנסת, עיתון 'דבר'.

Kupas Rabbeinu
Lubavitch

קופת רבינו
תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח

(718) 467-2500 • P.O.B. 288, Brooklyn, New York 11225 • **(718) 756-3337**

מגבית כ"ח סיון – ג' תמוז

ב"ה. ט"ו סיון, ה'תש"ע

לכל אנ"ש והתמימים שיחיו,

שלום רב וברכה מרובה!

"חסיד המקושר לרבו במידה הגדולה ביותר הנו עדיין חסיד חלש, על חסיד להיות מסור גם לפעולותיו של רבו" (כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ. ספר השיחות ש"ת ע' 32).

מתקרבים אנו ליום הגדול והקדוש שלישי בתמוז, הבא בסמיכות ליום הבהיר כ"ח סיון – יום בוא כ"ק אדמו"ר מלך המשיח לארה"ב בשנת תש"א.

מסוגלים ימים אלה במיוחד לחזק עוד יותר את ההתקשרות למלכנו נשיאנו הק'.

באשר "קופת רבינו" משתדלת להמשיך ולהרחיב את כל פעולותיו הק' של רבנו הקדוש, מובן אשר כל אחד ואחת שמשתתף בהחזקת והרחבת קופה זו – יש להם חלק בחיזוק וביסוס פעולות הרבי.

ובהתאם לזה – באנו לעורר ולעודד את כל אחד ואחת מאנ"ש והתמימים שי' לנצל ימי סגולה הנ"ל, להתעורר בהתעוררות אמיתית ולתרום ביד רחבה וביד נדיבה ל"קופת רבנו". ועי"ז תתחזק עוד יותר התקשרותם לנשיא הנצחי של הקופה הוא כ"ק אדמו"ר מה"מ נשיא דורנו.

וזה יפתח צנור נוסף לקבל השפעותיו וברכותיו הק' שממשיך להשפיע ולברך באופן תמידי.

והבה נקוה שעוד לפני ימים הנ"ל, ותיכף ומיד ממש – נזכה לקיום היעוד והקיצו ורננו גו', ונראה במוחש התגלות מלך המשיח הוא כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו, שיוציאנו מן הגלות המר הזה ויוליכנו קוממיות לארצנו הקדושה והשלימה כפשוטה – בגאולה השלימה והאמיתית – נאו ממש.

ועד קופת רבינו

נ.ב. נא לשלוח את כל התרומות רק עפ"י הכתובת הרשומה למעלה.

כמובן, כל אחד ואחת יכולים לשלוח לקופת רבנו כל כספי מעמד, מגביות, קרן השנה, וכו' וכו'.

הכתובת באה"ק: קרן קופת אדמו"ר ת.ד. 1247 קרית מלאכי.

סיפור בהמשכים / פרק טז

תקציר הפרקים הקודמים: דובי לא מצליח לשוחח עם אהרלה בשום אופן וחוזר טרוד לישיבה. איתן פורש בפני מנדי ודובי את מצבו. אם לא ישמע דברים מספקים על הכול, יקשה עליו להישאר בישיבה.

השלושה השפילו את עיניהם וישבו דוממים למשך דקות ארוכות.

"כן", העמיקה המחשבה במוחו של דובי, "איתן עם ה'כאילו חוצפה' שלו, הסביר הכי נכון שאפשר את החשיבות של הדברים. הרבי הוא העיקר בחב"ד וצריך להיות ברור מהו ומיהו. אם לנו החב"דניקים יש דברים ברורים, יציבים ונכונים להסביר על דמותו של הרבי, אז איתן נשאר חב"דניק. אם לא, הוא ממשיך הלאה לחפש את עצמו".

זמזומו של המאוורר החורק לא הפריע את הרהוריהם של השלושה, השתיקה הדחוסה הייתה לעובדה המוסכמת על כולם. איתן מזג לעצמו כוס מיץ והניח על השולחן עוד שתיים, שנשארו מלאות.

"ומה איתי...", הבליחה לה שאלה סוררת בראשו של דובי והיטיבה להכאיב, "לאן אני מוביל את עצמי כשאני מסתבך בניסיון להגיע למסקנה איפה אני בדיוק בחב"ד?".

מנדי הביט בדובי והסיק כי עליו להיות הראשון לפתוח בדברים, ומה טוב אם גם יהיה זה שמסיים.

הוא הגביה את כתפיו ויישר קמט בלתי נראה בחולצה, כחכח בגרונו ובטון מיושב והחלטי החל לומר, כי הוא מוכרח לציין שאיתן אכן בחור אמיץ וחזק מאוד. העובדה שהחליט ועבר בכוחות עצמו לחב"ד מוכיחה כי הוא לא מפחד ממבחני אמת ומוכן לשאת בתוצאות.

ובקשר לשינוי מהותי, אמר מנדי, שתלמידי הישיבה בהחלט מצביעים על שינוי מהותי שעבר איתן לטובה מאז ימי הגעתו לישיבה. ואם לאביו זה לא מפריע – אדרבה! זו רק הוכחה לטובה שכעת, לאחר שאביו מכיר את חב"ד מקרוב יותר, התנגדותו פחתה.

איתן חייך חיוך קטנטן, ראשו נטה שמאלה ועיניו נשארו מצומצמות בריכוז. הוא ניסה לזהות בטון דיבורו של מנדי, אם החליט להחמיא רק לצורך העניין או שכך הוא באמת חושב.

"עכשיו", המשיך מנדי, "כשאתה מדבר על השאלות מי זה הרבי ומה הוא בדיוק, אפשר באמת לשבת ולדבר על זה בנחת ולא חייבים לגמור הכול הלילה. בסך הכול, אני חושב שבינתיים הספקנו לדבר על כל מיני נושאים חשובים והצלחנו, עם כל הענווה, להתוועד ולהבין אותם טוב. סליחה על השאלה אבל אני באמת לא מבין למה אתה מסתכל על זה כעל משהו גורלי, כאילו אני לא יודע מה...".

"מה זאת אומרת למה?", איתן נדרך, "כי זה דבר עיקרי בחב"ד ודווקא על זה אתם אף פעם לא פותחים את הפה ואומרים משהו ברור. למה בישיבה אחרי כל תפילה מישהו צועק "יחי אדוננו" ואני רואה שיש הרבה בחורים טובים וגם חלק מהרבנים שלא עונים אחריו בכלל?!

"אם זה דבר נכון ואמיתי – היו כולם אומרים את זה מכל הלב. ואם זה דבר לא נכון, אז צריך מהר להוציא פסק שאסור להגיד דברים כאלו, כי זה כפירה, חוצפה וזלזול ברבי.

"למה בישיבה יש בחורים שקוראים להם 'משיחיסטים' שהם כאילו יותר מאמינים שהרבי משיח ושהוא חי ואין לי מושג מה עוד, ויש בחורים מצוינים שלומדים טוב עם המון עדינות ויראת שמים, אבל לא רק שהם לא מה'משיחיסטים', אלא הם גם צוחקים עליהם ומזלזלים בהם מאוד, ואל תספרו לי שזה לא נכון!!!"

איתן המתין מספר שניות והמשיך בקול עצור:

"אני יכול להמשיך עם רשימה ארוכה, אבל נראה לי שאני מספיק מובן...

אתם נולדתם בתוך חב"ד וחיים בתוך חב"ד, לכם אולי לא נוגע לחפש את האמת ולרוץ איתה עד הסוף. אבל לי מאוד לא מתאים הקטע הזה – אם חב"דניק צריך להאמין שהרבי הוא המשיח והוא חי וכל זה, גרוע מאוד שיש כאלו שמתחמקים מזה. זה חב"ד! ושכל הרבנים החרדים יקפצו עד לשמים. לא נוח לכם, תחפשו משהו אחר!! אבל אם כל זה רק המצאה, אז מי שהמציא את זה, פשוט חוצפן וצריך לעצור את התופעה המסוכנת הזאת. אין לכם מושג כמה הזהירו אותי בישיבה התיכונית שלא להתקרב לחב"דניקים רק בגלל הקטע הזה. יש שם רבנים שאמרו לי שאסור אפילו לצרף חב"דניק למניין...".

דובי התרומם ונופף בידו לעבר איתן, "טוב טוב, בוא נעצור כאן ונעשה קצת סדר בעניינים". הוא התעלם ממבטיו הזועמים של מנדי ומהבעיטה שספגה רגלו מתחת לשולחן והמשיך, "אתה ראית בעצמך שיש בישיבה כמה סוגי בחורים ויש כאלו שנראה עליהם שהם מאמינים יותר מאחרים בזה שהרבי הוא המשיח ושהוא חי, נכון?".

"נכון".

"תכל'ס, בכל הדברים העיקריים, יש הסכמה ברורה מאוד בחב"ד. כולם מאמינים שהמשיח שיתגלה הוא הרבי וכולם גם מאמינים שהרבי עכשיו נמצא איתנו, ממשיך להנהיג את חב"ד, לעשות ניסים ונפלאות ולברך את כל עם ישראל. נכון, יש חילוקי דעות לגיטימיים האם יהיה מתאים לפרסם בריש גלי שהרבי הוא כבר המשיח או שלא לפרסם. לא ברור לכולם אם צריך לומר שהרבי ממש חי בגשמיות ומה זה בדיוק אומר לנו, או שמספיק לומר שהרבי חי ברוחניות".

דובי שלח מבט משמעותי לעברו של מנדי והמשיך, "גם אני אישית, קצת לא רגוע לאחרונה ורוצה מאוד להבין ולהגיע למסקנות בפרטים האלו. אבל הרי ידוע שכשם שאין פרצופיהם שווים, אין דעותיהן שוות. תגיד לי אתה, למסורתיים ולכל הכיפות הסרוגות יש הסכמה ברורה על כל פרט ביהדות ובאמונה?".

לראשונה מאז שנכנס לחדר, הצטחק איתן ואמר בפה מלא, "בטח שלא...".

לרגע השתרר שקט ונראה היה כי

האווירה הופשרה מעט. איתן עיבד במוחו את ששמע וברר את מילותיו להמשך השיחה. דובי הרשה לעצמו לברך ולשתות את הכוס שחיכתה לו על השולחן. הוא הביט בזווית עינו על מנדי וניסה לאמוד את מצב רוחו. שביעות רצון נראתה על פניו של מנדי מהתפנית, והוא ניסה לנווט את השיחה לקראת סיום.

"נו... אז נשאר לי רק לאחל לשניכם שתצליחו בימים הקרובים ללבן את כל מה שקשה לכם ובינתיים להיות רגועים... אני אישית משום מה, מסתפק במה שאני יודע, אני סומך בעיניים עצומות על הדרך של ההורים שלי ואני לא מחפש לעצמי אתגרים חדשים. ראיתם מה השעה כבר?...".

איתן ודובי הביטו בבהלה, לעבר השעון שמחוגיו עמדו צמודים בקו ישר כלפי מעלה. אף אחד מהם לא רצה לפתוח את התקופה החדשה ביום עייף. השלושה החליפו מבטים מחויכים ומותשים ונעמדו.

"נזוז לחדר", התמתח איתן, "אבל ברור שאנחנו עדיין באמצע, כן?"

מנדי נרדם מיד. מנקודת מבטו, זה נגמר הכי טוב שאפשר. בתוככי עצמו, הודה כי דובי אכן פעל הרבה מעבר למצופה ואף מעבר למה שחשב לפעול בעצמו.

רק מנדי נרדם מיידית.

משלבש פיג'מה ושכב על מיטתו, סיכם איתן במחשבתו, כי אמנם הם התקדמו בכמה מסקנות. אכן, באמת שאין צורך להיבהל מזה שלא כולם עובדים באותו ראש ומקושרים לרבי באותם פרטים, אבל בכל זאת... הבסיס חייב להיות אחיד וברור, האם הוא באמת כזה?

השעה האחרונה התישה את מוחו ובעוד הוא מנסה לגבש לעצמו את המשך הדיון, עיניו נעצמו. הנה הוא כבר רואה את עצמו עומד במדבר אינסופי, זועק את שאלותיו לעבר הדיונות וקולו חוזר אליו אלפי פעמים בהד עמום.

גם דובי לא נרדם מהר, הוא חש כי לא פעל נכון אך לא הצליח להגדיר במה בדיוק. לאחר מספר דקות קם לשירותים וכשחזר, שאל את עצמו בלב מכווץ, "האם אמרתי לאיתן דברים אמיתיים או שהשתמשתי בדמגוגיה כדי להרגיע אותו? !".

כשחזר, התיישב דובי על מיטתו ובהה באוויר. מהמיטה הסמוכה נשמעו נשימותיו של איתן ודובי דימה כי הן טרופות מן הרגיל.

"תכל'ס, בכל הדברים העיקריים, יש הסכמה ברורה מאוד בחב"ד. כולם מאמינים שהמשיח שיתגלה הוא הרבי וכולם גם מאמינים שהרבי עכשיו נמצא איתנו, ממשיך להנהיג את חב"ד, לעשות ניסים ונפלאות ולברך את כל עם ישראל. נכון, יש חילוקי דעות לגיטימיים האם יהיה מתאים לפרסם בריש גלי שהרבי הוא כבר המשיח או שלא לפרסם. לא ברור לכולם אם צריך לומר שהרבי ממש חי בגשמיות ומה זה בדיוק אומר לנו, או שמספיק לומר שהרבי חי ברוחניות".

במחשבתו עלה לפתע כיוון חדש, מדוע מנדי והוא מוכרחים לעמוד מול איתן בנושא שהפך להיות גורלי. בשביל מה יש רבנים בישיבה הזאת? ככל שהפך בדבר, החליט דובי, כי למחרת יאמר לאיתן בפירוש שילך ויקבע לעצמו פגישות עם כל אחד מהרבנים ויעזוב את שניהם לנפשם.

הדלת נפתחה באיטיות ויעקב נכנס לחדר בצעדים רכים. משראה את דובי, נעצר לרגע כמי שנתפס על חם' ושאל במבוכה, "אתה עדיין ער?".

"דווקא לא, אני ישן כבר שעתיים...", גיחך דובי, "כמוך...". הוא לא התפלא, מניסיונו למד שלא שואלים שאלות על יעקב.

הוא נשכב שוב והתחפר מתחת לשמיכה, כשמחשבותיו ממשיכות לדהור ולענות את מוחו. "אז בעצם אני רוצה רק להתחמק. מה זה יעזור לי אם איתן יעזוב אותנו וילך לרבנים, הרי גם אני צריך לעשות סדר בדברים?"

למחרת, בשעת ארוחת הצהריים, דובי מיהר לעבר תא הטלפון וחייג בתחינה את המספר המוכר כשליבו הולם בפראות, "הלוואי שיענה כבר..." מלמל.

לאחר מספר שניות נשמע קולו הרך של אהרל'ה מבעד לשפורפרת הטלפון. דובי נשם לרווחה. "אל תשאל אהרלה מה עבר עלי בדיוק בימים האלו שלא ענית...".

"הפלאפון אבד לי בחצר ובהשגחה פרטית ניתקו לי גם את הטלפון בבית לכמה ימים, בגלל עבודות תשתית שעשו כאן ביישוב", התנצל אהרל'ה לשמע הדחיפות בדברי דובי.

"טוב, הכול משמיים... העיקר שלפחות עכשיו אנחנו מדברים", סיכם דובי והחל להרצות במשך דקות ארוכות על אירועי הלילה האחרון וההתלבטויות שקדמו להם.

מילותיו הראשונות של אהרל'ה, הפתיעו אותו לחלוטין.

"ממה שאני מבין בינתיים, דווקא מנדי היה זה שסיכם את המצב הכי מדויק. גם איתן וגם אתה מאוד לא רגועים ומרגישים שאתם חייבים לפצח כאן משהו מאוד חשוב לכם בתור תמימים צעירים ואילו מנדי מרגיש סיפוק במצב הקיים ורוצה להמשיך את החיים כמו שהם בלי טלטלות".

"או קי", גיחך דובי במרירות, "אז זאת ההגדרה של המצב. נשאר רק לשאול שאלה 'שולית', מה עושים הלאה? קדימה, בוא נדבר תכל'ס על השיחות של הרבי ועל מה שבאמת צריך להאמין בו. כל הזמן אני רק מתעסק מסביב, בלי... בלי לגעת בנקודה עצמה".

אהרל'ה שתק למספר רגעים ואח"כ אמר בטון עמוק, "אני שמח בשבילך".

"מה בדיוק משמח כאן?", לא הבין דובי.

"כשסיפרת על השיחה שלכם, התפלאתי מאוד שגם אתה וגם מנדי לא חשבתם לרגע לומר לאיתן שיש לרבי מה להגיד בכל הנושא הזה וצריך פשוט לחפש וללמוד. עכשיו כשאתה סוף סוף פונה לכיוון הזה, אני שמח".

דובי לא יכול היה שלא לחייך למשמע דבריו של אהרל'ה. ליבו נתמלא בתחושה, שכבר בעצם זה שהם מדברים בטלפון, הוא מפקיד את עצמו ואת התלבטויותיו בידיים נאמנות, "אז מתי אנחנו מדברים על זה?".

"צר לי לאכזב אותך", ענה אהרל'ה, "אבל איתי לא תדבר על זה".

דובי נדהם, "למה???".

איך להפעיל נכון את כח הזכרון?

האם על תלמיד לרשום את דברי התורה הלומד מרבו כדי שיזכור אותם, או שלא כדאי לרושמם משום שכך יהיה מחוייב לשננם פעם אחר פעם, עד שהם יחקקו במוחו לנצח ולא ישכחו? האם את הציצית לובשים מעל הבגדים או מתחתיהם? איזה סוג זיכרון גורם הציצית? ומה הקשר לציציתו של הקב"ה בארבעת כנפות העולם?

• מבט מיוחד ומרתק לפרשת-השבוע, לפי מדרשי חז"ל, הקבלה והחסידות לאור תורת חב"ד

איך לובשים ציצית?

מה הדרך המוצלחת לזכור ולא לשכוח דברים חשובים: לרשום ולעשות סימן-היכר וכדומה, או להיפך לא לעשות רישום וסימן, כי יתכן שדווקא בגינו האדם "ירשה" לעצמו לשכוח את הדברים מזכרונו, שהרי הם רשומים ויש מה שיזכירם.. אבל ללא סימוני הזיכרון, הוא יהיה מוכרח להתאמץ ולהרהר בדבר עד שיחקק בזכרון במוח.

בעיה דומה ניצבת בפני התלמידים בשיעורי התורה: האם לרשום את דברי התורה הלמדים מרבם, כדי שיזכרו אותם, או להיפך לא כדאי לרשום על הנייר, משום שכך יהיו מחוייבים לשננם פעם אחר פעם, עד שהם יחקקו במוחם לנצח ולא ישכחו?

שורשים להבדלי גישות אלו מצויים בחילוקי המנהגים בדרך לבישת הציצית:

מיוחדת היא מצוות ציצית בהשוואה לשאר המצוות, לא רק בכך שהיא המצווה היחידה שמידי יום, בוקר וערב, קוראים את ציווייה בתורה (ביחד עם קריאת שמע), אלא גם בטעמי המצווה: ברוב רובם של המצוות לא פירטה התורה את טעמם, אבל בציצית התורה נימקה ואמרה "והיה לכם לציצית וראיתם אותו וזכרתם את כל מצוות ה' גו'", שלובשים ציצית כדי שהיא תזכיר את כל תרי"ג המצוות – כי ציצית בגימטריא תרי"ג[1] – והשאלה היא מהי הדרך המעולה והטובה לגרום לאדם להיזכר בכל המצוות על-ידי הציצית:

בשולחן ערוך[2] כתוב שיש ללבוש את הציצית **מעל כל הבגדים** כדי שיראו אותה כל הזמן – "כיון שטעם לבישת הציצית הוא כדי לזכור המצות, לפיכך .. יזהר ללובשו על בגדיו, כדי שתמיד יראהו ויזכור המצוות". אבל לדעת המקובלים[3] צריך ללובשה **תחת הבגדים** (אבל לא על הגוף ממש, אלא ללבוש חלוק (= גופיה) על הגוף ומעליו הטלית), וכן מסופר בזוהר הקדוש[4] על שני חכמים מחבורתו הקדושה של רשב"י, רבי חייא ורבי יוסי, שלבשו ציצית תחת בגדיהם והיא לא נראתה מבחוץ, וגם האריז"ל לבש את "הטלית-קטן[3] תחת כל המלבושים".

סיבת מחלוקתם נעוצה באותו עיקרון של הזיכרון:

לדעת השולחן ערוך הדרך הטובה ביותר לזכור ולא לשכוח היא כשעושים סימן-היכר חיצוני וגלוי הנראה לעין – "חותם אדונו קבוע בכסותו" – לכן הוא מכריע שיש ללבוש את הציצית **מעל** כל הבגדים, שיהיה סימן גלוי שלא נשכח את המצוות ונזכור שאנו עבדי ה' בזה שאנו לובשים בגד מיוחד כ"מדי צבא";

אולם לדעת האריז"ל יש ללובשה **תחת** הבגדים וקיום הציווי "וראיתם אותו" כל רגע ורגע, נעשה בדרך של זיכרון בהתבוננות ומחשבה פנימית בדרגת קדושת הציצית, כדברי הרבי[5] "גדר וראיתם אותו הוא ראיה פנימית, והיינו ראיה והסתכלות בפנימיותו, קדושת ועליית האדם עצמו, למעלה ודרגה נעלית יותר במצוות".

ליתר דיוק גם לפי האריז"ל מתקיימים שני מיני הזכרונות: 1) זיכרון פנימי – על ידי הטלית קטן הנלבשת תחת הבגדים, 2) זיכרון חיצוני על-ידי הטלית גדול הנלבש מעל הבגדים; וזאת בהתאם לדרגה

מאת: הרב יוסף קרסיק
רב אזורי בת חפר – עמק חפר

הרוחנית של שתיהן, כדברי האר"י[3]: טלית גדול למעלה מכל המלבושים וטלית קטן תחת כל המלבושים, כי ענין ציצית קטן, הוא בחינת הפנימיות של עולם יצירה, וטלית גדול הוא בחינת חיצוניות שלו.

[שורשי המחלוקת נעוצים גם בפירוש המילה ציצית: 1) מלשון הצצה, ככתוב "מציץ מן החרכים", כי פתילי הציצית נראים מבחוץ – וזאת מתאים לדעת בעלי ההלכה שהציציות נראות בחוץ. 2) חוטים המשתלשלים מבגד קרויים ציצית, וזאת מתאים (גם) לדעת המקובלים, שציצית ענינים פתילי חוטים ולא על-שם הצצה וראיה].

מנהג חסידים

ישנה דרך שלישית, המכריעה ומפשרת בין שתי השיטות, והיא אומרת שיש ללבוש את הטלית תחת הבגדים כשיטת המקובלים, אך את הציציות לשלשל החוצה אל מחוץ לבגדים כשיטת השולחן

בספרי הרמז מסבירים שארבע הכנפות שבטלית של היהודי הן כנגד ארבעת כנפות הארץ, וכשהיהודי מטיל ציצית בארבע כנפות טליתו, הוא גורם כביכול להטיל ציצית ולהשפיע קדושה אלוקית בכל קצוות תבל.

ערוך, וכן כתב רבינו הזקן בשולחנו "צריך[2] שיהיו הציציות מבחוץ שנאמר וראיתם אותו".

רבים מהחסידים והיראים לדבר ה' נוהגים בשיטה האמורה – שהטלית תחת הבגדים והציציות משתלשלות חוצה למחוץ למכנסיים – אך גם הציציות מוסתרות על-ידי המעיל העליון הארוך המכסה ומסתיר אותן [כשהאדמו"ר הריי"צ היה פותח את מעילו, היו נראים לא רק חוטי הציצית, אלא גם הטלית קטן עצמה].

ישנן עוד שיטות ומנהגים, לדוגמא יש נוהגים ללבוש שתי טליתות אחת מעל הבגדים ואחת תחתיהם, כדי לצאת ידי חובה מכל המנהגים.

תלוי במצב הרוחני של כל אדם

הרב[6] הגאון רבי הלל פאריטשער סיפר בשם אדמו"ר הזקן, שכשיש מחלוקת בין חכמי ההלכה לחכמי הקבלה, יש לנהוג כשיטת הקבלה, ולמרות זאת, אומר הרבי בלקוטי שיחות[5], שבענייננו גם לפי הנוהגים למנהג האריז"ל והמקובלים, עליהם לנהוג כשיטת בעלי ההלכה ולפחות לגלות את חוטי הציצית על-ידי הוצאתם החוצה למחוץ למכנסיים (כשיטה השלישית האמורה) – סיבת הדבר:

למרות המעלה העצומה בהנהגתו של התנא האלוקי רבינו הקדוש האריז"ל, ללבוש גם את הציציות תחת הבגדים ולקיים את מצוות הזיכרון – "וראיתם אותו" – בדרגה רוחנית נעלית, על-ידי התבוננות מתמדת בזיכרון פנימי במחשבה והתבוננות במעלת קדושת הציצית ותרי"ג המצוות,

הרי הנהגה זו מתאימה רק לחלק מבני-ישראל שהם בעלי דרגה רוחנית נעלית היכולים לקיים את מצוות "וראיתם אותו" בזיכרון מחשבתי-פנימי גם כשאין ראיה מוחשית מול העינים, אבל מי שאינו בדרגה נעלית כזו, והוא זקוק שיזכירו לו את קיום התורה והמצוות בצורה מוחשית במשך כל היום, הן כדי להישמר ולהזהר לא לחטוא ככתוב "ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זונים אחריהם", והן לחזק אצלו את קיום המצוות בועשה טוב,

עליו להוציא את חוטי הציצית שייראו בצורה גלויה ומוחשית לנגד עיניו כל שעות היום, שיזכירו לו וישמרו עליו לדבוק בדרך התורה והמצוות.

כתיבת תורה שבעל-פה

שינוי דומה בין ההנהגה בדורות קדומים לדורות מאוחרים, קיים גם בנוגע לכל התורה שבעל-פה:

רצונו של הקב"ה הוא שהתורה שבעל-פה תועבר מרב לתלמיד בעל-פה ולא תיכתב, "דברים[7] שבעל פה אי אתה רשאי לאומרן בכתב"[8], אבל במרוצת הדורות בגין ירידת הדורות ופיזור ישראל בגלות בין העמים, לא היתה ברירה אלא להפר את ההוראה ולכתוב את התורה, "כדי שלא תשכח התורה מישראל" [ומותר להפר את ההוראה שלא לכתוב כי זה נעשה לשם שמים, ככתוב "עת לעשות לה' – הפרו תורתך"].

כך גם בענין חוטי הציצית למרות שיש עדיפות ומעלה בהנהגה כשיטת מורינו האריז"ל להטמין את חוטי הציצית תחת הבגדים, הרי בגלל ירידת הדורות והשפל הרוחני מובן הצורך להוציא את חוטי הציצית למחוץ הבגדים, להגנה ולשמירה על האדם בהתמודדותו עם היצר הרע. וכדברי הסמ"ג[9]: הואיל והכתוב שקל ותלה בה כל המצוות ראוי אדם להיות זהיר במצוה זו לא בבית הכנסת בלבד, אלא בשווקים וברחובות, ששם צריכים יותר אזהרת לא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם. מעשה באחד שבא לידי עבירה ובשעת עבירה ראה ארבע ציציותיו ונזכר ופירש מן העבירה.

ציצית בגאולה השלימה

בספרי הרמז[10] מסבירים שארבע הכנפות שבטלית של היהודי הן כנגד ארבעת כנפות הארץ, וכשהיהודי מטיל ציצית בארבע כנפות טליתו, הוא גורם

הקמת בתי כנסיות ובתי מדרשות בכל אתר ואתר, היא הטלת ציצית של קדושה אלוקית בעולם כולו, ובכך גורמים שתשרה בגלוי הקדושה האלוקית בכל עולמו של הקב"ה, כהכנה לגאולה העתידה שאז הקדושה תראה בגלוי ממש בכל העולם

כביכול להטיל ציצית ולהשפיע קדושה אלוקית בכל קצוות תבל.

וכשם שבציצית נאמר "וראיתם אותם" גם בעיניים הגשמיות, וכך מנהג רוב החסידים כיום, שציציותיהם ייראו בגלוי לעיני כל, כך גם במובן הרוחני, צריכים לגרום שהקדושה האלוקית תראה ותתגלה בעיניים הגשמיות בארבע קצות תבל, שבכל פינה בעולם יהיה קידוש שם שמים.

הקמת בתי כנסיות ובתי מדרשות בכל אתר ואתר, ובמיוחד "בתי חב"ד" שהם בתים לתורה תפילה וגמילות-חסדים, היא הטלת ציצית של קדושה אלוקית בעולם כולו, ובכך גורמים שתשרה בגלוי הקדושה האלוקית בכל עולמו של הקב"ה, כהכנה לגאולה העתידה שאז הקדושה תראה בגלוי ממש בכל העולם, ואז הציצית הרוחנית תהיה בשלימות.

השל"ה הקדוש[11] אומר ש"טלית" בגימטריא "גליות", כי בזכות מצוות ציצית זוכים להינצל מן הגלות, ובמדרש איתא[12] שכל המקיים מצוות ציצית כאילו מקבל את פני השכינה ובזכותה[13] זוכים לבנין בית המקדש והקב"ה יזריח את האור לצדיקים לעתיד לבוא, בגאולה השלימה, בקרוב ממש.

מקורות: לקוטי שיחות חלק לג, עמוד 95 ועוד.

תגובות והערות יתקבלו בשמחה, למייל: ryk613@gmail.com

---

1) ליתר פירוט: ציצית בגימטריא 600. ועוד שמונה חוטים וחמשה קשרים, סך-הכל 613, כמנין תרי"ג.

2) סימן ח, סעיף יא. הציטוט שלפנינו משולחן ערוך הרב, שם, סעיף ח"י.

3) הובא במגן אברהם שם, סעיף קטן יג. ומקורו בפרי עץ חיים, שער ציצית פרק א. ועוד. בלקוטי שיחות חלק לג (עמוד 101 הערה 48) מדייק הרבי שם מדעת הרמב"ם משמע שאין חובה שהציציות ייראו בעניים.

4) חלק א, דף רד, עמוד ב.

5) לקוטי שיחות שבהערה 3.

6) שער הכולל, פרק א, סעיף קטן א.

7) גיטין, ס,ב. ועוד.

8) סיבה פנימית לדבר: כי בכתיבה מסתלק חיות האדם המדבר, ואין משיג אלא גשמיות הדבר בלא חיות, אלא רק כפי הלבוש בעולם הזה (רסיסי לילה, אות נו).

9) מצוות עשה, מצוה כו.

10) ראה התוועדויות תשמ"ח, חלק ב, עמוד 378.

11) קיצור השל"ה, ריש מסכת חולין, דף פא.

12) תנחומא, סוף פרשת שלח.

13) עיני העדה (לר"א), פרשת כי תצא, מו,ב.

דרושים שלוחים

לישיבה לבעלי תשובה

דוברי אנגלית,

נא ליצור קשר :

office@ohrtmimim.org

או 054-8310591,03-9606583

ישיבה קטנה "תורת אמת" חב"ד ליובאוויטש
בנשיאות כ"ק אדמו"ר נשיא דורינו

נותרו מספר מקומות

בישיבתנו הקדושה לשיעור א'
לשנת הלימודים ה'תשע"א

יתקבלו תלמידים המצטיינים
ביראת שמים ובהנהגה חסידית
תנאי פנימי'ה מלאים

לפרטים והרשמה:
נא לפנות למנהל הרוחני
הרב ראובן בורושנסקי
טל 052-5677049

נא להזדרז ברישום עד ט"ו תמוז

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

חתונת ערנטרוי - קופמן

תתקיים אי"ה ביום רביעי כ"ז סיון תש"ע
באולם "היכל ספיר" - מרכז ספיר בנין 7
גבעת שאול (ליד ברמן) ירושלים

כולנו לומדים ומלמדים

1. **פרקי אבות – מילי דחסידותא**
(ליד שלחן השבת וברבים)
2. **"ואתה תצוה המבואר"**
(לקראת ג' תמוז)
3. **"חיי עולם וחיי שעה"**
(מאמר הרבי הריי"צ – יסודות היהדות כבקשתו ללמוד לקראת י"ב תמוז)
4. **התפילין במשנת חב"ד**
(ספר חובה למניחי התפילין)

תיקון המידות -חדש

שמע בני - חדש
(שיחות חינוכיות של הרבי לילדים)

כללי החינוך באנגלית -חדש

באור התניא משכיל לאיתן

אגרת הקודש יב-טז חדש
(באור יסודי ושוה לכל נפש)

מספרי הרב גרין 03-9606733
להשיג בקה"ת ואצל מפיצי חסידות חב"ד

חסידים איין סוכן ביטוח!

דובי מקוביצקי

סוכן הביטוח של אנ"ש

- ביטוח חיים (גם ללא הצהרת בריאות)
- ביטוח בריאות
- ביטוח משכנתא
- תכנית חיסכון לחתונה / בר מצוה
- קרן פנסיה

052-2732020
054-6696194

שגרת לימודים חיה בבית חיינו

לחיים! אחים אהובים!

אצל התמימים דיברו השבוע, שעם השיחות של פרשת 'בהעלותך' אפשר לחיות חיים שלמים... זה מתחיל בשיחת ה'דבר מלכות' שמהווה יסוד בעבודה העצמית ובעבודה עם הזולת, וממשיך בשאר השיחות הפזורות בכל חלקי ה'לקוטי שיחות', ה'שיחות קודש' וה'התוועדויות'.

אז יש עניין של ללמוד את השיחות, אבל יש גם להתוועד עליהן... וכשמתווועדים, נקודות נוספות רבות יוצאות מזה.

וכך דובר בשבת בין התמימים:

את השיחה בחלק ב' של לקוטי-שיחות הרבי מתחיל בכך שהפסוק שנאמר בהפטרה 'מנורת זהב כולה' נאמר על בני ישראל, ושבעת הקנים שישנם במנורה הם שבעת הסוגים שיש בבני ישראל העובדים את הקב"ה. שהרי תכונותיו של האחד אינם כתכונותיו של השני, ולפי התכונות – כך אופן העבודה של היהודי.

ובנוגע לסוגים אלו הרבי מבהיר, שלמרות החילוקים שביניהם, הרי תכליתם ומטרתם של כל הסוגים כולם הוא לעבוד את הקב"ה. כל ההבדל הוא רק בדרך, אך במטרה – כולם שווים.

ולכן אומר הרבי, כל יהודי צריך לעבוד את הקב"ה עם כשרונותיו **שלו**. הוא, עם הכשרונות בהם חונן, נבראו בכדי שיעבוד את ה' עם כשרונות **אלו**.

ומכאן יוצאת נקודה חשובה:

כאשר מסתכלים לרגע סביב, יכול להיווצר מצב והרגשה בנפש של רצון להיראות כמו מישהו אחר. אני מסתכל עליו, ואני רואה שהוא עובד את ה', ועושה דברים מסוימים שאני לא מגיע אליהם. הוא נמצא ועוסק בדברים ובמישורי עבודה שאני לא מגיע אליהם – מה שאני עושה נראה כזוטר והרבה פחות שווה ערך מהעבודה של השני..

ואז, מכך משתלשל גם ניסיון להגיע למדרגת העבודה של השני, מה שבפשטות לא כל-כך הולך בהצלחה...

אז צריך לידע נאמנה, שהקב"ה ברא אותי עם תכונות וכישרונות מסוימים, שאיתם דווקא אני צריך לעבוד, ולהשתדל לנצלם במידה המלאה ביותר. ודווקא כאשר אעשה את עבודתי עם התכונות והכישרונות **שלי** – כך אצליח. כי כך הוא ברא, וכך הוא רוצה. לנסות להיות באופן עבודה של מישהו אחר – זו ממש טעות.

ואחד התמימים נתן לזה משל: בציור, ישנם ריבוי פרטים וצבעים. צבע אחד גדול ויפה יותר, ומושך את העין יותר. צבע שני, משמש רק במידה קטנה ביותר בציור. הרי אם הצבע הקטן ירצה גם הוא להיות כמו הצבע הגדול – הוא פשוט יהרוס את הציור... השלמות של הציור תלויה בכך שכל צבע יהיה בדיוק מה שהוא.

וכך גם כאן – כל אחד מאיתנו נברא עם התכונות שלו, עם המעלות הפרטיות האישיות שיש לו ואין לאף-אחד-אחר, ודווקא איתם ועל-ידם הוא ישלים את הציור, את עבודתו לקונו.

וכהמלצה להרחבת העניין, כדאי לראות את השיחה שהרבי אמר בכ"ב סיון תשמ"ב, ניתן למצוא בהתוועדויות-תורת מנחם תשמ"ב ח"ג, מסעיף ט' ואילך.

יום ראשון, י' סיון

את השבוע התחלנו בחגיגה מיוחדת במינה; בסיום תפילת שחרית נכנסו ל-770 בצהלה כיתת חיילי צבאות ה' מחדר 'אור מנחם', שהיום הם חוגגים את מסיבת הסידור שלהם, וכילדים שגרים ולומדים בשכונת המלך, פשוט ומובן מאליו שכחלק מהחגיגה הם יבואו עם הסידורים לבית חיינו. הילדים משתלבים במהרה בריקודי ה'יחי' שלאחר התפילה, כשהתמימים נושאים אותם על כתפיהם, והם מניפים את סידוריהם בשמחה... מובן שלמראה כזה קשה להישאר אדיש ולעמוד מהצד, וכך מצטרפים לריקוד השמח במיוחד עוד תמימים ואברכים רבים.

כהוראת הרבי שליט"א לקיים כינוסי תורה באיסרו חג השבועות, מתקיים היום לאחר מנחה כינוס מטעם הנהלת הישיבה. בכינוס נשא דברים ראש הישיבה הרב **שניאור זלמן לבקובסקי** שכמו-כן הנחה את הכינוס, על 'דבר מלכות' חזר ר' **סימון ג'ייקובסון**, וכן נשאו דברים בענייני נגלה והלכה; הרה"ג ר' **אורי למברג**, הרה"ג ר' **גדליה אקסלרוד**, הרה"ג ר' **ישעיהו הרצל**, ור' **שלום בער לוין**. כנהוג, בסיום הכינוס חולקו למשתתפים יין וחלה מההתוועדות של הרבי דשבועות.

כבר בתחילת סדר חסידות בערב הופיעו

אנ״ש והתמימים משתתפים בכינוס תורה ב׳בית חיינו׳

הרב מרדכי שמואל אשכנזי, רבו של חב״ד, נושא דברים בכינוס תורה

המודעות שבישרו לכולנו על תנופה חדשה בסדר לקוטי שיחות, שבעקבות יוזמתם של כמה תמימים נמרצים, הסדר יתקיים באופן קבוע ומסודר מידי שבוע, וההגרלות על ספרי הקודש וכו׳ יגדלו, בכדי להרבות ספסלים בבית המדרש. ואכן, כנראה שעצם ההודעה כבר פעלה חיות מחודשת אצל התמימים, כך שבאופן משמעותי גדל מספר המשתתפים בתכנית המיוחדת של לימוד באופן של ׳אחדות׳, עם חברותא מישיבה שונה דווקא, לנחת רוח כ״ק אדמו״ר שליט״א.

יום שני, י״א סיון

מה נפלא הוא המחזה, כאשר ׳נוחת׳ בבית חיינו חסיד המתגורר במונטריאול, ולרגל הנחת התפילין של בנו הוא עושה נסיעה של שעות ארוכות עם כל בני המשפחה, רק בכדי להתחיל את הנחת התפילין ליד הרבי... בשלב מסוים הוא פותח התוועדות עם התמימים על בימת ההתוועדויות, התוועדות שנמשכת מספר שעות, כשמיד לאחריו – הם עולים על הרכב, וחזור למונטריאול...

מכיוון שבמוצאי שבת לא נראתה הלבנה, נדחתה הברכה ואחרי תפילת מעריב הודיעו על קידוש הלבנה שיתקיים תיכף. זהירות והידור באופן מיוחד יש לחסידים בדור השביעי לעניין של קידוש הלבנה, כשנזכרים לרגע ב׳דבר מלכות׳ של פרשת נח, שם הרבי מבאר שחידוש הלבנה הוא-הוא עניין הגאולה. מיד לאחרי הברכה מתקיימים ריקודים בליווי כלי נגינה לקבלת פני משיח, נאו.

על בימת ההתוועדויות נתלתה היום שיחה של הרבי משנת תש״כ, אז שם הרבי דגש חזק מאוד על כך שזוהי שנת המאתיים לבעש״ט, וההשלכה מכך לעבודה – שצריכה להיות הוספה באופן של ׳ופרצת׳ בכל עניין הפצת המעיינות. בשיחה שנתלתה הרבי דורש שכל חסיד ייתן מכספו 200 דולר לעניינים של הפצת המעיינות, ותמימים ייתנו 20 דולר. אמנם, הקטע שיותר ׳תפס׳ את התמימים והפך לשיחת היום, זה המשך השיחה, כשהרבי מבהיר שישנם תמימים שהם גם נכללים בגדר ׳בעה״ב׳, והם צריכים לתת 200 דולר...

התוועדות יום הולדת לא׳ מחברי הקבוצה מתקיימת ב׳געצל שול׳, התמימים יושבים יחד ומתוועדים כמשפחה. הדיבור היה סביב הנקודה שעלינו להיות בתנועה של הודאה בכל רגע ממש, כי כך הוא האמת, שהכול מתנה ולא בזכות. עצם זה שזכינו להיות חסידים וכו׳.

יום שלישי, י״ב סיון

סביר להניח, שכל תמים נורמאלי מכיר בעל-פה את קלטת הוידיאו המוקרנת דרך קבע בלובי של 770, כבר מזה כמעט שלוש שנים. אז בכל פעם שעוברים בלובי חייבים לעצור לדקה אחת לפחות לראות קצת אלוקות, ובכל פעם שקופצים באמצע הלימוד לשתות קצת – לא מצליחים להתנתק מהר מהוידיאו... אז זה ממש חקוק במוח של כל תמים. הבוקר, הופתעו התמימים לגלות שהקלטת הוחלפה. ובכן, מדובר בקלטת וידיאו מיוחדת במינה, המכילה בתוכה קטעי וידיאו נדירים ולא רגילים כלל וכלל. דהיינו: קטעים רבים המראים את ה׳מאחורי הקלעים׳ של 770. ממש כל מה שהולך לפני שהרבי נכנס ואחרי... וכמו כן – קטעי וידיאו מזוויות של הרבי, שממש לא רגיל לראות אותם. ממש מקרוב וכו׳... קשה לתאר את זה, אבל על כל התמימים מוסכם, שהוידיאו הזה מחדיר את הרבי באופן מוחשי מאוד...

ותחת ההשפעה של אירועי שבת פרשת נשא ה׳תנש״א; אחד מאברכי השכונה שמוכר לתמימים, התיישב ביום ליד קבוצת תמימים ו׳פלט׳ שהוא נכח כאן בעת ההתוועדות הפתאומית שהייתה בשבת נשא נ״א. מובן שהתמימים קפצו מיד, והחלו ׳לחלוב׳ אותו פרטים ממה שהיה. ומה אומר לכם.. אחרי כל היומנים שקראנו, זה היה תיאור חי של אחד מהיחידים שראו את הרבי ברגעים הראשונים... ההלם וכו׳ היו לנגד עינינו במוחש...

ולרגל י״ב סיון, סיום ימי התשלומין, הפיצו מטעם ספריית הקלטות של התמימים, דיסק שמע ובו חלקים מפארבריינגען י״ב סיון תש״מ. בחלקים אלו של הפארבריינגען הרבי מדבר על ניצול השעות האחרונות של ימי התשלומין, ומקשר זאת עם ההוראה מפרשתנו בעניין ׳פסח שני׳, ׳אז ס׳ניטא קיין פארפאלן׳. כך חיים את י״ב סיון עם הרבי שליט״א.

יום חמישי, י״ד סיון

כפי שבטח שמתם לב מהיומנים

מתוך דבריו של הרה"ג ר' גדליה אקסלרוד בהתוועדות דחג השבועות

אנו נמצאים עתה בזמן מתן תורה בשנת ה'תש"ע, שמספרה בגימטריא הוא 770 כמנין 'בית משיח'. שנה זו היא גם שישים שנה לאחר התגלות מלך המשיח בעת קבלת הנשיאות בשנת תשי"א. מספר שישים כולל בתוכו ארבעים ועשרים, שבכל אחד מהם טמון ענין נוסף: לאחר ארבעים שנים 'קאים איניש אדעתיה דרביה' – התלמיד עומד על דעתו של רבו ויורד לעומקה, ומספר עשרים קשור לדין שבן עשרים שנה מוכר בנכסי אביו, דבר הרומז על התוקף שיש לבן בעניני אביו עד לפעולה ממשית בהם.

שני עניינים אלו ניתן למצוא גם בנו: אנו נמצאים ארבעים שנה לאחר שהרבי מלך המשיח סיים את ספר התורה לקבלת פני משיח בשנת תש"ל, שאז היה זמן מסוגל להתגלותו. אך עתה, לאחר ארבעים שנה, נקלט בתוכנו הכוח להביא לימות המשיח ולקבל את התורה חדשה של משיח, תורה שהחלה להתגלות עם התחלת הנשיאות של הרבי, שהכריז בעת קבלת הנשיאות שתפקיד דורנו דור השביעי להמשיך עיקר שכינה למטה – גילוי משיח בעולם הזה הגשמי למטה מעשרה טפחים. כמו-כן אנו נמצאים עשרים שנה לאחר שנת תש"נ – התקופה בה החלה התגלותו של מלך המשיח בשיא התוקף לעיני העולם כולו.

•

בנוגע לנצחיות חייו של מלך המשיח, ישנו ענין המובא ב'רבינו בחיי' על פרשת נשא בשם המדרש, בנוגע לקרבנות הנשיאים: "אמר משה לפני הקב"ה: ריבונו של עולם, שמא תמות אחת מן הפרות וישבר אחד מן הגלגלים, ונמצא קרבנם של הנשיאים פסול, ונמצאת עבודת המשכן בטלה. מיד – 'ויאמר ה' אל משה לאמור קח מאיתם והיו' - נתן להם הויה, שיהיו חיות וקיימות לעולמי עולמים". כלומר, ישנה הבטחה של הקב"ה למשה רבינו שעגלות הנשיאים בהן הם הביאו את קרבנם יהיו קיימות לעד, ולמרות שאין אנו יכולים לראותן כיום, הרי מכיוון שכך מובא בתורה, הרי שזוהי המציאות האמיתית. כן הוא בנוגע לרבי מלך המשיח, שלאחר שנתגלה בעולם, הוא לא מת, אלא חי וקיים לעולמי עולמים, רק שכרגע הוא נסתר מעינינו, וזאת בכדי שאנו נמשיך אותו בגילוי לעיני כל.

ישנה שיחה של הרבי מלך המשיח, בה הוא מסביר שכמו שרבינו הקדוש בא לביתו בכל ליל שבת לקדש בבגדי חמודות, כך מגיע הרבי הקודם לכל חסיד בכל יום ובכל רגע ועוזר לו בכל המצטרך לו. על-דרך זה ניתן לומר בסגנון של "הוא פסק על עצמו", שהרבי מלך המשיח נמצא ליד כל יהודי ועוזר לו לפלס את הדרך למלך המשיח.

תפקידנו עתה לעזוב ולהתעלות מעל כל המיצרים וההגבלות של העולם, ולקחת את כל כוחות הנפש שלנו, הן הגלויים והן הנסתרים, ולחיות עם משיח כפשוטו ממש. לנשום משיח עשרים וארבע שעות ביממה, ובעז"ה נזכה להתגלות מלך המשיח מיד ממש, "מלך ביופיו תחזינה עינינו".

האחרונים, אנחנו עדים לאחרונה לקבוצות רבות של מטיילים ישראלים שמגיעים לבקר בבית חיינו. הבוקר, בסיום תפילת שחרית עוברת שמועה בין התמימים שהגיעה קבוצה נוספת. מאליו כבר מובן מה צריך לעשות כעת, שני תמימים יוצאים לקבל את פני הקבוצה, כשהם פותחים בדברי הסבר על המקום, על-פי מה ששמענו מהרבי שליט"א. בתוך 770 התמימים ניגשים באופן פרטי לכל מבקר, מציעים לו הנחת תפילין, כשתוך כדי מסבירים לו על עניין הכתיבה לרבי, כך שבשעה הקרובה יכולתם לראות בכל הזאל יושבים תמימים עם יהודים מבוגרים כשהם כותבים לרבי וקוראים יחד את התשובה שנתקבלה.

השיעור העיוני השבועי בענייני גאולה ומשיח עוסק הפעם בעניין מן החיים, אשר כאשר נמצאים בתוך השלושים יום קודם ג' תמוז, סוגיה זו והדומות לה מקבלות חשיבות רבה. השיעור נמסר על-ידי הת' **מנחם מרדכי ישראלי** שמפלפל בכך במשך שעה ארוכה, בהשתתפות תמימים רבים.

ליל שישי של התמימים מוקדש ללימוד עניינים שונים שבמשך השבוע אין להם את הזמן המתאים, וכעת, יש את הזמן בשופי... ולדוגמא; אצל התמימים ב-770 יש עניין של קביעות ללמוד אחת לכמה זמן את 'קונטרס בית רבינו שבבבל', לימוד המחיה שוב את כל עניין השהות בבית משיח. ליל שישי הוא זמן טוב לכך... אגב, חבר הצביע לי על שני תמימים שלומדים יחד את הקונטרס מתוך חיות נפלאה מלווה ב'ריתחא דאורייתא', ואמר לי 'זו שיחה שגם בפעם האלף שתלמד אותה – הלימוד יהיה בחיות כאילו זו הפעם הראשונה'... ממש כך.

בהמשך הלילה מתיישב ר' **דוד נחשון** השוהה כאן בימים אלו, וסביבו מתיישבים עוד תמימים רבים להתוועדות ליל שישי. התמימים לא מוותרים ומנסים להוציא ממנו כמה שיותר פרטים על המאורעות שסביב הפסק דין של הרבנים שהרבי הוא מלך המשיח וההחתמות על 'קבלת המלכות' שהיו באייר תנש"א. ידיעת המאורעות דתקופה זו עם כל המענות של הרבי שליט"א, זה בגדר חובה לכל חסיד בימים אלו. בהמשך הלילה מגיע ר' **שלום ברוכשטט** שזה עתה נסתיימה חתונת בתו במזל-טוב, והוא, ספוג במשקה של החתונה, מגיע ישירות ל-770 להתוועד... ואז מתברר שר' דוד ור' שלום היו יחד בקבוצה אצל הרבי – מובן כיצד נראה פארבריינגען של שני אחים לשנת הקבוצה, אחרי ארבעים שנה... מיד קולחים מפיהם סיפורים משנת הקבוצה, על כל ההגעה שלהם אל הרבי, ומה שהיה לאחר מכן, כאשר היו מוכרחים לחזור לארץ הקודש, וכל רצונם היה לחזור אל הרבי... מה שהיה כרוך בקשיים רבים, שבדרך-לא-דרך, גם אותם הם עברו...

יום שישי, ט"ו סיון

שעות מועטות של שינה עוברות ביעף, וכבר צריכים לקום לסדר חסידות של הרבי, הסדר שנותן את הכוחות למבצעים מלאים וחדורים ברבי. מיד לאחרי תפילת שחרית אנחנו מתארגנים בזריזות ליציאה ליום ארוך של השפעת האור של הרבי מלך המשיח לכל הסביבה.

גם השבוע זכינו לצרף אלינו למבצעים שני חיילי צבאות ה', כשאחת המטרות העיקריות בכך היא – להצליח לפעול דברים מסוימים, אותם אנחנו לא מצליחים לפעול, ורק בכוח התמימות הילדותית הספוגה באמונה תמימה ברבי מלך המשיח ובהתגלותו המיידית, ניתן לפעול את אותם דברים. וכמו למשל – רק הם יכולים לגרום ליהודי מבוגר, שלא גדל על יהדות, וגם לא כל-כך מחפש את זה, להתרגש ולשמוח

ביהדותו, מה שמתבטא בהנחת התפילין אליה הוא נענה מיד בחיוב...

אלו שמספיקים להגיע ל-770 מוקדם, זוכים להיכנס לזאל שקט – מה שלא כל כך ניתן לפגוש במשך ימות השבוע, וללמוד בנחת עוד מהשיחות או המאמרים דשבת זו. על שולחנות 770 מופיע הקובץ 'כינוס תורה' שיצא לאור על-ידי מערכת ההערות, הקובץ כולל את הפלפולים שנאמרו בכינוס שהתקיים בתחילת השבוע עם רבני חב"ד. זאת בנוסף לקובץ המיוחד של ועד חיילי בית דוד, שמופיע בהמשך לקבצים שלפניו, ובו ה'קול קורא' הרביעי של הרבי הריי"צ, וכהוספה מצורף מכתב מרגש מר' אברהם פאריז בו הוא תובע בשפתו החדה מידידיו החסידים לעסוק בלהט בבשורת הגאולה של הרבי.

עם כניסת השבת בית חיינו מתמלא באנ"ש, והשבת אף באופן מלא מהרגיל. בדקות שלפני תחילת התפילה נשמעת שירת ה'יחי', כשהעיניים מופנות לכיוון שממנו נזכה לראות את הרבי צועד כמלך, ומעודד בידו את השירה. וכשהתפילה מתחילה ועדיין 'אין רואים...' רגש הציפייה לראות את מלכנו גובר, ובא לידי ביטוי בשירה האדירה שפורצת לאחר 'לכה דודי'. **דער רבי איז דא!!**...

לאחר התפילה וריקודי ה'יחי' פונים התמימים לסעוד את סעודת השבת בבתי אנ"ש שמנצלים את ההזדמנות החד-שבועית לארח את התמימים בביתם, ובכך לזכות לפארבריינגען חסידי בבית... ניגונים, שיחות, סיפורי חסידים או סתם 'חסידישע דברים בטלים' של תמימים בימות המשיח...

שבת קודש, ט"ז סיון

את יום השבת המלא וגדוש בעניינים אלוקיים אנחנו פותחים עם ה'דבר מלכות' השבועי, דבר מלכות שיש הרבה מה לדון לדבר בו... ובעיקר – להחדיר ולחיות אותו בעבודה בפועל.

את מספר החתנים הרב שיש השבת ניתן ללמוד מלוח ההזמנות שבחלק המערבי של 770. הקיר אכן מלא ממש, כך שבקריאת התורה במניין של הרבי העליות כולם מוקדשות לחתנים. לאחר התפילה מקיימים הגבאים מניין נוסף של קריאת התורה לחתנים הנוספים.

התוועדויות רבות מתחילות כבר בסיום התפילה, ועד לשעת תחילת ההתוועדות של הרבי, 770 כולו כבר אוחז במצב פארבריינגען... בינתיים התמימים מכינים את מקום ההתוועדות, ובשעה היעודה נעמדים אנ"ש והתמימים ובשירת 'יחי' מתכוננים לקבל את פני מלכנו משיחנו. ר' **יוסף רייצעס** מקריא את השיחה הנדפסת בקונטרס 'יחי' המלך' השבועי, והרבי דורש בשיחה את רגש ההתמסרות של חסיד לכל עניין של עבודה, בזמן הזה של רגעי הגאולה בפועל ממש.

בהמשך נפתח שולחן ענק של כמה חתנים יחד, וכאן התמימים מוצאים את סעודת השבת שלהם, בפארבריינגען חי וסוער... אמירת 'לחיים' ואיחולים חסידיים שהבית יהיה בית של הרבי, וכהביטוי המפורסם 'שהרבי ירגיש אצלך בביתי'... בשלב מסוים מתיישב ר' **אברמק'ע קוזלינר** כשהוא כבר מתנדנד מפארבריינגען קודם, ואיכשהוא הוא עוד מצליח לפלוט כמה סיפורים ונקודות... סביב ר' **שימי גולדשטיין**, שליח כ"ק אדמו"ר שליט"א לפושקר, מתיישבים תמימים רבים, והוא מתאר מהימים שהוא היה כאן בתשרי"ס של תחילת שנות הנפלאות. וכך ההתוועדויות נמשכות עוד ועוד, כשהשבת הארוכה מאפשרת להתוועד בשופי...

בשעות היותר מאוחרות יוצאים רבים מהתמימים לקיים את ההוראה הנשכרת פעמים רבות בשיחות ה'דבר מלכות' – להקהיל קהילות, לחזור חסידות בבתי כנסיות. ההליכה הארוכה מהווה המשך של ממש לפארבריינגען ממנו יצאנו (בגשמיות בלבד) זה עתה. מאוד קשה לוותר על השעות הנפלאות כל כך ב-770... וזה מזכיר לי את לשונו של הרבי שליט"א במכתב לאחר שהוא דורש עניין מסוים: 'ואם תמצי לומר הרי זהו מעין מסירות נפש, אבל בתקופתנו זו גם זה דורשים מאיתנו, וכמבואר בחסידות הדיוק מסירות הנפש ולא מסירות הגוף, והוא שמוותר על טובתו ואפילו על טוב האמיתי דקדושה בשביל תועלת הזולת ובפרט תועלת הרבים...'

במוצאי שבת מתקיים השיעור ב'דבר מלכות' של השבוע על בימת ההתוועדויות. בשעות אלו מתקיימים מניינים לתפילת מעריב בזה-אחר-זה לחוזרים מהקהלת קהילות. כשברקע נשמע ברמה קול ההתוועדות הקבועה של ה'מלוה מלכה' המתקיימת יחד עם סיום הרמב"ם העכשווי. ובקיצור – שעות של 770 חי וגועש...

לחיים! לחיים ולברכה!

שגרת הלימודים של 770 נמצאת בשיאה. אך לא כשגרת כל העולם היא שגרת 770.

זוהי שגרה שחיה ונושמת בכל רגע רבי. זוהי שגרה שלא נותנת לך להיכנס לאווירה רגועה של שגרה, ודורשת ממך ללא הרף לפעול ולעשות כל שביכולתך, הן בעצמך והן בעבודתך עם הזולת – הכל בכדי להביא לרגע בו נחזה כולנו בפני מלך, ובאור פני מלך חיים.

נתראה בלב שמח, בקרוב ממש, עם הרבי שליט"א.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

מענדי, 770 בית משיח.

מה עשית היום לקירוב הגאולה?

הוסף בלימוד התורה ובפרט בענייני גאולה ומשיח • הוסף בתפילה • הוסף בצדקה

יחד עם החרדים

הזרמים השונים הנאבקים על קודשי ישראל ועל ארץ ישראל, נמצאים בשיאה של מחלוקת קשה: אלו שתקו כשגירשו יהודים ואלו שותקים כשמפנים קברים. בתווך נמצאים אנו, חסידי חב"ד, האמונים על דבריו הקדושים של הרבי מלך המשיח ופועלים לפי האמת האחת והיחידה, בלי קשר לאמוציות אישיות

מאת: שלום בער קרומבי

אין זה סוד שימים לא פשוטים עוברים על הציבור החרדי בארץ הקודש. על כל במה נעמד המסית התורן, שמבקש לחבוט בחרדים ולהעלות את אחוזי הרייטינג שלו, ולצערנו הרב לא חסר מי שיספק לו את הסחורה.

לא שהמסיתים זקוקים לנושאים שעליהם ירעימו את קולם. הם הרי יצליחו לחבוט בחרדים לדבר ה' גם בסתם יום של קיץ, כששום דבר לא קרה – חוץ מכך שמעמדם הפוליטי לא במצב טוב מידי. אבל יש גם את אלו שמעניקים להם את חומר התבערה, ואז המלאכה נעשית קלה וכדאית יותר. למשל, כשרואים יהודים חרדיים שמוותרים על עקרונות יהודיים למען בצע כסף, אין חילול ה' גדול מזה.

הסאגה האחרונה החלה עם פרשיית הקברים בבית-הרפואה באשקלון, המשיכה למאבק סביב הענקת טיפולי שיניים חינם לילדים – יוזמה שהציע סגן-השר החרדי הממונה על משרד הבריאות, במטרה להקל על משפחות ברוכות ילדים; ומשם המשיכה ההסתה לפרשיית בית-הספר בעמנואל וכלה במכירת-חיסול נגד כל החינוך החרדי.

רצף האירועים הפעם שבר שיאים חדשים בהתבטאויות האומללות שנשמעו מפי אנשי התקשורת בתדרים של 'מדינת היהודים'. מוטב היה שלא נשמע ולא נזכור מה היו המילים שנאמרו. וכזכור הם הגיעו דווקא מאותו כיוון שזועק תמיד ש"מילים יכולות להרוג". כאילו תיזמן ה' לידי אלו שחיפשו עילה להתנגח, מבחר הזדמנויות כדי לבוא נגד כל המריח קדושה ויראת ה'.

אין זה מענייננו לפסוק בשאלות המאבקים שהתנהלו בציבור החרדי והולידו את הסערה האחרונה. אין לנו הכרעה אמיתית האם הקברים באשקלון היו או לא-היו של יהודים והאם מימון טיפולי שיניים לילדים מקופת סל-הבריאות הוא הדבר הנכון לעכשיו – בדיוק כפי שלא נפסוק בפרשיית בית-הספר בעמנואל למרות שברור לכל בר-דעת שנעשה כאן עוול משווע לציבור החרדי ושבמקום אחר כל-אחד היה חושב שמדובר ב"גזענות".

מה שבטוח הוא שבליבנו עלינו לחבק באמת את הציבור החרדי, הנלחם כעת לבדו מול הממסד השלטוני – שדורס אותו רק בגלל היותו ציבור 'דתי מידי' שאינו תואם את האופי החילוני שהם מבקשים להנחיל ל'מדינת היהודים'.

בלי "אנחנו" ו"הם"

הכי קל בעצם לטעון נגד הציבור החרדי. הרי ממנו לא נשמעה ולו אוושה קלה, כשבגוש-קטיף וצפון השומרון גירשו יהודים, החריבו בתי כנסת ועקרו קברים. ר' יעקב ליצמן – אותו הליצמן שאיים בפיטורין אם יפונו הקברים באשקלון – היה זה שהציל את ממשלת שרון כדי שתצלח את העקירה בשלום. הוא טען אז שהגירוש ממילא כבר הוכרע וכי בין-כך ובין-כך יחריבו הטרקטורים את בתי-הכנסת – אז שלפחות תהיה לו את וועדת הכספים... את הכספים הייחודיים והתקציבים לישיבות.

היום הוא נשמע אחרת: הוא נצמד לטיעון החרדי המקורי – שבגינו לא נטלו מעולם הסיעות החרדיות משרת שר בממשלה – לפיו עצם היותך שותף בממשלה שמעבירה חוקים המנוגדים לדבר ה', הוא ענין של חילול ה'. לכן הוא לא יושב סביב שולחן הממשלה כשר מהמנין, אלא מחזיק תואר 'סגן שר' בלבד ולכן הוא דורש היום יציאה ממשלת נתניהו בעקבות פינוי הקברים.

את כל זה הוא שכח אז – לפני ארבע שנים – כשכל הארץ רעשה אבל לו הציעו את וועדת הכספים. וכבר ידועים דבריו הקדושים של הרבי מלך המשיח שליט"א שאפילו בית-שימוש אסור לבנות מכספים שמתקבלים כתוצאה משתיקה על הפקרת דם יהודי.

ולמרות כל זה, השאלה היא מה נכון לעכשיו: האם ללכת אחרי האמוציות,

אחרי הרצון הפנימי, שמבקש לצעוק להם "אמרנו לכם". או יותר נכון "עכשיו תחפשו אתם אותנו". או שאנו כחסידי חב"ד חייבים להמשיך להוות את הגורם המאחד בין הציבור האמוני הנאבק על ביטחון ארץ הקודש לבין הציבור החרדי הנאבק על ביטחון תורת הקודש.

אמנם צריך לומר את האמת שלא עם כל מאבקי 'הציבור החרדי' יש לנו סיג-ושיח. בהחלט לא. כפי שזעק הרבי בזמן "מיהו יהודי", על כך שמביאים כליה היה-לא תהיה על עם ישראל ואותו ציבור נאבק נגד הזזת שעון הקיץ... שם היה זה ענין שולי גרידא, שציבור שלם ראה בו עלה תאנה למאבק, במקום להיאבק על הדבר האמיתי שמסכן את עם ישראל.

אולם כעת מדובר במאבקים נגד דברים שהם אכן נגד תורת משה. התערבות בג"ץ בנעשה בתוך החינוך החרדי או כפיית תוכנית לימודים חילונית על ילדי ישראל, ה' ירחם.

אכן, לנו יש את השולחן-ערוך שלנו ואלו הם דבריו הקדושים של הרבי, ושם נכתב מהם המאבקים שלנו חסידי חב"ד: שלימות עם ישראל וארץ ישראל. אך יחד עם זה אסור לנו לזלזל או לצאת חלילה נגד מאבקו של הציבור החרדי, רק בשל העובדה שהוא שתק כשגירשו יהודים. שכן מה המסר בכך? שאנחנו לא נלחמים באמת על הדבר האמיתי, אלא מתוך אמוציות אישיות של "אנחנו" ו"אתם"?!

אצל הרבי מלך המשיח, תורה זו תורה. לא משנה מי נאבק עליה או מי נלחם בעדה. גם הציבור הדתי-לאומי, מזדהה עם רעיונות כמו 'אתחלתא דגאולה' שאמר עליהם הרבי שדם יהודי נשפך בגלל הדיבור אודותם. אך הרבי לא אמר מעולם "אתם זה לא אנחנו, לכן לא נאבק איתכם". אם כן, כל-שכן וקל-וחומר שלא נאמר כך לציבור החרדי ולא נפנה נגדו אצבע מאשימה ומתנערת – שכן וודאי שקרבתנו אליו גדולה מזו שיש לנו לציבור הלאומי. אז נכון שלא נלך להפגנות בבר-אילן, אבל גם אסור לומר "שיפנו".

משחק מסוכן

קצת רענון הזיכרון:

ממשלת שרון הראשונה הוקמה עם 'שינוי' ובלי החרדים וש"ס שנזרקו בבושת-פנים. את מקומם החליפו הסיעות הדתיות 'איחוד לאומי' ו'מפד"ל' שהסכימו לשבת בממשלה אחת עם טומי לפיד. הציבור החרדי רתח והיו כאלו שדיברו אפילו על מניינים נפרדים בכנסת לח"כים החרדים, כדי לא לשתף במנין עם היושבים בממשלה שתעקור את היהדות.

אחרי זה בא שרון והכריז על עקירת גוש-קטיף. את הדתיים הלאומיים הוא זרק ושרק לחרדים שיבואו – וכתשורה הבטיח להם להוציא את 'שינוי'. להם כמובן היה את התירוץ הטוב ביותר נגד הדתיים-לאומיים: אתם הפקרתם אותנו כשהלכתם עם טומי לפיד; בגללכם לקחו לנו את הקצבאות, סגרו את משרד הדתות והעבירו חוקים דורסניים. עכשיו 'לכו תאבקו לבד'.

לכאורה היה לציבור החרדי את מלא הצדק לומר זאת, רק שהוא שכח שלא מדובר פה על מאבק פנימי של שתי קבוצות כדורגל, אלא על מאבק אמיתי על קודשי ישראל, ובמאבק זה מדובר על אמת ולא על משקעים נפשיים.

עכשיו הגיע תורם של הדתיים הלאומיים להחזיר לחרדים, אחרי שהחרדים 'החזירו' לדתיים-לאומיים על התעלמותם מזעקתם בימי 'שינוי' ואחרי שגוש-קטיף חרב. אז כשליצמן הודיע שאסור לפנות את הקברים, זעקו ה'סרוגים': 'אתם פיניתם קברים בגוש-קטיף, עכשיו שיפנו את הקברים באשקלון'. ולא להאמין להיכן זה הגיע, אפילו רבנים דתיים-לאומיים יצאו בקמפיינים נלהבים בעד פינוי הקברים. העיקר 'להראות להם', לחרדים האלו, מה זה לשתוק כשמגרשים יהודים.

בית הרפואה ברזילי

כשליצמן הודיע שאסור לפנות את הקברים, זעקו ה'סרוגים': 'אתם פיניתם קברים בגוש-קטיף, עכשיו שיפנו את הקברים באשקלון'. ולא להאמין להיכן זה הגיע, אפילו רבנים דתיים-לאומיים יצאו בקמפיינים נלהבים בעד פינוי הקברים. העיקר 'להראות להם', לחרדים האלו, מה זה לשתוק כשמגרשים יהודים.

מכירים את קמצא ובר-קמצא? זוכרים איך חרבה ירושלים בגללם? אז רק שלא תחרב בשנית בגלל מאבקים אלו.

לנו חסידי חב"ד יש את הכוונותיו הקדושות של הרבי מלך המשיח שמאחד את כל הזרמים, הגוונים והקולות בעם ישראל ובתורת ישראל. אצל הרבי יש אמת אחת מבלי הבט כלל על העניינים האישיים ומשחקי הכבוד.

יש לנו את הזכות לאחד את כל העם במאבק צודק ואמיתי, כשמצד אחד אנו נאבק בכל התוקף נגד הפגיעה בקודשי ישראל ומאידך נהיה תמיד יחד עם אלו שיזעקו נגד הפקרת ביטחונם של יושבי ארץ הקודש.

מרגלים בתוכנו!

דובר שקרים לא יכון

השבוע יצא ראש הממשלה לשיחות נוספות עם נשיא ארה״ב ברק חוסיין אובמה. לא קשה לנחש ששוב יחלצו מנתניהו ויתורים נוספים, ותמיד כמובן, יש שני קולות: מה שנתניהו מספר לציבור הישראלי, עד כמה הוא עמד חזק ולא נכנע לנשיא האמריקאי; ומאידך גיסא – מה שהוא יספר ויבטיח לאובמה.

האמת המרה שונה בכלל מכל ההצגה שנתניהו הקוסם מורגל לעשות על חשבון הציבור שנופל שוב ושוב במלכודת שנתניהו מציב. על שרון יכולנו לומר הכל, כולל על הרוע והבגידה שלו, אבל לפחות הוא עמד מולנו ואמר בדיוק את מה שהוא מתכוון לעשות. לא כן נתניהו. זה חרץ את דינה של ההתיישבות ביהודה שומרון, כולל בירושלים. התיאבון שהערבים קבלו מחולשתו קשה לתאר.

הנזקים שנעשו עד כה על ידו, הם איומים ונוראים. אף אחד, כולל נשיא ארה״ב, לא האמין שיצליחו לסחוט מביבי עגלת ויתורים כה גדולה. גם הכרה במדינה פלשתינית, גם הקפאה מוחלטת בירושלים וביהודה ושומרון, עימות חזיתי עם המתנחלים. כל זה קורה הלכה למעשה!

נתניהו הוכיח שהוא גרוע משרון עשרת מונים. נקווה שהקב״ה יעצור את הגזירות הנוראות ונתניהו לא יוכל להתקדם עוד.

מהרסייך ממך ייצאו

אין זה סוד שבבחירות האחרונות הצביעו למפלגת ליכוד כעשרה מנדטים ימניים, רובם חובשי כיפות שהאמינו בכל ליבם שהצוות בוגי ובגין ישמרו על ביבי מלחרוג שמאלה. בפועל התברר שהם נמר של נייר, בעוד ביבי דוהר כל הדרך אל המדינה הפלשתינאית, ומכין את הקרקע לרוב מוחץ בעם שייתן את ידו להסכם הקמת המדינה הפלשתינאית.

לנו כחסידי חב״ד ברור שאסור לתת את היד למפלגה שתומכת במשא ומתן עם הערבים, וכי מדובר בסיוע לשפיכות דמים ר״ל ושאר איסורים בתורה; אבל אותם מאות אלפים שנתנו לעצמם היתר להצביע ליכוד, מגלים כיום שבקולותיהם מבצעים בפועל את הקמת המדינה הפלשתינאית, מחריבים יישובים ומאחזים, מוציאים צווי הריסה בכל ארץ ישראל, וכל זה בכוח שנתנו לליכוד.

הלב מתפלץ לראות את ההתדרדרות שחלה במדיניות ישראל, כאשר לא נותר מאומה מכל ההבטחות של נתניהו וחברי הליכוד ערב הבחירות. ״רק הליכוד יכול״ היא כנראה הסיסמא הכי אמיתית שמימשה את עצמה: רק הליכוד יכול להרוס את ארץ ישראל.

ומילה אחת לאנשי 'מנהיגות יהודית' בליכוד:

לצערנו, פעילותכם ונוכחותכם בתוך התנועה היא תעודת ביטוח של ביבי שימשיך להיות בשלטון עוד הרבה שנים. ראינו את זה בהצבעה האחרונה, כיצד נתניהו בשיטותיו הצליח להביס אתכם פעם נוספת. כמה חבל שמשתמשים ביהודים הנאמנים באמת לארץ ישראל כדי להחריבה, ולהטעות את הציבור כאילו יש לצפות לנאמנות מצד הליכוד. פעם אחר פעם מתגלה האמת המרה, שהליכוד גרוע בהרבה מהשמאל במבחן התוצאה.

ענת קם והמרגלים

השבוע בפרשת 'שלח' לומדים אודות המרגלים שמאסו בארץ חמדה, והשנה הדברים מקבלים משמעות עמוקה ביותר.

השנה הזאת מצטיינת בבגידה הבלתי ניתנת לסליחה של ארגוני השמאל כנגד עם ישראל וארץ ישראל. זה התחיל עם 'הקרן החדשה' שממממנת את פעילות שונאי ישראל בארץ ישראל ובעולם, כולל את דו״ח גולדסטון; ממשיך בענת קם ובאורי בלאו שפיזרו מסמכים מסווגים במטרה לפגוע ביכולת לחסל מחבלים ולערוך פעילויות מבצעיות כנגדם. ממשיך בחרם הערבי על מוצרי ההתנחלויות שיזם השמאל ואף נותן לו גיבוי.

אנשים אלו הנם מרגלים ובוגדים על פי כל קנה מידה משפטי. אנשים שגורמים להרס המדינה והביטחון, אבל במדינת ישראל הדמוקרטית הכל מותר כל עוד שמדובר באנשים מהצד השמאלי של המפה. מדינות זרות מחלקות מאות מיליוני דולרים כדי לחסל את המדינה שלנו, והם המבצעים זאת מבפנים.

בשנת תשל״ח אמר הרבי, שמדובר במהדורה חוזרת של המרגלים ומדובר בסכנה נוראה – ברוח קודשו אמר הרבי לרב שמחה עלברג ז״ל, שיש להלחם כנגדם ולגייס את כל הרבנים שכן הם ימיטו אסון גדול על עם ישראל. מתברר שאז כמו היום, קבוצה קטנה ושולית הצליחה רח״ל למאוס בארץ חמדה ולגרום לאסונות גדולים ביותר עבור כלל הציבור.

התיקון היחיד לחטא המרגלים, אז והיום, הוא להיות קשורים ביתר שאת לדברי משה נשיא הדור, אשר אומר שחס ושלום למסור שעל אחד מארצנו הקדושה

מאת: שי גפן

השנה הזאת מצטיינת בבגידה הבלתי ניתנת לסליחה של ארגוני השמאל כנגד עם ישראל וארץ ישראל. זה התחיל עם 'הקרן החדשה' שממממנת את פעילות שונאי ישראל בארץ ישראל ובעולם, כולל את דו"ח גולדסטון; ממשיך בענת קם ובאורי בלאו שפיזרו מסמכים מסווגים במטרה לפגוע ביכולת לחסל מחבלים ולערוך פעילויות מבצעיות כנגדם. ממשיך בחרם הערבי על מוצרי ההתנחלויות שיזם השמאל ואף נותן לו גיבוי.

ויש לשמור על ארץ ישראל, ורק כך יהיה שלום אמיתי.

בשיחה מיוחדת שנשא הרבי מה"מ בשבת פרשת שלח תש"מ, מתמקד הרבי בלימוד ההוראה האקטואלית מפרשת המרגלים לימינו אלה:

ועל-דרך-זה טוענים שצריכים למסור את כל השטחים שהערבים רוצים, כיון ש"עז העם היושב בארץ" ו"חזק הוא ממנו" – הם חזקים מאתנו!

ונוסף לזה, "כל העם אשר ראינו בתוכה אנשי מדות . . ושם ראינו את הנפילים בני ענק הנפילים" – האחד רוצח גדול, השני גזלן גדול, השלישי גנב גדול, הרביעי דיפלומט גדול, ואחר יודע הרבה שפות, וכיוצא-בזה..

ונוסף לזה, הם גם צועקים שמסירת כל השטחים לערבים, הוא מעשה של צדק ויושר, ובמילא, אכן צריכים לתת את כל שטחי ארץ ישראל לערבים.

ועל ידי זה ימנעו סכנה מכל היהודים, כיון שהיא "ארץ אוכלת יושביה": אם 'יגרו' את הערבים ולא ייותרו למה שהם רוצים – הם "יאכלו" את היהודים היושבים בארץ ישראל.

מה-שאין-כן כאשר יוותרו להם, וימסרו להם את השטחים שהם רוצים – יהיה שלום ו"שלום עכשיו"!

והטוענים זאת – הם יהודים, עדה קדושה מישראל, על-דרך המרגלים בזמנם. ואפילו הקומוניסטים המצטרפים אליהם – הם יהודים, היות ו"ישראל אף-על-פי שחטא – ישראל הוא".

ובכח זה שהם "עדה קדושה" מבני ישראל, באים הם וטוענים כיום שהערבים יותר מדאי חזקים מכדי שנוכל לכבשם – "עז העם היושב בארץ", יחד עם שאר

בשנת תשל"ח אמר הרבי, שמדובר במהדורה חוזרת שלהמרגליםומדוברבסכנה נוראה - ברוח קודשו אמר הרבי לרב שמחה עלברג ז"ל, שיש להלחם כנגדם ולגייס את כל הרבנים שכן הם ימיטו אסון גדול על עם ישראל. מתברר שאז כמו היום, קבוצה קטנה ושולית הצליחה רח"ל למאוס בארץ חמדה ולגרום לאסונות גדולים ביותר עבור כלל הציבור.

טענות "שלום עכשיו" האמורות לעיל, וכן טענות הקומוניסטים ו(להבדיל) הערבים.

טענות אלו הם תרגום מדויק מטענת המרגלים בשעתו!

אך כשם שאז ראו את מה שהמרגלים המיטו על בני ישראל, שדוקא הם העמידו בסכנה ממש – על-דרך-זה מובן – בנוגע למה ש"שלום עכשיו" מביאים עתה על היהודים ועל ארץ ישראל, שהם הינם ה"מהרסייך ומחריבייך" של העם היהודי ושל ארץ ישראל, רחמנא ליצלן.

ולמרות שהם צועקים "שלום עכשיו" והרי אין לך דבר יותר גדול מהשלום – אבל לאידך – "אין שלום אמר ה' לרשעים": יודעים מה כוונותיו של אש"ף, וכפי שהם אישרו את-זה עוד הפעם לאחרונה באסיפה, שכוונתם היא לצוות על כל היהודים ללכת מכל ארץ ישראל!!

ואין זה סוד – הם אומרים זאת בגלוי, וזה הודפס בכל מקום, וכל אחד יודע מזה. ואין זה דבר חדש – כבר 32 שנה (החל מתש"ח) שהם מכריזים זאת!

ואם-כן, מובן שכל הסכם שיסכמו אתם לא יוביל לשלום!

ואפילו כאשר מוותרים להם, בתנאי שיחתמו על פיסת נייר שעושים שלום לפי שעה לא רק שזה אינו מועיל, אלא זה מביא סכנה בפועל על היהודים! (ש"פ שלח תש"מ מתוך הספר קראתי ואין עונה).

התרעה מלפני 20 שנה

כל הכותרות מדברות היום על הנשק שנשלח לחיזבאלה מסוריה, על הקשר הבלתי ניתן לפירוד בין אירן לסוריה, והסכנה הגדולה לארץ ישראל מאותם כוחות.

בדיוק לפני 20 שנה, בחודש סיוון תש"נ, עבר במעמד חלוקת הדולרים ראש עיריית אריאל מר רון נחמן. בין השאר אמר לו הרבי: **"כפי שאמרתי כמה פעמים – ארצות הברית מעוניינת בטובת ארץ ישראל כי הצד שכנגד הם הערבים והערבים הם נגד ארה"ב. הם מעוניינים שלארה"ב לא תהי' הצלחה, אלא אירן וכיו"ב יצליחו. אלא שלאחרונה התערבו כאן מחשבות זרות, מחשבות צדדיות, וצריך למצוא מה להשיב על הענינים שהתווספו כאן לאחרונה. קל**

לברר זאת על-ידי שימצאו את הנאומים של נשיאי ארה"ב בעבר, בהם הסבירו לפני כל עם ועדה איך לטובת כל העולם צריכה להיות ארץ ישראל חזקה, כדי לא להניח לסורי' ולאירן וכיו"ב להתפשט, שהרי הם נגד ארה"ב לא פחות מאשר נגד ארץ ישראל ואולי עוד יותר.

כל זה קורה בשעה שישראל מואשמת כביכול בטרפוד השלום, והכוחות שהכי מתנגדים לארה"ב, סוריה ואיראן, תופסים מעמד והכרה בינלאומית וקשה להתמודד מולם.

באותה שיחה מדהימה סבר הרבי שיש להסביר בארה"ב שהסכנה האמיתית היא מהם שאינם מעוניינים בטובתה של ארה"ב, וכאשר יטפלו באותם כוחות, במילא כל העניינים יסתדרו ותרד השפעתם ההרסנית.

לצערנו המצב רק מחמיר, כי גם המסבירנים אצלנו, במקום לומר את הדברים בצורה הברורה, מנסים להתרפס ולוותר על נכסים אסטרטגיים. הגיע הזמן לומר את האמת, ולעמוד על שלנו כי רק כך נוכל לנצח!!!

יום מסוגל לביטול הגזירות

שבת קודש הוא יום כ"ג בסיון, יום מסוגל לביטול הגזירות. כידוע ביום זה התבטלה גזירת המן האגגי, כפי המסופר במגילת אסתר: "ויקראו סופרי המלך בעת ההיא בחודש השלישי הוא חודש סיון בשלושה ועשרים בו ויכתב ככל אשר צוה מרדכי אל היהודים ואל האחשדרפנים והפחות ושרי המדינות אשר מהודו ועד כוש שבע ועשרים ומאה מדינה . . ויכתוב בשם המלך אחשורוש ויחתום בטבעת המלך וישלח ספרים ביד הרצים גו'".

באותו היום, כ"ג בסיון התקיים "ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות גו' והעיר שושן צהלה ושמחה", "ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר".

בשיחה שנשא הרבי מה"מ ביום כ"ג בסיון תשמ"ג, אמר הרבי: **"בכ"ג סיון מדי שנה בשנה נקראים "סופרי המלך" – מלכו של עולם.. והם כותבים "ככל אשר צוה מרדכי גו'" .. וכפי שהיה 'בימים ההם' – שלמרות שפל המצב שבו היו נתונים בני ישראל .. שהיה ב"ד מסויים שפסק גזירה איומה על בני ישראל, רחמנא ליצלן, אף על פי כן, כאשר בא התאריך דכ"ג סיון – הנה לא זו בלבד שנתבטלה הגזירה שנכתבה באגרות הראשונות .. אלא עוד זאת, עד שנפעל ליהודים הייתה אורה ושמחה ויקר בגלוי!**

כן תהיה לנו, שהשנה בכ"ג סיון נזכה לביטול כל הגזירות החתומות ר"ל ונפל פחד היהודים עליהם, ונראה את ההתגלות של הרבי שליט"א לעין כל.

"The quickest way to reveal Moshiach is by learning the Torah sources about Moshiach & redemption" ש"פ תזריע ומצורע ה'תנש"א

Radio Moshiach & Redemption

1620-1640 AM around Crown Heights & Boro Park
& 1710 AM in parts of Brooklyn **24/6**
worldwide live broadcast: www.RadioMoshiach.org

ב"קל

ב"ה, ט"ו סיון, תשי"ג
ברוקלין.

שלום וברכה!

...ב) מ"ש בענין הרדיו שאחד מאברכי התמימים ידבר מזמן לזמן והשאר ישמעו, הנה ידועה השתדלות נשיאינו הק' ואשר דרשו גם מאתנו שיפוצו המעיינות וסעיפיהם במרחב היותר גדול. ולכן אם יש לחשוב ע"ד הנ"ל, צריך לחפש אופן שיוכל להגיע לחוגים רחבים, ולא רק למספר מצומצם של אנשים. וכיון שאיני בקי בהחוקים עד"ז במדינה זו, איני כותב בפרטיות יותר, אבל בודאי ע"י חקירה ודרישה יוכל להוודע גם עד"ז.

אנא תרמו בעין יפה למגבית המיוחדת של $100,000

For donations or dedications make checks payable to:
"Radio Moshiach & Redemption"
383 Kingston Ave. #94, Brooklyn, NY 11213
718 756-4530 Tel/Fax 363-1652 Email: RadioMoshiach@erols.com
יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

רבני חב"ד התאספו בקראון הייטס

לאחר חג השבועות, בו מגיעים רבני חב"ד מכל העולם לחצרות קדשנו, קיים הבד"צ בשכונת קראון הייטס אירוע "קבלת פנים" לרבנים, במהלכו דנו בענינים העומדים על הפרק

מידי שנה, לקראת חג השבועות, כאשר רבני חב"ד מכל העולם מגיעים לחצרות קדשנו, מקיים בית הדין דקראון הייטס אירוע "קבלת פנים", במהלכו דנים הרבנים בענינים העומדים על הפרק.

גם השנה הזמינו חברי הבית דין הרב הרב **אהרן יעקב שווי** והרב **אברהם אזדאבא** את הרבנים לפגישה החשובה, בה השתתפו שלוש עשרה רבנים מורי הוראה, רבני קהילות ומארי דאתרא מארץ הקודש.

המשתתפים (לפי סדר הא"ב): הרב **גדליהו אקסלרוד**, רב קהילת חב"ד בחיפה. הרב **מנחם מענדל גלוכובסקי** סגן מזכיר בי"ד רבני חב"ד באה"ק ורב קהילת חב"ד ברחובות. הרב **שלמה הלפרן**, רב קהילת חב"ד בתל אביב. הרב **ישראל הלפרין**, רב קהילת חב"ד בהרצליה. הרב **יוסף העכט**, חבר בי"ד רבני חב"ד באה"ק ורב העיר אילת. הרב **ישעיהו הרצל**, רב העיר ורב קהילת חב"ד בנצרת-עלית. הרב **מנחם מענדל וילהלם**, רב חברת אגד. הרב **שניאור זלמן וילשאנסקי**, רב קהילת חב"ד במוריסטאון. הרב **יעקב מנדלסון**, רב קהילת חב"ד בערד. הרב **חיים קיז'נר**, רב קהילת חב"ד בעמונאל. הרב **אהרן יעקב שווי**, מרא דאתרא וחבר הבד"צ דקראון הייטס.

כינוסי תורה בכל אתר ואתר

בהתאם להוראת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח, לערוך כינוסי תורה בסמיכות לשלושת הרגלים, נערכו כינוסי תורה בארץ הקודש ובעולם. לקט דיווחים מקהילות אנ"ש, מהישיבות ובתי חב"ד.

צרפת. עשרות מאנ"ש התכנסו בפריז הבירה, לכינוס תורה ב'בית ליובאוויטש' והאזינו לדברים בכל מקצועות התורה.

ארגנטינה. החורף השורר בעונה זו בחצי הדרומי של כדור הארץ, גרם לסופה שניתקה את רשת החשמל בבואנוס איירס. אנ"ש והתמימים לא נרתעו והשתתפו בכינוס התורה לאור הנרות.

נתניה: בית חב"ד בקרית נורדאו ערך כינוס תורה, בהשתתפות רבנים מהעיר. בכנס נערך גם 'סיום הרמב"ם', תוך פרסום ועידוד ביצוע תקנת הרבי ללימוד הרמב"ם.

קרית גת: אנ"ש והתמימים התאספו לכינוס תורה בבית הכנסת "שערי גאולה". נשאו דברים: הרב שלום דב וולפא, הרב יעקב סינגאווי, הרב יוסף סט והרב פנחס סטזגובסקי.

רוסיה: קהילת אנ"ש וחובבי התורה במוסקבה, התאספו לכינוס תורה באסרו חג מתן תורה', בבית הכנסת מארינה רושצ'ה, בהשתתפות רבנים, ראשי ישיבות וראשי הכוללים בעיר.

קנדה: בבית הכנסת המרכזי של אנ"ש במונטריאול נערך "כינוס תורה" במוצאי אסרו חג, עם הרב דובער הכהן בעל. המשך הכינוס התקיים ביום ראשון עם הרבנים פישר ואשכנזי.

קריות: ביום שני הסמוך לחג, נערך בבית כנסת חב"ד המרכזי שבקרית שמואל, כינוס עם הרבנים פיזם, שילדקרויט, זוין, למברג ווילשנסקי.

אלפים בכנס התעוררות לזכות רובשקין

אלפים מאנ"ש בקראון הייטס, התכנסו בליל יום שלישי י"ב סיוון, לכינוס תמיכה למען הצלחתו במשפט של ר' **שלום מרדכי הלוי רובשקין**.

במהלך הערב אמרו הקהל בצוותא פרקי תהילים לזכותו של איש החסד, את הכינוס הנחה הרב **ליפא ברענן**, שהזמין את הרב **אהרן חיטריק** למסור לקהל על מצבו הנוכחי של ר' שלום מרדכי.

לאחר מכן האזינו לדברי התעוררות וחיזוק מאת המרצה הנודע הרב **יוסף יצחק יעקובסון**. רבים ניצלו את ההזדמנות לחתום על העצומה למשפט הוגן לרובשקין, עליה חתמו עד כה עשרות אלפי יהודים מכל רחבי תבל.

ב"ה

רצוננו לראות את מלכנו!

לקראת ג' תמוז - תלמידי התמימים מתקשרים לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ופועלים את התגלותו

מבצעים את ה'החלטות טובות' המופיעות בדו"ח*.

מתקשרים ע"י 'ראיית פניו' - צופים בוידיאו מיוחד בענייני גאומ"ש שיוקרן בישיבות תות"ל - לקראת ג' תמוז.

בין כל 50 משתתפים תוגרל מלגה ע"ס 500 ₪ לנסיעה לרבי במסגרת 'דור דעה'

בונוס מיוחד - צופים ומסכמים

בין כל 10 תמימים שיגישו סיכום על הוידיאו יוגרל סט דבר מלכות פיענוחים**

* לפחות 9 מתוך 10 ** הבונוס מותנה בהשתתפות בהגרלה על המלגה.

זמן המבצע: יום שלישי כו' סיון - יום שלישי ג' תמוז

במסגרת מבצע "דור דעה"
קרן מלגות לנסיעה לרבי ה'תש"ע

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

חסידים . . אין משפחה

נולדו במזל"ט

• למשפחת ר' **שלמה ביסטריצקי**, אגורה, קליפורניה – להולדת הבן.

• למשפחת ר' **יוסף גרייזמאן**, קולבר סיטי, קליפורניה – להולדת הבן.

• למשפחת ר' **לוי דורקו**, פלטבוש – להולדת הבן.

• למשפחת ר' **לוי דיין**, קראון הייטס – להולדת הבן.

• למשפחת ר' **שניאור זלמן הרצל**, קראון הייטס – להולדת הבן **יעקב ישראל**; ולזקניהם משפחת הרב ישעיהו הרצל, רב העיר נצרת עילית ואנ"ש בסביבה; משפחת ר' מיכאל פנחס לייבוש הרצל, משפיע בירושלים.

• למשפחת ר' **שניאור זלמן וואגל**, לונדון, אנגליה – להולדת הבן **שלמה**; ולזקניהם משפחת ר' נתן וואגל, ירושלים; משפחת ר' יוסף בלוי, נחלת הר חב"ד.

• למשפחת ר' **מרדכי וולנברג**, קרדיף, אנגליה – להולדת הבן.

• למשפחת ר' **שניאור זלמן הלוי ויגלר**, ראשון לציון – להולדת הבן; ולזקניהם משפחת ר' שלמה הלוי ויגלר, לוד; משפחת ר' יצחק יונה מנדלזון, לוד; משפחת ר' יצחק מאיר הכהן סוסובר, ראשון לציון; מרת צביה ברוומן, כפר חב"ד.

• למשפחת ר' **חיים דוד וילהלם**, לוד – להולדת הבן; ולזקניהם משפחת ר' אליהו וילהלם, נחלת הר חב"ד; משפחת הרב טוביה בלוי, רב שכונת נווה יעקב ומנהל על-יסודי בית חנה ירושלים; מרת רחל וילהלם, ירושלים.

• למשפחת ר' **יעקב זרחיה**, לוד – להולדת הבן; ולזקניהם משפחת ר' נתן זרחיה, גבעת שמואל; מרת שולמית פרץ, לוד.

• למשפחת ר' **מנחם מענדל הלוי חפר**, מנכ"ל מכללת בית רבקה כפר חב"ד, בני ברק; משפחת ר' יוסף צבי הלוי סגל, ראש כולל צמח צדק ירושלים.

• למשפחת ר' **מרדכי לייטסון**, קראון הייטס – להולדת הבן.

• למשפחת ר' **צבי ליפסקר**, כפר חב"ד – להולדת הבן; ולזקניהם משפחת ר' שלום דובער ליפסקר, כפר חב"ד; משפחת ר' מנחם מענדל טננבוים, ירושלים.

• למשפחת ר' **יחזקאל ליצמן**, מונסי – להולדת הבן.

• למשפחת ר' **ברוך לנדא**, טורונטו, קנדה – להולדת הבן.

• למשפחת ר' **שלמה מרגליות**, בני ברק – להולדת הבן; ולזקניהם משפחת ר' נחום מרגליות, ירושלים; משפחת ר' ישראל דוד נחשון, יו"ר נידות חב"ד וצבאות ה' בארה"ק, נצרת עילית; משפחת הרב זלמן טוביה הכהן אבלסקי, שליח כ"ק אד"ש מה"מ ורב ראשי קישינב, מולדובה.

• למשפחת ר' **יוסף פונטוס**, קראון הייטס – להולדת הבן.

• למשפחת ר' **אלחנן צייגר**, כפר חב"ד – להולדת הבן; ולזקניהם משפחת ר' יעקב מנחם צייגר, ירושלים; משפחת ר' יוסף יצחק ליברוב, שליח כ"ק אד"ש מה"מ ויו"ר 'מכון לוי יצחק', כפר חב"ד ב'; משפחת ר' חיים שמואל מנחם מענדל ליברוב, לונדון, אנגליה; מרת גענסיא שניאור, כפר חב"ד.

• למשפחת ר' **זלמן יוסף דוד קאופמן**, כפר חב"ד – להולדת הבן; ולזקניהם משפחת ר' אליהו ישראל קאופמן, כפר חב"ד; משפחת ר' יהושע בר מוחא, צפת.

• למשפחת ר' **דובער קרניאל**, ירושלים – להולדת הבן; ולזקניהם משפחת ר' העני קרניאל, כפר חב"ד; משפחת ר' יוסף יצחק אייזעלקאפף, ירושלים; מרת תמרה אייזעלקאפף, ירושלים.

• למשפחת ר' **אייל רב נוי**, לוס אנג'לס, קליפורניה – להולדת הבן.

• למשפחת ר' **יחזקאל משה רוזנברג**, עמנואל – להולדת הבן; ולזקניהם משפחת ר' שמעון רוזנברג, נתניה; משפחת ר' משה אשל, כפר סבא.

• למשפחת ר' **גולן שחם**, נס ציונה – להולדת הבן.

•

• למשפחת ר' **רומן איצקוביץ**, ראשון לציון – להולדת הבת.

• למשפחת ר' **לוי יצחק ארנשטיין**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ שפרינצק חיפה – להולדת הבת **חיה מושקא**; ולזקניהם משפחת ר' משה מרדכי ארנשטיין, משפיע ישיבת חב"ד חח"ל צפת; מרת מרים ארנשטיין, יד בנימין; משפחת ר' יהודה לייב דובאוו, קראון הייטס; משפחת ר' אליהו הכהן כהן, רחובות; משפחת ר' אברהם הכהן כהן, בני ברק; משפחת ר' יוסף זיגדון, גני יוחנן.

• למשפחת ר' **יעקב ברודי**, שיקגו, אילנוי – להולדת הבת.

• למשפחת ר' **מנחם מענדל בריקמן**, ירושלים – להולדת הבת; ולזקניהם משפחת ר' דוד בריקמן, לוד; משפחת ר' יצחק בריקמן, בני ברק; משפחת פישר, ירושלים.

• למשפחת ר' **ג'וש גוטלף**, קראון הייטס – להולדת הבת.

• למשפחת ר' **מרדכי גולדשטיין**, כפר חב"ד – להולדת הבת; ולזקניהם מרת רבקה גולדשטיין, צפת; משפחת ר' נתן ריבר, כפר חב"ד.

• למשפחת ר' **שניאור פרץ גורפינקל**, נחלת הר חב"ד – להולדת הבת; ולזקניהם משפחת ר' אלכסנדר גורפינקל, ביתר עילית; משפחת ר' רפאל חרותי, נחלת הר חב"ד.

• למשפחת ר' **יצחק העכט**, קינגסטון – להולדת הבת.

• למשפחת ר' **משה וילנקין**, אשקלון – להולדת הבת; ולזקניהם משפחת ר' דובער וילנקין, כפר חב"ד; משפחת ר' ברוך גופין, משפיע בכפר חב"ד; משפחת ר' מאיר הכהן לרר, נחלת הר חב"ד; מרת חיה לרר, בני ברק.

• למשפחת ר' **אדם טילסון**, מונסי – להולדת הבת.

• למשפחת ר' **מנחם מענדל יוניק**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ לונדון, אנגליה – להולדת הבת **שיינא**; ולזקניהם מרת יוניק, קראון הייטס. משפחת ר' שמואל לו, לונדון, אנגליה.

• למשפחת ר' **יעקב מגור**, מגדל העמק – להולדת הבת; ולזקניהם משפחת ר' רפאל פליקס מגור, כפר גדעון; מרת מזל מגורא, חצור הגלילית; משפחת ר' מרדכי אפללו, מגדל העמק; משפחת ר' אברהם נתן, ראשון לציון.

• למשפחת ר' **משה מלמד**, קראון הייטס – להולדת הבת.

• למשפחת ר' **מרדכי סבן**, רחובות – להולדת הבת.

• למשפחת ר' **יחיאל מרדכי עמרני**, באר שבע – להולדת הבת **רות מלכה**; ולזקניהם משפחת ר' אליהו חיים עמרני, בני ברק.

• למשפחת ר' **מרדכי ענגל**, מלבורן, אוסטרליה – להולדת הבת.

• למשפחת ר' **מנחם מענדל פרידמן**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ הר אדר – להולדת הבת; ולזקניהם מרת ציפורה חנה פריידא פרידמן, ירושלים; משפחת ר' ליפא קורצווייל, נחלת הר חב"ד.

• למשפחת ר' **אברהם קופצ'יק**, צפת – להולדת הבת **חיה מושקא**; ולזקניהם משפחת ר' קלונימוס קלמיש קופצ'יק, שליח כ"ק אד"ש מה"מ חדרה; מרת אסתר קופצ'יק, קרית אתא; משפחת ר' שמעון קורן, ירושלים; משפחת ר' טוביה דורון, בת ים; מרת צביה דורון, גבע; משפחת ר' אברהם יעקב הרשקוביץ, ירושלים.

• למשפחת ר' **יהודה לייב קנטור**, וועסטפורט, קונטיקט – להולדת הבת.

• למשפחת ר' **אברהם ישעיה קעניג**, מגדל העמק – להולדת הבת **מלכה**; ולזקניהם משפחת ר' אלעזר מרדכי קעניג, משפיע בנצרת עילית; משפחת ר' דוד אלכסנדר זושא קעניג, ירושלים; משפחת ר' מרדכי הרשקוביץ, ירושלים; מרת אסתר קורנט, פרדס חנה.

• למשפחת ר' **זאב קפלן**, ירושלים – להולדת הבת; ולזקניהם משפחת ר' נחום קפלן, משפיע בקהילת חב"ד לוד; מרת יהודית רבינוביץ, ירושלים.

• למשפחת ר' **יוסף רסקין**, סידני, אוסטרליה – להולדת הבת.

• למשפחת ר' **שמואל שארף**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ ניו דלהי, הודו – להולדת הבת **חנה**. ולזקניהם משפחת ר' יהושע שארף, ביתר עילית; משפחת ר' מנחם נחום הכהן כהן, ירושלים.

• למשפחת ר' **שמואל שטרסברג**, כפר חב"ד – להולדת הבת; ולזקניהם מרת שולמית שטרסברג, ירושלים; משפחת ר' גרשון סודקביץ, כפר חב"ד; משפחת ר' אפרים זלמן סודקביץ, כפר חב"ד.

• למשפחת ר' **דוד שמוקלר**, קראון הייטס – להולדת הבת.

הגיעו למצוות

• למשפחת ר' **אליהו שמעון בן ארוש**, כפר חב"ד – להגיע הבן הת' **יוסף יצחק** למצוות; ולזקניהם משפחת ר' אברהם שהרבני, אזור.

• למשפחת ר' **שלמה דובער הרצל**, ראש פינה – להגיע הבן הת' **מנחם מענדל** למצוות; ולזקניהם משפחת ר' יוסף הרצל, כפר חב"ד; מרת שרה קפלן, משלוחי כ"ק אד"ש מה"מ לארה"ק, צפת; משפחת ר' משה דוד ליברמן, אנטוורפן, בלגיה.

• למשפחת ר' **מומי ואנו**, רחובות – להגיע הבן הת' **עידן** למצוות.

• למשפחת ר' **יעקב הלוי לוי**, קרית גת – להגיע הבן הת' **חיים** למצוות.

• למשפחת ר' **חיים מזרחי**, קרית שמואל – להגיע הבן הת' **יוסף יצחק** למצוות.

• למשפחת ר' **אילן מלכה**, נהריה – להגיע הבן הת' **לירן ישראל** למצוות; ולזקניהם משפחת ר' שמעון מלכה, קרית אתא; משפחת ר' משה אלימלך, זרעית.

• למשפחת ר' **משה מרקוביץ**, בני ברק – להגיע הבן הת' **מנחם מענדל** למצוות.

• למשפחת ר' **בן ציון פיל**, ס. פרנסיסקו, קליפורניה – להגיע הבן הת' **אברהם אליהו** למצוות.

באו בקשרי שידוכין

• למשפחת ר' **יצחק אלבו**, יקנעם – לבוא הבן הת' **ניסים** בקשרי שידוכין עב"ג **הדסה מושקא** למשפחת ר' **חיים מדינה**, מגדל העמק.

• למשפחת ר' **עידו בן דוד**, בנימינה – לבוא הבן הת' **עמרי** בקשרי שידוכין עב"ג **פיה** למשפחת ר' **דניאל קרלין**, אור עקיבא-חדרה; ולזקניהם משפחת ר' יהושע פאר, רמת גן.

• למשפחת ר' **אברהם בן מתתיהו**, גבעת אולגה – לבוא הבן הת' **אבירז** בקשרי שידוכין עב"ג **חיה מושקא** למשפחת ר' **זמרוני זעליג ציק**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ ויו"ר האגודה למען הגאולה בת ים; ולזקניהם מרת ציפורה ציק, חולון.

• למשפחת ר' **מאיר ברודקין**, ירושלים – לבוא הבן הת' **יונה** בקשרי שידוכין עב"ג **אסתר ליבא** למשפחת ר' **בן ציון רבקין**, נצרת עילית.

• למשפחת ר' **אברהם אבא ברוק**, נחלת הר חב"ד – לבוא הבן הת' **לוי** בקשרי שידוכין עב"ג **הדס** למשפחת ר' **משה יצחק רוזנפלד**, כפר חב"ד; ולזקניהם משפחת ר' נתן גינצברג, בני ברק; מרת רבקה בן שחר, כפר חב"ד.

• למשפחת **גולדשטיין**, קראון הייטס – לבוא הבן הת' **מענדל** בקשרי שידוכין עב"ג **גילית** למשפחת **פיצ'נאסובה**, בולדר, קולרדו.

• למשפחת הרב **מנחם מענדל גלוכובסקי**, מזכיר בי"ד רבני חב"ד בארה"ק ורב קהילת חב"ד רחובות – לבוא הבן הת' **יוסף יצחק** בקשרי שידוכין עב"ג **חיה מושקא** למשפחת ר' **זלמן לייב מרקוביץ**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ מונסי, ניו יורק; ולזקניהם מרת פריידא ראצא גלוכובסקי, טורנטו, קנדה; מאת פרומה שרה כהן (מישלובין), ירושלים.

• למשפחת **גרינברגר**, אילת – לבוא הבן הת' **יעקב ישראל ישורון** בקשרי שידוכין עב"ג **מלי** למשפחת ר' **יוסף הכהן כהן**, רמלה.

• למשפחת ר' **פנחס דדון**, נחלת הר חב"ד – לבוא הבן הת' **רעיה** למשפחת ר' **רפאל אילו**, נחלת הר חב"ד.

• למשפחת ר' **ברוך דוידוף**, לונדון, אנגליה – לבוא הבן הת' **שמואל** בקשרי שידוכין עב"ג **דבורה לאה** למשפחת **גודמן**, היילנד פארק, ניו ג'רסי.

• למשפחת **הלל**, מונטריאול, קנדה – לבוא הבן הת' **שמואל** בקשרי שידוכין עב"ג **יעל** למשפחת **וולף**, מלבורן, אוסטרליה.

• למשפחת **וולוביק**, קראון הייטס – לבוא הבן הת' **שמואל** בקשרי שידוכין עב"ג **מושקא** למשפחת **חזנוב**, מנלפן, ניו ג'רסי.

• למשפחת **זרחי**, קראון הייטס – לבוא הבן הת' **שלמה חיים** בקשרי שידוכין עב"ג **אסתר לאה** למשפחת **העכט**, פורסט הילס.

• למשפחת **חנוביץ**, פלטבוש – לבוא הבן הת' **יוני** בקשרי שידוכין עב"ג **שרה** למשפחת **קאפעלושניק**, בואנוס איירס, ארגנטינה.

• למשפחת **טאלער**, לוס אנג'לס, קליפורניה – לבוא הבן הת' **יחזקאל** בקשרי שידוכין עב"ג **דבורה** למשפחת **רוזנבלום**, פיטסבורג, פנסלבניה.

• למשפחת **טויטו**, רחובות – לבוא הבן הת' **יקיר** בקשרי שידוכין עב"ג **בלומה** למשפחת **הייזלער**, סיאטל, וושינגטון.

• למשפחת **ליפשיץ**, אשקלון – לבוא הבן הת' **משה** בקשרי שידוכין עב"ג **רבקה** למשפחת **פרישמן**, מעלה אדומים.

• למשפחת ר' **אליעזר מזרחי**, ירושלים – לבוא הבן הת' **מרדכי** בקשרי שידוכין עב"ג **שרה לאה** למשפחת ר' **רון קולטון**, ירושלים.

• למשפחת ר' **יצחק משען**, ס. פאולו, ברזיל – לבוא הבן הת' **אברהם מאיר** בקשרי שידוכין עב"ג **בלומה** למשפחת **סטאק**, אוטבה, קנדה.

• למשפחת ר' **מיכאל סלוין**, קראון הייטס – לבוא הבן הת' **מרדכי** בקשרי שידוכין עב"ג **רייזל** למשפחת ר' **לוי בוימגרטן**, מנהל טנק המבצעים בניו יורק, קראון הייטס.

• למשפחת ר' **יועץ רידי**, נס ציונה – לבוא הבן הת' **מנחם אוריאל** בקשרי שידוכין עב"ג **חיה שרה** למשפחת ר' **גדעון ג'וחפי**, נחלת הר חב"ד.

• למשפחת **שקולניק**, נחלת הר חב"ד – לבוא הבן הת' **אברהם שמחה** בקשרי שידוכין עב"ג **רבקה** למשפחת ר' **שמואל חיים ריניץ**, עמנואל; ולזקניהם משפחת ר' יוסף זאב ריניץ; קראון הייטס.

הקימו בית בישראל - בית חב"ד

• למשפחת ר' **אריה אייבער**, סידני, אוסטרליה – לנישואי הבן הת' **שמואל** עב"ג **חנה** למשפחת ר' **יצחק חיים-פור**, גרייט נק, ניו-יורק; ולזקניהם מרת ליבא שפרה אייבער; משפחת ר' נחום חאיש ציטרון; מרת שמעונה ציטרון; משפחת ר' אברהם חייספור; משפחת ר' רוני צלח; מרת הדסה לאה מן.

• למשפחת **אש**, מלבורן, אוסטרליה – לנישואי הבן הת' **שמעון** עב"ג **חוה** למשפחת **ליפשיץ**, סינסנטי, אוהיו.

• למשפחת ר' **מאיר בלולו**, ירושלים – לנישואי הבן הת' **יצחק יעקב** עב"ג **רעות** למשפחת ר' **יוסף בן חור**, פוריה, נווה עובד.

• למשפחת **גיטלין**, מרקהם – לנישואי הבן הת' **יעקב** עב"ג **זלטה** למשפחת **פורטר**, קליבנלד.

• למשפחת ר' **יוסף משה גראדען**, לונג ביטש, קליפורניה – לנישואי הבן הת' **מנחם מענדל** עב"ג **מלכה דבורה** למשפחת ר' **צבי הירש מרגולין**, בוסטון.

• למשפחת הרב **משה הבלין**, רב העיר ור"י חב"ד תות"ל קרית גת – לנישואי הבן הת' **מנחם מענדל** עב"ג **חיה** למשפחת ר' **משולם זושא אלפרוביץ**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ ומשפיע בישיבת חב"ד תות"ל קרית גת; ולזקניהם משפחת ר' שלום דובער אלפרוביץ, ניו הייבן; משפחת ר' זאב וולף זלמנוב, כפר חב"ד.

• למשפחת ר' **יצחק יעקב הולצברג**, נחלת הר חב"ד – לנישואי הבן הת' **שניאור זלמן** עב"ג **בת שבע** למשפחת ר' **בנימין נחום זילברשטרום**, ירושלים; ולזקניהם מרת שרה הולצברג, ירושלים; משפחת ר' מרדכי אהרן זילברשטרום, ירושלים; משפחת ר' בן ציון שגלוב, ירושלים.

• למשפחת **הר האושר**, חפציבה – לנישואי הבן הת' **שחר** עב"ג **רבקה** למשפחת **אשר**, יהוד.

• למשפחת ר' **אהרן חיים וולף**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ שיקגו, אילינוי – לנישואי הבן הת' **יוסף** עב"ג **מושקא** למשפחת ר' **שלמה יהודה הלוי סגל**, קראון הייטס; ולזקניהם משפחת ר' שלום דובער בוטמן, תל אביב; משפחת ר' פנחס דוד הלוי סגל.

• למשפחת **טורנהיים**, קראון הייטס – לנישואי הבן הת' **מרדכי** עב"ג **רבקה** למשפחת **קוליק**, סידני, אוסטרליה.

• למשפחת ר' **בצלאל חיים יקונט**, כפר חב"ד – לנישואי הבן הת' **אלחנן** עב"ג **אסתר** למשפחת ר' **נתנאל דרייפוס**, נתניה.

• למשפחת ר' **מאיר ישועה**, נהריה – לנישואי הבן הת' **עומר** עב"ג **חנה** למשפחת ר' **מרדכי משה הכהן אוריאן**, רמת ישי.

• למשפחת ר' **דובער כהן**, קראון הייטס – לנישואי הבן הת' **ברוך שלום הכהן** עב"ג **אסתר** למשפחת ר' **יוסף לסקר**, כפר חב"ד; ולזקניהם; משפחת ר' משה צבי לסקר, בני ברק; משפחת ר' ישראל אהרן נפרסטק, כפר חב"ד.

• למשפחת **לואיס**, קראון הייטס – לנישואי הבן הת' **יוסף** עב"ג **מושקא** למשפחת ר' **יהודה לייב נוימן**, קראון הייטס.

• למשפחת ר' **אברהם ראובן לובין**, שיקגו, אילינוי – לנישואי הבן הת' **מנחם מענדל** עב"ג **חיה מוסיא** למשפחת ר' **יעקב לאטאוויטש**, וועננטוראא, קליפורניה; ולזקניהם מרת מאשא רייצא לאקס; משפחת ר' שמעון פרץ.

• למשפחת **לוובנשטיין**, מוריסטון – לנישואי הבן הת' **ישעיה** עב"ג **חיה מושקא** למשפחת **ריידגוורדסקי**, לוס אנג'לס, קליפורניה.

• למשפחת ר' **שלמה מאיר מארק**, כפר חב"ד – לנישואי הבן הת' **אהרן** עב"ג **בתיה גיטל** למשפחת ר' **מיכאל לוין**, לוד; ולזקניהם מרת העני קרניאל, כפר חב"ד.

• למשפחת ר' **חיים מזרחי**, קרית שמואל – לנישואי הבן הת' **ברוך** עב"ג **רינת אלישבע** למשפחת ר' **יצחק ששון אורלב**, רחובות.

• למשפחת ר' **עזריאל מיפעי**, כפר חב"ד – לנישואי הבן הת' **יוסף יצחק** עב"ג **שרה יסכה** למשפחת ר' **בצלאל משה**, ירושלים; ולזקניהם משפחת ר' עובדיה מפעי, ברקת; מרת זוהרה רחל מעטוף, ברקת; מרת מזל משה, ברקת.

• למשפחת ר' **מרדכי יהושע עמנואל**, רחובות – לנישואי הבן הת' **גד רון גואל** עב"ג **חיה מושקא לאה** למשפחת ר' **מרדכי ידגר**, צפת; ולזקניהם משפחת ר' יצחק ידגר, מנכ"ל ביה"ס חב"ד אביטל, תענך; משפחת ר' חי טוביאנה, חצור הגלילית.

• למשפחת **קינג**, נשוויל, טנסי – לנישואי הבן הת' **ישראל** עב"ג **אשירה** למשפחת **וועלטון**, ברקלי, קליפורניה.

• למשפחת ר' **פאליק שטראקס**, סורי, קנדה – לנישואי הבן הת' **אברהם ישעיה** עב"ג **חיה מושקא** למשפחת **וולף**, שיקגו, אילנוי; ולזקניהם משפחת ר' עובדיה שטראקס, לונדון.

• למשפחת **שייפער**, קראון הייטס – לנישואי הבן הת' **יהודה לייב** עב"ג **מרים** למשפחת ר' **בן ציון רובינסון**, לוס אנג'לס, קליפורניה.

• למשפחת ר' **שמואל זאב הלוי תדמור**, רמת השרון – לנישואי הבן הת' **עדי הלוי** עב"ג **אביטל פרומה** למשפחת ר' **דוד קירשבוים**, נתניה.

לעדכונים – שלחו מייל:
chsidim@gmail.com

יום שני ט"ו אב - יום ראשון כ"ח אב
במרחב הקמפוס המפואר
'אור עציון' - מרכז שפירא

קִיץ חָסִידִי בְּאוֹרוֹ שֶׁל מָשִׁיחַ.

אתה כל כך דואג לילד שלך, לצרכיו הגשמיים, לחינוך, לחסידשקייט. בקיץ יש לך הזדמנות להעניק לו את כל מה שהוא זקוק לו: שבועיים של הנאה חסידית מושלמת בקמפוס מרווח וממוזג, טיולים מאתגרים, לימודים מרתקים, מלחמת ופרצת, פעילויות חווייתיות ומעל הכל - אתה מפקיד את ילדך בידי מדריכים חסידיים ומסורים, המהווים דוגמא חיה וסוחפים אותו לאווירה אחרת, לאווירה הייחודית של קעמפ 'אורו של משיח'.

אחרי שבועיים מענדי נראה לגמרי אחרת. בתפילות, בלימודים, בהנהגה החסידית. אז מה הפלא שההורים והמחנכים כל-כך מרוצים?
מענדי שלכם בידיים טובות, **מענדי שלכם בקעמפ 'אורו של משיח'.**

לפרטים והרשמה
077-4506-770

קרן המוסדות לחינוך ילדי ישראל | קעמפ **אורו של משיח** גן ישראל בארה"ק

ערש"ק **פרשת שלח**
כ"ב סיון ה'תש"ע - 5770

242

העלון
לילדי אנ"ש

חיים עם הזמן

"אַתָּה לוֹקֵחַ אֶת הַזְּמָנָה?" סוֹכֵן הַמְּכִירוֹת עָמַד חָסֵר סַבְלָנוּת. הַצָּעִיר שֶׁלְּפָנָיו הִתְלַבֵּט קְשׁוֹת. "חַבִּיבִי," הֵאִיץ הַסּוֹכֵן בַּצָּעִיר, "אֵין לִי אֶת כָּל הַיּוֹם. מַה הֶחְלַטְתָּ, כֵּן אוֹ לֹא?" הַצָּעִיר הִזִּיעַ. "לֹא תּוּכַל לָבוֹא מָחָר?" שָׁאַל בְּתִקְוָה.

"בֶּטַח שֶׁאֲנִי יָכֹל לָבוֹא מָחָר," גִּחֵךְ הַסּוֹכֵן, "רַק שֶׁמָּחָר הַמְּחִיר יַעֲלֶה בַּ-50 אָחוּז." הוּא הִמְתִּין לְרֶגַע, נוֹתֵן לַצָּעִיר לְעַכֵּל אֶת הָעֻבְדָּה. "תִּשְׁמַע יֶלֶד," אָמַר בְּטוֹן שֶׁל מוֹרֶה, "מִכָּאן, אֲנִי מֻמְשִׁיךְ יָשָׁר לַמִּתְחָרִים שֶׁלְּךָ. הֵם יִקְפְּצוּ עַל הַהֶצָּעָה בִּשְׁתֵּי יָדַיִם, וְאַתָּה תִּתְחָרֵט עַד הַשָּׁמַיִם... זוֹ הִזְדַּמְּנוּת שֶׁלֹּא חוֹזֶרֶת." סִיֵּם בְּטוֹן דְּרָמָטִי.

13 שָׁנָה לְאָחוֹר.

"אַתָּה שׁוֹמֵעַ חַיִּים?" נָתַן אַבָּא הוֹרָאוֹת אַחֲרוֹנוֹת, "תַּעֲלֶה עַל קוֹ מִסְפָּר..." "זֶה בְּסֵדֶר אַבָּא." אָמַר חַיִּים, "אֲנִי אֶסְתַּדֵּר. תִּסְמְכוּ עָלַי..."

חַיִּים מֵעוֹלָם לֹא אָהַב לְקַבֵּל הוֹרָאוֹת. הוּא רָצָה לְנַהֵל הַכֹּל לְבַד, לְהַחְלִיט בְּעַצְמוֹ.

'אָז לָמָּה עָכְשָׁו קָשֶׁה לִי כָּל כָּךְ לְהַחְלִיט?' תָּהָה חַיִּים. הַיּוֹם הוּא מְנַהֵל אֶת הַסּוּפֶרְמַרְקֶט בְּמָקוֹם אַבָּא שֶׁעוֹבֵר כָּעֵת נְתוּחַ קַל. חַיִּים הִתְבַּקֵּשׁ לְמַלֵּא אֶת מְקוֹמוֹ לְיוֹם אֶחָד. קַלִּי קַלּוּת הָאִ?

אָז אוּלַי תַּגִּידוּ אַתֶּם מַה עוֹשִׂים כְּשֶׁעַמְּרָם הַקָּפְּאִי מְבַקֵּשׁ לָצֵאת לְהַפְסָקָה שֶׁל חֲצִי שָׁעָה? אֵיךְ לְפַצּוֹת לָקוֹחַ מֵאֻכְזָב? לְהַמְשִׁיךְ אֶת הַמִּבְצָע בְּמַחְלֶקֶת הַחַד-פַּעֲמִי? וַהֲכִי חָשׁוּב: הַאִם לְהַזְמִין אֶת מוֹצַר הַפְּלָא שֶׁמַּצִּיעַ לוֹ סוֹכֵן הַמְּכִירוֹת? הַלְוַאי וְהָיָה אֶפְשָׁר לְקַבֵּל הַפַּעַם הוֹרָאוֹת בְּרוּרוֹת וּמְדֻיָּקוֹת. כְּשֶׁמַּחְלִיטִים לְבַד אֶפְשָׁר לִטְעוֹת, וְהוּא פָּחַד לַעֲשׂוֹת שְׁגִיאוֹת שֶׁיַּעֲלוּ לְאַבָּא בְּיוֹקֶר...

זֶה נָכוֹן. כְּשֶׁמַּחְלִיטִים לְבַד אֶפְשָׁר לִטְעוֹת, אֲבָל אֶפְשָׁר גַּם לְהַחְלִיט אֶת הַהַחְלָטָה הַנְּכוֹנָה. זֶה הַתַּעֲנוּג הַגָּדוֹל שֶׁל הַקָּדוֹשׁ-בָּרוּךְ-הוּא: לָתֵת לָנוּ לַעֲבֹד בְּכֹחַ עַצְמֵנוּ וּלְהַחְלִיט לְבַד.

לָכֵן, כְּשֶׁשָּׁלַח מֹשֶׁה מְרַגְּלִים לָתוּר אֶת הָאָרֶץ, אָמַר לוֹ ה': "שְׁלַח לְךָ" – לְדַעְתְּךָ שְׁלִיחַת הַמְּרַגְּלִים נַעֲשְׂתָה עַל-פִּי דַּעְתּוֹ שֶׁל מֹשֶׁה וּבְהַחְלָטָתוֹ הַבִּלְעָדִית.

גַּם אֲנַחְנוּ נִשְׁלַחְנוּ. כָּל יְהוּדִי נִשְׁלָח לָעוֹלָם-הַזֶּה בְּתוֹר "מְרַגֵּל". מוּטָל עָלָיו לָתוּר וְלִבְחֹן מַהִי הַדֶּרֶךְ הַטּוֹבָה בְּיוֹתֵר לְכְבֹּשׁ אֶת הָעוֹלָם וְלַעֲשׂוֹת אוֹתוֹ דִּירָה לַה' יִתְבָּרַךְ.

הָיִינוּ שְׂמֵחִים לְקַבֵּל הַנְחָיוֹת בְּרוּרוֹת וּמְדֻיָּקוֹת לְכָל מַצָּב בַּחַיִּים, הָיִינוּ רוֹצִים שֶׁהָרַבִּי מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ יַגִּיד לָנוּ מֵרֹאשׁ מַה עוֹשִׂים בְּמַצָּב כֹּה נוֹרָא שֶׁל הֶעְלֵם וְהִסְתֵּר, אֲבָל רְצוֹן ה' הוּא, שֶׁנַּעֲבֹד וְנִתְיַגֵּעַ בְּכֹחַ עַצְמֵנוּ בָּעוֹלָם הַמְּבַלְבֵּל וְהַמַּטְעֶה הַזֶּה. סוֹמְכִים עָלֵינוּ מִלְּמַעְלָה שֶׁנְּצַמֵּד לָאֱמֶת וְנַחְלִיט נָכוֹן...

(ע"פ התוועדויות תש"נ ח"ג ע' 351)

2 הַטִּיוּל הַגָּדוֹל
משיח יום יום

4 ממעמקים
סיפור בהמשכים

9 הבמה שלנו
חיילים בהפסקה

<<< עמוד 6

תנועת הנוער
'צבאות השם' ארה"ק

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

הַטִּיוּל הַגָּדוֹל

"שִׁימִי, בֹּקֶר טוֹב, הִגִּיעַ הַזְּמַן לָקוּם". קוֹלָהּ הַטּוֹב שֶׁל אִמָּא הֵקִיץ אוֹתִי בְּאַחַת מִשְּׁנַת הַחֲלוֹמוֹת הַמְּתוּקָה. "אִמָּא, אֲנִי עָיֵף, אָקוּם עוֹד מְעַט", לָחַשְׁתִּי בְּעֵינַיִם עֲצוּמוֹת. "שִׁימִי, הַשָּׁעָה מְאֻחֶרֶת", קוֹלָהּ שֶׁל אִמָּא נִשְׁמַע מֵרָגַע מְעַט, "אִם לֹא תָּקוּם עַכְשָׁו, אַתָּה עָלוּל לְאַחֵר לַכִּתָּה.

בְּאִי חֵשֶׁק נָטַלְתִּי אֶת יָדַי. הִתְחַלְתִּי לְהִתְאַרְגֵּן בַּעֲצַלְתַּיִם וּלְבַסּוֹף הִגַּעְתִּי לַתַּלְמוּד-תּוֹרָה, בְּאִחוּר כָּמוּבָן. נִכְנַסְתִּי לַכִּתָּה בְּדִיּוּק לְאַחַר הַתְּפִלָּה וְהַמְּחַנֵּךְ עֲדַיִן לֹא הִגִּיעַ. הִתְפַּלַּלְתִּי בְּהַפְסָקַת-הָאֹכֶל וְכָךְ הִתְחַמַּקְתִּי מֵעֹנֶשׁ עַל הָאִחוּר. כָּכָה זֶה אֶצְלִי כְּמַעַט כָּל יוֹם...

"הֵי, שִׁימִי, תִּתְעוֹרֵר", לָחַשׁ בְּאָזְנִי יִשְׂרָאֵל, הַיּוֹשֵׁב לְיָדִי. "אוּף, אֲנִי עָיֵף, תֵּן לִי לִישֹׁן", פָּלַטְתִּי. יִשְׂרָאֵל נִסָּה לְהָעִיר אוֹתִי עוֹד מִסְפָּר פְּעָמִים וּלְבַסּוֹף הֵנִיחַ לִי. כַּנִּרְאֶה הוּא הִשְׁלִים עִם הָעֲבְדָּה שֶׁאֶלְץ בַּפַּעַם הַמִּי-יוֹדֵעַ-כַּמָּה לַעֲזֹר לִי לְהַשְׁלִים אֶת הַחֹמֶר. הָיְתָה זוֹ שְׁעַת צָהֳרַיִם וְהָעֲיֵפוּת שָׁבָה אֵלַי. הַשָּׁעוּר שֶׁהִתְנַהֵל מִסְּבִיבִי לֹא עִנְיֵן אוֹתִי בְּמִיָּחָד וְהָאֶפְשָׁרוּת לְנַמְנֵם מְעַט לְיַד הַמַּזְגָּן מָצְאָה חֵן בְּעֵינַי.

עֵינַי כִּמְעַט נָעֲצְמוּ בַּשְּׁנִית, כְּשֶׁקּוֹלוֹ שֶׁל הַמּוֹרֶה לְחֻשְׁבּוֹן הִגִּיעַ לְאָזְנַי: "כָּעֵת אָבְחַר בְּאַחַד הַתַּלְמִידִים לִפְתֹּר אֶת הַתַּרְגִּיל שֶׁעַל הַלּוּחַ. יַעֲלֶה וְיָבוֹא הַתַּלְמִיד"... "רַק שֶׁלֹּא יִבְחַר בִּי", חָלְפָה מַחְשָׁבָה מְהִירָה בְּמֹחִי, "הֵן רֹב הַשָּׁעוּר הָיִיתִי בְּאֶמְצַע הַחֲלוֹם הַשְּׁבִיעִי, וְתַרְגִּילֵי חֶשְׁבּוֹן מְמַאֲנִים מִשּׁוּם מָה לְהוֹפִיעַ בַּחֲלוֹמוֹתַי"...

"כֵּן, שִׁימִי, בּוֹא אַתָּה", נָחַת עָלַי סִיּוּם הַמִּשְׁפָּט בְּמַהֲלוּמָה. קַמְתִּי בְּרַגְלַיִם כּוֹשְׁלוֹת, כְּשֶׁאֵין לִי שׁוּם מֻשָּׂג כֵּיצַד אֶתְמוֹדֵד עִם הַתַּרְגִּיל שֶׁעַל הַלּוּחַ, וְאָז הִרְגַּשְׁתִּי בְּפֶתַק הַנִּתְחָב לְיָדִי בְּמִהִירוּת. כֵּן, זֶה הָיָה יִשְׂרָאֵל הַיּוֹשֵׁב לְצִדִּי. הוּא אַף פַּעַם לֹא יִתֵּן לְמִישֶׁהוּ לְהִתְמוֹדֵד לְבַדּוֹ, תָּמִיד יִשְׁתַּדֵּל לְהֵיוֹת בַּסְּבִיבָה, לַעֲזֹר וּלְתָמֵךְ. יִשְׂרָאֵל מַכִּיר אוֹתִי וְהוּא יוֹדֵעַ שְׁכִּשְׁלוֹן מוּל כָּל הַכִּתָּה לֹא יוֹסִיף כְּלָל לְהַתְמָדָתִי וּשְׁקִידָתִי בַּלִּמּוּדִים.

בְּדַרְכִּי לַלּוּחַ הֵצַצְתִּי לְרֶגַע בַּפֶּתֶק וּמִיָּד קָלַטְתִּי אֶת הַפִּתָּרוֹן. קִמַּטְתִּי אֶת הַנְּיָר מֵאֲחוֹרֵי גַּבִּי וּלְאַחַר שֶׁתָּחַבְתִּי אוֹתוֹ בְּמְהִירוּת לְכִיס מִכְנָסַי נָעֲמַדְתִּי בְּשַׁלְוָה לְיַד הַמּוֹרֶה אַהֲרֹן. מִתְבָּרֵר שֶׁשַּׁלְוָתִי הָיְתָה מְקֻדֶּמֶת מִדַּי. "מַה יֵּשׁ לְךָ בַּכִּיס"? שָׁמַעְתִּי אֶת הַמּוֹרֶה שׁוֹאֵל וְחַשְׁתִּי בַּסַּמָּק שֶׁמִּתְפַּשֵּׁט בְּפַרְצוּפִי.

"שׁ...שׁ...שׁוּם דָּבָר", גִּמְגַּמְתִּי, בְּתִקְוָה שֶׁהַמּוֹרֶה יַנִּיחַ לִי, "סְתָם חֲתִיכַת נְיָר". אַךְ הוּא כַּנִּרְאֶה הִבְחִין שֶׁלֹּא הָיִיתִי מְרֻכָּז בְּתֹכֶן הַשִּׁעוּר וְלֹא הִתְכַּוֵּן לַעֲשׂוֹת לִי הֲנָחוֹת. "תַּכְנִיס אֶת הַיָּד לַכִּיס וְתוֹצִיא אֶת מַה שֶּׁיֵּשׁ בּוֹ", בִּקֵּשׁ בְּפָנִים חֲמוּרוֹת. עֵינֵי כָּל הַתַּלְמִידִים הָיוּ נְעוּצוֹת בִּי וַאֲנִי הִרְגַּשְׁתִּי רָצוֹן עַז שֶׁהָאֲדָמָה תִּבְלַע אוֹתִי וְכָךְ אֵחָלֵץ מֵהַבּוּשׁוֹת...

מִשַּׁשְׁתִּי אֶת הַפֶּתֶק הַסּוֹרֵר וְהִתְחַלְתִּי לְהוֹצִיא אוֹתוֹ מֵהַכִּיס, וְאָז, בָּרֶגַע הָאַחֲרוֹן, שָׁמַעְתִּי אֶת קוֹלוֹ שֶׁל יִשְׂרָאֵל: "הַמּוֹרֶה, אֲנִי הֵבֵאתִי לוֹ אֶת הַפֶּתֶק, הוּא לֹא אָשֵׁם"...

דַּקּוֹת אֲרֻכּוֹת הִמְתַּנְתִּי לְיַד חַדְרוֹ שֶׁל הַמְּנַהֵל, עַד שֶׁהוּא קָרָא לִי לְהִכָּנֵס. אָמְנָם יִשְׂרָאֵל לָקַח עַל עַצְמוֹ אֶת הָאַשְׁמָה עַל גִּלּוּי הַפִּתָּרוֹן, אַךְ לַמְּרוֹת זֹאת שָׁלַח אוֹתִי הַמּוֹרֶה לַמְּנַהֵל, בְּאוֹמְרוֹ שֶׁהוּא מְעֻנְיָן לְשׂוֹחֵחַ אִתִּי מְעַט.

כְּשֶׁנִּשְׁמַע קוֹל הַזְּמְזֶם, דָּחַפְתִּי אֶת הַדֶּלֶת וְנִכְנַסְתִּי לַחֶדֶר בַּחֲשָׁשׁ. "מַה קּוֹרֶה לְךָ שִׁימִי, מַדּוּעַ אַתָּה מְאֻחָר לְעִתִּים קְרוֹבוֹת"? שָׁאַל אוֹתִי הַמְּנַהֵל לְאַחַר שֶׁהִתְיַשַּׁבְתִּי. כְּשֶׁהִבַּטְתִּי בּוֹ מִקָּרוֹב הוּא נִרְאָה פָּחוֹת מַפְחִיד וּזְקָנוֹ הַמַּלְבִּין שִׁוָּה לוֹ מַרְאֶה שֶׁל סַבָּא חָבִיב. "לֹא טוֹב לְךָ מַשֶּׁהוּ מֵעִיק עָלֶיךָ"? הִמְשִׁיךְ.

הֶחְלַטְתִּי לְשַׁתֵּף פְּעֻלָּה וּלְהָשִׂיחַ בִּפְנֵי הַמְּנַהֵל אֶת אֲשֶׁר עַל לִבִּי. "אֵינֶנִּי רוֹצֶה לְאַחֵר, אֲבָל אֲנִי מַרְגִּישׁ שֶׁאֵין לִי חֵשֶׁק לְהַגִּיעַ לַתַּלְמוּד-תּוֹרָה. שִׁגְרַת הַשִּׁעוּרִים לֹא מְעַנְיֶנֶת אוֹתִי וְכָל הַזְּמַן אֲנִי מְחַכֶּה לַהַפְסָקָה. גַּם בַּבֹּקֶר אֲנִי מַעֲדִיף לְהַמְשִׁיךְ לִישֹׁן מֵאֲשֶׁר לָקוּם וּלְמַהֵר

לַכְּתָה".

"אֲהָהּ", אָמַר הַמְּנַהֵל בַּהֲבָנָה, "אֲבָל מַה קּוֹרֶה בְּיוֹם שֶׁאַתָּה יוֹדֵעַ שֶׁכִּתָּתְךָ יוֹצֵאת לְטִיּוּל, גַּם אָז קָשֶׁה לְךָ לָקוּם"? "טוֹב", חִיַּכְתִּי בִּמְבוּכָה, "כְּשֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁמְּצַפֶּה לָנוּ טִיּוּל, אֲנִי מַגִּיעַ בַּזְּמַן אֲפִלּוּ בְּכָל הַשָּׁבוּעַ שֶׁלִּפְנֵי הַטִּיּוּל, כִּי הַ'כֵּיף' מַתְחִיל כְּבָר כְּשֶׁמַּתְחִילִים לְצַפּוֹת לוֹ וּמִמֵּילָא הַהַרְגָּשָׁה שֶׁלִּי הִיא אַחֶרֶת לְגַמְרֵי". "אִם כֵּן, אֲנִי רוֹצֶה לְסַפֵּר לְךָ מַשֶּׁהוּ", הוּא אָמַר בְּקוֹל מַמְתִּיק סוֹד.

"הָאֱמֶת הִיא, שֶׁבְּכָל רֶגַע מַמְתִּין לָנוּ טִיּוּל מְהַנֶּה". נִדְרַכְתִּי. שִׁעַרְתִּי שֶׁהַמְּנַהֵל מִתְכַּוֵּן לְגַלּוֹת לִי פְּרָטִים עַל הַטִּיּוּל הַשְּׁנָתִי הַקָּרוֹב. "זֶה טִיּוּל שֶׁאַף אֶחָד עֲדַיִן לֹא חָוָה אוֹתוֹ. מְדֻבָּר עַל מַשֶּׁהוּ בִּקְנֵה מִדָּה עוֹלָמִי". הַמְּנַהֵל שָׁתַק לְרֶגַע וְהִמְשִׁיךְ: "הַמּוֹעֵד הַסּוֹפִי שֶׁל הַטִּיּוּל עֲדַיִן לֹא יָדוּעַ, אַךְ וַדַּאי שֶׁהוּא יִתְקַיֵּם בְּקָרוֹב. אַל תִּדְאַג. כְּשֶׁזֶּה יִקְרֶה, אַתָּה תֵּדַע".

"כָּעֵת אַתָּה מְשֻׁחְרָר וַאֲנִי מְקַוֶּה שֶׁמֵּעַכְשָׁו מַצָּבְךָ הַלִּמּוּדִי יִשְׁתַּפֵּר, בְּעִקְּבוֹת הַטִּיּוּל שֶׁמְּצַפֶּה לָנוּ", סִיֵּם הַמְּנַהֵל וְקָרַץ לִי בַּחֲבִיבוּת. מַצַּב הָרוּחַ שֶׁלִּי הִשְׁתַּנָּה לְגַמְרֵי כְּשֶׁיָּצָאתִי מֵחַדְרוֹ לְלֹא עֹנֶשׁ וּכְבָר הִתְחַלְתִּי לְצַפּוֹת לַטִּיּוּל הַגָּדוֹל.

הַשָּׁבוּעַ שֶׁלְּאַחֲרֵי שִׂיחָתִי עִם הַמְּנַהֵל, הָיָה הַשָּׁבוּעַ הַטּוֹב בְּיוֹתֵר שֶׁעָבַר עָלַי מִתְּחִלַּת הַשָּׁנָה. בַּבַּיִת הֻפְתְּעָה אִמִּי לְהִוָּכַח שֶׁהִתְחַלְתִּי לָקוּם בַּבֹּקֶר לְבַד וּבַכִּתָּה שָׂמְחוּ הַמְּחַנֵּךְ וְהַמּוֹרֶה לְגַלּוֹת שִׁימִי חָרוּץ, עֵרָנִי וְקַשּׁוּב. גַּם חֲבֵרַי הִבְחִינוּ בַּשִּׁנּוּי שֶׁחָל בִּי וַאֲחָדִים מֵהֶם אַף נִגְּשׁוּ אֵלַי וְהֶחְמִיאוּ לִי עַל כָּךְ. לֹא סִפַּרְתִּי לָהֶם עַל הַשִּׂיחָה עִם הַמְּנַהֵל וְהִמְשַׁכְתִּי לְצַפּוֹת לַטִּיּוּל, כְּשֶׁהֲנָאָתִי מֵהַשִּׁגְרָה מַמְשִׁיכָה לְהִשְׁתַּפֵּר פְּלָאִים.

כְּשֶׁחָלְפוּ שְׁבוּעַיִם וָחֵצִי וַעֲדַיִן לֹא הוֹפִיעוּ הַמּוֹדָעוֹת עַל הַטִּיּוּל, הִתְחַלְתִּי לַחְשֹׁד. וְאָז, לְאַחַר תְּפִלַּת שַׁחֲרִית שֶׁל שַׁבָּת, נִתְקַלְתִּי בְּבֵית הַכְּנֶסֶת בְּקֹבֶץ בּוֹ הוֹפִיעַ קֶטַע מִשִּׂיחָה שֶׁל הָרַבִּי מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ. קָרָאתִי וְהֻפְתַּעְתִּי. הָרַבִּי אוֹמֵר שָׁם שֶׁהַצִּפִּיָּה לַגְּאֻלָּה הַקְּרוֹבָה גּוֹרֶמֶת לָנוּ לִהְיוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, כִּי הַטֶּבַע שֶׁל בְּנֵי-הָאָדָם הוּא, שֶׁכְּשֶׁמְּצַפִּים לְמַשֶּׁהוּ טוֹב וּמְשַׂמֵּחַ, כְּמוֹ טִיּוּל, הַהֲנָאָה מַתְחִילָה כְּבָר בַּזְּמַן שֶׁל הַצִּפִּיָּה לַטִּיּוּל!

בְּבַת אַחַת הֵבַנְתִּי לְאֵיזֶה טִיּוּל הִתְכַּוֵּן הַמְּנַהֵל: טִיּוּל הַגְּאֻלָּה, הַכּוֹלֵל טִיסָה בִּשְׁמֵי הָאָרֶץ עַל עַנְנֵי שְׁמַיָּא, מַעֲדַנִּים הַמְּצוּיִים כֶּעָפָר, גַּן חַיּוֹת שֶׁל זְאֵב וְכֶבֶשׂ יַחְדָּו, וְהָעִקָּר: הִתְוַעֲדוּת הַגְּאֻלָּה הָעֲנָקִית שֶׁל הָרַבִּי מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ שְׁלִיטָ"א עִם כָּל עַם יִשְׂרָאֵל.

כְּלָל לֹא הִתְאַכְזַבְתִּי. אַדְרַבָּא, הִתְחַלְתִּי לְצַפּוֹת לַגְּאֻלָּה בְּיֶתֶר שְׂאֵת וְהִתְחַלְתִּי לֵהָנוֹת מֵהַשִּׁגְרָה בַּכִּתָּה. חַס וְשָׁלוֹם, אֲנִי לֹא רוֹצֶה לְהַמְשִׁיךְ רֶגַע אֶחָד בַּשִּׁגְרָה הַגָּלוּתִית, אַךְ הָפַכְתִּי לְתַלְמִיד חָרוּץ כִּי אֲנִי מְצַפֶּה בְּכָל רֶגַע שֶׁהַשִּׁגְרָה הַגָּלוּתִית תַּהֲפֹךְ לִגְאֻלָּה שְׁלֵמָה.

איור: לאה

מאת: יעל שניאורסאהן

פרק מ"ד: ממעמקים

תקציר: דניאל מחליט להסתתר מפני ז'אן המנסה להכריחו להמיר את דתו.

נתי ודובי שוהים בישיבת הקיץ בצרפת.

הרב לוינגר נכנס בשערי בית האבות, ממהר לכיוון בית הכנסת. בקצה הלובי, הבחין לפתע בדמותו של אחד הקשישים יושב כפוף ומכונס בתוך עצמו. הרב לוינגר האט את צעדיו, ניגש לראות מיהו היושב כך בעצב לבדו. הוא הופתע לגלות את אדון שרלוב.

"אדון שרלוב," טפח קלות על שכמו של האיש שראשו היה מושפל. "אפשר לעזור במשהו?"

אדון שרלוב הרים את עיניו. הרב לוינגר הופתע לראות בהן עצבות. מעולם לא ראה את אדון שרלוב במצב כזה. הוא תמיד הרוח החיה במקום, החיוך נסוך על שפתיו דרך קבע, ואמרות שפר מתגלגלות מפיו. מה קרה לו?

"או, הרב לוינגר." חיוך קל עלה על פניו של אדון שרלוב. "בדיוק אותך אני צריך עכשיו."

"אבל בעצם, השיעור אמור להתחיל בעוד שתי דקות. לא הייתי רוצה לעכב את כולם." אמר לפתע אדון שרלוב.

"במה הענין?" ניסה הרב לוינגר לשאול בכל זאת.

"זה לא ענין לשתי דקות." אדון שרלוב קם ממקומו. "אתה יודע מה, בוא נלך לשיעור. לימוד התורה בוודאי יוסיף זכויות לבן שלי שהסתבך בבעיה קשה מאד, ואחרי השיעור נשב ונדבר. אני מקווה שאתה תוכל לעזור לי למצוא פתרון."

השניים פסעו יחד אל עבר בית הכנסת. כשהרב לוינגר מתאם את קצב פסיעותיו לאלו של הקשיש. למרות שהם טרם שוחחו, הוא חש כי אדון שרלוב רגוע מעט יותר.

במהלך השיעור השתדל הרב לוינגר להתרכז בדברים שמסר על אף שהיה סקרן מאד לשמוע מה בפיו של אדון שרלוב. גם אדון שרלוב, מצידו, עשה מאמץ מיוחד להשתתף בשיעור כהרגלו.

משהסתיים השיעור והמשתתפים עזבו את בית הכנסת, החל אדון שרלוב לדבר. "כבר כמה ימים שלא הצלחתי ליצור קשר עם הבן שלי. התקשרתי אליו לבית- והוא לא ענה, בתחילה לא דאגתי. חשבתי- אולי עדיין לא שב מהעבודה- אני יודע שהוא מסוגל להשאר שם שעות ארוכות. אך כשהתקשרתי בשעות שהן שעות לילה מאוחרות יותר והוא עדיין לא ענה, נדלקה במוחי נורה אדומה. היום בבוקר, ניסיתי להתקשר למשרד- ושם ענתה לי המזכירה שהוא לא נמצא, נסע לכמה ימים בקשר לעסק. משום מה, התשובה הזו לא ממש מצאה חן בעיני. ואיזשהו קול בתוכי לחש לי שיש מקום לדאגה. חפשתי וחיפשתי עד שמצאתי אצלי את מספר הטלפון הנייד שלו."

אדון שרלוב נאנח עמוקות. "חייגתי מספר פעמים, עד שלבסוף בפעם הרביעית אולי, הוא הרים את השפופרת. "אבא" הוא לחש "מה שלומך?"

"אצלי הכל בסדר ברוך השם, ואיך אצלך?" התעניינתי.

"בסדר" הוא אמר קצרות, וה'בסדר' הזה היה נשמע לי מאד מאד לא בסדר.

"דניאל, מה קורה איתך?" שאלתי אותו ישירות ."משהו בקול שלך ממש לא נשמע לי." ואז, הוא אמר לי, בקול כזה, חנוק מדמעות. 'לא רציתי לספר לך, אבא, אבל אני רואה שממך אי אפשר להסתיר. הסתבכתי מאוד. מסיונרים שמו עלי יד, הם רוצים להכריח אותי להמיר את דתי, ואני עכשיו מתחבא מהם בבית

שלי, ולא יודע מה לעשות הלאה. לא רציתי לצער אותך, אבל אם אנחנו מדברים. אז אולי יש לך איזה רעיון מי יכול להציל אותי? היום בערב הם רוצים שאגיע להרצאה שלהם. אם לא אבוא, הם בטוח יבואו לחפש אותי. למרות שהודעתי במשרד שאני נוסע אל מחוץ לעיר. אני בטוח שהם לא תמימים וינסו לחפש אותי כאן. אני לא יודע מה לעשות, אבא, אולי החברים שלך החב"דניקים יוכלו לעזור לי? אומרים שלחב"ד יש אנשים בכל העולם."

דמעות עמדו בעיניו של אדון שרלוב. "לפני שעתיים דברתי איתו, ומאז אני מוטרד. מה אפשר לעשות? זה ענין של שעות או מקסימום ימים עד שהם יגיעו אליו. והוא מתחבא שם בתוך הבית. לא יודע אם יש לו מה לאכול, וכמה זמן הוא יצליח להחזיק מעמד. אני מפחד שהוא יכנע! צריך להגיע אליו כמה שיותר מהר!"

הרב לוינגר הנהן בהזדהות, ואדון שרלוב המשיך. "עכשיו כשהגעת, נזכרתי שלך יש קשר לצרפת. הרי נתי שלך נמצא שם עכשיו עם החבר שלו. אולי דרכם תגיע הישועה לדניאל שלי?"

הרב לוינגר קם ממקומו. "בעזרת השם" אמר בעידוד, לוחץ את ידו הגרומה של אדון שרלוב. "טוב שספרת לי, כבר עכשיו אנסה ליצור קשר עם דודו של דובי, בצרפת. אבהיר לו את המצב, ואני בטוח שהוא יעשה כל שביכולתו כדי לסייע לדניאל. רק תן לי את הפרטים – הכתובת והטלפון שלו, כדי שהוא יוכל להגיע אליו. "

"זה צריך להיות רשום אצלי בפנקס בחדר. אינני בטוח שיש לי את הכתובת, אבל אני מאמין שדרך מספרי הטלפון יהיה אפשר להשיג את הכתובת שלו. בוא נלך לחדרי, ואתן לך את הפרטים הרלוונטיים. "

"אבל לפני הכל, כדי שמבצע ההצלה הזה באמת יצליח." אמר הרב לוינגר. "בוא, תכתוב מכתב לרבי ותבקש ברכה שהכל יסתדר."

"בוודאי, אתה צודק" הסכים אדון שרלוב . הוא נטל את ידיו. לקח את הדף והעט שהביא לו הרב לוינגר מן המשרד, וישב לשפוך את לבו.

***

זהו כבר היום השלישי שהוא נמצא כאן - לבדו בין ארבע קירות. מאז הודיע למזכירתו שהוא יוצא מן העיר, החליט לרדת למחתרת. המקום הבטוח ביותר מבחינתו היה, להתחבא במרתף הבית. הוא הניח שגם אם ז'אן יבין שהוא נמלט - לא יעלה על דעתו שדניאל יבחר להתחבא דווקא בתוך הבית. מלבד זאת, חשש שמא כשיצא החוצה יפגוש בז'אן או באיזשהו שליח סמוי שלו, שיעקוב אחריו לכל מקום אליו יסע.

הוא הכין את עצמו היטב לשהות ארוכה. הוריד למטה את כל מלאי האכל והשתיה שהיה במזווה, ספרי קריאה, וכמובן את הטלפון הנייד שלו והמטען. הוא ידע שעליו להיות זמין לכל קריאה מן המשרד. אך החליט שלא לענות לטלפונים אחרים. הוא ידע היטב כי קיימות טכנולוגיות המאפשרות לאתר את מיקומו של האדם כאשר הוא עונה לטלפון, ולא רצה לקחת סיכון שמא ז'אן ישתמש באפשרות הזו.

ביומיים וחצי שחלפו היה שקט למדי. ז'אן לא התקשר , ומן המשרד התקשרו שלוש פעמים בלבד. דניאל ניסה להעביר את הזמן בקריאה, אך התקשה להתרכז. הוא כירסם אוכל כמעט מבלי לשים לב לכמויות ההולכות ואוזלות, ובמוחו השתוללו עשרות דמיונות זוועה באשר לעתיד.

הבוקר צלצל הטלפון. דניאל הביט לעבר הצג, ומשלא ראה את המספר המוכר של המשרד, החליט להתעלם. הטלפון צלצל עוד מספר פעמים עד שדניאל קלט כי זהו מספר של שיחת חוץ, ומדובר בטלפון מאביו. הוא החליט להרים, אך לא לספר היכן הוא נמצא.

לרדת למחתרת. המקום הבטוח ביותר מבחינתו היה, להתחבא במרתף הבית. הוא הניח שגם אם ז'אן יבין שהוא נמלט – לא יעלה על דעתו שדניאל יבחר להתחבא דווקא בתוך הבית. מלבד זאת, חשש שמא כשיצא החוצה יפגוש בז'אן או באיזשהו שליח סמוי שלו, שיעקוב אחריו לכל מקום אליו יסע.

ההחלטה נמסה מהר מאד אל מול קולו הדואג של אביו. דניאל, שהשהות הארוכה במרתף וחוסר האונים והוודאות, עשו בו את שלהן. מצא עצמו מספר לאביו בקצרה את כל המתרחש. 'מי יודע? נצנצה השערה פראית במוחו, אולי דווקא מאבא תבוא הישועה?'

כעת, כשהערב מתקרב, ומאום עדיין לא קרה. גברה עצבנותו של דניאל. עוד חצי שעה מתחילה ההרצאה אליה חייב אותו ז'אן להגיע. עוד חצי שעה של חסד נותרה לו, ולאחריה- מי יודע מה יהיה?

דניאל החל מסתובב הלוך ושוב במרתף רחב- הידיים. כוסס את ציפורניו ושקוע במחשבותיו העגומות. לפתע, נתקלה רגלו במשהו, והוא מעד ונפל ארצה...

המשך בגליון הבא אי"ה

מאת: יחיאל סופר

מְשִׁיחָי

לֹא מְוַתֶּרֶת עַל אַף שַׁעַל!

מֶענְדִּי:

אֵין צֶדֶק בָּעוֹלָם. כְּלוֹמַר, אוּלַי יֵשׁ, אֲבָל אֲנִי לֹא מַמָּשׁ פּוֹגֵשׁ אוֹתוֹ בַּיָּמִים הָאַחֲרוֹנִים.

אֲנִי מְדַבֵּר כַּמּוּבָן עַל זֶה שֶׁאֲחָיוֹת שֶׁלִּי מְסַיְּמוֹת לִלְמֹד כִּמְעַט חֹדֶשׁ לִפְנֵי שֶׁגַּם אָנוּ נֵצֵא לְהַפְסָקָה קְצָרָה מִשְּׁנַת הַלִּמּוּדִים. מַמָּשׁ מְעַצְבֵּן לָקוּם בְּכָל בֹּקֶר לְיוֹם נוֹסָף בַּתַּלְמוּד תּוֹרָה, בְּעוֹד שֶׁהַבָּנוֹת מִתְעוֹרְרוֹת לְיוֹם שֶׁל מְנוּחָה.

טוֹב, אֶתְנַחֵם בְּכָךְ שֶׁלְּפָחוֹת אֲנַחְנוּ לוֹמְדִים דְּבָרִים מְעַנְיְנִים וּמוֹעִילִים כְּמוֹ גְּמָרָא, חֻמָּשׁ וּמִשְׁנָיוֹת, וְלֹא מִקְצוֹעוֹת עִם שֵׁמוֹת אֲרֻכִּים וּמְסֻבָּכִים שֶׁלֹּא מוֹעִילִים (שְׁמַעְתֶּם פַּעַם עַל 'אַלְגֶּבְּרָה'? וּמַה עִם 'גֵּאוֹמֶטְרְיָה'?). עָדִיף לְהַמְשִׁיךְ וְלִלְמֹד אֲפִלּוּ שָׁנָה בְּרֶצֶף שֶׁל מִקְצוֹעוֹת קֹדֶשׁ, מֵאֲשֶׁר אֶת לִמּוּדֵי הַחֹל הָאֵלּוּ.

נִסִּיתִי לְדַפְדֵּף בְּסִפְרֵי הַלִּמּוּד שֶׁלָּהֶן. שִׁעְמוּם מֻחְלָט. הַסֵּפֶר הַיָּחִיד שֶׁהָיָה מְעַנְיֵן אֵיכְשֶׁהוּ הוּא אַטְלָס, אַטְלָס זֶה סֵפֶר שֶׁל מַפּוֹת הָאָרֶץ וְהָעוֹלָם.

דָּבָר רִאשׁוֹן חִפַּשְׂתִּי אֶת נְיוּ-יוֹרְק הָעִיר שֶׁל הָרַבִּי מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ שְׁלִיטָ"א, בַּחֵלֶק שֶׁל אָמֶרִיקָה הַצְּפוֹנִית. אַחַר כָּךְ עָבַרְתִּי לַמַּפּוֹת שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

> מַשֶּׁהוּ מוּזָר קָרָה לַמַּפּוֹת הָאֵלּוּ. אָמְנָם זוֹ לֹא נִרְאֵית טָעוּת, אֲבָל אֵיךְ יָכֹל לִהְיוֹת שֶׁכָּל מַפָּה מַרְאָה מַשֶּׁהוּ אַחֵר לְגַמְרֵי?

חִפַּשְׂתִּי אֶת הָעִיר שֶׁבָּהּ אֲנַחְנוּ גָּרִים, אֶת הָעִיר שֶׁבָּהּ אֲנִי לוֹמֵד, אֶת כְּפַר חַבַּ"ד, אֶת צְפַת וְעוֹד עָרִים שׁוֹנוֹת.

וְאָז גִּלִּיתִי דָּבָר מוּזָר. הוֹפִיעוּ בָּאַטְלָס כַּמָּה מַפּוֹת שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. בְּחֵלֶק מֵהַמַּפּוֹת, אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל נִרְאֲתָה כְּאִלּוּ מִישֶׁהוּ נָתַן לָהּ 'בִּיס'. חֵלֶק גָּדוֹל מֵהָאָרֶץ הָיָה חָסֵר בַּמַּפּוֹת הָאֵלּוּ - רָמַת הַגּוֹלָן, יְהוּדָה וְשׁוֹמְרוֹן, רְצוּעַת עַזָּה. בְּמַפָּה נוֹסֶפֶת הַ'בִּיס' הָיָה קָטָן יוֹתֵר וּבְמַפּוֹת אֲחֵרוֹת הָאָרֶץ הָיְתָה נִרְאֵית דַּוְקָא גְּדוֹלָה מִתָּמִיד, וְכָלְלָה גַּם חֵלֶק גָּדוֹל מִמִּצְרַיִם.

בְּקִצּוּר, מַשֶּׁהוּ מוּזָר קָרָה לַמַּפּוֹת הָאֵלּוּ. אָמְנָם זוֹ לֹא נִרְאֵית טָעוּת, אֲבָל אֵיךְ יָכֹל לִהְיוֹת שֶׁכָּל מַפָּה מַרְאָה מַשֶּׁהוּ אַחֵר לְגַמְרֵי?

שָׁוֶה בְּדִיקָה.

חַיִּים:

הֵבַנְתִּי מִיָּד עַל מָה מֶענְדִּי דִּבֵּר, וּבֶטַח גַּם אַתֶּם הֵבַנְתֶּם אֶת זֶה.

מֵאָז שֶׁחָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, שָׁלְטוּ בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל גּוֹיִים. בְּכָל אַלְפֵי

הַשָּׁנִים הָאַחֲרוֹנוֹת נִלְחֲמוּ אֻמּוֹת רַבּוֹת עַל הַשְׁלִיטָה בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. לִפְנֵי כ-200 שָׁנָה הֵחֵלּוּ לָשׁוּב יְהוּדִים לִמְגוּרִים בְּאֶרֶץ הַקֹּדֶשׁ, שֶׁהָיְתָה אָז תַּחַת שִׁלְטוֹן הַתּוּרְכִּים, וְאַחֲרֵיהֶם תַּחַת שִׁלְטוֹן הַבְּרִיטִים.

אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שֻׁחְרְרָה בְּעֶזְרַת ה' מֵהָאוֹיְבִים שֶׁשָּׁלְטוּ עָלֶיהָ בְּכַמָּה מִלְחָמוֹת. בְּ'מִלְחֶמֶת הַשִּׁחְרוּר' בִּשְׁנַת תש"ח נִכְבְּשׁוּ רֹב שִׁטְחֵי הָאָרֶץ, אַךְ עַד שְׁנַת תשכ"ז שָׁלְטוּ אוֹיְבֵי יִשְׂרָאֵל בַּחֲלָקִים גְּדוֹלִים מֵהָאָרֶץ. בִּיהוּדָה וְשׁוֹמְרוֹן, בָּעִיר הָעַתִּיקָה בִּירוּשָׁלַיִם, בְּרָמַת הַגּוֹלָן, וּבִרְצוּעַת עַזָּה. בִּמְקוֹמוֹת אֵלּוּ לֹא גָּרוּ יְהוּדִים בִּכְלָל.

בְּחַסְדֵי ה', בִּזְמַן מִלְחֶמֶת שֵׁשֶׁת הַיָּמִים הִצְלִיחוּ חַיְלֵי הַצָּבָא לִכְבּשׁ מֵחָדָשׁ אֶת כָּל אוֹתָם הַחֲלָקִים שֶׁנִּלְקְחוּ מֵעַם יִשְׂרָאֵל בִּשְׁנַת תש"ח. בְּנוֹסָף לְכָךְ כָּבְשָׁה יִשְׂרָאֵל גַּם חֲלָקִים מִתּוֹךְ "חֲצִי הָאִי סִינַי", שֶׁהָיָה שַׁיָּךְ לְמִצְרַיִם. סוֹף סוֹף הָיְתָה אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בִּידֵי עַם יִשְׂרָאֵל

אֵלּוּ הַמַּפּוֹת שֶׁרָאָה מֶעְנְדִי. בְּמַפָּה אַחַת נִרְאֵית אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי מִלְחֶמֶת שֵׁשֶׁת הַיָּמִים. בַּשְּׁנִיָּה, אַחֲרֵי שֶׁהָיְתָה כֻּלָּהּ בִּידֵי עַם יִשְׂרָאֵל, לְאַחַר מִלְחֶמֶת שֵׁשֶׁת הַיָּמִים. בְּמַפָּה אַחֶרֶת, כְּפִי שֶׁהִיא נִרְאֵית כַּיּוֹם – לְאַחַר שֶׁחֲלָקִים מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל נִמְסְרוּ לְצַעֲרֵנוּ לְאוֹיְבֵי יִשְׂרָאֵל.

אַתֶּם וַדַּאי שְׁמַעְתֶּם עַל הַמִּלְחָמָה שֶׁל הָרַבִּי שְׁלִיטָ"א מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ בְּנוֹשֵׂא שְׁלֵמוּת הָאָרֶץ, עַל דַּעְתּוֹ הַנֶּחֱרֶצֶת נֶגֶד מְסִירַת שְׁטָחִים. מַה שֶּׁאוּלַי לֹא כֻּלָּם יוֹדְעִים, זוֹ הַהִיסְטוֹרְיָה שֶׁעוֹמֶדֶת מֵאֲחוֹרֵי הַדְּבָרִים וְאֵיךְ הַכֹּל בְּעֶצֶם הִתְחִיל. אָז הִנֵּה, הַסִּפּוּר לִפְנֵיכֶם:

מִיָּד לְאַחַר מִלְחֶמֶת שֵׁשֶׁת הַיָּמִים הֵחֵלּוּ הָעַרָבִים – בְּסִיּוּעַ מִצַּד כַּמָּה מֵאֻמּוֹת הָעוֹלָם, לִדְרֹשׁ שֶׁהַשְּׁטָחִים שֶׁשֻּׁחְרְרוּ עַל יְדֵי עַם יִשְׂרָאֵל, יִנָּתְנוּ לָהֶם

מִיָּד כְּשֶׁעָלוּ הַקּוֹלוֹת הָרִאשׁוֹנִים לִמְסֹר חֲלָקִים מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, הֵחֵל הָרַבִּי מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ לִלְחֹם נֶגֶד הָרַעְיוֹן הַמּוּזָר וְהַמְסֻכָּן הַזֶּה. הֲרֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל נִתְּנָה לְעַם יִשְׂרָאֵל עַל יְדֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, וְאֵין לְאַף אֶחָד אֶת הַזְּכוּת לָתֵת חֲלָקִים מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לָאוֹיְבִים! בִּפְרָט, שֶׁמְּסִירַת הַשְּׁטָחִים הָאֵלּוּ לָעַרָבִים יְכוֹלָה לְגָרֵם לְמַצָּב שֶׁל פִּקּוּחַ נֶפֶשׁ, כַּאֲשֶׁר מִשָּׁם יִהְיֶה יוֹתֵר קַל לָעַרָבִים לִפְגֹּעַ חַס וְשָׁלוֹם בִּיהוּדִים.

הָרַבִּי שְׁלִיטָ"א הִזְכִּיר אֶת הָרַשָּׁ"י הָרִאשׁוֹן בַּתּוֹרָה, שֶׁאוֹמֵר "שֶׁאִם יֹאמְרוּ אֻמּוֹת הָעוֹלָם: לִסְטִים אַתֶּם שֶׁכְּבַשְׁתֶּם אֶרֶץ שִׁבְעָה גּוֹיִים, הֵם אוֹמְרִים לָהֶם: כָּל הָאָרֶץ כֻּלָּהּ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא הִיא, הוּא בְּרָאָהּ וְנָתַן לָהּ

<<<

לַאֲשֶׁר יָשָׁר בְּעֵינָיו. בִּרְצוֹנוֹ נְתָנָהּ לָהֶם וּבִרְצוֹנוֹ לְקָחָהּ מֵהֶם וּנְתָנָהּ לָנוּ". זֹאת אוֹמֶרֶת שֶׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא נָתַן לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הָאָרֶץ, וְאֵין לְאִישׁ רְשׁוּת לָקַחַת אוֹתָהּ מֵהֶם. הָרַבִּי שְׁלִיטָ"א חָזַר שׁוּב וְשׁוּב, שֶׁעַל פִּי כָּל מֻמְחֵי הַצָּבָא וְהַבִּטָּחוֹן, מִסִּירַת שְׁטָחִים עֲלוּלָה לִגְרֹם לְפִקּוּחַ נֶפֶשׁ שֶׁל מִילְיוֹנֵי יְהוּדִים וְלָכֵן אָסוּר עַל פִּי הֲלָכָה לְהַחְזִיר אַף שַׁעַל מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

לְהַכְרָזָתוֹ שֶׁל הָרַבִּי שְׁלִיטָ"א שֻׁתָּפִים לִשְׁמֹר עַל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שְׁלֵמָה, הִצְטָרְפוּ כָּל גְּדוֹלֵי הַדּוֹר, וַחֲלָקִים גְּדוֹלִים מְאֹד מֵעַם יִשְׂרָאֵל.

הָרַבִּי שְׁלִיטָ"א הִבְהִיר, שֶׁאֲפִלּוּ רַק הַדִּבּוּרִים עַל מְסִירַת שְׁטָחִים, מְסַכְּנִים אֶת הַיְּהוּדִים בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, גַּם אִם בְּפֹעַל לֹא מוֹסְרִים אֶת הַחֲלָקִים הָאֵלּוּ.

> וְאָז גִּלִּיתִי דָּבָר מוזָר. הוֹפִיעוּ בָּאטְלָס כַּמָּה מַפּוֹת שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. בְּחֵלֶק מֵהַמַּפּוֹת, אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל נִרְאֲתָה כְּאִלּוּ מִישֶׁהוּ נָתַן לָהּ 'בִּיס'.

בַּשָּׁנִים שֶׁלְּאַחַר מִלְחֶמֶת שֵׁשֶׁת הַיָּמִים הֵחֵלּוּ הַיְּהוּדִים לַחְזֹר וְלָגוּר בְּמָקוֹמוֹת בָּהֶם לֹא גָּרוּ לִפְנֵי מִלְחֶמֶת שֵׁשֶׁת הַיָּמִים. בַּתְּחִלָּה בִּגּוּשׁ עֶצְיוֹן, וּלְאַחַר מִכֵּן גַּם בְּחֶבְרוֹן וּבְגוּשׁ קָטִיף. מֵאוֹת אַלְפֵי יְהוּדִים עָבְרוּ לְהִתְגּוֹרֵר בְּרָמַת הַגּוֹלָן, בִּיהוּדָה וּבַשּׁוֹמְרוֹן וּבַחֲצִי הָאִי סִינַי.

אַךְ עֲדַיִן נוֹתְרוּ כָּאֵלּוּ שֶׁרוֹצִים לְהִתְחַנֵּף לַגּוֹיִים וְלָתֵת לָהֶם חֲלָקִים מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, לַמְרוֹת הַסַּכָּנָה שֶׁבַּדָּבָר. בִּשְׁנַת תשל"ח הֵחֵלּוּ הַדִּבּוּרִים הַמְסַכָּנִים עַל מְסִירַת שְׁטָחִים לִקְרֹם עוֹר וְגִידִים, וְנֶחְתְּמוּ הֶסְכְּמֵי "קֶמְפ דֵּויד" עִם מֶמְשֶׁלֶת מִצְרַיִם.

הָרַבִּי שְׁלִיטָ"א לָחַם נֶגֶד הֶסְכְּמֵי ה"שָׁלוֹם" הָאֵלּוּ, שֶׁסּוֹפָם לְהָבִיא רַק לְמִלְחָמָה קָשָׁה יוֹתֵר. בְּעִקְבוֹת "הֶסְכְּמֵי הַשָּׁלוֹם" הַמְדֻמִּים הָאֵלּוּ, פָּנָה חֲצִי הָאִי סִינַי וְהַתּוֹשָׁבִים הַיְּהוּדִים שֻׁגָּרוּ בָּעִיר יַמִּית וּבַיִּשּׁוּבִים הַסְּמוּכִים גֹּרְשׁוּ. בְּנוֹסָף לְכָךְ וּתְרָה יִשְׂרָאֵל עַל שְׁדוֹת נֶפְט, שְׁדוֹת תְּעוּפָה וְעוֹד רְכוּשׁ רַב שֶׁעָלָה לְיִשְׂרָאֵל מִילְיַארְדֵי דוֹלָרִים. הָרַבִּי שְׁלִיטָ"א נִלְחַם בְּכָל כֹּחוֹ נֶגֶד הַהֶסְכֵּם הָאֻמְלָל, שֶׁנֻּחְתַּם בְּסוֹפוֹ שֶׁל דָּבָר. זוֹ הָיְתָה הַהִתְנַתְּקוּת הָרִאשׁוֹנָה בָּהּ נִמְסְרוּ שְׁטָחִים תְּמוּרַת פִּסַּת נְיָר שֶׁמַּבְטִיחָה שָׁלוֹם מְדֻמֶּה.

לְאַחַר מִכֵּן הִגִּיעוּ שׁוּרַת שִׂיחוֹת נוֹסָפוֹת שֶׁהִבְטִיחוּ לָעֲרָבִים עוֹד וְעוֹד. בְּכָל אוֹתָהּ הָעֵת נִלְחֲמוּ הַמּוֹנִים מֵעַם יִשְׂרָאֵל בִּצְעָדֶיהָ הַמְסַכָּנִים שֶׁל הַמֶּמְשָׁלָה, נֶעֱרְכוּ הַפְגָּנוֹת רַבּוֹת וּפְעֻלּוֹת מְחָאָה נוֹסָפוֹת. כְּשֶׁהָרַבִּי מְעוֹרֵר שׁוּב וְשׁוּב, לְלֹא הַפְסָקָה, עַל הַסַּכָּנָה הַגְּדוֹלָה הַטְּמוּנָה בְּוִתּוּרִים כָּאֵלּוּ.

בִּשְׁנַת תשנ"ב בְּעֵת חֲלֻקַּת הַדּוֹלָרִים, אָמַר הָרַבִּי לְמֹשֶׁה קַצָּב (אָז שַׂר בַּמֶּמְשָׁלָה, וּלְאַחַר מִכֵּן "נְשִׂיא" מְדִינַת יִשְׂרָאֵל), שֶׁהוּא יִלָּחֵם בְּכָל הַתֹּקֶף בְּמֶמְשָׁלָה שֶׁתִּתְמֹסֵר שְׁטָחִים. וְאָכֵן, מֵאָז וְעַד הַיּוֹם, אַף מֶמְשָׁלָה לֹא סִיְּמָה אֶת תְּקוּפַת כְּהֻנָּתָהּ בִּשְׁלֵמוּתָהּ!

לַמְרוֹת זֹאת, לְאַחַר מִכֵּן הִגִּיעוּ "הֶסְכְּמֵי אוֹסְלוֹ", בָּהֶם נָתְנָה מֶמְשֶׁלֶת יִשְׂרָאֵל רוֹבִים לְטֶרוֹרִיסְטִים עֲרָבִים וְהִבְטִיחָה לָהֶם מְדִינָה, וְעוֹד שׁוּרַת הֶסְכְּמִים כָּאֵלּוּ וַאֲחֵרִים הַמְסַכְּנִים אֶת עַם יִשְׂרָאֵל.

הַמַּעֲרָכָה עַל שְׁלֵמוּת הָאָרֶץ נִמְשֶׁכֶת. בִּשְׁנַת תשס"ה, גֵּרְשָׁה הַמֶּמְשָׁלָה אֶת תּוֹשָׁבֵי גּוּשׁ קָטִיף מֵרְצוּעַת עַזָּה, בְּאֹרוּעַ שֶׁזָּכוּר לְכֻלָּנוּ בַּשֵּׁם "הַהִתְנַתְּקוּת". בַּשָּׁנָה הָאַחֲרוֹנָה הַמֶּמְשָׁלָה לֹא מְאַפְשֶׁרֶת לִבְנוֹת בִּנְיָנִים חֲדָשִׁים, בְּכָל יְהוּדָה וְשׁוֹמְרוֹן. כָּךְ שֶׁהַמִּלְחָמָה עַל שְׁלֵמוּת הָאָרֶץ עֲדַיִן בְּעִצּוּמָהּ.

אָנוּ צְרִיכִים לִזְכֹּר שֶׁהַמִּלְחָמָה הַזּוֹ שֶׁל הָרַבִּי הִיא חֵלֶק מ"מִּלְחֲמוֹת ה'", שֶׁהָרַבִּי שְׁלִיטָ"א לוֹחֵם כְּמֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ, בַּדֶּרֶךְ אֶל הַגְּאֻלָּה, אָז תִּהְיֶה אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הַשְּׁלֵמָה אֵצֶל עַם יִשְׂרָאֵל.

חיילים בהפסקה

הבמה שלנו

בדיחת קרש

איור: לאה

אם יהיה חם...

מאת: **שרי בריכטא, נצרת עילית**

שלושה אנשים הלכו למדבר. אחד הביא מים, השני הביא אוכל, והשלישי הביא דלת של אוטו. שאלו את האיש הראשון מדוע הבאת מים? ענה: אשתי אמרה לי שאם אני יהיה צמא אני ישתה. שאלו את השני מדוע הבאת אוכל? ענה: אשתי אמרה לי שאם אני יהיה רעב אני יאכל. שאלו את השלישי מדוע הבאת דלת של אוטו? ענה: אשתי אמרה לי שאם יהיה לי חם אפתח את החלון.

כאבים

מאת: **יוסי ליבוביץ ביתר עילית**

איש אחד אומר לד"ר: ד"ר, אני סובל מכאבים. הד"ר: מה חשבת, ליהנות מהם?

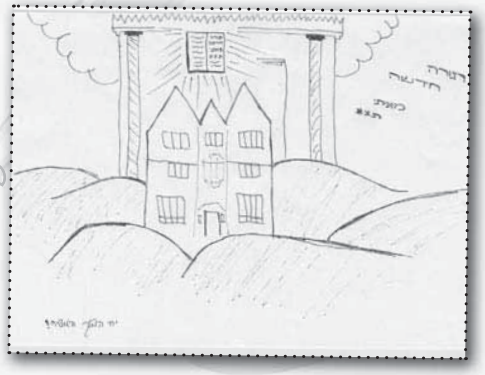

» מאת: **אברהם פרידמן**
ירושלים

מדור זה מופיע פעם בשבועיים. ניתן לשלוח ציורים, סיפורים, שירים, בדיחות - ובקיצור: כל מה שתרצו. יצירות נבחרות נפרסם בעז"ה בגליונות הבאים.

המבצעים המסתתרים

שלוחי הרבי מלך המשיח שליט"א מפיצים בעולם כולו את עשרת המבצעים. מצאו אותם כאן בתפזורת שלפניכם וצבעו את המשבצות שלהם.

מה הינכם רואים?

מ	ת	ר	ו	פ	נ	ג	ק	ש	נ	ב	ש	ר	ש	כ
ח	י	ע	ש	מ	ר	י	ו	ל	ה	ב	ו	ט	מ	ע
ה	ר	ו	ת	ו	ו	ל	ק	פ	י	ט	מ	א	ז	כ
ס	ר	ק	פ	ת	ת	ש	ב	ת	נ	ה	צ	ה	ל	ש
פ	כ	פ	י	י	ר	ו	א	י	ד	ר	ו	ב	ט	ר
ר	ה	ו	ל	ר	ח	נ	ו	ב	י	ת	י	ת	ו	ו
י	ל	ט	י	ב	ל	ו	ד	מ	ד	ה	י	י	ב	ת
מ	ו	י	נ	ק	י	ד	ו	ח	י	מ	נ	ש	א	ח
מ	ו	מ	ב	ה	י	ו	ש	נ	ג	ש	ח	ר	ו	י
ל	א	נ	י	ג	ז	ר	ו	ה	ל	פ	מ	א	ר	נ
א	י	ו	ת	ה	ל	ו	א	ג	ו	ח	ד	ל	פ	ו
ק	ר	ח	י	ה	ע	י	פ	ש	מ	ה	ק	ד	צ	כ

המבצעים:

כשרות. נרות. שבת. אהבת. ישראל. חינוך. תורה. מזוזה. בית. מלא. ספרים. צדקה. טהרת. המשפחה. תפילין.

אז.. קדימה!

*פתרון השעשועון מזכה אתכם ב **2 נקודות** במסלול הדרגות של תנועת הנוער 'צבאות השם באה"ק'*

ניתן לשלוח פתרונות, שאלות והצעות ל:
צבאות השם אה"ק ת.ד. 1035 נצרת עילית, מיקוד: 17110. **פקס:** 072-2765578 **איימייל:** bemachane@gmail.com,
תא הטלמסר שלנו במערכת 'נחייג ונשמע': 9493770 - 08, בתפריט הראשי הקישו 5. בתפריט הבא הקישו 1.
שימו לב: אנא אימרו את שמכם המלא, הכתובת ומס' הטלפון בקול ברור - לפני שאתם משאירים את ההודעה, כדי שנוכל להכניס אתכם להגרלה.